

ВТОРНИК, 20 ОКТОМВРИ 2009 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието се открива в 09,05 ч.)

2. Разисквания по случаи на нарушаване на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава (обявяване на внесените предложения за резолюции): вж. протокола

3. Действия, предприети вследствие на резолюции на Парламента: вж. протокола

4. Решение за неотложна процедура

Предложение за регламент на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1234/2007 за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (Общ регламент за ООП) (COM(2009)0152 - C7-0223/2009 - 2009/0152(CNS))

Paolo De Castro, председател на комисията по земеделие и развитие на селските райони. – (IT) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, ето че пак обсъждаме кризата в сектора млекопроизводство.

Продължаваме да сме загрижени поради драматичния характер на кризата, точно както европейските фермери продължават да изразяват затрудненията си и да дават гласност на страховете си за бъдещето. Парламентът вече изрази вижданията си по въпроса като прие както резолюция с нашите предложения, така и предложението на Комисията за удължаване на интервенционния период за млякото на прах и маслото, към което ние добавихме искането за мярката относно частното складиране на сирене. По това време ние посочихме, че мерките, предложени от Комисията, съвсем не са достатъчни.

Сега трябва да решим дали да одобрим неотложната процедура за включване на сектора млекопроизводство към обхвата на действие на член 186 от Общия регламент за ООП, а именно възможността Комисията да реши, в случай на криза на пазара, да приложи спешни мерки, без да се премине през нормалната процедура в Парламента. Вчера вечерта беше проведено извънредно заседание на комисията по земеделие и развитие на селските райони за обсъждане на въпроса, на което присъства г-жа Фишер Бюл.

Първо, аз и комисията, която имам честта да председателствам, искаме да благодарим на члена на Комисията за идването ѝ при нас в Парламента веднага след приключване на Съвета по селско стопанство, който се проведе в Люксембург. Това бе жест на подчертано внимание, който ние оценихме.

Разискването вчера вечерта беше много оживено, г-н председател, и нашите колеги отправиха много критики. На първо място беше посочено, че Комисията много се забави с действията си и не схвана добре сериозността на развиващата се криза.

След това беше повдигнато възражението, че член 186 лишава Парламента от правомощията му при вземането на решения, развързвайки по този начин ръцете на Комисията. Беше казано също, че Комисията е следвало да предостави повече средства за справяне с кризата. Това са основателни поводи за загриженост, с които отчасти сме съгласни.

При все това, г-н председател, се чувствам длъжен да призная, че Комисията положи значителни усилия и постигна напредък, което показва, че тя приема сериозно мнението и желанията на Парламента. Тя обясни как възнамерява да използва фонда от 280 млн. евро – който, напомням ви, ще гласуваме този четвъртък във връзка с одобряването на бюджета за 2010 г. – и представи някои от мерките, които ще приложи, като например частно складиране на сирене и увеличаване на тавана за помощите *de minimis* от 7 500 евро на 15 000 евро, както бе изискано в резолюцията ни, която приехме през септември.

Макар да съм наясно, че всичко това все още не е достатъчно, все пак съм на мнение, г-н председател, че днес следва да гласуваме в подкрепа на неотложната процедура. Европейските земеделски стопани очакват незабавни отговори, а вече беше изгубено прекалено много време.

Днес следва да поемем отговорността за ускоряване на нещата, за да посрещнем кризата лице в лице. Нека покажем, госпожи и господа, същата отговорност, която присъства изцяло в подготовката ни за влизане в сила на Договора от Лисабон, който включва съвместно вземане на решение по селскостопански въпроси.

Martin Häusling (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, ние се обявяваме против неотложната процедура не защото не считаме, че има спешна необходимост от мерки, а защото считаме, че Комисията не прилага правилните мерки и не желае, и не е способна да намери изход от сегашната криза в сектора млекопроизводство.

Комисията не е част от решението на проблема, а тя всъщност е проблемът. Затова трябва да посочим, че Комисията сама причини част от проблемите, като завиши количеството мляко. Тя не реагира по никакъв начин с месеци, докато кризата продължаваше. Неотдавна преди четири седмици членът на Комисията ни заяви, че няма проблеми, че пазарът ще се подобри и че трябва да имаме търпение. От всички Комисии именно на тази Комисия ние ще предадем правомощията си и от всички Комисии именно от тази Комисия ще очакваме помощ. Не, аз не мисля че това е правилният начин на действие.

Дори и вчера Комисията не съумя да ни каже за какво трябва да се изразходват допълнителните средства. Комисията говори за реструктуриране. През последните години реструктуриране означаваше само все по-малък брой млекопроизводители. Комисията не съумя да обясни и как възнамерява да подпомогне организациите на производителите, за да продължат занапред. Не, тя желае да продължи да изплаща възстановявания при износ. Не чуваме също отговор как да затвърдим позицията на производителите в борбата им срещу супермаркетите. Вчера Комисията не съумя да предложи каквото и да било решение и по този въпрос. В светлината на всичко това силно се съмняваме, че Комисията работи с пълна отдаденост за намиране на изход от кризата. Ние ще дадем свобода на действие на Комисията, без да знаем какво тя прави, как го прави и с какво възнамерява да го направи.

Един друг въпрос обаче беше основната причина за решението ни да отхвърлим процедурата. Ние, Парламентът, отдавна се борим за повече права – особено в областта на селското стопанство. И така, както всеки момент очакваме Договорът от Лисабон да бъде ратифициран, първото нещо, което правим, е отново да отстъпим тези права! Просто не бива да се допуска това да се случи. Като нов член на Парламента това ми изглежда малко необичайно. Трябва да упражняваме правата си, трябва да провеждаме разискванията си в залата и трябва да държим ръцете си на кормилото. Ние също носим отговорност и с радост приемам това. Не трябва обаче да се отказваме от каквато и да е отговорност. По-скоро, като парламентаристи, тази отговорност е призиванието ни. Трябва да окажем на млекопроизводителите сериозна и дългосрочна подкрепа.

(Ръкопляскания)

Albert Deß (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, искането за прилагане на неотложна процедура, внесено от Комисията, със сигурност не е лишено от недостатъци. Мога отчасти да се съглася с казаното от оратора преди мен. Ако сега обаче не одобрим искането за прилагане на неотложна процедура, това би изпратило съвсем неправилни сигнали на млекопроизводителите, които очакват поне първоначални мерки. Ето защо подкрепям искането за прилагане на неотложна процедура.

В хода на процедурата ще имаме възможността да подобрим предложението чрез внасяне на изменения и, както спомена г-н Häusling, да отстъпим правомощия. Случаят безспорно е такъв, че има възможност да се включи ограничение във времето за тези правомощия, така че да дадем на Комисията правомощия за две години и тогава отново да вземем решение по въпроса. Поради това искам вашата подкрепа за включване на искането за прилагане на неотложна процедура в дневния ред.

(Ръкопляскания)

(Парламентът одобрява искането за неотложна процедура)⁽¹⁾

(1) За повече подробности: вж протокола

5. Изменения на климата и развиващите се страни в контекста на Конференцията на ООН от Копенхаген по въпросите на изменението на климата (разискване)

Председател. – Следващата точка от дневния ред е изявления на Съвета и на Комисията относно изменението на климата и развиващите се страни в контекста на Конференцията на ООН от Копенхаген по въпросите на изменението на климата.

Андреас Карлгрен, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, намираме се в решаващ момент във времето. След по-малко от два месеца светът ще подпише в Копенхаген споразумение за борба с предизвикателствата във връзка с климата, пред които сме изправени. Това споразумение трябва да отговаря на три условия: да задържи глобалното затопляне под 2° C, да обхване всички държави и да приспособи бъдещите усилия към по-високи равнища на амбиция, съобразно натрупването на нови знания.

Тъй като до откриването на изключително важната Конференция на ООН по въпросите на изменението на климата остават само 48 дни, е крайно време политическата воля да се превърне в конкретни действия. Преговорите обаче напредват твърде бавно. Редица основни въпроси още не са решени. Мнозина избират лесния изход – като се поддават на песимизма.

Нека изясня едно нещо: не това е работата на ЕС.

Искаме ЕС да поведе, като изрази ясна и недвусмислена политическа воля. Всеобхватното и амбициозно споразумение относно изменението на климата е с най-висок приоритет за шведското председателство.

Решението на ЕС за преодоляване на трудностите в преговорите е, че трябва да ускорим темпото. Трябва да тласкаме нещата напред, за да сме сигурни, че светът ще стигне до необходимото споразумение. Ще поемем предизвикателството да приобщим към нас другите нации в света, в рамките на едно споразумение, което да е годно в достатъчна степен да посрещне предизвикателството на изменението на климата. Поради това възприемаме интензивен подход по две направления: първо, изпращайки категорично послание до партньорите ни в преговорите; и второ, обединявайки ЕС в подкрепа на един ясен мандат за преговори преди конференцията от Копенхаген. ЕС вече положи основите за това посредством пакета от мерки за изменението на климата и енергетиката, съгласуван от Европейския парламент и Съвета през декември 2008 г.

Бих искал да изразя конкретни благодарности за ангажираността, проявена от мнозина тук в Парламента, при работата по пакета от мерки за изменението на климата и енергетиката. Решението, взето тогава от Европейския парламент, поставя ЕС в силна позиция на преговорите. Тази седмица и последните елементи ще бъдат добавени, за да се получи пълна картина на силната ни позиция. Преговорите ще приключат следващата седмица в Европейския съвет и знам, че мнозина от вас ще ги проследят отблизо. Със задоволство отбелязвам, че някои от вас също ще имат възможност да присъстват в Копенхаген. Приветствам също и резолюцията, която е в процес на подготовка от Европейския парламент.

Емисиите трябва да бъдат ограничени до равнището, необходимо за задържане на глобалното затопляне под 2° C. Това означава, че предложенията, които в момента се разглеждат, не са достатъчни. ЕС ще намали емисиите с 30% до 2020 г., при условие че и другите страни поемат адекватни задължения. Ние разглеждаме целта от 30% като начин да способстваме другите да се присъединят към нас, като увеличат амбициите си. Емисиите следва да бъдат намалени с най-малко 80% към 2050 г. Мерките само от страна на ЕС обаче не са достатъчни, за да се осигури, че глобалното затопляне няма да превиши два градуса по Целзий. Трябва да приобщим всички. Видяхме обещаващи сигнали например от новото правителство в Япония. Сега настоятелно призоваваме другите развити страни – не на последно място САЩ – да увеличат залозите си.

Развиващите се страни имат възможност да постигнат устойчиво развитие, като в същото време намалят емисиите. Това означава планиране на растеж с понижени въглеродни емисии, залагане на мерки в областта на климата и приспособяване на националните стратегии за развитие. Това е начин да се гарантира, че мерките в областта на климата и развитието ще бъдат заложили във всички политически решения и да се гарантира, че растежът ще бъде от полза за всички; начин за изграждане и отваряне на демократичното управление, допринасящ за равенството и за борба срещу и намаляване на бедността.

Отправляме конкретни искания към най-бързоразвиващите се държави – не на последно място Китай, който е държавата с най-високите емисии. Емисиите трябва да бъдат съкратени с близо 30% към 2020 г. по сравнение с положението, при което не бъдат взети мерки.

Въпросите на развитието определено трябва да заемат централно място в споразумението, постигнато в Копенхаген. Европейският съвет заключи, че изменението на климата подкопава усилията за борба с бедността

и постигане на устойчиво развитие. Изменението на климата е заплаха за Целите на хилядолетието за развитие. В работата по преговорите ще участват и експерти в областта на развитието. Ние ще подчертаем конкретно въпросите на развитието в рамките на провеждащите се преговори.

Всички държави – с изключение на най-слабо развитите – следва да споделят отговорността за разходите за мерките за борба с изменението на климата, но ние в развитите страни трябва да поемем водачеството, като сами намалим емисиите и финансираме важните мерки. Нуждаем се от устойчива международна структура за сътрудничество и подпомагане на развиващите се страни. Една такава структура би ни позволила също да помогнем на най-бедните и най-уязвимите страни, които често са засегнати в най-голяма степен от изменението на климата. В това отношение са необходими мерки за приспособяване.

Накрая, позволете ми да заявя, че ЕС е готов да се отнесе сериозно към отговорността си. Съветът е наясно за мащаба на необходимото финансиране. По оценки на Комисията разходите ще възлизат на около 100 млрд. евро годишно в развиващите се страни към 2020 г. Ние в ЕС сме готови също да предоставим своевременно финансиране за незабавни мерки в периода до 2012 г., като начин за увеличаване на доверието между Севера и Юга в преговорите по въпросите на климата. Изправени сме пред голямо предизвикателство през последните седмици преди Копенхаген. Затова изисквам от вас да дадете пример. Нуждаем се от водеща роля на правителствата на държавите-членки, усилия от страна на националните парламенти и подкрепа от населението в държавите-членки на ЕС. Европейският парламент ще играе много важна роля в рамките на работата, ако искаме да постигнем целите си в Копенхаген.

Карел Де Гухт, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, позволете ми най-напред да Ви благодаря за дадената ми възможност да изложа вижданията на Комисията по този чувствителен въпрос.

Вие вече сте наясно, че в Копенхаген няма да има амбициозно споразумение, ако проблемите на развиващите се държави не бъдат взети предвид, не само тези на нововъзникващите икономики, но в също толкова голяма степен и проблемите на най-уязвимите и най-бедните развиващи се страни.

При все това, постигането на добро споразумение в Копенхаген е в наш общ интерес. Развиващите се страни са най-уязвимите от изменението на климата. ЕС е първият донор в света и е лидер в борбата с изменението на климата. Трябва да съчетаем усилията си. Няма място за конфронтация между Севера и Юга, когато става дума за изменението на климата.

Ще задълбоча дори повече темата и ще кажа, че никой друг съюз не може да бъде толкова определящ и ефикасен, както този, който ангажира най-уязвимите страни и тези, които са поставили на масата за преговори най-амбициозните предложения за борба с тази чума – тоест Европа.

Общият ни подход към най-уязвимите държави, прилаган до момента чрез Световния алианс за борба с изменението на климата, се състои от три успоредни линии, които са взаимосвързани и се подсилват една друга.

Първо, изграждане на политически съюзи чрез по-активен диалог по въпросите на изменението на климата. Три общи политически декларации бяха подписани съответно с Африка, Карибския и Тихоокеанския басейн плюс една с държавите от АКТЬ като цяло.

Второ, насърчаване на добре обосновани политики и стратегии, свързващи изменението на климата и развитието. Аз съм на мнение, че издръжливостта спрямо климата и политиките за намаляване на въглеродните емисии трябва да бъдат включени в развитието в по-широк план и в стратегиите за намаляване на бедността на нашите партньори. Може да има само една стратегия за развитие, която да обхваща важните въпроси във връзка с климата, преследвайки целите за устойчиво развитие и намаляване на бедността. Не става дума да се избере едното или другото: и двете са съществени.

В този дух ние вече подкрепяме прилагането на съществуващите национални програми за действие за приспособяване на най-слабо развитите държави (НСРД) в 15 допустими държави.

Трето, насърчаване на адекватен принос от страна на ЕС за финансиране действията в областта на климата и по-конкретно за приспособяване, което основният повод за загриженост при тези страни, които са най-уязвими от въздействието на изменението на климата, но които почти не участват в емисиите на парникови газове.

До Копенхаген ни остават само 50 дни. Очакванията са много големи. И сме обезпокоени, тъй като в момента преговорите са опасно близо до задънена улица. Сега е моментът да се представят предложения. Европа направи това и същото очакваме да сторят и нашите партньори.

Първо, внесохме предложения във вид на ангажменти. ЕС вече предложи амбициозни цели и ангажменти – до момента вторите по амбициозност на масата на преговорите. Ние вече гарантирахме едностранно намаляване на емисиите с 20% до 2020 г. и се ангажирахме да го увеличим до 30%, ако съпоставим усилия бъдат направени от останалите, съобразно техните отговорности и възможности.

Второ, предложения от гледна точка на финансирането. Всички осъзнаваме, че едно споразумение относно финансирането ще бъде от решаващо значение за постигането на споразумение в Копенхаген. За да даде тласък на преговорите, ЕС излезе в средата на септември със свои собствени предложения във връзка с финансирането.

Едното от тях е необходимостта краткосрочното международно публично финансиране за климата да бъде увеличено за периода 2010-2012 г., за да се посрещнат приоритетно неотложните потребности, установени в най-уязвимите развиващи се държави, и по-конкретно в НСРД, малките островни развиващи се държави МРОД и африканските страни, както са определени в Плана за действие от Бали.

Другото е готовността на ЕС да поеме своя справедлив дял от очакваните изисквания за финансиране, като вноските от публично финансиране се основават на предпочитаните критерии за способност за плащане и отговорност за емисиите. Това може да позволи вноската от страна на ЕС между 2 млрд. евро и 15 млрд. евро годишно към 2020 г. Тези предложения ще бъдат обсъдени от Европейския съвет в края на октомври и се надявам да станат основа за напълно завършената позиция на ЕС за преговорите относно финансовата част.

Но действие само от страна на ЕС не е достатъчно. Силно се надяваме, че други развити страни ще тръгнат по стъпките ни с нарастването на натиска преди Копенхаген. Разчитаме също и на развиващите се страни. Те трябва да се възползват от възможността, която предлага финансирането във връзка с климата, за да включат пълноценно приспособяването в своите стратегии за развитие и постепенно да преминат към направления на развитие с намаляване на въглеродните емисии в по-дългосрочен план.

Макар вниманието до момента да бе съсредоточено върху адаптирането на най-бедните и най-уязвимите развиващи се страни, има известна възможност за насърчаване на направления на развитие с намаляване на въглеродните емисии (т.е. смекчаване), които да са съвместими с целите по намаляването на бедността в тези държави.

От решаващо значение е конкретното съсредоточаване върху механизмите за избягване обезлесяването и насърчаване на устойчивото управление на горите. Наистина борбата срещу обезлесяването на тропическите гори е най-голямото непосредствено предизвикателство при смекчаването на последиците за НСРД и те могат да бъдат бенефициери чрез механизми като схемите за намаляване емисиите от обезлесяването и деградацията на горите на международно финансиране за нея.

Подобно, осигуряването в бъдеще на едно по-балансирано разпределение на инвестициите за Механизми за чисто развитие (МЧР) в полза на НСРД също следва да бъде част от обмисляната в момента реформа на този механизъм.

Накрая, няколко думи за каналите за доставка на финансиране във връзка с климата. Ние в качеството си на Комисия не подкрепяме създаването на нови фондове. Новото финансиране във връзка с климата следва да използва съществуващи и потенциално подобрени канали за доставка, като се насърчава децентрализирана структура на управление „отдолу-нагоре“, подпомагаща мерките, предприети от държавите.

Karl-Heinz Florenz, *от името на групата PPE.* – (DE) Г-н председател, изразявам задоволство, че присъствате днес на това разискване, особено предвид факта, че сте бивш член на комисията по изменението на климата. Г-н действащ председател на Съвета, г-н член на Комисията, напълно правилно е, че Европейският съюз следва да изпрати ясен сигнал до Копенхаген. През следващите 50 дни обаче истинската работа в рамките на конференцията ще се проведе не толкова в Копенхаген, а при закрити врата. Занимавам се с този въпрос от конференцията по въпросите на климата в Рио през 1992 г. Настроението преди такива конференции е винаги едно и също, но има и възможности.

Г-н член на Комисията, бих искал да Ви видя ангажиран малко по-ентузиасирано с оказване на положителен натиск върху колегите Ви от САЩ да преговарят, тъй като Вие продължавате да излъчвате определено флегматична нагласа, върху която трябва да работим. Счита за правилно, че сега не следва да започваме някакво финансово съревнование. Един казва 15 милиарда, друг казва 30 милиарда. Има и такива, които съвсем лесно отпускат парите, като всяка година са готови веднага да сложат на масата 150 милиарда. Нека разработим критерии за начина, по който ще се използват парите. Тогава ще бъдем в състояние да осигурим голям принос от страна на Европа, но той следва да бъде в някакви граници.

По въпроса за кризата беше казано достатъчно. Бих искал обаче отново да се спра на възможността, която има индустриализираният свят в Съединените щати и Европа. Ако въведем правилните стандарти, ще бъдем способни да се развиваме ефективно. Впоследствие това ще позволи на Европа да продава ефективни машини в целия свят, например на Китай, където понастоящем например енергията се произвежда по най-неефективните начини. Също така аз виждам не само заплахата от изменението на климата, но и възможността да тласнем напред бизнеса и икономиката чрез развитие на ултрамодерни технологии. Трябва да се възползваме от възможността, трябва да бъдем много по-смели и трябва да действаме като предприемачи, като политически предприемачи, тъй като ако не сторим това, бихме били невнимателни и ще се окаже, че сме избрали погрешен път.

Г-н член на Комисията, пожелавам Ви много късмет и да бъдате здрави мишците Ви! Напредвайте с увереност! Вземете американците и индийците с Вас и половината работа вече ще бъде свършена.

Véronique De Keyser, от името на групата S&D. – (FR) Г-н председател, изменението на климата отнема повече от 300 000 човешки живота всяка година. То засяга 325 милиона души, като над 90% от засегнатите хора, над 90% от смъртните случаи са в развиващите се страни.

Икономическите загуби, дължащи се на изменението на климата, се оценяват на повече от 125 млрд. щатски долара годишно и отново 90% от тях се понасят от развиващите се страни.

Тези страни едновременно попадат под ударите на финансовата криза, на изменението на климата и изключително неравноправните механизми на една форма на необуздан капитализъм, който ги ограбва във всяко ъгълче на света.

И така, за какво призоваваме? Първо – и е вярно, както казахте, че сега се обръщам към Съвета – за широкомащабни и дългосрочни действия за борба с изменението на климата, което означава създаването на нов, по-амбициозен Протокол от Киото, и именно затова срещата на върха в Копенхаген през декември е толкова важна; второ, за увеличаване на финансовата помощ по вече поетите ангажменти, така че да бъдат постигнати 0,7% от БВП към 2015 г.; и накрая, трето, за правна защита за новите „екологични бежанци“, които започват да прииждат.

Защото какво ще правим с тях? Къде да ги върнем, ако случайно поискат да влязат в Европа? В Либия ли, както предлага търговският договор, който Ви призовавам да проучите, г-н Де Гухт, бъдещият договор, който ще сключим с Либия? Ние задължително трябва да определим подходящ план и подходящи средства за управление на потоците от „екологични мигранти“ и трябва да запълним пропуските в правната рамка, които засягат защитата на тези мигранти.

Считам, че носим огромна отговорност, тъй като е ясно, че тук е заложено много повече от солидарност; в действителност ние се занимаваме с бъдещето на планетата.

Corinne Lepage, от името на групата ALDE. – (FR) Г-н председател, ние, членовете на Европейския парламент, носим двойна отговорност, първо, към нашите граждани, които очакват от нас да положим истински усилия в Копенхаген, и, второ, към страните от Юга, които Европа винаги, а вероятно и единствена е подкрепяла на международно равнище. Трябва да излъчим искрено послание към страните от Юга посредством ясен финансов ангажмент, който ще позволи да бъде съгласуван пакет за помощ в допълнение към помощта за развитие, който непременно трябва да достигне съгласуваното равнище, т.е. 0,7%. Приносът на Съюза следва да не бъде по-малък от 35 млрд. евро годишно към 2020 г., а от 2010 г. нататък, следва да се предоставят между 5 и 7 млрд. евро на държавите от Юга за покриване на най-неотложни изисквания.

Втората ми бележка е във връзка с метода на финансиране. Няма да се ограничаваме – няма да бъдем в състояние да се ограничим – само със съществуващите фондове. Ще трябва да се намерят други методи на финансиране, тъй като ако в Копенхаген няма пари, няма да има и амбициозно споразумение от Копенхаген. Това най-вероятно ще означава – макар и темата да е твърде спорна – че ще трябва да поставим въпроса за данък, един вид „зелен данък на Тобин“, за да се финансира борбата срещу изменението на климата.

Трето, по въпроса за обезлесяването, на което, искам да отбележа, се дължат 20% от днешните емисии на парникови газове, е крайно наложително да запазим целта за нулево брутно обезлесяване към 2020 г. Искам да привлека вниманието ви към разликата между брутното обезлесяване и нетното обезлесяване, под което се има предвид първичните гори да бъдат заменени с такива от тополи, като идеята е, че резултатът би бил същият. Всички знаем, че това не е така.

Вярно е, че трябва да сме реалисти по отношение на нашата индустрия, но трябва да сме реалисти и що се отнася до оцеляването на нас самите и на децата ни.

Eva Joly, *от името на групата Verts/ALE*. – (FR) Г-н председател, г-н Карлгрен, г-н член на Комисията, госпожи и господа, няма съмнение, че в Копенхаген залогът ще е бъдещето на света, но преди това в края на октомври в Брюксел ще бъде заложено на карта доверието към Европейския съюз като световен лидер в борбата срещу глобалното затопляне. Държавите-членки трябва да направят предложения във връзка с финансирането, които да са съразмерни с трагичното положение.

Заедно с ангажимента – който се надявам да бъде амбициозен – за намаляване емисиите на парникови газове въпросът за финансирането, както и за намаляването и приспособяването към изменението на климата в развиващите се страни, ще бъде основна тема в предстоящите преговори.

Цифрите са красноречиви: на 100 страни, повечето от които бедни, се падат само 3% от световните емисии. Макар развиващите се страни да са допринесли в най-малка степен емисиите на парникови газове, те вече са засегнати най-тежко.

Според неотдавнашен доклад на „Оксфам“ (Oxfam) 26 милиона души вече са били принудени да мигрират поради последиците от изменението на климата или други форми на увреждане на околната среда. Към 2050 г. тези „климатични бежанци“ може да наброяват повече от 200 милиона. Последиците от изменението на климата могат да заличат напредъка, постигнат в някои развиващи се страни, и могат съвсем лесно да се окажат пречка за постигането на Целите на хилядолетието за развитие.

Ето защо това не е въпрос на благотворителност. Става въпрос да приемем пълната си отговорност и да положим основите на един справедлив и мирен свят. Сегашната стратегия на Европейския съюз не е достойна за амбициите, заявени от ръководителите на дипломатията в областта на околната среда. Тя следва сега да постави картите си на масата, за да бъдат подновени преговорите.

Съюзът не може аргументирано да предложи по-малко от 35 млрд. евро публични средства. Несъмнено те могат само да допълват средствата, вече обещани за официална помощ за развитие, още повече че ангажиментите, поемани в тази област, не винаги се спазват от нашите държави-членки.

Г-н министър, г-н член на Комисията, госпожи и господа, бъдещето на нашата планета е в ръцете ни. Ако не прекратим уврежданията, които се причиняват на околната ни среда, и неравенствата, можем да се опасяваме от най-лошото.

Имаме избор между това да бъдем една амбициозна и активна Европа или една плаха Европа на страната на Съединените щати, които слабо ги засяга съдбата на развиващите се страни. Настоятелно ви призовавам да направите правилния избор.

Miroslav Ouzký, *от името на групата ECR*. – (CS) Г-н председател, г-н Карлгрен, г-н член на Комисията, бих искал да започна, като дам отговор на предишното изказване. Не считам, че Европейският парламент или Европейският съюз следва да се ограничават със скромни амбиции в тази област. Преди година завършихме подготовката на пакета от мерки за изменението на климата, който безспорно е най-напредналият и най-амбициозният от този вид в света. Следва също да признаем факта, че той ще има може би най-голямото икономическо въздействие от което и да било друго законодателство, приемано тук през последното десетилетие. Когато чета декларацията, подготвена от Европейския парламент за Копенхаген, виждам в нея неща, които ми харесват. В декларацията става дума за необходимостта от укрепване ролята на Европейския парламент, за необходимостта да се подготвим за приспособяване към изменението на климата и със сигурност всички можем да се съгласим с члена относно обезлесяването, във връзка с който бих искал да подчертая, че обезлесяването не е и не е било проблем само на развиващия се свят, но също е и европейски проблем, така че трябва да съсредоточим вниманието си върху него.

Това, което липсва, обаче е посочване на необходимостта от глобално споразумение, което бе посочено както от представителите на Съвета, така и от представителя на Комисията, който присъства тук. Без глобално споразумение няма да стигнем доникъде. Говорим за помощ за най-бедните страни, което е наистина много добре, но ако погледнете актуалните цифри за производството на парникови газове, можете ясно да видите, че дори и да бяхме по-амбициозни в Европа и действително да бяхме изключили всички наши енергийни източници, това не би променило абсолютно нищо по отношение на изменението на климата, тъй като е просто невъзможно да забавим това явление. Знаем, че днес е необходимо да говорим не само за Китай, който нееднократно се споменава, но също и за други бързоразвиващи се икономики като Мексико, Бразилия, Южна Африка и особено Индия. Не мога да си представя какви ще бъдат следващите стъпки на Индия и това, което чувам до момента, трябва да призная, не е никак приятно. Искам да подчертая в тази зала, че ако не стигнем до глобално споразумение, тогава всичките ни усилия ще се окажат просто тежест за европейската икономика и мазохистично унищожаване на конкурентоспособността на Европа.

Bairbre de Brún, *от името на групата GUE/NGL*. – (GA) Г-н председател, трябва да окажем подкрепа на развиващите се страни, да им помогнем да се приспособят към изменението на климата – явление, за което те не носят отговорност, но в резултат от което страдат несъразмерно много.

Развиващите се страни нямат ресурсите за борба с изменението на климата, които ние в Европа имаме. Като насочваме вниманието си към преговорите на Обединените нации в Копенхаген, това, от което се нуждаем, е солидарност, която да е истинска и практическа.

Солидарността трябва да бъде доказана с финансова и техническа подкрепа. Подкрепата трябва да бъде в допълнение към нашата помощ за развитие на отвъдморските държави и територии. Не следва да даваме нещо с едната ръка, а да го вземаме обратно с другата.

Държавите трябва да имат роля на пълноценно и активно участие, независимо какви финансови механизми са създадени за разпределение на финансовата подкрепа.

Един от най-важните начини да оценим евентуална договореност, постигната в Копенхаген, е да се разгледа начинът, по който тя помага на развиващия се свят да се справи с предизвикателството на изменението на климата. Значителната помощ в борбата с обезлесяването например ще бъде от жизненоважно значение в едно цялостно споразумение.

Без финансова солидарност и трансфер на технологии няма да видим напредъка, от който всички се нуждаем.

Изменението на климата без съмнение се ускорява. Не можем да губим повече време. Ако срещу изменението на климата не бъдат взети мерки, то ще доведе до бедствия в целия свят. Икономическата рецесия следва да ни даде смелост да се придвижим по-бързо към „зелена“ икономика. Научният ни подход не следва да се променя. Не следва да се отказваме от смелостта и политическата воля, които показахме до момента.

Действията, които ще бъдат извършени на международно равнище, трябва да бъдат амбициозни и обвързани с научната реалност на нашите собствени метеорологични условия и трябва да продължим напред със съзнанието, че не развиващите се страни са създали този проблем. Ние самите го създадохме.

Anna Rosbach, *от името на групата EFD*. – (DA) Г-н председател, снощи под бурни ръкопляскания комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните прие коледен списък за конференцията за изменението на климата в Копенхаген през декември. Списъкът включва множество добронамерени, големи и тежки подаръци. Но, скъпи Дядо Коледа, наричан също Комисия: има ли изобщо някакъв шанс всички тези добронамерени желания да се осъществят, когато на дневен ред за 500 милиона граждани на САЩ са здравеопазването, пенсиите, работните места и благосъстоянието, а 2,5 милиарда китайци и индийци просто искат същия жизнен стандарт, който имат някои от нас тук в Западна Европа?

Ние не можем да влияем на поведението на Слънцето. Както всички знаем, то определя до голяма степен климата на планетата ни. Казано по друг начин: какво реално може Комисията да направи, за да накара всичките 6 милиарда души на Земята да използват по-малко ресурси не в бъдеще, а тук и сега?

Nick Griffin (NI). – (EN) Г-н председател, в тази зала имаме две водещи теми: първо, загриженост по повод на разширяващата се пропаст между политическия елит и обикновените данъкоплатци. Второ, истеричната обсебеност от причиненото от човешка дейност глобално затопляне. Двете теми са тясно свързани.

Натрапчивата идея за глобалното затопляне е класически пример за това, как политическата класа тук е загубила връзката с обикновените хора, които трябва да плащат сметките. Докато ЕС подкрепя предложенията за Копенхаген за задълбочаване на деиндустриализацията на Запада и корпоративно господство над Третия свят, растящо мнозинство от обикновените хора гледа на изменението на климата като на елитна измама – като на оправдание да ни облагат с данъци и да ни контролират, както и да ни бъдат наложени интернационалистка догма и световно правителство за сметка на националната държава. Не виждате ли опасността от тази разширяваща се пропаст? Време е да погледнем фактите.

Причиненото от човешка дейност глобално затопляне е недоказана теория, основана на манипулативна статистика. Така нареченият консенсус по въпроса е продукт не на разискване, а на потискане на несъгласието на експертите. Преди политическата класа и „зеленият“ промишлен комплекс да посмеят да наложат нов единен данък, отровни крушки или безполезни вятърни паркове на обикновения данъкоплатец, те трябва да се опитат да убедят обществеността, че глобалното затопляне е причинено от човешка дейност, че връщането към по-топлия климат от средновековието би било нещо лошо и че има нещо, което Европа – в противовес на Съединените щати, Китай и Индия – на практика може да направи по този въпрос. Или проведете разискване

и затворете пропастта между вас и хората, или не се оплаквайте, когато ние, националистите – ние, които слушаме хората – я затворим вместо вас.

Андреас Карлгрен, *действащ председател на Съвета*. – (SV) Г-н председател, искам да благодаря в една или друга степен на всички взели участие в разискването за подкрепата, която давате на ЕС в твърде важната му работа по преговорите във връзка с климата. ЕС има жизненоважна отговорност. Наистина ще ни е необходима подкрепата на Парламента, ако искаме успешно да изиграем ролята си. Усилията и възгледите на Парламента са от решаващо значение за работата.

Позволете ми също да заявя от самото начало, че високо оценявам факта, че въпросите на развитието заемат толкова централно място в разискването. Съгласен съм с бележката на г-н Florenz, че е невероятно важно това да не се превърне просто в „конкурс за красота“. Това не е търг в Лондон, на който целта на всеки е да заложи повече от останалите. По-скоро става дума за създаване на здрава архитектура, която наистина създава предвидими и мащабни инициативи за развиващите се страни в дългосрочен план. Във връзка с това усърдната работа на ЕС е от жизненоважно значение.

Поради това съм съгласен също и с предизвикателството на г-жа de Keyser към развитите страни най-после да постигнат целта от 0,7% за помощта за развитие. В крайна сметка това е въпрос на солидарност. Като един от по-богатите региони в света, ЕС има сериозни причини да демонстрира своята сила и солидарност. Искam също да кажа на г-жа Lepage, че съм напълно съгласен, че има нужда от нови, увеличени и предвидими инициативи и ресурси. Официалната помощ за развитие обаче също ще играе роля за гарантиране, че въпросите на развитието са обвързани с политиката в областта на изменението на климата. Следователно ще се изискват както ресурси по линия на официалната помощ за развитие (ОПР), така и ново финансиране.

Един въпрос от решаващо значение за развитието е спирането на обезлесяването на тропическите гори. Бих искал в Копенхаген да видя силна подкрепа за инициативите за борба с обезлесяването на тропическите гори и насърчаване на новото залесяване и устойчивото горско стопанство. Системата, която в момента се изгражда под името REDD (Намаляване на емисиите от обезлесяване и деградация на горите) ще бъде от решаващо значение във връзка с това.

На мнение съм, че тези, които отричат проблема на изменението на климата, всъщност прехвърлят разходите върху обикновените хора. Нещо повече, това е начин за прикриване на проблема и за прикриване на причините защо обикновените хора трябва да платят цената на деградацията на климата. Такъв е случаят в развитите страни – и дори в по-голяма степен такъв е случаят в развиващите се страни, където най-бедните вероятно ще бъдат най-силно засегнати от деградацията на климата. Ето защо се обръщаме към групата на развитите държави като цяло. Както каза г-н Florenz, трябва да сътрудним с големите държави, например САЩ. Също така обаче е необходим натиск за по-големи усилия за внушаване на посланието, че емисиите трябва да бъдат намалени в достатъчна степен. Ето защо е толкова важно ЕС да стигне до същината на проблема на емисиите, т.е. действителното увеличение на емисиите. Имаме най-амбициозните и всеобхватните цели в света. Сега трябва да се направи необходимото да накараме другите да се присъединят към нас при вземането на мерки на необходимото равнище, за да бъде спасен климатът.

Икономическата криза дава отлична възможност да се увеличат инвестициите в „зелени“ инициативи, с други думи, в нови „зелени“ продукти, в нови компании със „зелено“ производство и в нови работни места, създадени чрез „зелени“ инициативи. Това е начин и за подмладяване на нашите икономики. Трябва да поемем водачеството на офанзивата по посока на общество с ниски емисии на парникови газове, което ще създаде също условията за реални възможности за развитие в развиващите се страни. Трябва да направим възможно за развиващите се страни да избегнат зависимия от изкопаеми горива маршрут на икономиките, по който поеха развитите страни, и вместо него в бъдеще да има растеж при ниски въглеродни емисии.

Това е и начин да се обърнем към бързо растящите развиващи се икономики и да им кажем, че развитите страни носят отговорност за най-бедните и най-уязвимите; но най-бързо растящите икономики сред развиващите се страни – а на Китай вече се падат най-високите емисии в света – също трябва да поемат отговорността си и да допринесат за решаването на проблемите на климата. При такъв подход Европа ще бъде в състояние да играе жизненоважна роля, докато вървим начело по пътя към амбициозно споразумение в Копенхаген.

Карел Де Гухт, *член на Комисията*. – (EN) Г-н председател, на първо място, забелязах в разискването, че всички политически групи са съгласни с принципите, които следва да представим в Копенхаген. Според мен това е много важно обстоятелство. Не е често срещано в Парламент с толкова много политически партии и политически групи все пак да имаме единодушна подкрепа за това, което предлагаме.

На второ място, г-н Florenz и други казаха, че не следва да има състезаване при внасянето на предложенията – става дума за ангажименти. Може и да е вярно, но от друга страна мисля, че е важно, че внесохме предложение и казахме, че сме готови да го изпълним при условие, разбира се, че получим зелена светлина от Европейския съвет по-късно през този месец. Не става дума просто за състезание. Става дума за ангажимент от страна на Европейския съюз. Очакваме другите големи в политическо и икономическо отношение участници също да представят предложенията си, каквото до момента няколко от тях не са направили. Разбираме, че положението на Съединените щати не е много лесно в момента, но е важно те да представят предложение, за да можем да преговаряме. В противен случай безизходицата, в която се опасяваме, че се намираме в момента, ще продължи.

(FR) Считаю, че е вярно, че развиващите се страни са най-силно засегнати както от икономическата криза, за която те не са отговорни, най-мекото казано, така и от изменението на климата. В това отношение трябва да предложим на развиващите се страни съществена по размер подкрепа.

Ние обаче ще трябва да подкрепим развиващите се страни не само в този дух, но ще трябва да проявим смелост и по отношение на нашите собствени производства и нашите собствени икономически оператори. Когато се говори за обезлесяване в развиващите се страни, това е отговорност и на нашите страни, на Европейския съюз. Считаю, че след Копенхаген ще трябва да признаем необходимостта от приемане на закони с извънтериториални аспекти, така че да не бъдем изправени пред положение, в което, от една страна, финансираме приспособяването към изменението на климата и смекчаването на явлението и, от друга, при икономическите оператори се получава обратен ефект в развиващите се страни.

(EN) Едно последно съображение във връзка с ОПР: Мисля, че това е една много важна тема, с която също ще трябва да се заемем помежду си, тъй като едно от най-големите опасения е, че целта от 0,7% от БВП ще бъде постигната, като се добавят усилията за приспособяване.

Дори и в момента ОПР включва много теми, които представляват приспособяване и това е съвсем нормално. Това, разбира се, ще продължи, но следва да изнамерим механизъм за измерване, с който да можем ясно да разграничим настоящите усилия, които полагаме, от допълнителните усилия, които трябва да се направят във връзка с изменението на климата. Със сигурност ще трябва да се върнем към този въпрос след Копенхаген.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Г-н председател, след 10 години обсъждания ето че се приближаваме към конференцията от Копенхаген по въпросите на изменението на климата. Остават ни 50 дни, през които да постигнем амбициозно споразумение с обвързващи цели не само за Европа, но също и за Съединените щати и държави като Китай и Индия. Амбициозното споразумение изисква адекватни финансови ресурси – както бе споменато преди малко в разискването – и то не само от Европейския съюз. Всички страни ще трябва да предоставят финансови ресурси, така че развиващите се страни също да могат да участват в споразумението по въпросите на климата. В крайна сметка солидарността с най-бедните следва да бъде стабилно заложена във всяка договореност по въпросите на климата.

Комисията правилно пое водачеството относно финансирането, но това, което най-вече имаше предвид г-н Florenz, е, че в залата ние предимно се опитваме да изпреварим другите по отношение това кой ще даде най-много, а въпросът е дали това е наистина от полза. Вие правилно изискахте от държавите-членки да участват и аз поздравявам и шведското председателство за положените усилия. При все това, Съединените щати и нововъзникващите икономики също трябва да бръкнат в джоба си. Можете да разчитате на нашата подкрепа.

Все пак остава да се направи много и в Европа. Макар да сме сред водещите в света по отношение на нашите стандарти за емисиите, далеч изоставаме от Съединените щати по отношение на инвестиции от частния сектор в технологични новости и устойчивост. Гледам на положителните стимули за „зелени“ инвестиции и иновации от предприятията като по-обещаващи от един нов европейски данък. Все пак, особено по време, когато ни е неотложно необходима повече активност и заетост, европейските инвеститори и предприятия трябва да бъдат все по-настоятелно предизвиквани да дадат своя принос по посока на този необходим преход в Европа и в света.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Г-н председател, г-н Карлгрен – който представлява Съвета тук днес – започна като каза, че много хора са склонни да се поддадат на песимизъм преди конференцията от Копенхаген. Мога само да се съглася и наистина се надявам, че мнозинство от Европейския парламент може да осигури, че на песимистите, с които г-н Карлгрен трябва да се пребори в управлението на своето собствено председателство и в Съвета, няма да се позволи да имат решаващ глас.

За да докажем, че песимистите не са прави, трябва да решим два конкретни въпроса. Първият, който вече беше споменат, е, разбира се, финансирането на усилията по въпросите на климата в развиващите се страни.

Предложението на Комисията просто не е достатъчно. Вноските на ЕС за развиващите се страни трябва да бъдат поне 30 млрд. евро годишно към 2020 г. и ние трябва да предоставим съществена подкрепа за мерките по реструктуриране още през 2012 г. Естествено, тази подкрепа следва да бъде в допълнение към редовната помощ. Преразпределянето на пари, които вече са обещани, само ще застраши способността ни да постигнем глобално споразумение по въпросите на климата. Искам да запitam г-н Карлгрен дали има подкрепата на Съвета за високите си амбиции.

На второ място, трябва да приемем сериозно целта за два градуса. Ако искаме да успеем в това, не е достатъчно развитият свят да намали своите емисии на парникови газове с 20%. Затова искам г-н Карлгрен, като представител на Съвета, още веднъж да заяви позицията си по въпроса. Мнозина от нас смятат за необходимо емисиите да бъдат намалени с между 30% и 40% към 2020 г. Какво е равнището на амбиция на Съвета – и подкрепя ли Съветът г-н Карлгрен?

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Г-н председател, по мое мнение, в настоящото разискване има три съществени точки.

На първо място, конференцията от Копенхаген е залагане на бъдещето. Залогът още не се е изплатил, както посочи току-що председателството. Няма да стигна дотам да заявя, че всичко зависи от Европейския съюз, но без решителност и убедителност, както току-що отбеляза г-жа Joly, нищо няма да бъде постигнато в тази област.

Втората ми бележка е, че трябва да внимаваме да не добавим объркване към несигурността. Европейският съюз трябва да запази доверието към себе си, когато става дума за отражението на изменението на климата върху развиващите се страни. Той пое ангажимент през 2005 г. относно нивото на официалната помощ за развитие, която трябва да достигне 0,7% през 2015 г. За пестене от тази цел не може да става и дума.

Не може да става дума за разводняване на обещанието, било то чрез намаляване на ангажимента, както току-що обясних, или чрез преразпределение на сумите, платени като официална помощ за развитие за борба с изменението на климата.

Следва да се посочи, че сумите, които се очаква да бъдат обявени в Копенхаген като предназначени за развиващите се страни, трябва да бъдат допълнителни средства. Преди малко тук бе спомената сумата от 35 млрд. евро; става въпрос за допълнителни 35 млрд. евро.

Европейският съюз ще прояви благоразумие, ако не допусне да остане и най-малко съмнение в решимостта му да се бори за постигане на Целите на хилядолетието за развитие, от една страна, и срещу изменението на климата, от друга страна. Ако Европейският съюз се отклони от този път, това ще е равносилно на политически провал, който несъмнено би подкопал доверието на развиващите се страни към Европейския съюз. Ако успеем да се съгласим дори само по този въпрос, разискването няма да е било безполезно.

На трето място, необходими са ни Съединените щати, Китай, Индия и всички индустриализирани страни, но са ни необходими и нововъзникващите икономики и, разбира се, развиващите се страни. За тази цел би било оправдано да се мисли за нови партньорства Север-Юг, особено в областта на производството на алтернативна енергия. Използването на слънчева енергия за производство на електричество южно от Средиземноморието може да стане, ако пожелаем това, един от големите проекти Север-Юг, в отговор на икономическата криза, от една страна, и на кризата с изменението на климата, от друга. Това не следва при никакви обстоятелства да подкопава усилията, които трябва да бъдат положени в областта на борбата с обезлесяването например, където отговорността – също държа да посоча – на нововъзникващите икономики, някои от които са членове на G20, е преобладаваща.

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Г-н председател, госпожи и господа, един финландски поет сравни човечеството с пътниците на влак, който пътува към ада, а те са увлечени в кавга за едно място в първа класа. Моментът отново изисква водеща роля от страна на ЕС. Най-добрият начин, по който можем да излезем от задънената улица по преговорите във връзка с климата, е на срещата на върха на ЕС през следващата седмица да бъде отправено предложение за финансиране на мерки в областта на климата в развиващите се страни.

Вчера комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните даде подкрепата си за цифра от 30 млрд. евро за дяла на ЕС във финансирането. Очевидно е, че 2–15 млрд. евро, предложени от Комисията, не могат да бъдат достатъчни. Ако бъдем честни, трябва да признаем историческата си отговорност за изменението на климата и че нашите емисии на глава от населението са все още в пъти по-големи, отколкото тези на Китай или Индия например.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Г-н председател, срещата на върха по въпросите на изменението на климата трябва да успее и затова Европа трябва да говори с един глас и да си постави високи цели в преговорите. Копенхаген е важен, защото създаденото от Бог е силно уязвимо и дълбоко засегнато от действията на човека.

Към развиващите се страни е необходимо специално внимание. Хората от тези страни нямат почти никакъв принос за изменението на климата, но те са тези, които ще понесат основната му тежест. Земеделските култури изсъхват или биват отнесени от наводнения, циклони унищожават селата, развитието на цели региони се връща назад с години само за една нощ. Нашите индустриализирани страни допринесоха в голяма степен за изменението на климата и следователно носят отговорността да предоставят на развиващите се страни адекватна и устойчива финансова и техническа подкрепа. Планът за действие от Бали добре формулира това.

Поради това е важно да бъдат предоставени достатъчно европейски средства; все пак, именно за това става дума. Ето защо казваме, че годишен минимум от 15 млрд. евро трябва да отива във Фонда за климата, плюс вноски от останалите големи световни икономики. Те също трябва да се изправят пред отговорностите си.

Най-накрая, изразявам задоволство, че действащият председател на Съвета привлече вниманието към обезлесяването. Според нас това е съществена област. Борбата срещу обезлесяването е най-добрият начин да се намалят емисиите от въглероден диоксид.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL). – (NL) Г-н председател, обезлесяването често пъти бива донякъде пренебрегвано, когато се разискват въпросите във връзка с климата в светлината на помощта за развитие. За щастие, случаят не е такъв в днешното разискване в залата. Горите, включително тропическите, противодействат на значителен дял от емисиите на въглероден диоксид. На промените в земеползването, като обезлесяването и унищожаването на тропическите гори, се падат най-малко 18% от сегашните емисии на въглероден диоксид. Също толкова зловещ резултат от обезлесяването е, че много местни народи в развиващите се страни се оказват прогонени от териториите си и повече не могат да посрещат насъщните си нужди. Нито пък Механизмът за чисто развитие (МЧР) действа, т.е. финансирането на проекти в развиващите се страни, за да бъдем самите ние в състояние да отделяме повече емисии въглероден диоксид.

За съжаление, все още светът е устроен така, че интересите на богатите страни и големите промишлености се смятат за по-важни от социалната и икономическата справедливост. Обезлесяването трябва да бъде спряно, но индустриализираните страни са морално задължени да окажат на развиващите се страни финансова и техническа подкрепа в това отношение.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, снощи, делегацията на движението „Северна лига“ (Lega Nord) беше единствената политическа сила, която гласува в комисията срещу тази резолюция. Ние гласувахме „против“, защото я смятаме за евро-безумие.

По време на промишлена криза като тази, която преживяваме, която носи загуба на конкурентоспособност и работни места, идеята да се финансират технологични иновации в трети държави, които са развиващи се държави, е все едно да бием погребална камбана за европейските предприятия. Този текст предвижда заделяне на 30 млрд. евро годишно до 2020 г. за държави като Китай, Индия и Бразилия, които са най-опасните ни и нечестни конкуренти и в същото време иска от нашите промишлености да намалят допълнително емисиите си, което води със себе си сериозни икономически последици.

Не можем да превърнем оправданата борба за защита на околната среда във война между бедните народи. Докато има страни като Китай, които правят от нелоялната конкуренция своя промишлена политика, не може да има екологично устойчив световен пазар.

Ние от „Северна лига“ подкрепяме работниците, предприемачите и жените, които ден след ден трябва да се борят с промишлените мастодонти от държави, които не познават смисъла на правилата. „Да“ на околната среда и „не“ на финансирането на конкуренти за сметка на нашите работници.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Г-н председател, има различни мнения за това доколко човечеството влияе на изменението на климата. Според мен ние оказваме влияние и целта на конференцията по въпросите на климата от Копенхаген е то да бъде смекчено. Изразявам твърдо убеждение, че резултатът ще бъде определен в политическата сфера.

Какви средства можем да използваме, за да успеем да убедим най-големите замърсители да ограничат емисиите си? Няма да успеем, като популяризираме силното послание от Европа, че ще направим съкращения не от 20%, а от 30 и 40%. Трябва да накараме най-големия замърсител в света, Съединените щати, да намали едромашабното си замърсяване. Решение, внасящо такова изменение, вече бе предложено в компетентната комисия. Имаше много хора, които оптимистично очакваха Барак Обама да направи големи промени и да

пътува до Копенхаген. Вместо това обаче той се яви на заседанието на Международния олимпийски комитет, за да агитира за Чикаго. Без успех.

Лидерите на Европейския съюз действат от името на 500 милиона души, като това в много случаи е излишно. Въпросът е защо не се осмеляват да действат по-решително сега, когато само с тяхната намеса ще съумеем да постигнем успех по глобален въпрос, нещо което не може да се постигне на местно равнище.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Г-н председател, с голямо безпокойство получих новините за заседанието на министрите на финансите и околната среда, и по-конкретно за проекта за заключителен документ, който не съдържа решение на един решаващ въпрос: как Европейският съюз желае да подкрепи най-бедните страни в света в усилията им да ограничат емисиите на въглероден диоксид и да се приспособят към изменението на климата?

Това наистина е въпрос от решаващо значение. В проекта на документ липсва дори повторение на сумите, които Европейската комисия предлага – че нуждите на развиващите се страни в тази област се оценяват на 100 млрд. евро годишно до 2020 г. и каква би могла да бъде частта на ЕС в тази сума. Нещо повече, няма решение за това какъв механизъм за съфинансиране от държавите-членки ще бъде въведен, а ние знаем, че предложенията по тази тема са много разнородни.

Разбира се, можем да разберем аргументите в смисъл, че следва да бъдем внимателни при правенето на конкретни декларации и че трябва да изчакаме предложения от други страни, особено от тези със силни икономики. Ако ЕС обаче желае да бъде лидер в борбата с изменението на климата, той трябва да представи конкретни предложения и конкретни решения, особено защото част от проблема е наш вътрешен въпрос, както е механизъмът за съфинансиране.

Наш дълг е да договорим справедливо споразумение с развиващите се страни. Най-бедните страни в света в най-малка степен са допринесли за изменението на климата и в същото време понасят най-големите последици от него. Значителната зависимост на много от бедните страни от земеделието и рибарството, както и слабата им инфраструктура, ги оставя в много трудно положение, що се отнася до изменението на климата. През последните четири години Африка, която е най-бедният континент и един от най-изложените на последиците от изменението на климата, получи по-малко от 12% от средствата, предоставени за борба с изменението на климата. Не това е начинът да убедим такива държави да се включат в процеса.

Thijs Berman (S&D). – (NL) Г-н председател, в Тихоокеанския регион хиляди хора са принудени да се преселват, защото островите им биват наводнени; в Судан добитъкът умира от жажда. Всеки е виждал снимките и най-важното нещо по отношение на тези и други последици от изменението на климата е, че замърсителят е длъжен да плати. В Копенхаген през идния декември светът ще се изправи пред историческата задача да придаде съдържание тези думи.

Според изчисления на „Оксфам“ обаче до момента три четвърти от промените в бедните държави са направени от самите тях. Междувременно петролът изчезва безпрепятствено от тези развиващи се държави, често пъти без справедливо заплащане да достига до техните хазни. В бъдеще изменението на климата ще струва на развиващите се страни повече от 100 млрд. евро годишно. Тези пари отиват не за развитие, а само за създаване на предпоставки за развитие, тъй като само благодарение на политика в областта на климата един Тихоокеански остров може да избегне заливането от океана или пък опустиняването ще може да бъде предотвратено, така че хората да продължат да живеят и работят, където желаят.

Разбира се, има мерки в областта на климата, които също могат да стимулират развитието на бедните страни. Засаждането на дървета помага в борбата срещу опустиняването. Понастоящем обаче парите за политиката в областта на климата идват предимно от фондовете на политиката за развитие и това е неприемливо. „Никакви нови фондове“, казва членът на Комисията г-н Де Гухт. Съвсем правилно, но тогава трябва да се гарантира, че съществуващите фондове са покрити.

Развиващите се страни сега понасят троен удар. Повечето страни от ЕС не изпълняват собствените си обещания по отношение политиката на развитие, икономическата криза доведе до спад в инвестициите в бедните държави и бюджетът за развитие намалява. Може да се добави четвърто съображение: че самите бедни държави се налага да плащат за увреждането на климата, което не те са причинили. Трябва да разрушим тази логика в Копенхаген, като въведем нови механизми за финансиране. Политиката за развитие трябва също занапред да бъде съгласувана с политиката в областта на климата. Двете ще трябва да бъдат обвързани една с друга, както никога досега. Най-важното нещо е самите развиващи се държави да имат възможност да изказват позициите си що се отнася до прозрачното изразходване на Фонда за климата. Следователно фондът трябва да бъде въведен за ЕС и за света.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Г-н председател, главно ние сме отговорни за изменението на климата, но развиващите се страни са основните му жертви, ето защо развитите страни, които са и най-големите замърсители, ще трябва да поемат някои големи ангажменти в Копенхаген. Това е необходимо за нас, но е дори в по-голяма степен необходимо за страните от Юга.

През един дълъг период натрупахме дълг, особено с Африка. Ето защо ще трябва да намерим правилната степен на финансово и технологично компенсиране. Европа ще трябва да се подготви за посрещане на отговорността, дори и ако това е болезнено за нашите съграждани. Ще трябва да помогнем на тези държави да приспособят икономиките си и да се борят с изменението на климата, но ще трябва също да разработим и коренно различна политика за развитие. Африка има нужда от защитен пазар, ако ще очакваме най-после да се оформи устойчиво земеделие. Африка трябва да защити горите си, почвата си и ресурсите си от грабежа на развитите страни. Ще имаме успех в Копенхаген, само ако можем да предадем това послание за споделена отговорност и солидарност.

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, изменението на климата вече отне 300 000 живота и ще отнеме милиони повече в бъдеще.

Бездействието е престъпление срещу човечеството. Положението изисква неотложни действия, а преговорите са на практика в задънена улица. Страни като Япония, Австралия, Норвегия, Китай, Бразилия и Южна Африка обаче полагат усилия, които са съразмерни с отговорностите им. Не е такъв случаят със Съединените щати и за съжаление, вече не е такъв и случаят с Европа. Разширяването на обхвата на амбициите на Европа върху цялата планета би довело до глобално затопляне от 4° С. Това е напълно неприемливо. Европа обаче е тази, която държи ключа към Копенхаген.

Г-н действащ председател на Съвета, ако на европейската среща на върха, следвайки препоръките на Европейския парламент, се вземат правилните решения в края на месеца, тогава Европа ще може да даде тласък на преговорите – с цели за намаление от 30% и пакет от помощи на стойност 35 млрд. евро за страните от Юга.

Г-н председател, начинът, по който определени държави-членки използват днес помощта за държавите от Юга като инструмент в преговорите, по наше мнение, е напълно потресаващ. Бедствието в страните от Юга не е въпрос на преговори.

Sajjad Karim (ECR). – (EN) Г-н председател, от решаващо значение е да се постигне международен консенсус относно мерките за противодействие на изменението на климата и глобалното затопляне. Срещата на върха в Копенхаген ни предоставя възможност. Но нека за момент се замислим за проблемите, които стоят пред нея. САЩ, най-голямата икономика в света, не успяха да съгласуват конкретни съкращения на емисиите на парникови газове към 2020 г. и много други индустриализирани нации не са сигурни дали изискваните се амбициозни действия са възможни.

Нека бъдем ясни: наистина нямаме избор. ЕС, поставяйки си амбициозни цели за 2020 г. и 2050 г., действа смело и сега трябва да настоятелно да призове другите да направят същото. Не можем да постигнем целите си без сътрудничество от страна на другите държави. Създаването на ефективен световен пазар на въглеродни емисии е от решаващо значение, както и международният консенсус, ако искаме да се избегне опасността от протекционистки мерки по отношение емисиите на въглероден диоксид в рамките на ЕС. В Копенхаген трябва да насърчим смелата водеща роля на националните правителства на големите индустриализирани държави. Макар отделни щати в САЩ да започнаха работа срещу изменението на климата, виждаме достойна за съжаление липса на водачество от федералното правителство. Необходимо е САЩ и нововъзникващите икономики като Индия и Китай да изградят партньорство с нас за бъдещето на нашата планета.

Можем да насърчим развиващите се нации да следват различен, по-малко вреден за околната среда път на промишлено развитие. Те все още имат време да възприемат нов подход, който да бъде по-малко вреден за околната среда, и трябва да им помогнем в планирането и изграждането на инфраструктурата, с която да се постигне това.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Г-н председател, подходът към проблема на изменението на климата бе лишен от някои съществени аспекти и, преди всичко, изкривен от т.нар. „пазарни решения“. Понастоящем изкопаемите горива обезпечават почти 85% от енергийните нужди в света. Един последователен подход към изменението на климата следва да се съсредоточи върху намаляването на тази зависимост. Вместо това основното средство, предлагано от Европейския съюз за противодействие на изменението на климата – търговията с въглерод – не само че няма да помогне за смекчаване на тази зависимост, а и самата тя ще се окаже пречка пред необходимите промени в системата от възгледи за енергетиката.

Опитът ни показва, че търговията с квоти за емисии не доведе до намаляване на емисиите на парникови газове, а по-скоро до обратното. Различни примери опровергават способността на пазара да контролира емисиите, докато други доказват ефективността на нормативното регулиране и целевите инвестиции, по-конкретно по отношение на последиците и опазването на околната среда.

Екологичните проблеми, пред които днес е изправено човечеството, са много и разнообразни и са достатъчно сериозни, за да застрашат съществуването на живота на Земята, какъвто го познаваме, но те едва ли ще намерят решение в рамките на ирационалната система, която ги е породила изначално.

Godfrey Bloom (EFD). – (EN) Г-н председател, възползвам се от възможността да отправя добри пожелания към градовете в Източна Европа във връзка с идването на много ранния ски сезон, предвид снега и леда, които дойдоха там. Разбира се, това е показателно за факта, че, както независимата наука вече потвърди, светът всъщност се охлажда и се охлажда от 2002 г. насам, а температурите са като цяло без промяна от 1998 г. Така че всички ние тук говорим за нещо, което не се случва.

Отново и отново чувам други колеги тук да говорят за въглеродния диоксид като за замърсител. Замърсител! Това е животворен природен газ. Оставам с впечатлението, че някои от нашите колеги не са имали възможност да получат училищно образование.

Не става ли дума всъщност за това държавата да може да бръкне в джоба на обикновените хора, за да открадне още повече данъци от тях? Не става ли дума за политически контрол? Не става ли дума за политика и едър бизнес? Всичко това е едно мошеничество – фалшивата хипотеза, смехотворните безсмислици, че създаденият от човека въглероден диоксид причинява глобалното затопляне. Достатъчно, моля, преди непоправимо да увредим световната икономика.

George Becali (NI). – (RO) Причислявам себе си към членовете на Европейския парламент, които считат селското стопанство за решение, а не просто за причина за изменението на климата. Мисля дори, че то е сред жертвите на явлението, тъй като сушата и наводненията засягат всички нас в Европа все по-редовно, но последиците им се усещат най-вече от земеделските стопани.

Причислявам себе си и към членовете на Европейския парламент, които считат, че ни е необходима обща селскостопанска политика и за в бъдеще. Тя ни е необходима, за да можем да разработим нови модели и нови методи на производство, за да се възстанови земеделското и домашното биологично разнообразие, от което вече бяхме изгубили 70% в началото на хилядолетието. Когато говорим за земеделие, ние говорим за живи същества, започвайки с почвата, след това растенията и особено дърветата, горите и пасищата. Искане ми се да мисля, че в Копенхаген след два месеца ще има такова послание и подход и че политиката на ЕС в тази област ще бъде възприемана по конкретен и стратегически начин, както и от гледна точка на бюджета, за да се гледа на земеделието като на решение, както споменах в началото на изказването си.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, тук разискваме политика, а не религия. Поради това следва да правим разграничения между факти и емпирични доказателства, от една страна, и хипотези, от друга. Факт е, че температурата в света се е повишила с около 0,7° C в сравнение с времената преди индустриализацията. Факт е обаче и че температурата едва се е повишила през последните десет години.

Друг факт е, че Копенхаген е международна конференция и че емисиите от въглероден диоксид на Общността съставляват около 17% от общото количество в света. Общността вече прилага законодателство, изискващо емисиите ѝ от въглероден диоксид да бъдат намалени с 20% към 2020 г.

Сега нека разгледаме хипотезите. Едната хипотеза е, че температурата в света ще продължи да се покачва. Втората хипотеза е, че има пряка връзка между емисиите от въглероден диоксид и съдържанието му във въздуха и покачването на температурата, докато според трета хипотеза човечеството може реално да повлияе върху съдържанието на въглероден диоксид във въздуха. Има различни научни становища по този въпрос. Това е дилема, пред която ние, като политици, сме изправени и относно която трябва да вземем решение.

Би било полезно обаче да вземем предвид второ наблюдение, за да дадем ориентация за изготвянето на политиката ни и това наблюдение е, че всички общества, които работят по много ефективен начин със своята енергетика и ресурси, са преуспяли. В този смисъл е логично да се прилага политика, която създава възможността да бъде ефективна от гледна точка на енергетиката и ресурсите, и това да става на равнище на Общността, така че да можем да продължим да играем водеща роля в международен план от гледна точка на икономическата политика, но също и да предложим помощ на други държави, особено по-слабо развитите държави, да поемат по същия път.

Ако сега погледнем предоставянето на средства, което се обсъжда във връзка с това, от решаващо значение е те да бъдат много добре наблюдавани и обвързани с условия, защото в противен случай ще се окаже, че на практика отваряме втори канал за помощ за развитие.

Linda McAvan (S&D). – (EN) Г-н председател, не мисля, че Godfrey Bloom чу оратора от Британската национална партия (BNP) иначе щеше да види, че те имат толкова много общи неща, както винаги съм подозирала. Изказването сякаш беше размножено с индиго.

Чухме нещо за допитвания. Всъщност в едно неотдавнашно допитване повече от две трети от европейците заявиха, че изменението на климата е много сериозен въпрос, а 20% казаха, че е донякъде сериозен въпрос. Във Великобритания същите цифри бяха: 51% заявили, че това е много сериозен въпрос и 30% че е донякъде сериозен въпрос. Това прави общо 81%. Всъщност само 10% от европейците заявиха, че това изобщо не е сериозен въпрос. Допитванията до общественото мнение показват, че хората в Европа наистина са загрижени за изменението на климата и че наистина разбират. Ето защо всички основни партии в залата подкрепят Съвета и Комисията в Копенхаген и защо ние подкрепихме законодателния пакет миналата година.

Снощи в комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните колегите гласуваха с 55 „за“ и 1 „против“ в подкрепа на амбициозна преговорна позиция на Европейския съюз в Копенхаген. По отношение на финансирането, което е изключително важно тази седмица – и ние знаем, че министрите на финансите се срещат днес – искаме средства, които да са в допълнение без двойно отчитане и с добри структури на управление.

Понякога в живота си човек вижда неща, които не може да забрави никога. Преди около три години двете с Fiona Hall отидохме в Северна Кения. Отидохме в една от най-бедните общности и там се срещнахме със земеделски стопани, отглеждащи добитък. Срещнахме се с млади жени – момичета – които биваха омъжвани на все по-ранна възраст в Северна Кения. Защо? Защото когато една млада жена се омъжи в Кения, срещу ръката ѝ за съпруга баща ѝ получава заплащане в крави, защото кравите са валутата. Кравите стават рядка стока в Северна Кения поради изменението на климата. Никога няма да изпратим бедността в историята, ако не се справим с изменението на климата и залата е длъжна да отговори на този призив.

Marit Paulsen (ALDE). – (SV) Г-н председател, ако вземем цялата верига на производството, около 40% от всички емисии на парникови газове идват от производството на храни. Във връзка с това може да се каже, че селското стопанство е главният злодей. Трябва да сме наясно, че селското и горското стопанство вероятно са едни от областите от решаващо значение, които трябва да се разгледат, ако искаме да се справим с проблема с емисиите. За тази цел обаче ние, богатите държави, трябва да бъдем достатъчно смели, за да възприемем нови технологии и да се откъснем от миналия си опит. Трябва да променим селскостопанската си политика, така че да спрем дъмпинга на наша продукция на пазарите на развиващите се страни. Може би това ще е една от най-полезните мерки, които бихме могли да вземем, за да може земеделието на Африка да стъпи на крака и да освободим жените на Африка.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Г-н председател, г-н Карлгрен, Вие идвате тук отново и отново с хубави изказвания, но какво е действителното им съдържание? В развиващите се страни земята пресъхва, а болестите се разпространяват. Расте броят на „климатичните бежанци“. Очакват ли от тях да се усмихват пред лицето на смъртта?

Можете да трансформирате песимизма, който вие сами създавате в Съвета, като дадете някои конкретни обещания. Така че се питам: ще предложите ли 35-40 млрд. евро годишно като нова помощ за мерки в областта на климата? Ще изключите ли ядрената енергия, улавянето и съхранението на въглерод от проектите, избираеми за помощта? Ще приемете ли задължително лицензиране за важни „зелени“ технологии за най-бедните страни? Ще спасите ли горите, като отхвърлите механизмите на пазарна основа за намаляване на емисиите от процеса на обезлесяване и деградация на горите (REDD)? Ако можете да обещаете всичко това, ще постигнете и намаление с 40% – и тогава всички ще си тръгнем оттук с усмивка на лице.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Г-н председател, за съжаление, в позицията на Парламента при общото разпределение на задълженията за намаляване на въглероден диоксид липсва баланс относно начина, по който разходите за намаляването трябва да бъдат поети. Ако приемем резолюцията, ние подкопаваме пакета от мерки за изменението на климата, който бе договорен с толкова труд и разходите за който в момента се разпределят неравномерно върху държавите-членки от централна Европа. Приемането на решенията, предложени днес, ще засили още повече неравенството. Опитваме се да наложим на държавите-членки норми, които са фатални за икономиките им, като в същото време не изискваме нищо конкретно от държавите, които носят най-голямата отговорност за емисиите от въглероден диоксид в световен мащаб. Това е несправедливо

и неефективно. Без пропорционалност в световен мащаб ние само ще увеличим конкурентоспособността на Китай, Индия и Бразилия.

Резолюцията отива дори по-далеч – тя предлага да субсидираме най-бедните държави. Сумата от 330 млрд. евро до 2020 г. означава, че вноската на държава като Полша би била от 16,5 млрд. евро до 40 млрд. евро. Това е политическа лудост, която поставя под съмнение икономическия смисъл от членството в Европейския съюз. Още повече че това е един неефективен метод, както се вижда от подготовката, която се извършва, за да се пристъпи към износ на електроенергия от Калининградския регион, който граничи с Полша. Няма смисъл да се подписва споразумение в Копенхаген, ако в него тежестта, свързана с ограничаването на емисиите от CO₂, не е разпределена пропорционално в световен мащаб.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа KRATSA-TSAGARPOULOU

Заместник-председател

Marisa Matias (GUE/NGL). – (PT) Г-жо председател, обмислянето на план за действие в подкрепа на развиващите се страни по отношение на изменението на климата е просто въпрос за справедливост и равенство. Те са най-силно засегнатите страни, макар и да са допринесли в най-малка степен за положението, в което се намираме. Ето защо трябва да направим нещо повече от декларация за намерения. По този начин ще покажем, че сме решени и имаме сериозни намерения по основните въпроси, като финансирането.

Колкото и амбициозна да е стратегията ни, ако въпросите на финансирането не бъдат ясно определени, не можем да имаме никаква конкретна политика. Съветът говори за около 100 млрд. евро към 2020 г. Има различни оценки, включително такива, които говорят за необходимост от 120 млрд. евро годишно, всяка година, в подкрепа на развиващите се страни. Затова се нуждаем от собствени ресурси, а не просто от средства за временно решаване. Поради тази причина е от жизненоважно значение да се установи как ще бъде използвано финансирането и кой ще го осигурява. Трябва да имаме смелостта да се заемем с въпроса и да приобщим всички заинтересовани страни, като в същото време включим и частния сектор и промишлеността. Или се надяваме те да предложат да финансират това начинание със собствени сили?

Timo Soini (EFD). – (FI) Г-жо председател, мафията, действаща в областта на климата, използва наивни „зелени“ политици, за да прехвърли стотици милиони евро от данъчните ресурси на развитите държави на наднационални компании, които правят огромни печалби в развиващите се страни, и на държавни предприятия в развиващите се страни, във формата на този вид такса за климата, която сега се прокарва. Китай например би могъл много лесно да изпълни задълженията си и сам: той е най-богатата държава в света от гледна точка на резервите му в чуждестранна валута.

Финландия и Европейският съюз трябва да спасят своите собствени стоманодобивни, инженерни и горски промишлености, като призоват в Копенхаген да бъде взето решение за въвеждане на конкретна система за емисиите, с която да се постигнат целите във връзка с климата за продуктите, които му влияят, вместо сегашните цели, основаващи се на проценти и търговия с емисии. Това е по-справедливият вариант.

(Ръкопляскания)

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Г-жо председател, искам да благодаря на Съвета и Комисията. По отношение на темата, която сега разискваме, има някои сигурни и редица несигурни аспекти.

Първият сигурен аспект или първият общ елемент е, че сега има голямо сближаване на мненията, че емисиите трябва да бъдат намалени и че трябва да се развият чисти източници на енергия.

Вторият е, че трябва да има глобален подход към или начин за справяне с проблема. Следователно държавите, които отделят най-много въглероден диоксид в атмосферата, трябва да участват във всички международни споразумения. Сред големите производители на въглероден диоксид са Съединените щати, Китай, Индия и Бразилия.

Третият сигурен аспект е, че Европейският съюз е внесъл предложение, което представлява задължителна система от цели: 20% или 30%.

Четвъртият е, че няма реални признаци, поради различни причини, големите страни, отделящи въглероден диоксид, да приемат договореност от такъв характер и това е действителността.

Няма да е някаква липса на оптимизъм, ако признаем действителността, песимизмът ще спечели, ако не сме наясно с действителността. Само като признаем действителността, можем да създадем ефективна политика и тя ще бъде една по-оптимистична политика.

Мисля, че поемайки водещата роля по този въпрос, Европейският съюз е длъжен да внесе допълнителни мерки и предложения на масата за преговори. Япония бе спомената тук и трябва да говорим за успеха на проекти, като проекта „Sector Focus“, които засягат най-силно замърсяващите промишлености. Въз основа на процес на бенчмаркинг такива проекти постигнаха невероятни резултати в Япония. Това са реалистичните начини за справяне с изменението на климата.

Копенхаген е възможност, но той ще бъде възможност за ефективност, а не за риторика, само ако се основава на действителността.

Jo Leinen, *от името на групата S&D – (DE)* Г-жо председател, членът на Комисията Оли Рен похвали Парламента за действията му по приемането на пакета от мерки за защита на климата и в действителност целта ни е да продължим да бъдем амбициозни.

Снощи комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните гласува 55-1 в подкрепа на приемането на резолюция, която поставя високи цели за преговорите в Копенхаген. Този резултат показва, че отричането на изменението на климата, невежеството по тези въпроси, се представлява от пренебрежимо малцинство лица тук в залата, чиито мнения наистина би следвало да се пренебрегнат и които са разгласявали мненията си тук по редица поводи, но които всъщност плуват срещу течението на мнението на гражданите на всички държави от Европейския съюз.

За атмосферата на Земята няма значение откъде идва въглеродният диоксид. Това означава, че ни е необходима глобално споразумение за всяка държава, а не – както вече се привеждат доводи в Банкок – множество споразумения, тоест едно за САЩ, едно за Европа и едно за развиващите се страни – това ще бъде катастрофално. Нужен ни е световен пакт срещу изменението на климата и това означава, че ни е нужен също световен пакт за солидарност на богатите държави с бедните. Този аргумент вече беше споменат многократно.

Изменението на климата представлява възможност за нас и също за развиващите се страни да задвижим нисковъглеродно развитие с нови технологии, съчетано с модернизация на инфраструктурата. Европа трябва да помогне това да се случи. Що се отнася до финансирането, ние сме подкрепили искането, че ЕС се нуждае от 30 млрд. евро до 2020 г. и че трябва да разработим механизми за финансиране, които да са трайни и предсказуеми. Те не трябва просто да са зависими от бюджетни средства, а да имат и други източници на финансиране.

Искам отново да подчертая, че морският транспорт и въздухоплаването трябва да бъдат включени и че, разбира се, горите и селското стопанство имат свой собствен, значителен дял. Развитието и опазването на климата не са противоположности – по-скоро те трябва да бъдат събрани в синтез в Копенхаген.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Г-жо председател, като вземем всичко това предвид, има само едно решение на проблема с изменението на климата и това е технологията. Само новата технология може да ни позволи за поддържае начина си на живот. При все това развитието на технологията е прекалено бавно и разпространението ѝ, по-конкретно към развиващите се страни, е особено бавно. Климатът е световен проблем, но към него не е подхождано чрез споделяне на най-добрите налични технологии. Това бе пълен провал в рамките на Киото и затова нека извлечем поуки.

Трябва, разбира се, да отчетем интелектуалната собственост. По-конкретно предприятията, които са в челните редици на развитието, трябва да бъдат насърчени и възнаградени съответно. И все пак, това знание трябва да бъде разпространявано по-бързо. За тази цел бе създаден фонд по отношение проблема с озона съгласно Монреалския протокол и бе предложена идеята за Многостранен фонд за технологии в областта на климата. Могат ли Комисията и Съветът да обяснят възгледите си по този въпрос?

Накрая, спирането на обезлесяването е особено важно, що се отнася до развиващите се страни, а ето че разбирам, че Европейският съюз в момента е разделен за ролята на горите, особено благодарение на Швеция, Финландия и Австрия. Как да убедим развиващите се страни да спрат обезлесяването, ако самият ЕС има двусмислено отношение към собствените си гори? Очаквам коментарите на г-н Карлгрн във връзка с това.

Bas Eickhout (Verts/ALE). – (NL) Г-жо председател, ние говорим за изменението на климата, а би следвало да говорим за хората, които са най-силно засегнати от него, а именно тези в най-слабо развитите държави. На Малдивските острови например хората се борят срещу покачващото се морско равнище, а в Судан те се борят за плодородна земя.

Комисията продължава да предполага, че пазарните участници ще допринесат съществено за адаптирането към изменението на климата. Когато човек говори с всички инвеститори обаче, те постоянно повтарят, че дават средства, но предимно на нововъзникващите икономики и че няма да вложат в уязвимите държави. Все пак, тези пазари са нестабилни и съответните проекти, що се отнася до инвестиции в приспособяването към изменението на климата, са малки по размер. Инвеститорите не вложат парите си в такива неща.

Сега трябва да бъде казано много ясно, че публичното финансиране трябва да бъде насочено към най-слабо развитите държави. Световната банка ясно заявява, че въпросната сума следва да бъде най-малко 80 млрд. евро. Време е ЕС да покаже сериозно водачество, като направи сериозна оферта, вместо да предлага неясната цифра от 2-15 млрд. евро. ЕС просто трябва да последва примера на Парламента и да предложи най-малко 30 млрд. евро.

James Nicholson (ECR). – (EN) Г-жо председател, конференцията по въпросите на изменението на климата в Копенхаген през декември ни дава уникална възможност да се занимаем с този тежък и огромен проблем. Ако разгледаме последиците от глобалното затопляне, е очевидно, че развиващият се свят плаща цената за увреждането на околната среда, причинено от по-богатите държави.

Изменението на климата не е единственият екологичен проблем, пред който сме изправени, но е наложително да опитаме да се занимаем с него в Копенхаген. Това е възможност за ЕС да говори с един глас и да намери решение на проблем, който засяга всички ни. Всички държави трябва да изиграят своята роля от гледна точка на изпълнението на цели и устойчивото развитие. Развиващият се свят трябва да бъде подкрепен и насърчен, като целите, определени за тези държави, следва да бъдат реалистични.

Знам, че има други, които са на различно мнение от моето, но не считам, че можем да си позволим да чакаме 50, 60 или 70 години, за да видим кой е бил прав или кой не е бил прав. Имаме отговорност днес да действваме сега, за да направим каквото можем, докато сме тук.

John Stuart Agnew (EFD). – (EN) Г-жо председател, колко хубаво, че вече никой не гори еретиците, защото досега сякаш да съм целият в пламъци. Аз обаче съм силно разгорещен в противопоставянето си на схващането за причиненото от човешка дейност изменение на климата.

На въглеродния диоксид се падат само 0,038% от нашата атмосфера и само 4% от тях са повлияни от човешката дейност. Той е от жизненоважно значение и е незаменима храна за растителността. Колкото повече го получават растенията, толкова по-бързо растат. Недостигът на този газ би бил далеч по-сериозен от излишък му. Паникьорските и неверни изявления, които внушават, че увеличаването на въглеродния диоксид ще доведе до значително покачване на морското равнище, се използват като извинение от местните органи да не поддържат евтините дървени прегради за защита от морето. Когато те неминуемо изгният, след 40 години служба, нищо не се прави за ремонта им и се стига до загуба на жилища. Това създава атмосфера на отчаяние сред крайбрежните общности. Ако компютърните прогнози не могат адекватно да прогнозират времето в краткосрочен план, те нямат никакво място при предсказването на промените в дългосрочен план.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Госпожи и господа, искам да благодаря на министъра г-н Карлгрин и члена на Комисията г-н Де Гухт за изявленията, които направиха, но все още има нещо, което предизвиква безпокойство в мен. То е, че говорим за количествени цели, които няма да трябва да бъдат постигнати преди 2020 г. и 2050 г., съответно, докато експертите ни предупреждават, че трябва да започнем да намаляваме световните емисии още през 2015 г. Бих искала да знам дали може би Комисията е пропуснала или се е отказала от тази цел.

На второ място, ще трябва да постигнем всеобхватно споразумение в Копенхаген, което да включва всички държави. Не е достатъчно ние да наложим тези амбициозни екологични стандарти само на Европа, тъй като това ще означава само, че технологията, която предизвиква високи емисии, се премества в други части на света. Наистина ще ми е интересно да чуя от Комисията как тя възнамерява да включи в преговорите въпроса за разпределяне на тежестта равномерно сред индустриализираните държави и какви аргументи ще използва тя, за да насърчи развиващите се държави да поемат техните отговорности. Как ще предотвратим изтичането на въглерод? Наистина бих искала да имаме печеливши карта, една добра карта в ръкава.

На трето място, бих искала да посоча, че не можем да си затваряме очите пред действителността. Изкопаемите горива са основният източник на емисии и ние няма да можем да ги забраним в близкото бъдеще. Да очакваме страните да се откажат от въглищата просто така е нереалистично. Развитите страни няма да го направят, а развиващите се страни е дори по-малко вероятно да го направят. Ето защо трябва също да отделим голямо внимание в международните преговори на продължаването на разработването и използването на технологии, които позволяват изкопаемите горива да се използват ефективно, без да се отделят парникови газове. Има още

едно нещо, което Европа може да направи веднага: можем да увеличим финансирането за Седмата рамкова програма, която е създадена за целите на международното сътрудничество относно изменението на климата.

Matthias Groote (S&D). – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, г-н Карлгрен, госпожи и господа, темата за изменението на климата ще ни занимава много по-дълго, отколкото финансовата и икономическа криза. Има някои прилики – и двете струват много пари, а целта в Копенхаген ще бъде да се постигне споразумение относно финансовите инструменти за Третия свят и развиващите се страни.

Конференцията от Копенхаген трябва да успее и ние можем да дадем своя принос за постигането на успеха. Вчера свършихме добра работа, като приехме резолюцията в комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните с голямо мнозинство и мисля, че резолюцията ще спечели голямо мнозинство тук, в Парламента, и по този начин ще променим политическата обстановка с приближаването на Копенхаген. Често е налице и психологически аспект и ние всички трябва да изиграем ролята си в това отношение.

Все още ме безпокои един конкретен проблем. В Европейския парламент работихме за включване на въздухоплаването в търговията с емисии и накрая успяхме. Затова призовавам Комисията и Съвета да гарантират, че тази тема ще бъде преследвана последователно в Копенхаген. Трябва да постигнем международно споразумение в смисъл, че морският транспорт и въздухоплаването също ще бъдат включени в договора, който ще замени Протокола от Киото. Това е така, защото тези два транспортни сектора се разрастват до непропорционална степен и затова допринасят по непропорционален начин за глобалното затопляне.

Не следва да превишаваме границата от 2° C. Тук всъщност е мястото, където приликите между финансовата криза и изменението на климата свършват. Ако превишим границата, ще сме причинили непоправими увреждания на нашата планета, което означава, че са увреждания, които няма да можем да върнем назад.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Г-жо председател, трябва да разгледаме възможностите, които могат да произтекат от постигането на цялостно международно споразумение в Копенхаген, така че да можем ефективно да спрем изменението на климата. Съюзът се ангажира да гарантира, че до 2020 г. 20% от всичките ни енергийни потребности ще идват от сектора на възобновяемите енергийни източници. Европа – и всъщност собствената ми страна, Ирландия – може да стане световен лидер в разработката на нови и иновативни технологии за използване енергията на вълните и на приливите и отливите.

Развитието на такива технологии е жизненоважен компонент на стратегиите ни за постигане целите ни във връзка с изменението на климата. Трябва да гарантираме максимално увеличаване на финансирането на седмата и осмата рамкови програми на ЕС за научни изследвания и технологии в периода от настоящия момент до 2020 г.

(GA) Инвестициите в „зелени“ технологии ще помогнат за създаването на работни места в Европа по време на икономическа криза. Знаем за големите трудности, до които ще се стигне ако не поемем международните си отговорности. Знаем за предизвикателствата пред нас. Ще се изправим непоколебимо и отговорно пред предизвикателствата като такива.

Claude Turmes (Verts/ALE). – (EN) Г-жо председател, чували ли сте за руска рулетка? Играли ли сте някога на руска рулетка? Разбира се, че не, защото имате шанс едно от шест да бъдете убити или ранени. Ако Копенхаген не бъде успех, няма да имаме дори 50% шанс да предпазим планетата от влизане в опасно изменение на климата.

Защо се намираме в това невъзможно положение? Общо взето изгубихме двадесет години – двадесет години след голямата конференция в Рио, двадесет години лобиране от замърсяващи промишлености от петрол, през въглища до коли. Двадесет години, през които дясноцентристите в САЩ и в Европа затрудняваха максимално зелените и другите да прокарат амбициозен дневен ред.

Така че европейската среща на върха в Копенхаген през следващата седмица е последната възможност за дясноцентристите в Европа – включвайки шведското председателство на Съвета и Дания, както и Франция и Германия, които се управляват от дясноцентристки политици – да действат отговорно.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Г-жо председател, на Европейския съюз се гледа като на лидер на международната арена в насърчаването на диалог относно действията срещу изменението на климата и определянето на политически приоритети за намаляването на емисиите на въглероден диоксид. Като част от подготовката, която е в ход за конференцията от Копенхаген, Европейският съюз пое повече обещания от който и да било друг регион в света. До момента нито една от индустриалните сили – Съединени щати, Япония, Австралия – не е представила конкретно предложение с конкретни цифри, посочващо данни за помощта за

развиващите се страни в усилията им да ограничат емисиите на въглероден диоксид и за подкрепа развитието на енергоспестяващи технологии, основани на възобновяеми енергийни източници.

Европа ще бъде надежден партньор в преговорите, ако представи реалистични, постижими и разумни предложения, които да станат отправна точка за постигане на международен консенсус и разбирателство. Сега Европа се нуждае от съюзници и от подкрепа за съществуващите си предложения. Поради това следва да бъдем внимателни и с повишаването на ангажиментите за намаляване от 20% на 30%, тъй като останалите индустриализирани държави не проявяват волята сами да си поставят такива амбициозни цели, като финансовата подкрепа за развиващите се страни също следва да бъде реалистично начинание. Това не трябва да бъде просто списък с желания. Това следва да бъде система за предоставяне на помощ, която е в съответствие с принципа на устойчиво развитие и която следва да дава възможност на бенефициерите да планират действията си.

Има още едно нещо, което е значимо от гледна точка на гражданите на Европа. Не следва да забравяме, че срещата на върха в Копенхаген, нашите резолюции и подготовката на Парламента за срещата на върха следва да се придружават от ясно определена система за комуникация с гражданите, с обществото. Не искаме между обществото и институциите на ЕС да се създаде преграда или празнина в системата за съобщаване на информация относно глобалното затопляне.

Michael Cashman (S&D). – (EN) Г-жо председател, аз ще пазя моите емисии на въглероден диоксид ниски и ще бъда кратък. Г-н член на Комисията, радвам се да Ви видя на длъжността. Уважаемо председателство, радвам се да ви видя тук.

Приказките за 2020 г. или 2050 г. не са достатъчни. Трябват ни споразумение и постижения сега, защото изменението на климата излага на риск намаляването на бедността. Наблюдаваме отклоняване на бюджетите за ОПР встрани от развитието. Това е неприемливо и излага на риск Целите на хилядолетието за развитие, които трябва да бъдат постигнати. В Копенхаген ще видим 27 страни да действат като една за постигането на амбициозни цели.

Чухме хората, отричащи на изменението на климата, тук в тази зала. Нека кажа само това: говори се за растения и въглероден диоксид; има обезлесяване и опустиняване. Това значи, че на места няма вода. Няма дървета. Изменението на климата убива. Толкова е просто. Нека бъдем ясни – държавите-членки трябва да запазят цифрата от 0,7% от brutния си национален доход за целите на развитието и да ограничат всяка употреба на този брутен национален доход до максимум 10%, и след това да дадат допълнителните средства, необходими за борба и за победа над изменението на климата.

Fiona Hall (ALDE). – (EN) Г-жо председател, опасявам се, че изчисленията на Комисията относно международните финанси за климата са само прах в очите.

Първо, тя заяви, че 90% от мерките за енергийна ефективност могат да бъдат финансирани от самите развиващи се страни. Това прави 30 млрд. евро годишно. В ЕС най-голямата пречка пред въвеждането на мерки за енергийна ефективност както при правителствата, така и при отделните граждани, е липсата на първоначално финансиране. Защо Комисията счита, че развиващите се страни могат да се справят с мерките за енергийна ефективност без първоначално финансиране, след като и държавите-членки на ЕС се затрудняват да го направят?

Също така, идеята, че международният въглероден пазар може да финансира 38 млрд. евро годишно е нереалистична. Видяхме колко бавно успя да се задвижи въглеродния пазар от Системата за търговия с емисии (ETS) на ЕС и колко силно пострада цената на въглерода от икономическата криза. Вероятно ще минат много десетилетия, докато се утвърди правилно функциониращ международен въглероден пазар, затова сега ни е необходима нова и допълнителна мярка за финансиране.

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Г-жо председател, изменението на климата, както все повтаряме от сутринта, означава просто увеличаване на опустиняването и сушата; означава обезлесяване, означава природни бедствия, означава разпространение на глад и болести, най-вече в страните от Юг и означава миграционни потоци.

Срещата на върха в Копенхаген трябва да получи ангажимента на държавите в света за намиране на баланс между четири важни цели, като първото нещо е, разбира се, да бъдат намалени емисиите на парникови газове, но става въпрос също и да не спъваме нашата икономика, да не допуснем екологичен дъмпинг и да насърчаваме новите технологии на Европа.

Следователно по тази тема, тъй като трябва да вземем предвид най-бедните държави, искам да привлека вниманието ви към някои развиващи се държави, по-конкретно към най-напредналите развиващи се държави.

Това понятие не фигурира в международните текстове и тези страни попадат в категорията на развиващите се държави. Така те не се разглеждат като държави, които са длъжни да участват в усилието за намаляване на парниковите газове, дори и някои от тях да са сред най-големите консуматори на въглерод. Имам предвид, разбира се, Китай, Индия и Бразилия, които задължително следва да поемат ангажимент в Копенхаген да постигнат цели, съпоставими с тези на индустриализираните държави тъй като, строго погледнато, те изобщо не приличат на повечето други развиващи се държави.

Усилията за намаляване на въглеродния диоксид трябва да бъдат споделени при най-справедливи условия. Не трябва да допуснем никакво изкривяване на конкуренцията. Преговорите трябва също да бъдат възможност за стимулиране внедряването на нови технологии и да се позволи в научните изследвания и развойната дейност да бъдат направени съществени инвестиции.

В Копенхаген ние ще трябва – и това е една необходимост – да създадем условията за устойчива търговия между държавите въз основа на взаимните интереси. Успехът ще включва насърчаване на разпространението на технологии в най-слабо развитите държави, в замяна на зачитането на правата на интелектуална собственост и отварянето на пазарите им за тези технологии.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Г-жо председател, двете най-сериозни кризи в света са бедността и последиците от изменението на климата: две кризи, които ще бъдат дори още по-тясно свързани в бъдеще, две кризи, които стават все по-опустошителни с всеки изминал ден.

Сега има много повече бедни хора, отколкото имаше преди година, десетки милиони повече. Днес последиците от изменението на климата са по-сериозни и по-интензивни от когато и да било.

От Копенхаген ни дели месец и половина, още само няколко седмици. В Копенхаген трябва да направим едно голямо усилие. Трябва да съсредоточим повече усилия върху борбата с изменението на климата, но без да използваме ресурсите, които в момента използваме за помощ за развитие, не с ресурсите, които в момента използваме за образование или здравеопазване.

Развиващите се страни се нуждаят и от двата вида ресурси. Поради това трябва да отидем по-далеч от 0,7% от БВП. Това бе посланието от различни лидери на неотдавнашното заседание на Обединените нации. Това бе посланието от председателя на испанското правителство.

Peter Liese (PPE). – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, на заседание с участието на члена на Комисията, отговарящ за здравеопазването, г-жа Василиу и медицински експерти от цяла Европа преди няколко дни в Брюксел бе обсъдена темата за здравето и изменението на климата. Това бе едно много наситено с информация събитие под надслов „Рецепта за една здрава планета“. Председателят на Постоянния комитет на европейските лекари (ПКЕЛ) използва едно много подходящо изображение – пациентът планетата Земя е като човек, страдащ от сериозно заболяване. Колкото по-късно се намесите, толкова по-болезнено е лечението, а идва момент, когато дори е твърде късно за лечение. В този момент пациентът бива неизлечимо увреден. Ето защо трябва да действаме бързо и решително за пациента планета Земя. Надявам се всички да се съгласим за това.

Също толкова ясно е, че изменението на климата засяга всички – всяка държава в света и всеки сектор на европейската икономика. Виждам дисбаланс – ние стоварваме много тежко бреме върху традиционните участници в европейската търговия с емисии, при все това на тях се падат по-малко от 50% от емисиите на Европейския съюз. Ето защо тежестта трябва да се разпредели върху повече плещи – снощи решихме това. Приехме и изменения 198 до 202 относно включването на въздухоплаването – както спомена г-н Groote – и морския транспорт. Може би това следва да бъде по-добре разработено и разграничено, но все пак е стъпка в правилната посока. Комисията и Съветът трябва най-накрая да се ангажират повече с този въпрос. На срещата на върха на ЕС при подготовката за срещата в Питсбърг и на самата среща в Питсбърг по този въпрос не бе постигнат никакъв напредък. Съветът и Комисията трябва да правят повече във връзка с това.

Имам да добавя едно последно нещо. И другите региони в света също трябва да направят повече. Радвам се, че Барак Обама спечели Нобеловата награда за мир, но ако той не дойде в Копенхаген и не представи смислено предложение ще се окаже, че губи авторитет и поради това той трябва да представи нещо в Копенхаген.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Г-жо председател, развиващите се страни са допринесли най-малко за изменението на климата. В същото време обаче те страдат от най-лошите му последици. В Африка милиони хора трябва да пътуват все по-далеч с всяка година, за да намерят вода, дърва за да си готвят и храна. Това са хора, зависими от услуги, които черпят от природните екосистеми, и са хора, които с нищо не са допринесли за изменението на климата.

Природните екосистеми, каквито са горите на Африка, съхраняват три пъти повече въглерод, отколкото са отделили в атмосферата, три пъти повече въглерод, отколкото понастоящем има в атмосферата, а поглъщат 50% от въглерода, който ние отделяме в атмосферата всяка година. Ето защо защитата и разширяването на горите въз основа на природни процеси и без търговски цели, следва да бъде най-важният приоритет на нашата политика, както за борбата срещу, така и за приспособяване на развиващите се и развитите страни към изменението на климата.

Theodoros Skylakakis (PPE). – (EL) Г-жо председател, искам да изразя позиция по конкретния, но много важен въпрос на морския транспорт във връзка с Копенхаген и развиващите се страни. Имам две бележки: би било огромна грешка да подхождаме към морския транспорт и въздухоплаването като към едно и също нещо. Морският транспорт е най-ефективният и природосъобразен начин на транспорт, докато въздухоплаването е повече или по-малко най-лошият. Поради това за морския транспорт трябва да бъдат определени цели, но те трябва да бъдат справедливи по отношение на – по-конкретно – автомобилния транспорт, който се конкурира с морския транспорт и е много по-силно замърсяващ. Като атакуваме несъразмерно морския транспорт в сравнение с автомобилния транспорт, ние атакуваме несъразмерно сърцевината на икономиките на развиващите се страни, тъй като развиващите се страни се опират най-вече на суровини, земеделски продукти и промишлености, които широко използват морския транспорт, докато нашите икономики са основно икономики на услугите.

Питам се ще дали ще успеем да убедим развиващите се страни в добрите си намерения, като предложим да финансираме начинанието във връзка с изменението на климата със средства, които ще вземем в непропорционална степен от морския транспорт и които, като процент от БВП, ще обременят развиващите се страни в по-голяма степен, отколкото развитите страни?

Питам се също, след като научих, че групата на Зелените/Европейски свободен алианс вчера е отказала да подкрепи разискване за взаимовръзката между целите за морския транспорт и целите за автомобилния транспорт, дали шофирането по европейска автомагистрала с луксозна кола със 180 километра в час е по-екологосъобразно от превоза на храни и суровини за икономиката на планетата.

Gilles Pargneaux (S&D). – (FR) Г-жо председател, г-н Карлгрен, г-н председател на Комисията, изправени сме пред предизвикателство за човечеството, предизвикателство за бъдещите поколения. За предприемем необходимите действия, Копенхаген трябва да осигури условията за световно споразумение, едно споразумение, тъй като, както по-рано заяви председателят на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните г-н Leinen, е необходим универсален съюз, включващ индустриализираните държави и нововъзникващите икономики икономики.

Днес с нашето разискване, но също и със съставянето на проект на резолюция на Парламента ние отново призоваваме Европейския съюз да запази водещата си роля в тази необходима политика за борба с изменението на климата. Нека помним, че трябва да говорим с един глас, за да запазим авторитета си.

Да, трябва да се договорим в Копенхаген за ограничаване на покачването на средната температура в света, така че да не превиши равнищата от времето преди индустриализацията с повече от 2° C. Да, трябва да подпишем споразумение в Копенхаген, за да гарантираме заедно, че към 2020 г. ще има 30% по-малко емисии на парникови газове, отколкото са били през 1990 г. Това обаче няма да бъде достатъчно. Необходимо е не само развитите страни съществено да намалят емисиите си, но те трябва да помогнат за постигане на целите.

Оттук следва, че индустриализираните държави трябва да предоставят на развиващите се страни адекватна, дългосрочна и предсказуема финансова и техническа подкрепа, за да ги насърчат да поемат ангажимент за намаляване на техните емисии на парникови газове. Копенхаген трябва също да позволи на развиващите се страни да преминават към модели с ниски въглеродни емисии.

Така че позволете ми да разгледам две области, които според мен са необходими за бъдещето ни. Първо, въвеждането на международно равнище на финансиране за борба с глобалното затопляне, основано на данъчно облагане на финансовите операции. Второ, мисля, че е необходимо да се въведе данъчна корекция на границите на Европа, която да се прилага към вноса на стоки, произведени без никаква грижа за опазването на околната среда, данъчна корекция, свързана с договорно определено възстановяване за държавите от Юга на данъка върху въглерода, събран по този начин по границите на Европа и който да се използва за финансиране инвестиции в оборудването, от което те се нуждаят за борба с глобалното затопляне.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Г-жо председател, следвайки примера на неотдавнашната среща на Г20, която беше възможност за Европа да изиграе водеща роля при определянето на нов световен икономически ред, на

конференцията в Копенхаген през декември Европа отново ще има отговорността, но и преди всичко задължението, да покаже на международните си партньори пътя, който трябва да се следва.

В противовес на казаното току-що, по-конкретно от страна на някои мои колеги от групата на Зелените/Европейски свободен алианс, Европа започна да поема отговорностите си по отношение на опазване околната среда, след като през декември 2008 г. беше приет пакетът от мерки за изменението на климата и енергетиката. С този пакет от мерки Европа ще има цялата легитимност, която ѝ е необходима при воденето на преговорите за определяне на амбициозен, практичен и глобален отговор на предизвикателствата на изменението на климата.

Договореността, която трябва да бъде постигната в Копенхаген, ще трябва да се основава на принципа на споделената отговорност, но също и на разграничената отговорност. По-конкретно, както току-що каза г-жа Grossetête, от нас като индустриализирани държави зависи да гарантираме, че нашите партньори, развиващите се страни, имат средствата да ни последват, като предприемем амбициозната стъпка на борбата срещу изменението на климата.

Трябва също да дадем пример, не на последно място, като се ангажираме с амбициозна програма, целяща 80% съкращаване на емисиите на парникови газове до 2050 г. Чух да се казва току-що, че това не е достатъчно, но вече е едно добро начало. Същевременно трябва да създадем и условия да се гарнатира, че развиващите се държави могат да участват заедно с нас в това световно усилие.

Имаме отговорност, но имаме и задължения към тези държави. Простият факт е, че трябва да преодолеем общо предизвикателство, за което се изисква участието на всички. Както знаем обаче, не всички имаме същите възможности и не всички имаме същата история. Поради това Копенхаген трябва да бъде успех, но успех, постигнат с истински принос, който е нещо повече от прост ангажимент. Европейският съюз ще бъде оценяван по този принос и по този ангажимент.

Ако Копенхаген не доведе до това нашите партньори да поемат твърди, споделени ангажименти за предприемане на конкретни действия, тогава, както току-що каза предишният оратор, ние в Европа ще трябва да въведен данък върху въглерода по нашите граници. Това ще бъде единственият начин да бъдем чути и да гарантираме, че нашият благороден ангажимент има смисъл. От Европа зависи да гарантира, че посланието ще бъде чуто ясно.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Г-жо председател, основното предизвикателство пред нас седем седмици преди срещата на върха в Копенхаген е дали ще успеем да постигнем договореност от гледна точка поемане на отговорност за световно финансиране на политиките за смекчаване на изменението на климата от името на развиващите се страни. Европа предприе важни стъпки, като определи източниците за финансиране и начините за организирането му, но вече дойде моментът да убедим другите развити държави да поемат своя дял от отговорността, като се има предвид, че подкрепата от страна на развиващите се държави за усилията ни за борба с изменението на климата също така дава възможност за борба с глобалните неравенства и за стесняване на пропастта между развитите и развиващите се страни.

Има и още нещо, което не трябва да забравяме, особено тук, в Европейския съюз. Близко сме до създаването на нов ред за бежанците, „климатичните бежанци“, които не са защитени днес от никаква международна конвенция и в резултат на това нямат права. Запълването на тази правна празнина и съществената подкрепа за „климатичните бежанци“ е основно задължение на международната общност, в което Европейският съюз следва да поеме водеща роля.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Г-жо председател, г-н Карлгрен, г-н Де Гухт, Европейският съюз следва да продължи да играе водеща роля в международните преговори за постигане на амбициозно споразумение в Копенхаген. Споразумението следва да се основава на принципа на споделената, но и разграничена отговорност. Този принцип следва да се прилага еднакво към развиващите се държави, но за всяка се изискват мерки, съобразени с нейното индивидуално положение, тъй като те се намират на различни етапи и в различни обстоятелства. Всички развиващи се държави, с изключение на най-слабо развитите, следва да възприемат национални стратегии за нисковъглеродно развитие.

Развиващите се държави ще се посрещнат разходи от около 100 млрд. евро за намаляване на емисиите си и приспособяване към последиците от изменението на климата. Част от финансирането ще идва от частния сектор, но ще бъде необходимо и международно публично финансиране, в допълнение към официалната помощ за развитие. От най-голяма важност сега е да определим как тази система за финансиране ще бъде структурирана, заедно с източника и сумата на финансиране, за да се осигури споразумение в Копенхаген.

От друга страна, механизмът за чисто развитие съгласно Протокола от Киото следва да бъде реформиран така, че кредити да се дават само за проекти, които позволяват постигане на допълнително намаляване на емисиите. По-напредналите в икономическо отношение развиващи се държави и икономически по-конкурентоспособните сектори следва постепенно да бъдат изключени от този механизъм, за да може той да се съсредоточи основно върху най-бедните страни, особено тези от Африка.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Европейският съюз дава пример на другите континенти, като се залавя със заплахите, витаещи над нашата планета. Това също подпомага борбата с изменението на климата. Европейският съюз е готов да бъде лидер и в бъдеще, но в борбата трябва да се включат всички държави, участващи в конференцията в Копенхаген.

За развиващите се държави е нужна допълнителна помощ. Техният икономически растеж, както и този на държавите от BRIC (Бразилия, Русия, Индия и Китай), трябва да се основава на „зелени технологии“. Повече внимание следва да се отделя на споделянето на най-съвременните технологии и знания. ЕС следва да даде привлекателен пример не само като поема ангажменти за намаляване на емисиите, но и като насърчава възобновяемата енергия и увеличава енергийната ефективност.

Нека не забравяме, че и в Европейския съюз има значителен процеп между държавите, които успешно прилагат нови технологии и пестят енергия, и тези, които се влачат отзад. Трябва да има съвместно усилие за елиминиране на процепа и това отново ще бъде добър пример за всички.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Г-жо председател, някои факти трябва да бъдат признати. На първо място, усилията ни по отношение на климата досега не са ни донесли ползи. Стратегията се оказа неефективна, защото емисиите се увеличиха както в абсолютно, така и в относително изражение. Обратно на очакванията, относителното отделяне на въглерод в света се увеличи единствено точно по същото време, когато имаше реални международни инвестиции в тази област. Емисиите на тон условна продукция в държавите, които ратифицираха споразумението, не са намалели с някаква по-голяма степен на успех в сравнение с държавите, които останаха извън Протокола от Киото. Разполагаме с едно лошо споразумение и то трябва да бъде заместено от едно по-добро, по-цялостно, по-ефективно и по-амбициозно такова.

Второ, следва да се признае, че знаем по-малко, отколкото си мислехме, че знаем преди известно време. Макар емисиите да нараснаха повече, отколкото се предвиждаше, температурата сега не следва логично ръста на емисиите. Сега тя спря да се повишава и глобалното захлаждане се очаква да продължи през идните години. При все това, времевият интервал е твърде кратък, за да се правят изводи или за да ни позволи да забравим всичко за предишният модел на затопляне. Информацията, която е обръкваща за широката общественост, не означава следователно, че не трябва повече да се тревожим за изменението на климата, а означава, че са необходими повече научни изследвания. Следователно емисиите трябва да бъдат на разумни равнища във всички случаи, независимо от това дали има или няма бързо затопляне. Отправната точка за това следва да бъдат идеите относно устойчивото развитие от Доклада на ООН за Целите на хилядолетието за развитие. Той не само подробно разглежда въпроса за въглерода, а се явява също и цялостна политика в областта на климата.

Трето, преживяваме икономическа криза и вследствие на това имаме отговорност към нашите граждани. Това, което правим, трябва да бъде мъдро и ефективно. Светът вече не може да си позволи лошо споразумение относно климата. Не можем да позволим грешките от Киото да продължават и не ни е необходимо споразумение, което да се задоволи просто с изместване на емисиите от едно място на друго, без реално да ги намалява. Тъй като критериите в основата на политиката в областта на климата в момента са свързани с емисиите от производството, а не от потреблението, причините за проблема може да бъдат изместени другаде. Предвид полученото в резултат от това изтичане на въглерод, би било възможно дори, докато местните емисии намаляват, световните емисии да се увеличават. Вместо това са необходими огромни инвестиции в обезвъглеродяване и в технология, която да намалява емисиите. Замяряващо производство не трябва да бъде възможно никъде. Не можем да създаваме вратички, макар че търговията с емисии в ЕС е образцов пример как да се прави това!

Ivari Padar (S&D). – (ET) Г-н председател, амбициозните мерки в областта на климата биха спомогнали за намиране изход от сегашната икономическа криза чрез създаване на нови работни места и засилване на стопанската дейност. Международната енергийна агенция счита за необходимо да се стигне до споразумение в Копенхаген за насочване на инвестициите, които бяха забавени поради кризата, към инвестиции в екологично устойчивия енергиен сектор.

Във връзка с това мога да видя и възможности за родната ми Естония. Необходима ни е широка програма за икономия на енергия и също и амбициозен и дългосрочен подход към областта на възобновяемата енергия. Не можем обаче да се ограничим само с това. Следва да преразгледаме нашата собствена транспортна и

логистична регулация, да използваме екологосъобразни строителни материали и технологии, да намалим потреблението на материали и химикали в промишлеността, да реформираме методите на опаковане, използвани в търговията на дребно, и да развиваме биологично селско стопанство.

Тези и много други решения ще бъдат съществени сектори на растеж в бъдеще. Много от тези нови решения изискват усилията на нашите учени; други могат да бъдат създадени само чрез собствените ни усилия.

Elisabetta Gardini (PPE). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, забелязах че гласуването, което се проведе вчера в комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, бе споменато тук на няколко пъти.

Бих искала обаче да поясня, че не всичко може да бъде сведено до една-единствена екстремистка идеологическа позиция. Чухме много позиции от нашите колеги, които са твърде различни, много по-нюансирани, основани на много повече здрав разум и следователно предвид това, че отразяват реалността много по-добре, мисля, че е по-вероятно да доведат до реални решения.

Науката не е тотем. Когато бе направена грешката да се избере един въпрос по толкова идеологизиран начин, не бяха дадени решения и това доведе до катастрофа. Европа следва да бъде експерт в това да не повтаря едни и същи грешки, дори и когато те приемат различни форми и имат етикети, които на пръв поглед изглеждат много по-безобидно. Трябва да посоча, че самата Директива за търговията с емисии посочва именно, че добродетелният път, следван от Европейския съюз, трябва да бъде оценен от Комисията в съответствие с резултата от конференцията.

Със сигурност трябва да се явим на конференцията със силни позиции и ясни идеи, но също и с абсолютната цел да разпределим усилията си справедливо най-вече сред всички индустриализирани държави, които следва да приемат равностойни цели за намаляване на емисиите. Трябва също да имаме предвид това, което г-жа Grossetête изрази много добре, а именно, че повече не можем да пропускаме да правим разграничение между развиващите се държави: някои държави наистина са развиващи се, а други са нововъзникващи икономики, като Индия, Китай и Бразилия. Последните също са държави, които трябва да поемат свои собствени ангажменти.

Разбира се, ако в Копенхаген не бъде постигнат балансиран резултат, аз, от друга страна, настоятелно призовавам Европейския съюз да продължи да прави необходимото квотите да се разпределят безплатно за секторите в риск, съгласно Директива 2003/87/ЕО. Това са въпроси от решаващо значение. Искаме самият Протокол от Киото да запази значението си за околната среда и, преди всичко, искаме да избегнем създаването на финансов балон за сметка на европейските предприятия.

Vincent Peillon (S&D). – (FR) Г-жо председател, както колегите ни нееднократно заявиха тази сутрин, проблемът за финансирането на борбата на развиващите се страни срещу глобалното затопляне може да доведе до провал на срещата на върха в Копенхаген, когато ние всички се надяваме тя да бъде успешна.

Както знаем обаче тези държави често са основните жертви на глобалното затопляне, но не са отговорни за него. Индустриализираните държави предоставиха съществен пакет финансова помощ. Днес той не е достатъчен и дори обявените суми не се отпускат реално. Точно това ни задължава и ще ни задължи да намерим нови източници на финансиране.

Комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, следвайки примера на комисията по развитие призна, че сега има нужда да се разгледа данък върху финансовите операции от вида на данъка на Тобин. Този данък от 0,01% върху спекулативните сделки би донесъл 100 млрд. щатски долара годишно; с други думи сумата, която според оценките ще бъде необходима към 2020 г. за борба с глобалното затопляне в развиващите се държави.

Поради това Парламентът, следвайки примера на някои национални политически лидери, поема отговорностите си. Бих искал да узная позицията на Съвета и Комисията и дали те ще ни подкрепят по този въпрос.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Г-жо председател, в момента светът е изправен пред три големи кризи: финансовата криза, кризата в заетостта и кризата с климата. Решенията, които разработим заедно, трябва да помагат за намирането на изход от всичките тези три кризи. Предприятията ни са изправени пред големи предизвикателства, но има и големи възможности за нови работни места и за справяне с редица социални кризи. Ако бъдат правилно приложени, при правилни решения и при достатъчна твърдост от страна на ръководителите на тези преговори, ще можем да видим обновление и една нова, екологично устойчива икономика в света.

Хората в целия свят очакват от конференцията от Копенхаген да излезе с енергични мерки. Трябва да сме наясно, че САЩ ще искат решения на пазарна основа, Европа ще иска решения, основани на законодателството, а Китай ще иска да реши собствените си вътрешни социални проблеми. Има също и разлики в подходите в рамките на Европа. В Европейския парламент има членове, които искат праговете да бъдат вдигнати толкова високо, че да бъде невъзможно да се постигне решение в Копенхаген, докато други ще настояват само за доброволни решения.

Бъдещето е в една „зелена“, либерална пазарна икономика. Трябва да гарантираме, че потребителите ще получат възможност да използват силата си на пазара чрез знания и прозрачност.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Обезлесяването – явление, често споменавано през настоящото разискване, със сигурност е нещо, което засяга по-конкретно развиващите се държави. Преди обаче да хвърлим вината върху тези държави трябва да осъзнаем, че обезлесяването удовлетворява някои нужди на оцеляването.

Бих искал да спомена в днешното разискване заключенията от едно неотдавнашно проучване, които подчертават, че близо половината от земеделската площ в света е покрита с поне 10% гори. Земеделската площ, покрита с горска растителност, съставлява два пъти по-голяма площ от тази на амалзонските дъждовни гори. Считаю, че това ни помага да осъзнаем стойността на тази растителност. Без съмнение фермерите биха положили по-големи усилия за опазване на растителността, ако получат достатъчно финанси, за да го правят.

Друг аспект, който също би могъл да бъде разгледан, е насърчаването на стратифицирани системи за агро-горско стопанство, които съчетават отглеждането на култури и дървета. Културите от този вид, които са по-малко жизнеспособни от монокултурите, често биват изоставяни. Считаю, че всяко решение, целящо избягване на обезлесяването, трябва също да взема под внимание системите за компенсиране на земеделските стопани, включително тези земеделски стопани в Европа, които отглеждат такива видове стратифицирани култури.

Judith A. Merkies (S&D). – (EN) Г-жо председател, „успех или провал, това е въпросът“. Всякакви видове кризи вече бяха споменати, но една беше забравена на фона на глобалното затопляне, а именно кризата на общественото доверие към политиката.

Съгласна съм с г-н Карлгрен. Нека не правим от това конкурс за красота относно кой е повече или по-малко амбициозен, повече или по-малко реалист или повече или по-малко склонен да плаща. Необходими ни са четири ясни неща, тъй като е заложено прекалено много: нуждаем се от ясна и амбициозна политическа позиция; нуждаем се от ясен ангажимент; нуждаем се от ясен път и ясни срокове; и не на последно място, се нуждаем от яснота относно финансовата подкрепа. Ако Копенхаген не бъде пълен успех, нека не вдигаме фалшива тревога и да не започваме да търсим виновни и да опозоряваме някого, а вместо това нека определим ясен процес и времеви график, за да може да стигнем до резултат. Нека покажем, че сме надеждни и отговорни както при определяне на целите, така и в рамките на една справедлива финансова перспектива

Graham Watson (ALDE). – (EN) Г-жо председател, много говорим за топенето на ледените шапки, но освен Арктика и Антарктида има също и „трети полюс“: Хималайската ледена шапка и нейните ледници, които дават вода на около два милиарда души – почти една трета от населението на света – в Китай, Индия и другаде на субконтинента.

Ледниците се отдръпват бързо вследствие на черния въглерод, който идва най-вече от индустриализацията, но също и от генератори, захранвани с изкопаемо гориво, които се използват в земеделието, и това ще лиши милиарди хора от вода както за пиене, така и за напояване. Европейският съюз трябва да признае, че ще бъде необходима помощ за подобряване на качеството на използваните машини и за намаляване на замърсяващото им въздействие.

Мисля, че това следва да бъде включено в дневния ред за Копенхаген, но то следва да бъде включено и в дневния ред за предстоящата среща на върха между Европейския съюз и Индия и другите срещи на върха със засегнатите държави. Ако не им помогнем, няма да съумеем да предотвратим топенето на хималайските ледници или сериозни проблеми с водоснабдяването на една трета от човечеството.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Живеем на планета с разнороден климат. Има обаче един фактор, който въздейства на всичко това: изменението на климата. Действителността ни показва, че последиците от изменението не се влияят от граници или географски области. Всеки от нас е засегнат по различен начин, независимо дали под формата на наводнения, суша, пожари или силни бури.

Основната причина за тези бедствия очевидно е необузданото развитие на някои групи дейности, водещо до увеличаване на емисиите на въглероден диоксид и глобално затопляне. Според актуалната статистика

коэффициентът на емисиите на въглероден диоксид на глава от населението може да бъде стотици пъти по-високо при развитите държави в сравнение с развиващите се държави.

Предвид сегашното положение се чувствам длъжен да задам следния риторичен въпрос: наш дълг ли е или не да подкрепим развиващите се държави с инициативи и технологии, за да запазим планетата си чиста? Мисля, че отговорът е очевиден. Следователно за наше собствено добро и за доброто на бъдещите поколения не можем да отлагаме по никакъв начин приемането на конкретни мерки.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Г-жо председател, много е важно преходът към свят с ниски въглеродни емисии да се направи справедливо и да имаме една жизнеспособна политическа система, тъй като пазарът все няма време за справедливост. Ето защо срещата в Копенхаген е важна.

Бих се радвала, ако министър Карлгрен беше приоритизирал повече нещата. Вие направихте от всичко приоритет и така на практика нищо не е с приоритет.

Считам, че политиката в областта на климата трябва също да играе важна роля за последиците от разпределението на доходите. Как бихме могли да улесним приспособяването за домакинствата с ниски доходи в Европа? Никоя ли страна в Европа още не е мислила за това? Например би могло да се използват по-гъвкаво Структурните фондове за насърчаване на „зелена“ структурна промяна. Не е достатъчно да бъде спасен светът: трябва да спасим и хората в него.

András Gyürk (PPE). – (HU) Г-жо председател, една от основните теми в предстоящата среща на върха в Копенхаген по въпросите на климата може да бъде управлението на горите. Не е съвпадение всъщност че повече вредни газове се натрупват във въздуха в резултат от обезлесяването, отколкото могат да бъдат обяснени с транспорта, например. Неспособността да бъде намерен изход от това положение се подчертава от факта, че според някои оценки почти 40% от дърводобива в света се извършва нелегално.

Когато говорим за дърводобив, ние най-напред имаме предвид тропическите гори, но не е необходимо да търсим толкова далеч от дома си. Според едно неотдавна публикувано изследване една трета от дървесината, използвана в Унгария, е отсечена нелегално. Поради липсата на санкции в тази област позициите, като че ли спечелени от възобновяемите енергийни източници всъщност скриват частично незаконното изгаряне и сеч на дърветата. Въз основа на това, което описах, трябва да затегнем правилата, отнасящи се до устойчивото управление на горите. Срещата на върха в Копенхаген по въпросите на климата може да даде възможност управлението на горите да стане неделима част от системите за защита на климата.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Г-жо председател, въпросът за продоволствената сигурност трябва да бъде споменат в настоящото разискване относно изменението на климата, по-конкретно във връзка с развиващия се свят. Много е трудно да искаме от хората да мислят за смекчаване на изменението на климата, ако основните им потребности от храна не са задоволени. Трябва да им позволим да използват най-добрата налична технология за да произвеждат, по един устойчив начин, храна, която не уврежда околната среда, и да се заемат с въпроса за изменението на климата.

Имам едно опасение във връзка със Световната търговска организация и една договореност в областта на селското стопанство, която не отчита например въздействието на обезлесяването в Бразилия, тъй като тя доставя говеждо месо на Европейския съюз. Това са много сложни въпроси. Можем да решим проблем на едно място, а да създадем друг на друго място. Явно ни е необходимо глобално споразумение, което да третира изменението на климата, но трябва да признаем и много сериозния въпрос на продоволствената сигурност.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Г-жо председател, данните сочат, че не покачващите се равнища на въглероден диоксид водят до покачване на температурата, а че причинната връзка е в обратната посока; но, разбира се, не бива да допускаме фактите да се пречат на една хубава история.

Нека обаче приемем за момента, че предизвиканите от човека емисии са нещо лошо поради различни причини. Защо тогава британската Лейбъристка партия подкрепя агресивни и незаконни войни, в които загиват не само британски войници, иракчани, афганци и, в бъдеще, иранци, но които също причиняват огромно нарастване на емисиите в света?

Edite Estrela (S&D). – (PT) Копенхаген е чудесна възможност за постигане на глобално споразумение, преди да е станало прекалено късно. За първи път Съединените щати имат администрация, която е ангажирана да изгражда решения и също така има положителни сигнали от други държави, като Япония. Необходим ни е обаче нов подход относно изменението на климата, който да отчита въздействието му върху сигурността, икономическото възстановяване, имиграцията и дори борбата с тероризма. Не трябва да забравяме също, че изменението на климата ще изисква приноса на науката, технологията и икономиката.

Голямото препятствие пред споразумението в Копенхаген е въпросът за финансирането. Не може да има споразумение, освен ако е налице финансиране, приспособено за развиващите се страни. Нещо повече, г-н член на Комисията, трябва да се подчертае, че сега наличното финансиране не е достатъчно. Развитите страни следва да дадат личен пример, като определят амбициозни цели за намаляване на емисиите най-малко с 30% и помогнат на развиващите се страни чрез предоставяне на средства и технологии.

Milan Zver (PPE). – (SL) Добър ден, г-жо председател, г-н член на Комисията, г-н Карлгрен, госпожи и господа и гости, включително и вие, които сте дошли от Словения. Позволете ми накратко да ви напомня едно нещо: Копенхаген се случва в момент, който може би е неподходящ. Живеем във време на криза, което затруднява вземането на такива решения относно мащабни и важни въпроси, каквито ще трябва да вземем през декември в Копенхаген.

Независимо от това искам да подчертая, че Копенхаген ще стане разказ с щастлив край, само ако укрепи както екологичното, така и социалното измерение, тоест, ако успеем да намалим или да се съгласим да намалим, емисиите. Във връзка с това Съветът и Комисията тепърва предстои да постигнат споразумение относно целите, които трябва да бъдат постигнати до 2020 г. Освен това Копенхаген ще стане разказ с щастлив край само ако гарантира устойчиво развитие, ако освен това включи социално измерение и, по-конкретно, ако ние, развитата част на света, успеем във финансирането на развиващите се страни. Ако това не се случи мисля, че сегашното поколение ще е изпуснало една изключителна историческа възможност.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Г-жо председател, в рамките на нашето разискване искам да привлека вниманието към два въпроса. Първо, когато представяме предложение относно ограничаването на емисиите въглероден диоксид и средствата, предвидени за развиващите се страни, не трябва да забравяме сегашното икономическо и финансово положение, причинено от световната криза, тъй като поставянето на амбициозни цели е много важно, но мисля, че постигането им е дори по-важно.

Второ, би следвало да отделим внимание на въпроса за осведомеността на гражданите и необходимостта от промяна в областта на екологичните въпроси. Научни изследвания, проведени по времето на Конференцията по въпросите на климата в Познан през миналата година, показаха, че обществото разглежда изменението на климата като сериозен проблем, но счита, че решаването на този проблем е въпрос изключително за държавните органи. Поради това е необходим призив, информационна кампания, която ще промени нагласите и на сърчи модели на поведение, насочени към повишаване на ефективността или намаляване потреблението на енергия в бита. Необходима ни е кампания, която да осведоми хората, че начинът, по който живеем, и начинът, по който работим, има съпътстваща го икономическа и екологична цена.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Механизмите за развитие и сътрудничество и заделянето на значителни ресурси за развиващите се държави за борба с изменението на климата са важни мерки по отношение сключването на международно споразумение след Протокола Киото.

Най-добрият аргумент да бъдат убедени другите държави да спазват едно споразумение след Протокола Киото обаче се явяват мерките, които Европейският съюз прилага, за да изпълни ангажиментите, които вече е поел.

При секторите извън Схемата за търговия с емисии разглежданите мерки могат да включват следното: обновяване на сгради с ниска енергийна ефективност, създаване на фонд за енергийна ефективност във всяка държава-членка; и значително увеличаване на процента от Европейския фонд за регионално развитие (ERDF), който може да се използва за подобряване енергийната ефективност на сградите и развитието на обществения транспорт. Тези мерки ще ни позволят да създадем около 7 милиона работни места в цяла Европа до 2020 г.

При секторите, които са в рамките на Схемата за търговия с емисии, се изискват механизми за финансиране на нисковъглеродна икономика. Осъвременяването на технологията, използвана от европейските предприятия от сектора на производството на енергия или металургията, ще им позволи да използват екологосъобразен метод на производство.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-жо председател, обезлесяването беше споменато от много от ораторите и то напълно правилно – както индустриализираното обезлесяване, така и индивидуалното обезлесяване.

Аз самият забелязвах, когато работех на доброволни начала в Африка, ден след ден, как хората се изкачват в планината, прекарват по цял ден с малките си секири в сечене на дървета и слизат обратно привечер, носейки малкия си наръч дърва на главата или на велосипеда си.

Съвършено очевидно е, че това не може да бъде преодоляно, без да се занимаем с целия проблем на бедността в света, защото хората няма да спрат да сечат дървета в името на общото благо на обществото, ако това би

означавало, че те самите ще гладуват. Така че проблемите на изменението на климата и бедността в света следва да бъдат решавани заедно.

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-жо председател, много се изговори в залата тази сутрин за това развиващите се страни да изиграят своята роля в справянето с изменението на климата и това наистина е вярно. Както и мнозина други, искам да привлека вниманието към факта, че за да може това да се случи в региони на голяма бедност залата, Съветът и Комисията ще трябва да вземат под внимание свързаните с това разходи и ще трябва да има стратегия, за да се заемем с проблема.

Не бих искала обаче да изляза от залата, без да кажа, че в райони като моя в Северна Ирландия, райони на висока цена на енергията, също трябва да бъде извършена някаква работа, за да се вземат предвид тези, които са в неравностойно положение – където има високи равнища енергийна бедност сред лицата в неравностойно положение, където икономическата база разчита на малкия бизнес – при преценката на разходите за справяне с изменението на климата.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Бих искал да изразя съгласието си с основните цели на нашата стратегия, а именно да не допуснем климатът да се затопли с повече от два градуса температура, средно. Това е стратегия, основана предимно на ограничаване: колкото по-малки са емисиите на парникови газове, толкова по-малко е покачването на температурата.

Бих искал обаче да посоча друго измерение и във връзка с това имам предвид технологичните пробииви, които са необходими. Аз например вярвам в технологиите. Само ограничението няма да ни помогне да постигнем целите си. Нуждаем се от по-големи инвестиции в технологичния напредък и, преди всичко, инвестиции в изкуственото намаляване на парниковите газове в атмосферата и в разработването на термоядрен реактор. Поради това настоятелно призовавам Комисията да направи възможно най-ефективните и бързи постъпки за включване на такива инвестиции в дневния си ред.

Андреас Карлгрен, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-жо председател, бих искал да благодаря на членовете на Парламента за тяхната ангажираност с разискването и тяхното далновидно участие. Естествено широката политическа подкрепа от Европейския парламент играе много важна роля в определянето на позицията на Европа в преговорите. Аз също искрено приветствам резолюцията по въпросите на изменението на климата, подготвена от комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните. Ангажиментът на Парламента е много важен за 48-те дни, оставащи до конференцията от Копенхаген. Наистина трябва да използваме тези дни по най-добрия възможен начин. Това означава, че трябва да се обърнем към останалата част на света и да окажем натиск върху други страни. Глобалната заплаха изисква глобално решение. В разискването стана дума за глобално партньорство – съгласен съм с това. Беше спомената необходимостта от постигане на нисковъглеродно развитие в световен мащаб – съгласен съм и с това. Беше спомената необходимостта от нови „зелени“ технологии – съгласен съм с това. Бих искал също така да кажа, че ни е необходим нов световен пакт за солидарност.

Сега заминавам за заседанието на Съвета в Люксембург относно околната среда, на което също така ще определим мандата на ЕС за конференцията от Копенхаген. Тук говорим за дългосрочните цели на ЕС, които трябва да бъдат намаляване емисиите с повече от 80% към 2050 г. Сега говорим за това, как да насърчим другите държави да завишат намаленията на емисиите си, така че и ние да постигнем нашето намаление на емисиите от 30%. Не на последно място, става дума за това, което бе повдигнато в разискването тук – а именно мерките за борба с обезлесяването и за устойчиво земеделие, финансирането, за което Екофин трябва да вземе решение. Накрая, става дума за това да има мандат, който да е приет от Европейския съвет. Искам да благодаря на Парламента за неговата подкрепа.

Карел Де Гухт, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, съвсем накратко две бележки. Мисля, че след това разискване, след това, което Съветът каза, можем да заявим, че сме готови за конференцията в Копенхаген. Забелязах много широка подкрепа за нашите предложения и това важи и за целите, които сме обявили, за финансовите ангажименти, които поемаме.

Много важно е също общото разбиране, което имаме с развиващия се свят – ангажиментите, които поехме към тях, и, може би преди всичко, е много важно, че също така сме се договорили за вътрешно преразпределение на усилията, които трябва да бъдат направени от Европейския съюз, тъй като ако поемаме ангажименти и обещания, но не постигнем съгласие помежду си, няма да бъдем много ефективни при такива начинания. Можем да продължим напред, при условие че Европейският съвет по-късно този месец даде подкрепата си за предложенията. Не се съмнявам в това.

Очакваме и останалите да откликнат. След това ще говорим за Съединените щати; ще говорим също и за държавите от BRIC. Те трябва да откликнат. Мисля, че в Копенхаген е необходимо честно и открито обсъждане. Със сигурност няма да бъде лесно, това е най-малкото, което можем да кажем, но мисля че там наистина ще обсъждаме общото ни бъдеще.

Председател – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Elena Oana Antonescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Не трябва да гледаме на разходите, свързани с прехода към чисти енергийни източници, като на икономическа тежест, която ще увеличи производствените разходи на дружествата и публичните разходи като част от националните бюджети, а като на инвестиция, която ще донесе осезаеми ползи по отношение на създаване на нови работни места, технически иновации и чиста инфраструктура, която ще подпомогне устойчивото развитие на нашите съответни държави.

Изменението на климата се явява заплаха за екологичния баланс и нашата естествена среда. Европа трябва да прояви смелост и да заеме последователна позиция, като поведе усилията за борба с глобалното затопляне. От съображения за справедливост и историческа отговорност на бедните държави трябва да се помогне не само да укрепят и приспособят икономиките си към новите предизвикателства, но също и да се предпазят от последиците на глобалното затопляне, към които те са най-уязвими.

Надявам се тези, които ще участват в конференцията през декември, да осъзнаят, че няма алтернатива на намаляването на замърсяващите емисии и че отлагането на решението в Копенхаген относно задължителните цели ще означава провал не само за конференцията, но също и за многостранния диалог по глобални теми, които засягат бъдещето на всеки един от нас.

Nessa Childers (S&D), в писмена форма. – (EN) Преговорите за едно ново глобално споразумение по въпросите на климата сега се намират на ръба. САЩ като че ли не са в състояние да приемат законодателство за ограничаване на прекомерните си емисии от въглероден диоксид. Китай изглежда няма желание да приеме обвързващи цели. Развиващите се страни с основание твърдят, че не те са причинили кризата.

Ние, европейците, имаме историческа отговорност да оправим бъркотията с климата, която помогнахме да се създаде. Всъщност именно безразсъдното ни пренебрежение към околната среда доведе до тази опасна промяна в климата ни. Това е не само екологичен въпрос и не просто икономически въпрос, но също и въпрос на международна социална справедливост. Присъединявам се към колегите си в подкрепата за призивите към Европа да направи реална оферта за финансирането за развиващия се свят, за да му помогне да се бори с изменението на климата, за да се излезе от задънената улица в настоящите преговори.

Финансирането трябва да бъде ново и допълнително (съществуващите обещания за 0,7% не трябва да се засягат) и то трябва да бъде достатъчно адекватно, за да позволи на развиващите се страни да се борят с изменението на климата с необходимите мерки за смекчаване и приспособяване. Някои казват, че не можем да си позволим такова ново финансиране. Когато банките дойдоха да се молят обаче повечето правителства, включително ирландското правителство, прекалено бързо им предоставиха милиарди от парите на данъкоплатците. Нашите икономики ще се възстановят, но околната ни среда няма...

Vasîlica Viorica Dăncilă (S&D), в писмена форма. – (RO) Изменението на климата се явява една от най-сериозните заплахи не само за околната среда, но и също за икономиката и обществото. Добивите от земеделските култури се колебаят от година на година под силното влияние на промените в суровите климатични условия. Това се отразява на всеки сектор от икономиката, но селското стопанство остава най-уязвимото.

Считам, че този проблем трябва да се решава по два начина:

- необходим е план за действие за повечето засегнати райони, който да включва: използване на определени сортове растения, които са устойчиви на новите климатични условия, адаптиране на календара на селскостопанските дейности към новите условия, залесяване, строителство на оранжерии, управление на водните ресурси от селското стопанство и превръщане на замърсените земи в по-екологосъобразни;

- другата мярка следва да бъде план за бъдещето, насочен към премахване причините за изменението на климата чрез насърчаване на световна икономика, основана на ниски въглеродни емисии, в съчетание с насърчаването на енергийната сигурност.

Мисля също, че е важно да се разработят стратегии за предотвратяване и управление на природните бедствия, тъй като през последните 10 години често имаше суши и наводнения, които оказаха отрицателно влияние върху селскостопанското производство и флората и фауната.

Изразявам силна подкрепа за това, че Европейският съюз следва да задържи водещата си позиция в битката срещу изменението на климата. Той не трябва да се смъква на второ място в резултат на настоящите икономически трудности.

Adam Gierek (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Вече пет години съм свидетел как тук, в Европейския парламент, конкретна група хора, събрана от всички политически групи, но основно от зелените и социалистите, раздухват безпрецедентна истерия около климата. Тази истерия ловко се подкрепя с речи на председателя на Комисията и също на бившия председател на Парламента, представящи ни невъобразими катаклизми, за които те твърдят, че ще бъдат резултат от изменението на климата.

Хората, които мислят рационално по този въпрос, биват обвинявани в липса на морални принципи и просто – какъвто беше случаят с мен днес – не им се дава възможност да се изкажат по „демократичен“ начин. Икономическите решения, съдържащи се в пакета от мерки за изменението на климата и енергетиката, които бяха взети на основата на не много достоверната хипотеза за причината за изменението на климата, са не само цинична подигравка със здравия разум, но и предвестник на бъдеща икономическа катастрофа и резки трусове в цивилизацията. Следва да изискаме да чуем честно обсъждане въз основа на мненията на целия обективен свят на науката по темата на настоящото изменение на климата и причините за него, и преди всичко за методите за борба с последиците му.

Zita Gurmai (S&D), *в писмена форма*. – (HU) За да си осигурим успех в битката срещу изменението на климата, в Копенхаген трябва да бъде постигнато амбициозно, всеобхватно глобално споразумение. Въпросът за финансирането се превърна в крайъгълен камък на споразумението в Копенхаген. Всяка държава трябва да даде приноса си за финансиране на битката срещу изменението на климата, съобразно своите ресурси и стопански потенциал. Европейският съюз играе важна роля във и поема ангажимент за финансирането на програмата за климата. Според оценките за предоставянето на подкрепа на развиващите се страни и въз основа на изчисления за периода 2010-2012 г., 5-7 млрд. евро, изисквани всяка година като финансиране, ще се явят значителна тежест както за бюджета на ЕС, така и за националните бюджети.

Във връзка с последната точка обаче, считам за важно, когато Европейският съюз разглежда как да се разпредели финансовата тежест, произтичаща от бъдещите му международни ангажименти за финансиране във връзка с климата, той да вземе предвид икономическия потенциал на отделните държави-членки и границите на производствения им капацитет. Считам също, че всеки европейски гражданин трябва да участва в битката срещу изменението на климата и че за да се постигне това са необходими цялостни кампании за икономия на енергия.

Edit Herczog (S&D), *в писмена форма*. – (HU) За нас вече е ясно в наши дни, че сред опасностите, заплашващи Земята, най-голямата опасност досега е причинена от парниковите газове, най-вече емисиите от въглероден диоксид. Макар че в момента това може да изглежда в управляващите политически кръгове като идеологическо разискване, въпросът определя границите за икономическите възможности и развитие, определяйки бъдещите инвестиции в тези области. Когато в Европейския парламент говорим за изменението на климата и подготовката за конференцията от Копенхаген, не трябва да забравяме, че нашето одобрение на пакета от мерки за изменението на климата и енергетиката положи основите за европейска енергийна политика, която благоприятства не само повишаването на конкурентоспособността и укрепването на сигурността на доставките, но също и енергийната ефективност, екологосъобразното производство на енергия и защитата на интересите на потребителите. Третият пакет от мерки за енергетиката създаде възможността от пазарна гледна точка, а пакетът от мерки за изменението на климата – от регулаторна гледна точка, за това нови инвеститори и оператори да навлязат на европейския енергиен пазар. Това е ключът към политиката на Европа в областта на изменението на климата и нейните цели в Копенхаген. Нуждаем се от нови инвестиции в енергетиката, нови иновативни технологии и нови оператори. Все пак можем да постигнем значително намаление на емисиите на въглероден диоксид както на европейско, така и на световно равнище само ако разработим и внедрим нови технологии. Неотдавна взетите европейски решения улесняват това. Трябва да продължим да напредваме по този път.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Постигането на споразумение в Копенхаген ще даде необходимия тласък за координация на световно равнище на действията, които трябва да се предприемат срещу изменението на климата. Кризата с климата следва да бъде неразривно свързана с икономическата криза. Това дава възможност да преминем от една неустойчива икономика, основана на ограничени природни

ресурси, към устойчива такава. В допълнение към насърчаването на стратегията за сигурност на енергийните доставки и енергийна ефективност, Европа трябва да разработи план за инвестиции в нови енергийни технологии. Насърчаването на „зелени“ технологии на равнище на Общността изисква не само намиране на алтернативно решение на енергийната криза, но и даване на тласък на икономическия растеж и създаване на нови работни места. От друга страна, постигането на споразумение в Копенхаген дава възможност да се насърчат бъдещите връзки между системата на ЕС за търговия с квоти за емисии и регионалните или федералните системи за търговия в САЩ и други държави, които прилагат такива или подобни системи. Не на последно място, ЕС трябва да приеме единна позиция за запазване на водещата си роля в преговорите. Той трябва също активно да участва в укрепването на съществуващите партньорства в сектора на климата с развиващите се страни, както и в установяването на нови партньорства, където такива все още не съществуват.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Месец и половина преди срещата върха в Копенхаген и предвид неизбежното изменение на климата светът очаква от нас да предприемем конкретни действия – действия, които да демонстрират отговорност и внимателно премисляне по отношение на съвместната работа в името на хората и тяхната безопасност. Всички сме запознати с докладите на Междуправителствената група по изменението на климата, които ясно посочват, че по-голямата част от затоплянето, наблюдавано през последните 50 години, е резултат от човешката дейност. Въпросите на климата станаха геополитическият и икономическият приоритет на 21-и век, приоритет, който изисква решения, които да са едновременно смели и основани на дългосрочни мерки.

За постигането на световен консенсус е необходимо да се определят договорите по въпросите на климата, които ще изградят нови модели за намаляването на парниковите газове след 2012 г. Протоколът от Киото беше първата стъпка за промяна нагласите на правителствата в света по въпроса за опазването на околната среда. Следва да продължим в този дух. Въпросът е обаче, че ние не можем да се ограничим с намаляване на емисиите на парникови газове от развитите страни, каквито са САЩ и Китай.

От съществено значение е да бъдат подкрепяни по-малките, по-бедните страни, които срещат проблеми при въвеждането на алтернативни, „зелени“ източници на енергия. Не става дума само за финансова подкрепа, но също и за обучение и споделяне на опит в създаването на „зелени“ икономики. Когато вземаме решения, следва също да помислим за гражданите. Следва да ги информираме и образоваме и да ги убедим да инвестират в опазването на околната среда. Както при всяка политическа мярка в областта на безопасността, подкрепата и съдействието от гражданите са незаменими.

Sirpa Pietikäinen (PPE), *в писмена форма*. – (FI) Г-жо председател, госпожи и господа, ежедневно постъпват нови резултати от научни изследвания на тенденциите в изменението на климата и те показват, че промяната постоянно напредва и то по-бързо, отколкото беше предвиждано преди. Ако искаме да запазим Земята в състоянието, към което животът тук е приспособен, ще трябва да създадем неутрална по отношение на въглерода икономика към 2050 г. В светлината на тези изследвания целите на ЕС по отношение на климата не могат да се нарекат прекалено амбициозни. Всеки знае колко сериозен е проблемът. При все това, все още отделяме време за разисквания дали сме напълно сигурни, че хората причиняват изменението на климата или не. Това нежелание да се предприемат правилните мерки е неразбираемо, особено като се има предвид, че вече от дълго време знаем как да прилагаме промени и сме наясно с технологиите, необходими за тази цел, като в същото време подобряваме качеството на живот, използвайки новите технологии. За тази инерция има психологическо обяснение. Някои от поведенческите ни модели се противопоставят упорито на промяната, докато другите се променят твърде бавно. Единственият проблем е, че не ни остава време. Един от най-големите въпроси в края на настоящата година е готовността на ЕС да работи решително, за да се гарантира, че споразумението, което ще се постигне в Копенхаген, ще бъде на висотата на предизвикателствата във връзка с климата. Съюзът следва ясно да се ангажира с намаление на емисиите от 30% до 2020 г. и с намаление от 80% до 2050 г. Част от споразумението ще бъде едно надеждно обещание от ЕС да помогне на развиващите се страни с информация и трансфери на технологии и достатъчни суми пари като помощ.

Rovana Plumb (S&D), *в писмена форма*. – (RO) През следващите 50 години изменението на климата ще има значително отражение върху важни стопански сектори, като селско стопанство, енергетика, транспорт, екосистеми, туризъм и здравеопазване.

Изменението на климата ще засегне също и домакинствата, дружествата и определени части от обществото, особено възрастните, хората с увреждания и семействата с ниски доходи. ЕС е решен да вземе бързи мерки за намаляване емисиите на парникови газове. Не е достатъчно обаче да се намалят емисиите на парникови газове, за да се смекчи въздействието на изменението на климата. За смекчаването на този проблем в краткосрочен план са необходими допълнителни действия.

Последиците от изменението на климата се очаква да бъдат по-значителни, отколкото се предвиждаше и те ще се проявят, независимо от мерките, взети за тяхното смекчаване. Следователно се изискват мерки за укрепване на устойчивостта на естествените и човешките системи за противодействие на въздействието на изменението на климата, с други думи – политики на приспособяване.

Такива политики се прилагат в ЕС, но се изискват и политики на световно равнище. Ето защо конференцията от Копенхаген трябва да бъде международен успех. Трябва да разполагаме със световен пакт за солидарност за развитие на „зелени“ икономики, чрез насърчаване на определени чисти технологии, които ще гарантират работни места, както и ще опазват околната среда и здравето на населението.

Pavel Poc (S&D), в писмена форма. – (CS) ЕС е световен лидер в борбата с изменението на климата. Тази позиция несъмнено ни възлага отговорност да помагаме на развиващите се страни. Когато предоставяме помощ, трябва да бъдем отговорни във висока степен за нейните последици. Ако на развиващите се държави ще се дават по 30 млрд. евро годишно за усилията им за смекчаване на изменението на климата, целта на тази мярка трябва да бъде справедливост и солидарност във връзка с климата. Не можем да допуснем цел или резултат, която да предизвика ново напрежение вследствие на нови изкривявания в общественото и политическото развитие. Връзките между развиващите се държави и развития свят са сложни. Когато предаваме ресурси трябва да разглеждаме всички възможни последици от помощта за развитието, включително политическите и тези, свързани с населението. Най-големият дял от ресурсите следва да бъде насочен към подкрепа на образованието и информационното общество. Дори в Европейския парламент не всички са убедени, че изменението на климата е реална заплаха. Ако няма разбиране за реалността на изменението на климата и неговите последици в страните-получателки, помощта ни няма да бъде нищо повече от рушвет, платен за нашето благоденствие на правителствата на държавите, чиито жители не се радват на благоденствие. Ако амбициозните цели на ЕС не бъдат подходящо подети от другите големи страни – САЩ, Китай, Индия и държавите от Южна и Централна Америка – ще бъде необходимо ЕС да се съсредоточи върху укрепването на вътрешните си мерки и механизми за приспособяване, особено по отношение на здравето и безопасността на жителите на ЕС.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), в писмена форма. – (EN) Преговорите в Копенхаген относно финансирането за развиващите се страни ще бъдат от решаващо значение, за да бъде успешна срещата на върха. Някои от африканските държави вече заявиха, че няма да могат да се ангажират с договореност от вида, който ни е необходим в Копенхаген, ако тя не съдържа подходящи мерки за финансиране на смекчаването и приспособяването в развиващите се страни. Във връзка с това има два основни момента – първият е, че публичните средства, дадени на тези развиващи се страни, трябва да бъдат нови, допълнителни пари и да не идват от съществуващите бюджети на помощта. Вторият момент е, че във връзка с това могат да се използват не само публични средства; в допълнение към прякото предоставяне на помощ могат да бъдат взети мерки за насърчаване на инвестициите от частния сектор в нисковъглеродните икономики. Степента, до която частният сектор е готов да инвестира в развиващите се страни, ще зависи от международните споразумения по схемите за търговия с емисии. Споразуменията по този въпрос ще осигурят последователността на политиката и стабилността, които дават на частния сектор увереността да инвестира подходящо в развиващите се страни. Поради това преговорите трябва да бъдат насочени както към цялостни ангажименти по отношение на публичното финансиране, така и към конкретни мерки за осигуряване на инвестиции от частния сектор.

(Заседанието се прекъсва в 11,55 ч. и се възобновява в 12,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н PITTELLA

Заместник-председател

6. Поправка (член 216 от Правилника за дейността): вж. протокола

7. Време за гласуване

Председател. – Следващата точка е гласуването.

(За подробности относно резултата от гласуването: вж. протокола)

7.1. Статут на Международната агенция за възобновяема енергия (IRENA) (A7-0026/2009, Herbert Reul) (гласуване)

- 7.2. Отмяна на някои остарели актове на Съвета в областта на Общата селскостопанска политика (A7-0018/2009, Paolo De Castro) (гласуване)**
- 7.3. Делегиране на задачите за лабораторен анализ (A7-0017/2009, Paolo De Castro) (гласуване)**
- 7.4. Намаление на акцизните ставки в Мадейра и Азорските острови (A7-0039/2009, Danuta Maria Hübner) (гласуване)**
- 7.5. Опазване на дивите птици (кодифицирана версия) (A7-0024/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (гласуване)**
- 7.6. Уреди, използващи газообразни горива (газови уреди) (кодифицирана версия) (A7-0025/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (гласуване)**
- 7.7. Предоставяне на аудиовизуални медийни услуги (кодифицирана версия) (A7-0029/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (гласуване)**
- 7.8. Защита на работниците от рискове, свързани с експозиция на азбест по време на работа (кодифицирана версия) (A7-0033/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (гласуване)**
- 7.9. Ветеринарни проверки на животни, въведени в Общността от трети страни (кодифицирана версия) (A7-0028/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (гласуване)**
- 7.10. Система за събиране на счетоводна информация за доходите и икономическата дейност на земеделските стопанства в Европейската общност (кодифицирана версия) (A7-0031/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (гласуване)**
- 7.11. Ветеринарно-санитарните изисквания за търговията в Общността и вноса на домашни птици и яйца за люпене (кодифицирана версия) (A7-0027/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (гласуване)**
- 7.12. Чистопородни разплодни животни от рода на едрия рогат добитък (кодифицирана версия) (A7-0032/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (гласуване)**
- 7.13. Споразумение между ЕО и Мавриций за премахването на визите за краткосрочен престой (A7-0019/2009, Simon Busuttil) (гласуване)**
- 7.14. Споразумение между ЕО и Сейшелите за премахването на визите за краткосрочен престой (A7-0012/2009, Simon Busuttil) (гласуване)**
- 7.15. Споразумение между ЕО и Барбадос за премахването на визите за краткосрочен престой (A7-0013/2009, Simon Busuttil) (гласуване)**
- 7.16. Споразумение между ЕО и Сейнт Китс и Невис за премахването на визите за краткосрочен престой (A7-0014/2009, Simon Busuttil) (гласуване)**

7.17. Споразумение между ЕО и Антигуа и Барбуда за премахването на визите за краткосрочен престой (A7-0015/2009, Simon Busuttil) (гласуване)

7.18. Споразумение между ЕО и Бахамите за премахването на визите за краткосрочен престой (A7-0016/2009, Simon Busuttil) (гласуване)

7.19. Проект на коригиращ бюджет № 9/2009 на Европейския съюз за финансовата 2009 година: земетресението в Италия (A7-0023/2009, Jutta Haug) (гласуване)

7.20. Мобилизиране на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (Германия) (A7-0022/2009, Reimer Böge) (гласуване)

7.21. Искане за снемане на имунитета на Marek Siwiec (A7-0030/2009, Diana Wallis) (гласуване)

7.22. Механизъм за оценка с цел наблюдение на прилагането на достиженията на правото от Шенген (A7-0035/2009, Carlos Coelho) (гласуване)

- След гласуването на предложението на Комисията:

Карел Де Гухт, член на Комисията. – (FR) Г-н Председател, вчера моят колега, заместник-председателят на Комисията, г-н Баро, подчерта, че целта на предложенията е да се хармонизира механизмът за оценка и да се направи по-ефективен, като в същото време се запази взаимното доверие между държавите-членки.

Комисията е убедена, че Парламентът следва да се включи в оценките по Шенген, което все още не е факт. Гражданите трябва да имат достъп до резултатите от тези оценки.

В съответствие с действащите в момента договори обаче, не е възможно Парламентът да участва чрез съвместно вземане на решение. Затова Комисията държи на своите предложения, защото те се основават на действащите договори.

Независимо от това, когато Договорът от Лисабон влезе в сила, въпросът ще се разглежда отново и, в подходящ момент, Комисията ще реши кое според нея е най-подходящото правно основание за предложения механизъм и ще включи Европейския парламент във възможно най-голяма степен.

Следователно Комисията може да внесе изменени или нови предложения в зависимост от положението.

Carlos Coelho, докладчик. – (PT) Оценявам поясненията, направени от Европейската комисия, но бих искал да напомня на залата, че, както стана ясно по време на разискването, въпреки че Правната служба на Европейския парламент призна законността на правното основание на инициативата на Комисията, тя също посочи, че основавайки се на действащия Договор, Европейската комисия можеше да предприеме същата инициатива въз основа на правна формула съгласно процедурата за съвместно вземане на решения с Европейския парламент.

Тъй като това не се случи, предлагам инициативата да бъде върната в комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи с цел Комисията да преразгледа инициативата си. След това, в рамките на срока, указан в член 56 от Правилника за дейността, ние в Парламента можем да очакваме да получим от Комисията инициатива, която зачита процедурата за съвместно вземане на решение и дава на Европейския парламент заслуженото право да се намесва при поддържането на по-високо равнище на сигурност в рамките на шенгенското пространство.

Председател. – Благодаря Ви, г-н Coelho. Не се налага да гласуваме това искане, защото, при положение че Комисията е решила да запази своето предложение, то автоматично се връща в комисията, както поиска г-н Coelho.

7.23. Създаване на механизъм за оценка с цел проверка на прилагането на достиженията на правото на Шенген (A7-0034/2009, Carlos Coelho) (гласуване)

- След гласуването на предложението на Комисията:

Карел Де Гухт, член на Комисията. – (FR) Г-н председател, сценарият е същият. Поради тази причина позицията на Комисията е идентична.

Председател. – В такъв случай вторият доклад очевидно също ще бъде върнат в комисията, тъй като Европейската комисия е решила да запази предложението си.

8. Обяснение на вот

Устни обяснения на вот

- Доклад: **Simon Busuttill** (A7-0013/2009)

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Г-н председател, гласувах в подкрепа на докладите за Бахамите, Барбадос, Сейнт Китс и Невс и Сейшелите. Това, което ми харесва в тези доклади, са елементите на преодоляване на бюрократичните процеси на споразуменията, свободното движение на гражданите и реципрочния характер, който трябва да имат всички тези действия.

Въпреки това с най-голямо уважение към всички тези суверенни държави, които са наши приятели, искам да се възползвам от добрите отношения, демонстрирани в споразуменията, за да помогна на тези държави, които, повтарям, са суверенни и наши приятели, да се имунизират срещу една пандемия, която е дори по-смъртоносна и от грипа: зоните на „данъчен рай“. Този въпрос вече беше разискван на срещата на Г-20 и на много други форуми.

Зоните на „данъчен рай“ значително и за съжаление допринесоха за икономическата криза, която преживяваме. Нещо се прави, може би все още недостатъчно, за изкореняването най-активните зони на „данъчен рай“, но нека не бъдем наивни. Могат да се появят други.

В Испания случаят „Gürtel“ е в новините: става въпрос не само за огромна корупционна мрежа, но и за преминаване на капитали (flight of capital). Ето защо, господа представители на Комисията и Съвета, нека да се възползваме от споразуменията и да настояваме за тази имунизация, което ще трябва да изискаме рано или късно, за да имаме по-широка и по-радикална политика срещу зоните на „данъчен рай“.

- Доклад: **Carlos Coelho** (A7-0034/2009)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Г-н председател, Шенгенският договор доведе до качествени промени на територията на по-голямата част от държавите в Европейския съюз. Макар да е минало толкова малко време от влизането му в сила, ние често забравяме каква беше Европа, когато имаше граници и трудностите, свързани с придвижването от една държава-членка в друга. Шенгенският договор е още един успех на нашата интеграция, но той е свързан и с голяма отговорност. Отговорност, тъй като голяма част от сухопътните ни граници бяха погълнати от новите държави-членки.

Наред с положителните аспекти има и отрицателни, тъй като бяха въведени прекомерни ограничения за движението на гражданите от държавите, които имат обща граница с ЕС, а това са главно новите държави като Полша и Латвия. В резултат на тези трудности има, наред с другите, сериозни ограничения за движение през източните ни граници. Възникна ново разделение, нещо като бариера между държави, които са имали и имат близки взаимоотношения вследствие на обща история, роднински връзки и, преди всичко, защото са съседни.

В съответствие с разпоредбите на Шенгенския договор е въведена обща система за вътрешен контрол и тя се прилага от съответните служби в държавите от Европейския съюз, които са страни по споразумението. Изглежда обаче, че тази система на контрол се прилага прекалено строго, което не спомага за изграждането на положителен образ на единството на Европейския съюз.

Писмени обяснения на вот

- Доклад: Herbert Reul (A7-0026/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Гласувах в подкрепа на този доклад. Изцяло подкрепям сключването на статута на Международната агенция за възобновяема енергия (IRENA) от Европейската общност. Главната цел на тази структура е да насърчава добрите практики в сектора на възобновяемата енергия, в рамките на Европейския съюз и в глобален мащаб. В статута на агенцията се посочва, че тя ще насърчава и подкрепя използването на възобновяеми източници на енергия по целия свят.

Сключването на статута на агенцията от Общността ще ни даде възможност за по-добър, пряк достъп до информация за дейностите, които се извършват в сектора на възобновяемата енергия, както в Европа, така и на световно равнище. В същото време статутът ѝ на член на агенцията ще ѝ позволи да засили наблюдението върху напредъка на държавите-членки във връзка с изпълнението на задължителните цели в областта на възобновяемата енергия до 2020 г.

Zigmantas Balčytis (S&D), в писмена форма. – Гласувах в подкрепа на доклада. В момента не съществува координирана стратегия в областта на възобновяемата енергия както в европейски, така и в световен мащаб. По тази причина има голяма празнина между държавите, които са постигнали сериозен напредък и успех по отношение на възобновяемата енергия, и държавите, които все още изостават в тази област.

Ако искаме да ускорим процеса на увеличаване на дела на възобновяемите източници на енергия, различните държави следва да действат координирано и водещите държави следва да споделят най-добрите си практики. Мисля, че тази агенция ще започне да работи за постигането на тези цели и ще даде нов тласък и посока към използването на възобновяемата енергия като цяло.

Maria da Graça Carvalho (PPE), в писмена форма. – (PT) Приветствам факта, че Европейската общност вече е представена в Международната агенция за възобновяема енергия (IRENA). Целта на Международната агенция за възобновяема енергия е да подпомага приемането и устойчивото използване на всички видове възобновяема енергия, като взема предвид техния принос за опазването на околната среда и на климата, икономическия растеж и социалното сближаване (особено намаляването на бедността и устойчивото развитие), достъпността и сигурността на снабдяването с електроенергия, регионалното развитие и отговорността между поколенията.

Агенцията също така има за цел да осигурява технически, финансови и политически съвети за правителствата на развиващите се държави, като по този начин допринася за процеса на преход към общество с ниски въглеродни емисии.

Използването на възобновяема енергия е една от основните цели на пакета от мерки на ЕС за изменението на климата и енергетиката. Агенцията ще допринесе за постигането на целите на този пакет, особено на целта за увеличаване на дела на възобновяемата енергия до 20% от общото количество консумирана енергия до 2020 г.

David Casa (PPE), в писмена форма. – IRENA беше официално основана на 26 януари 2009 г. Целта на тази организация е да стане център за насърчаване на бърз преход към използване на устойчива енергия. Статутът на тази организация беше сключен. От изключителна важност е тази организация да започне да функционира възможно най-скоро. Аз подкрепям приемането на Статута, който беше представен, и следователно гласувах в негова подкрепа.

Proinsias De Rossa (S&D), в писмена форма. – (EN) Подкрепям сключването на статута на Международната агенция за възобновяема енергия от Европейската общност. Международната агенция за възобновяема енергия има за цел да стане център на високи постижения в областта на възобновяемата енергия, което ще му даде възможност да помогне на правителствата да овладяват източници на възобновяема енергия, да разпространяват ноу-хау и най-добри практики и да осигурят обучение в тази област. Затова е желателно Общността да бъде представена в една институция, чиито цели съвпадат с една от областите на нейната компетентност и чиито статут беше вече подписан от 20 държави-членки.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Португалия е на шесто място по енергийна зависимост от 27-те държави в ЕС затова инвестицията в „чисти“ технологии е от първостепенна важност.

Подкрепям национален план в областта на възобновяемата енергия с особен акцент върху вятърната енергия, енергията от морските вълни (предвид изключителните условия, които предлага бреговата ивица в Португалия), слънчевата топлинна и фотоволтаичната енергия и маломасштабното производство на електроенергия.

Също така подкрепям изследванията и разработването на методи, технологии и стратегии за съхранение на излишната възобновяема енергия.

Подкрепям политика в областта на енергетиката, която взема предвид икономическите предизвикателства и обществените потребности, като в същото време насърчава устойчивото развитие без генериране на разходи, свързани с околната среда, които ще трябва да се поемат от бъдещите поколения.

Винаги съм бил загрижен за ограничаването на нашата енергийна зависимост и съм сигурен, че пътят към напредък е да подкрепяме и развиваме възобновяемата енергия, така че, приветствам факта, че Португалия е съоснователка на Международната агенция за възобновяема енергия (IRENA).

Това е и причината, поради която подкрепям одобрението на Европейската общност на статута на Международната агенция за възобновяема енергия (IRENA).

Rovana Plumb (S&D), в писмена форма. – (RO) С подкрепата си за този доклад аз искам да подчертая важността на създаването на тази международна организация, която ще насърчава и подпомага използването на възобновяеми ресурси по целия свят, като се имат предвид ползите, които могат да се извлекат от техния принос за опазването на околната среда и климата, икономическия растеж и социалното сближаване, включително за намаляването на бедността, както и за гарантирането на сигурността на снабдяването с енергия и регионалното развитие.

На конференцията в Бон през януари 2009 г. Румъния, която беше първата присъединила се държава, беше назначена за заместник-председател на първата сесия. Тя също така беше поканена да стане член на административната комисия на IRENA, основният компонент на организацията, който временно действа като секретариат на агенцията до момента, в който тя започне да работи нормално. В момента 137 държави са подписали статута, включително 24 държави-членки на ЕС.

- Доклад: Paolo De Castro (A7-0018/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), в писмена форма. – (PT) Гласувах в подкрепа на предложението за Регламент на Съвета за отмяна на някои остарели актове на Съвета в областта на Общата селскостопанска политика, тъй като е необходимо да се елиминират законодателни актове от достиженията на правото на Общността, които вече не са актуални, с цел да се подобри прозрачността и правната сигурност на общностното законодателство с оглед на Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество от страна на Европейския парламент, Съвета и Комисията. Това беше наскоро отново потвърдено в Съобщението на Комисията, озаглавено „Опростената Обща селскостопанска политика (ОСП) за Европа – успех за всички“; аз отговарям за доклада на Европейския парламент относно това Съобщение от името на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент. Затова в рамките на приложното поле на тази стратегия си заслужава да се премахнат от действащото законодателство законодателните актове, които вече нямат никакво реално въздействие.

David Casa (PPE), в писмена форма. – Поради големия обем на европейското законодателство става наложително всеки остарял и невалиден материал да се отмени своевременно. С оглед на това аз гласувах в подкрепа на доклада.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Считаю, че е важно всички заинтересовани страни в Общата селскостопанска политика (ОСП) да познават съществуващата правна рамка и правилата, които се прилагат във всеки конкретен момент.

Приемам, че правната сигурност изисква остарелите законодателни актове да не остават в сила за неопределено време в правната система на Общността.

Предвид изключителната важност на ОСП за правителствата и гражданите на Съюза аз твърдя, че тя следва да бъде възможно най-опростена и ясна по отношение на нейното приложение и действащите правила.

Общата селскостопанска политика заема централно място в живота на Съюза, има огромно практическо значение и не може да бъде кълбо от правила, регламенти, актове и решения, които вече не са приложими или няма да бъдат ефективни.

С оглед на гореизложеното подкрепям предложението на Комисията за отмяна на някои остарели актове на Съвета в областта на Общата селскостопанска политика.

Alan Kelly (S&D), в писмена форма. – (EN) Въпросът, поставен на гласуване, се отнася за необходимостта европейските институции да отменят актове на Съвета, които с течение на времето и с развитието на технологиите са остарели и не допринасят за правилното функциониране на Съюза. Това гласуване е свързано с определени актове на Съвета в областта на Общата селскостопанска политика. Считаю, че определени аспекти

на ОСП отдавна се нуждаят от преразглеждане. Ако политиката се прилага правилно и в полза на гражданите на Европа, актовете, които са създадени, следва да съответстват на действителното настоящо положение в областта на селското стопанство. Също така изразявам твърдо убеждение, че нещо трябва да се направи, за да премахнем бюрократичния образ на Съюза, който битува сред хората в Европа. Подобни актове само объркват хората, без да служат на някаква цел. Такива аспекти на политиката на ЕС сричат авторитета на Съюза сред гражданите и обезсърчават хората при взаимодействието им с него. В заключение, изразявам твърдо убеждение, че ако Съюзът иска да остане ефективен, винаги трябва да се гласува в подкрепа на осъвременяване на неговите закони и политики.

Czesław Adam Siekierski (PPE), в писмена форма. – (PL) С голямо удоволствие гласувах в подкрепа на приемането на резолюция относно Регламент за отмяна на някои остарели актове на Съвета в областта на Общата селскостопанска политика, защото непрекъснато слушаме за това, че има твърде много регулиране в ЕС, което има отрицателни последици за правилното функциониране на пазарната икономика. Това се отнася по-конкретно за ОСП, при която, въпреки сериозното опростяване и елиминирането на редица регламенти, много ненужни актове остават в сила.

Много от тези актове вече нямат правни последици, докато съдържанието на други е въплътено в последващи документи. Това създава огромна тежест от време и разходи за нашите земеделски стопани и изисква широка администрация. Поради тази причина мисля, че допълнителното осъвременяване, консолидиране и опростяване на правото на ЕС е от изключителна важност, както и отмяната на голям брой ненужни законодателни актове, така че действащите разпоредби да са прости, ясни и разбираеми. Това ще доближи Европейския съюз до неговите граждани.

Oldřich Vlasák (ECR), в писмена форма. – (CS) Искам да обясня моя вот по проекта за Регламент на Съвета за отмяна на някои остарели актове на Съвета в областта на Общата селскостопанска политика. В процеса на европейската интеграция бяха прокарани много актове в Европейския парламент и в Съвета. В момента на нашето присъединяване към ЕС достиженията на правото на Общността имаше почти 80 000 страници текст, половината от които се отнасяха за селското стопанство. Ето защо е добре, че структурите на ЕС са се договорили на междунституционална основа за осъвременяването и съкращаването на общностното право.

Законите, които не са значими в дългосрочен план, следва да се елиминират от достиженията на правото на Общността с цел да се подобри прозрачността и сигурността на общностното право. Неотдавна Комисията обяви 250 закона в областта на селското стопанство за остарели. Сега говорим за 28 акта, които са безполезни от практическа гледна точка, но все още съществуват формално, и шест акта, които са остарели. Въпреки че подкрепих този проект, съм убеден, че има още възможности за олекотяване на европейското законодателство и съкращаване на бюрокрацията в Брюксел и затова изисквам от Комисията да продължи работата си по опростяването на европейското право.

- Доклад: **Paolo De Castro (A7-0017/2009)**

David Casa (PPE), в писмена форма. – (EN) Необходимо е да се извършват лабораторни тестове с цел да се идентифицират вредни организми, които не съществуват в ЕС. Действащите в момента регламенти не позволяват на определени лаборатории, на които тази работа може да бъде делегирана, да се заемат поради факта, че те не отговарят на член 2, параграф 1, буква ж), ii) от Директива 2000/29/ЕО. Аз подкрепям идеята да се позволи на такива лаборатории да извършват такава работа при спазването на определени условия. Затова гласувах в подкрепа на този доклад.

- Доклад: **Danuta Maria Hübner (A7-0039/2009)**

Luís Paulo Alves (S&D), в писмена форма. – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада, който разрешава на Португалия да прилага намалени акцизни ставки за местно произведени и консумирани ром и ликьори в автономния регион Мадейра и за местно произведени и консумирани ликьори и спиртни напитки (eaux-de-vie) в автономния регион Азорски острови, защото считам това за важен начин за подкрепа на оцеляването на малките предприятия в сектора, в който се произвеждат такива стоки, които са в много неблагоприятна позиция по отношение на конкуренцията, сблъсквайки се с либерализирането на пазарите и увеличаващите се продажби на спиртни напитки в тези региони.

Намаляването на този данък ще допринесе и за по-доброто икономическо и социално равновесие в тези региони, като по този начин ще се гарантира устойчивостта и дори създаването на работни места, което е от решаващо значение за опазването на местните икономики.

John Attard-Montalto (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Правителството на Малта следва да предприеме подобни инициативи по отношение на остров Гозо. Всички държави-членки, които имат островни региони, са кандидатствали за подобни мерки и са получили възможност от ЕС да предприемат подобни специални мерки. Самите мерки са различни за различните островни региони. Те обаче имат нещо общо, а именно да осигуряват икономически комфорт за балансиране на отрицателните аспекти на островните региони. Остров Гозо страда от сериозни недостатъци, включително двойна изолираност, отдалеченост, малка площ и труден релеф. Държави, далеч по-големи от Малта, като например Португалия, Италия и Гърция, успяха да получат правото на специални мерки, така че да осигурят привлекателни стимули за островните региони. По-малките острови от Малтийския архипелаг са особено уязвими.

Остров Гозо се нуждае от помощ чрез въвеждане на подобни специални мерки. Задължение на правителството на Малта е да посочи кои специални мерки ще са най-подходящи и след това да кандидатства в ЕС за приемането на тези мерки. От правителството на Малта зависи да намали трудностите, които са особено преобладаващи на остров Гозо.

David Casa (PPE), *в писмена форма*. – (EN) Настоящото е във връзка с удължаване на срока на данъчната дерогация, предоставена на Португалия през 2002 г. във връзка с определени автономни региони. Аз подкрепям подобно удължаване и затова гласувах в подкрепа на този доклад.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада Hübner относно предложението за решение на Съвета за разрешаване на Португалия да прилага намалени акцизни ставки за местно произвеждани и консумирани ром и ликьори в автономния регион Мадейра и за местно произвеждани и консумирани ликьори и спиртни напитки (eaux-de-vie) в автономния регион Азорски острови. Като вземем предвид специфичните характеристики на тези най-отдалечени региони, аз считам, че това удължаване на срока е от жизненоважно значение за оцеляването на местната промишленост при тези продукти и за запазването на заетостта в сектора.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) С оглед на важността на производството на ром и съответно на спиртни напитки (eaux-de-vie), както и на ликьори, за селското стопанство и следователно за икономиката и заетостта в португалските автономни райони Мадейра и Азорските острови е от съществено значение намалените акцизни ставки за тези стоки да продължат да се прилагат, тъй като това няма да доведе до положение на несправедлива конкуренция в рамките на вътрешния пазар.

Увлечението на цените на дребно вследствие на премахването на акцизните ставки би направило продуктите още по-малко конкурентоспособни в сравнение с подобни продукти, внесени от държави в останалата част на ЕС и следователно би застрашило съществуването на традиционните продукти. Това би имало катастрофални последици за местната промишленост и регионалната икономика на социално-икономическо равнище поради въздействието, което би оказало върху семейните стопанства в тези региони.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Предложението, одобрено на днешното пленарно заседание със значително мнозинство разрешава удължаване на срока на отстъпката, предоставена през 2002 г., която разрешава на Португалия да прилага намалени акцизни ставки за местно произвеждани и консумирани ром и ликьори в автономния регион Мадейра и за местно произвеждани и консумирани ликьори и спиртни напитки (eaux-de-vie) в автономния регион Азорски острови. Аз направих всичко възможно, за да гарантирам, че тази мярка, чийто срок изтече в края на 2008 г., ще бъде подновена предвид нейната неотложност. След като осигурихме единодушната подкрепа на комисията за регионално развитие, резултатът беше потвърден от днешното гласуване, според което данъчното облекчение се запазва, считано от януари 2009 г. до 2013 г.

Производителите на ром и ликьор от Мадейра се сблъскват с непрекъснати пречки, свързани с отдалеченото им географско положение, островен характер, труден релеф и климат и дребните си стопанства. Ако не могат вече да се възползват от тази отстъпка, те ще бъдат принудени да увеличат цените, което ще се отрази на тяхната дейност и на заетостта, свързана с нея, което ще има пагубни последици за региона.

- Доклад: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0024/2009)

David Casa (PPE), *в писмена форма*. – (EN) Настоящото представлява обикновена кодификация на текстове без промяна по същество. Аз подкрепям подобна кодификация и затова гласувах в полза на доклада.

- Доклад: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0025/2009)

David Casa (PPE), *в писмена форма*. – (EN) Настоящото отново е кодификация без промяна по същество, която аз подкрепям и затова гласувах в полза на доклада.

- Доклад: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0029/2009)

David Casa (PPE), в писмена форма. – (EN) Настоящото се свежда до обикновена кодификация на съществуващи текстове и затова гласувах „за“.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), в писмена форма. – (RO) Координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги, е от жизненоважно значение за създаване на медийно пространство, където основната тема е единството в многообразието. Също толкова важно е да успеем да направим европейското законодателство възможно най-достъпно за всички граждани. Докладът относно предложението за директива за аудиовизуалните медийни услуги в кодифицираната си форма, внесена на пленарно заседание, е просто техническа и правна мярка, чиито ползи обаче са безспорни. Кодифицирането на законодателството, което непрекъснато се променя, е мярка, която придава на общностното право по-голяма яснота и прозрачност, като така улеснява гражданите на ЕС да го разберат. В този случай предложението за кодифициране включва заместването на старата директива от 1989 г. с нова (без да се модифицира съдържанието), към която през годините са били добавяни актове, които са я допълвали. Аз подкрепих тази инициатива, защото, освен техническия ѝ характер, не можем да пренебрегнем и ценната ѝ роля в подкрепянето на правилното функциониране на аудиовизуалните медийни услуги, без да забравяме и прозрачността.

Petru Constantin Luhan (PPE), в писмена форма. – (RO) Съгласен съм с текста на този доклад, тъй като плурализмът на информацията следва да бъде основен принцип на Европейския съюз. Диверсификацията на средствата за масово осведомяване води до разпространението на различни гледни точки, което е съществена черта на демократичното общество.

Този аргумент има и икономическа страна. Обикновените аудиовизуални медийни услуги (като телевизията) и онези, които се появиха наскоро (например видео по заявка) предлагат сериозни възможности за заетост в Европа, по-конкретно посредством малките и средните предприятия, които, от своя страна, ще стимулират икономическия растеж и инвестициите.

- Доклад: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0033/2009)

David Casa (PPE), в писмена форма. – (EN) Настоящото се отнася до кодификацията на законодателството относно защитата на работниците от рискове, свързани с експозиция на азбест по време на работа. Аз подкрепям такава кодификация и затова гласувах „за“.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), в писмена форма. – (FR) Като мнозинството от моите колеги членове на ЕП аз гласувах в подкрепа на това законодателството на Общността да се направи по-ясно и по-прозрачно. Всъщност с приемането на тази резолюция Европейският парламент подкрепи желанието на Европейската комисия да „разчисти“ текстовете посредством кодифициране на законодателството относно защитата на работниците от рискове, свързани с експозиция на азбест. Тази резолюция означава, че правилата, които са необходими за работниците, ще могат да се прилагат по-добре.

- Доклад: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0028/2009)

David Casa (PPE), в писмена форма. – (EN) Настоящото се отнася за кодификацията на законодателството, свързано с определяне на принципите на организация на ветеринарните проверки на животни, въведени в Общността от трети страни. Затова аз гласувах в подкрепа на доклада.

Miroslav Mikolášik (PPE), в писмена форма. – (SK) Госпожи и господа, приветствам одобрението на доклада на г-жа Geringer de Oedenberg относно предложението за директива на Съвета относно определяне на принципите на организация на ветеринарните проверки на животни, въведени в Общността от трети страни. Новата директива несъмнено ще допринесе за изясняването и по-доброто разбиране на съществуващите в момента подробни правни договорености в тази област. В директивата се поставя акцент върху кодификацията на закони без промяна по същество.

От гледна точка на гражданите на Европа, опростяването и изясняването на общностното право допринася за по-голямата правна сигурност и според мен кодифицирането, изложено в директивата, е стъпка в правилната посока, която води до ефективното прилагане на положителното право. В същото време аз съм съгласен, че хармонизирането на принципите на равнището на Общността ще допринесе не само за гарантирането на сигурността на предлагането, но и за стабилизирането на вътрешния пазар, където контролът по вътрешните граници беше премахнат, и за защитата на животните, въведени в Общността.

Andreas Mölzer (NI), в писмена форма. – (DE) Съгласно действащите правила, когато се открие доставка, която нарушава законите за защита на животните, съответните органи са длъжни, след „задържане“ по причини, свързани със защитата на животните, да върнат на собственика всяко неваксинирано младо животно, което е било отделено от майка си прекалено рано, незабавно след отстраняването на проблема. На практика обаче с това положение се злоупотребява.

Кодификацията предоставяше добра възможност да се измени Регламентът на ЕС за транспортиране на животни, така че малките на животните да могат да бъдат задържани за постоянно в случаите, когато доставките не са в съответствие с правилата, като по този начин се затвори тази вратичка в закона. За съжаление, ние пропуснахме тази възможност. И все пак, кодифицирането като цяло наистина води до подобрене на регламентите за защита на животните и поради това аз гласувах в подкрепа на доклада.

Franz Obermayr (NI), в писмена форма. – (DE) Като се има предвид, че храненето е значим фактор за здравето на населението и че животните са сред основните хранителни продукти, особено важно е да се осигури всеобхватна защита в това отношение, и това следва да се постигне, наред с другите неща, посредством ветеринарни проверки. Ветеринарните проверки са важни конкретно на външните граници на Общността, особено като се има предвид, че често стандартите в това отношение в третите държави не са така високи, както на европейско равнище.

Във връзка с това се изискват по-целенасочени, по-единни и по-ясни правила с цел да се гарантира, че се извършват сравними проверки на вноса на животни по всички външни граници. Настоящото предложение на Комисията за кодифицирана версия на Директивата на Съвета относно определяне на принципите на организация на ветеринарните проверки на животни, въведени в Общността от трети държави е стъпка в тази посока и затова тя има моята подкрепа.

- Доклад: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0031/2009)

David Casa (PPE), в писмена форма. – (EN) Настоящото представлява кодификация без промяна по същество и затова аз го подкрепих.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), в писмена форма. – (FR) Като мнозинството от моите колеги-членове на ЕП аз гласувах в подкрепа на това законодателството относно създаване на система за събиране на счетоводна информация за доходите и икономическата дейност на земеделските стопанства да се направи по-ясно и по-прозрачно с цел текстът да стане по-разбираем.

- Доклад: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0027/2009)

David Casa (PPE), в писмена форма. – (EN) Докладът представлява обикновена кодификация на законодателството относно ветеринарно-санитарните изисквания за търговията в Общността и вноса от трети страни. Аз подкрепям такава кодификация и затова гласувах в полза на доклада.

Franz Obermayr (NI), в писмена форма. – (DE) Отглеждането на домашни птици, от една страна, съставлява значителна част от икономическите дейности в селскостопанския сектор, където то представлява източник на доходи за част от работната сила в селското стопанство. От друга страна, яйцата и домашните птици са сред най-често употребяваните хранителни продукти. Поради тези причини търговията с тези стоки следва също да бъде регулирана по ясен и единен начин, наред с другите неща, за да се опази здравето на гражданите.

Настоящото предложение на Комисията за кодифицирана версия на Директива на Съвета относно ветеринарно-санитарните изисквания за търговията в Общността и вноса от трети страни на домашни птици и яйца за люпене е в интересите на онези, които работят в селското стопанство, и онези, които се занимават с търговия в тази област, както и за гражданите на ЕС като потребители, поради което аз го подкрепям.

- Доклад: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0032/2009)

David Casa (PPE), в писмена форма. – (EN) Настоящото представлява кодификация без промяна по същество, затова аз гласувах „за“.

- Доклад: Simon Busuttill (A7-0019/2009)

David Casa (PPE), в писмена форма. – (EN) Настоящото предвижда безвизово пътуване между Мавриций и държавите-членки на ЕС. Аз подкрепям това споразумение и затова гласувах в полза на доклада.

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Подкрепям споразумението, договорено между Европейската общност и Република Мавриций за премахването на визите за краткосрочен престой, с цел да се улесни движението на техните граждани. Гражданите на Европейския съюз и гражданите на Мавриций, когато пътуват до територията на другата договаряща се страна за максимален период от три месеца в продължение на шестмесечен период, са освободени от изискванията за виза. Изключения са Обединеното кралство и Ирландия, които не са обвързани с това споразумение, и териториално ограничение по отношение на Франция и Нидерландия, за които споразумението се отнася само за европейските им територии.

Бих посочил, че всеки, който пътува с цел упражняване на доходоносна дейност при краткосрочен престой, няма да може да се възползва от това споразумение и ще продължава да подлежи на действието на приложимите правила на Общността и на всяка държава-членка във връзка с изискването за виза или освобождаването от това изискване и във връзка с достъпа до трудова заетост. Това споразумение може да бъде прекратено или отменено, но решението може да бъде взето само по отношение на всички държави-членки. Подкрепям и временното приложение на споразумението до влизането му в сила.

Franz Obermayr (NI), *в писмена форма*. – (DE) Споразумението между Европейската общност и Република Мавриций предвижда безвизово пътуване до територията на другата договаряща се страна за максимален период от три месеца в продължение на шестмесечен период.

Гласувам против сключването на това споразумение, тъй като запазването на изискването за виза представлява определена проверка на нежеланата имиграция, докато премахването на изискването за виза за престой до три месеца ще даде достатъчно време за онези, които всъщност планират да останат за по-дълъг период, да си създадат социални контакти.

- Доклад: Simon Busuttill (A7-0012/2009)

David Casa (PPE), *в писмена форма*. – (EN) Този доклад предвижда безвизово пътуване между Сейшелите и държавите-членки на ЕС. Аз подкрепям такова споразумение и затова гласувах в подкрепа на доклада.

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Подкрепям споразумението, договорено между Европейската общност и Република Сейшели за премахването на визите за краткосрочен престой, с цел да се улесни движението на техните граждани. Гражданите на Европейския съюз и гражданите на Република Сейшели, когато пътуват до територията на другата договаряща се страна за максимален период от три месеца в продължение на шестмесечен период, са освободени от изискванията за виза. Изключения са Обединеното кралство и Ирландия, които не са обвързани с това споразумение, и териториално ограничение по отношение на Франция и Нидерландия, за които споразумението се отнася само за европейските им територии.

Бих посочил, че всеки, който пътува с цел упражняване на доходоносна дейност при краткосрочен престой, няма да може да се възползва от това споразумение и ще продължава да подлежи на действието на приложимите правила на Общността и на всяка държава-членка във връзка с изискването за виза или освобождаването от това изискване и във връзка с достъпа до трудова заетост. Това споразумение може да бъде прекратено или отменено, но решението може да бъде взето само по отношение на всички държави-членки. Подкрепям и временното приложение на споразумението до влизането му в сила.

- Доклад: Simon Busuttill (A7-0013/2009)

David Casa (PPE), *в писмена форма*. – (EN) Настоящото предвижда безвизово пътуване между Барбадос и държавите-членки на ЕС. Аз подкрепям такова споразумение и затова гласувах в полза на доклада.

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Подкрепям споразумението, договорено между Европейската общност и Барбадос за премахването на визите за краткосрочен престой, с цел да се улесни движението на техните граждани. Гражданите на Европейския съюз и гражданите на Барбадос, когато пътуват до територията на другата договаряща се страна за максимален период от три месеца в продължение на шестмесечен период, са освободени от задължението за виза. Изключения са Обединеното кралство и Ирландия, които не са обвързани с това споразумение, и териториално ограничение по отношение на Франция и Нидерландия, за които споразумението се отнася само за европейските им територии.

Бих посочил, че всеки, който пътува с цел упражняване на доходоносна дейност при краткосрочен престой, няма да може да се възползва от това споразумение и ще продължава да подлежи на действието на приложимите правила на Общността и на всяка държава-членка във връзка с изискването за виза или освобождаването от това изискване и във връзка с достъпа до трудова заетост. Това споразумение може да бъде прекратено или

отменено, но решението може да бъде взето само по отношение на всички държави-членки. Подкрепям и временното приложение на споразумението до влизането му в сила.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) Докладите, които са пред нас, във връзка със споразуменията между Европейската общност и многобройните островни държави като Мавриций и Барбадос предвиждат освобождаване от изискването за виза, когато граждани на договарящите се страни пътуват до територията на другата договаряща се страна за максимален период от три месеца в продължение на шестмесечен период. Аз отхвърлям тези облекчения на изискванията за достъп и затова гласувах против сключването на тези споразумения, тъй като запазването на изискванията за виза със сигурност представлява пречка за криминални прояви и така сериозно ограничава нежеланата имиграция.

Освен това може да се предположи, че онези, които остават в ЕС за три месеца благодарение на отмяната на визите, могат да установят многобройни контакти, които впоследствие биха могли да използват, за да минат в нелегалност. Увеличаването на нелегалната криминална дейност трябва да бъде избегнато на всяка цена.

- Доклад: Simon Busuttill (A7-0014/2009)

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Подкрепям споразумението, договорено между Европейската общност и Федерация Сейнт Китс и Невис за премахването на визите за краткосрочен престой, с цел да се улесни движението на техните граждани. Гражданите на Европейския съюз и гражданите на Федерация Сейнт Китс и Невис, когато пътуват до територията на другата договаряща се страна за максимален период от три месеца в продължение на шестмесечен период, са освободени от изискванията за виза. Изключения са Обединеното кралство и Ирландия, които не са обвързани с това споразумение, и териториалното ограничение по отношение на Франция и Нидерландия, за които споразумението се отнася само за европейските им територии.

Бих посочил, че всеки, който пътува с цел упражняване на доходоносна дейност при краткосрочен престой, няма да може да се възползва от това споразумение и ще продължава да подлежи на действието на приложимите правила на Общността и на всяка държава-членка във връзка с изискването за виза или освобождаването от това изискване и във връзка с достъпа до трудова заетост. Това споразумение може да бъде прекратено или отменено, но решението може да бъде взето само по отношение на всички държави-членки. Подкрепям и временното приложение на споразумението до влизането му в сила.

- Доклад: Simon Busuttill (A7-0015/2009)

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Подкрепям споразумението, договорено между Европейската общност и Антигуа и Барбуда за премахването на визите за краткосрочен престой, с цел да се улесни движението на техните граждани. Гражданите на Европейския съюз и за гражданите на Антигуа и Барбуда, когато пътуват до територията на другата договаряща се страна за максимален период от три месеца в продължение на шестмесечен период, са освободени от изискванията за виза. Изключения са Обединеното кралство и Ирландия, които не са обвързани с това споразумение, и териториалното ограничение по отношение на Франция и Нидерландия, за които споразумението се отнася само за европейските им територии.

Бих посочил, че всеки, който пътува с цел упражняване на доходоносна дейност при краткосрочен престой, няма да може да се възползва от това споразумение и ще продължава да подлежи на действието на приложимите правила на Общността и на всяка държава-членка във връзка с изискването за виза или освобождаването от това изискване и във връзка с достъпа до трудова заетост. Това споразумение може да бъде прекратено или отменено, но решението може да бъде взето само по отношение на всички държави-членки. Подкрепям и временното приложение на споразумението до влизането му в сила.

- Доклад: Simon Busuttill (A7-0016/2009)

David Casa (PPE), *в писмена форма.* – (EN) Настоящото предвижда безвизово пътуване между Бахамските острови и държавите-членки на ЕС. Аз подкрепям такова споразумение и затова гласувах в полза на доклада.

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Подкрепям споразумението, договорено между Европейската общност и Бахамската общност за премахването на визите за краткосрочен престой, с цел да се улесни движението на техните граждани. Гражданите на Европейския съюз и за гражданите на Бахамската общност, когато пътуват до територията на другата договаряща се страна за максимален период от три месеца в продължение на шестмесечен период, са освободени от изискванията за виза. Изключения са Обединеното кралство и Ирландия, които не са обвързани с това споразумение, и териториално ограничение по отношение на Франция и Нидерландия, за които споразумението се отнася само за европейските им територии.

Бих посочил, че всеки, който пътува с цел упражняване на доходоносна дейност при краткосрочен престой, няма да може да се възползва от това споразумение и ще продължава да подлежи на действието на приложимите правила на Общността и на всяка държава-членка във връзка с изискването за виза или освобождаването от това изискване и във връзка с достъпа до трудова заетост. Това споразумение може да бъде прекратено или отменено, но решението може да бъде взето само по отношение на всички държави-членки. Подкрепям и временното приложение на споразумението до влизането му в сила.

- Report: Jutta Haug (A7-0023/2009)

Gerard Batten (EFD), в писмена форма. – (EN) Ние, Членовете на ЕП от Партията за независимост на Обединеното кралство (UKIP), се въздържахме при гласуването, защото ние не смятаме, че Европейският съюз следва да бъде отговорен за изразходването на парите на данъкоплатците за жертвите на земетресението в Италия. Ние изцяло съчувстваме на жертвите и считаме, че подобни дарения следва да идват от националните правителства и благотворителни организации.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Както изтъгнах във връзка с доклада на Reimer Böge (A7-0021/2009) за земетресението в Абруци, аз считам, че солидарността между държавите-членки на Европейския съюз и европейската помощ за държавите, жертви на бедствия, дават ясен сигнал, че Европейският съюз, чрез приемането на инструменти за оказване на специална помощ като фонд „Солидарност“ на Европейския съюз, показва, че е способен да остане единен в беда и това е нещо, с което наистина можем да се гордеем.

Затова с оглед на възможността, че Комисията може да внесе коригирани бюджети в случай на „неизбежни, извънредни или непредвидени обстоятелства“, които включват земетресението в Италия, аз гласувах в подкрепа на доклада относно коригирането на бюджета на Европейския съюз, така че за жителите на засегнатия регион щетите, причинени от земетресението, да бъдат възстановени по-бързо и в скоро време те да се върнат към нормалния си живот, което ще се постигне чрез мобилизирането на 493,78 млн. евро от фонд „Солидарност“ на ЕС.

João Ferreira (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Тъй като мобилизирането на 493 771 159 евро от фонд „Солидарност“ на Европейския съюз в полза на Италия е одобрено и тъй като този фонд няма собствен бюджет, се налага да се коригира бюджетът на Общността, за да се гарантира, че договорената сума ще бъде налице. Въпреки че се договорихме да осигурим средствата възможно най-скоро, със съжаление отбелязваме, че в предложението на Европейската комисия е заложено, наред с другите бюджетни редове, намаляване на финансирането за важни програми на Общността в сравнение с предходната и текущата многогодишна финансова рамка.

Примери за това включват планирани намаления в Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието, Финансовия инструмент за ориентиране на рибарството – програми на Общността от предходната общностна рамка – 2002-2006 г. – или LIFE+, Финансовия инструмент за околната среда. Според нас освен необходимите бюджетни корекции на фонд „Солидарност“, за да му се осигури бюджетен ред със собствени средства, той не следва да се финансира за сметка на гореспоменатите програми на Общността, докато в същото време се настоява за увеличаване на разходите за военни и пропагандни цели. За предпочитане би било, ако, вместо това, средствата, разпределени за фонд „Солидарност“, бяха взети от тези бюджетни редове“.

Barry Madlener (NI), в писмена форма. – (NL) Нидерландската Партия на свободата (PVV) подкрепя спешната помощ, но зависи от отделните държави-членки да окажат помощ, а не от Европейският съюз.

- Доклад: Reimer Böge (A7-0022/2009)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), в писмена форма. – (LT) Съгласна съм, че следва да се осигурява допълнителна подкрепа за работници, които страдат от последиците от големи структурни промени в моделите на световната търговия и помощ във връзка с повторното им интегриране на трудовия пазар. От съществено значение е финансовата помощ за съкратените работници да се предоставя по възможно най-бърз начин и средствата на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ), жизненоважни за повторното интегриране на съкратените работници, да се използват по-ефективно. Бих искала да подчертая, че държавите-членки следва да предоставят по-подробни сведения относно прилагането на важния принцип за равенство между половете и недискриминация при мерките, финансирани от ЕФПГ.

David Casa (PPE), в писмена форма. – (EN) Този доклад подкрепя мобилизирането на Европейския фонд за приспособяването към глобализацията. Съгласен съм, че мобилизирането на този фонд е необходимо в този случай и затова аз гласувах в подкрепа на доклада.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt и Cecilia Wikström (ALDE), в писмена форма. – (SV) Съвсем наясно сме с отрицателните последици от икономическата криза върху пазара на труда и върху обществото като цяло. Дълбоко съчувстваме на всички, засегнати от кризата, и със задоволство отбелязваме, че се приемат мерки, като обучение, които ще помогнат на отделните хора да преодолеят това. Ние обаче сме убедени, че свободната търговия в същността си има положително въздействие, което благоприятства развитието на Европа като цяло. Затова ние бихме желали да видим, че срещу финансовата криза се действа преди всичко с пазарно ориентирани средства, които насърчават свободната и справедлива търговия.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Безработицата е един от основните проблеми, които засягат европейското икономическо пространство. Дори преди началото на настоящата финансова криза, която увеличи и задълбочи някои от по-ранните симптоми, се наблюдаваше ясно сериозното въздействие на глобализацията и причиненото от нея преместване на предприятия върху живота на много хора. Конкретните трудности на времената, в които живеем, стават очевидни, когато прибавим към тези проблеми липсата на доверие в пазарите и свиващите се инвестиции. Във връзка с това, въпреки че подкрепям регулирането на вътрешния пазар, считам, че извънредният характер на кризата оправдава извънредните мерки за противодействие.

Европейският фонд за приспособяване към глобализацията е един от инструментите, който Европейският съюз има на разположение за оказване на помощ на безработните при тези обстоятелства. Считам, че случаят с работниците от „Nokia GmbH“ в германския регион Бохум, оправдава европейската помощ, както преди това от нея се възползва Португалия. Освен тази помощ, която безспорно е полезна, Европейският съюз следва също да предприеме стъпки за насърчаване на здрав и творчески европейски пазар, който ще създаде инвестиции и работни места. Това е единственият начин да се справим с проблема ефективно, сериозно и устойчиво.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Този случай се отнасяше за отговор на искане за помощ от Германия във връзка със съкращения в сектора на телекомуникациите, особено сред работници от „Nokia GmbH“, което отговаряше на критериите за допустимост, установени съгласно регламента за Европейския фонд за приспособяване към глобализацията.

В действителност обаче мобилизирането на фонда смекчава само някои от сериозните последици от икономическата и финансова криза. Необходимо е да се прекратят неолибералните политики, които водят до истински икономически и социални бедствия в много държави в Европейския съюз, по-конкретно в Португалия.

Въпреки че подкрепихме доклада, ние не можем да не отбележим, че предвидените мерки са недостатъчни и само половинчати и че регламентът е наистина несправедлив, тъй като той е по-благоприятен към държавите с по-високи доходи, по-конкретно онези с по-високи заплати и обезщетения за безработица.

Поради това ние настояваме за промяна на политиката и относно необходимостта от изготвяне на действителен план за подкрепа на производството и създаването на работни места, осигуряващи права.

Eija-Riitta Korhola (PPE), в писмена форма. – (EN) Г-н Председател, гласувах в подкрепа на инвестирането на 5,6 млн. евро от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) в региона на Северен Рейн-Вестфалия в Германия, който пострада от масови съкращения от 90-те години на миналия век. В резултат на това, че финландската телекомуникационна компания „Nokia“ закри завода си в Бохум през 2008 г. и го премести в райони с по-рентабилен пазар, повече от 2 300 работници в региона бяха съкратени. Като финландка аз проявявам особен интерес към злополучната съдба на работниците, които загубиха работата си заради прекратяването на производството на „Nokia“ в Бохум. Закриването на завода на „Nokia“ беше наистина последното от поредица събития, допринасящи за увеличаването на безработицата в региона. Поради тази причина, от цялото си сърце приветствам инвестирането от ЕФПГ в региона като начин за подобряването на възможностите за заетост за хората от Северен Рейн-Вестфалия.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), в писмена форма. – (FR) Ние гласувахме в подкрепа на този текст, като имаме предвид работниците на „Nokia“ и тяхното несправедливо съкращаване. Държим да подчертаем обаче, че не сме доволни от това, че ни се налага да гласуваме за най-подходящия вариант сред няколко лоши: да помогнем в търсенето на работни места във връзка с нелепи масови съкращения, извършени от водещия производител на мобилни телефони в света, „Nokia“, съкращения, описани тук като един от рисковете на една форма на глобализация, с която следва просто да се примирим.

Ние отхвърляме идеята за „приспособяване“ към глобализацията, тъй като това е начинът, по който Европейският съюз се отнася към обществени и човешки трагедии като тази, когато дружества, които получават рекордни печалби, се преместват, за да правят повече печалби, като по този начин съсипват живота на стотици

работници и на цял регион. Тази благотворителна мярка (Европейския фонд за приспособяване към глобализацията), която ни се предлага, няма да накара хората да забравят, че Европейският съюз е всъщност пряко отговорен за трагедията на съкратените работници поради факта, че избира свободната и лоялна конкуренция. Вместо да подкрепя подобни „приспособявания“ към огромната несигурност на глобализираната капиталистическа икономика, Европейският съюз следва да забрани подобни практики и да защити европейските граждани.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Този доклад подкрепя мобилизирането на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) вследствие на съкращенията в Германия. Напълно одобрявам мобилизирането на фонда – имаме нужда от него в този случай – така че, като мнозинството от моите колеги, гласувах в подкрепа на доклада. Европейският фонд за приспособяване към глобализацията е един от механизмите, които Европейският съюз има на разположение, за да помага на безработни, съкратени в резултат на отрицателните последици от глобализацията. Считаю, че случаят с работниците на „Nokia GmbH“ и на германския регион Бохум изисква мобилизирането на европейска помощ, така както такава помощ беше мобилизирана преди за Португалия.

- Доклад: **Diana Wallis (A7-0030/2009)**

David Casa (PPE), *в писмена форма*. – (EN) Г-н Siwies е обвинен за това, че е нанесъл обида на личните религиозни вярвания на други хора по време на събитие, случило се преди много години. След прегледа на фактите по случая, считам, че имунитетът определено не следва да се снесе. Това също е и становището на докладчика и затова, аз гласувах в подкрепа на доклада.

Ole Christensen, Dan Jørgensen и Christel Schaldemose (S&D), *в писмена форма*. – (DA) В днешното гласуване ние подкрепихме снемането на имунитета на г-н Siwies. Това би означавало, че той ще може да бъде изправен пред съда в Полша, точно като всеки друг гражданин. Ние съчувстваме на г-н Siwies и наистина сме на мнение, доколкото това е важно, че делото, което е образувано срещу него, е необосновано и политически мотивирано.

Фактът, че все пак ние считаме, че той следва да има възможността да се изправи пред съда, като всеки друг човек, говори за това, че трябва да сме уверени, че Полша зачита основните принципи на демокрацията и правовата държава, които са предварително условие за присъединяването на една държава към Европейския съюз. По същата причина ние, по принцип, винаги гласуваме в подкрепа на снемането на имунитета на членове на ЕП, без значение за какъв случай става въпрос.

- Доклад: **Carlos Coelho (A7-0035/2009)**

Elena Oana Antonescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Създаването на шенгенското пространство чрез отмяната на контрола на вътрешните граници и въвеждането на свободно движение в рамките на територията на ЕС са сред най-важните постижения на Европейския съюз. Като вземем предвид пропускливостта на границите, ние се нуждаем от високи стандарти при прилагането на практика на достиженията на правото от Шенген, за да можем да поддържаме високо равнище на взаимно доверие между държавите-членки, което включва и способността им да прилагат мерките, съпътстващи премахването на контрола на вътрешните граници.

Трябва да подобрим механизма за оценка за наблюдение на прилагането на достиженията на правото от Шенген. Необходимостта да се поддържа високо равнище на сигурност и доверие изисква ефективно сътрудничество между правителствата на държавите-членки и Комисията.

Като имаме предвид важноста на законодателната инициатива и нейното значение във връзка с основните права и свободи, е жалко, че Европейският парламент играе ролята на консултант, а не на съзаконодател, както следва да бъде. Ето защо аз гласувах за отхвърляне на законодателното предложение на Комисията.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *в писмена форма*. – (LT) Гласувах в подкрепа на доклада, тъй като позицията на докладчика съответства на принципите на свободите на гражданите, правосъдието и вътрешните работи. Създаването на механизъм за оценка е важно за всички държави-членки. Тъй като процедурата на съвместно вземане на решения не се разглежда, предложението на Европейската комисия ограничава възможностите за сътрудничество между държавите-членки. Предложението, изготвено наскоро от Европейската комисия, ще трябва да бъде изменено, когато Договорът от Лисабон влезе в сила.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Създаването на европейско пространство без граничен контрол посредством споразумението от Шенген беше важна стъпка при изграждането на отворен вътрешен пазар със

свободно движение на хора и стоки. Ако обаче това пространство трябва да изпълни потенциала си, който аз признавам, следва да има начин за ефективна оценка на неговото приложение от различните държави-членки.

Поради това съм съгласен със укрепването на правомощията за наблюдение на прилагането на Споразумението от Шенген, по-конкретно чрез оценки (анкети, посещения на място както предварително уговорени, така и необявени) и мерки за последваща оценка с цел да се гарантира адекватен надзор върху начина, по който различните държави-членки функционират, работят заедно и контролират външните си граници съгласно Споразумението от Шенген.

Наясно съм, че всеки недостатък или неправилно функциониране на системата носи сериозни рискове за вътрешната сигурност и застрашава самото Шенгенско пространство като пространство на свобода, но и същевременно на сигурност.

Аз обаче не съм съгласен със затвърждаването на общностния характер на тази оценка чрез разширяването на правомощията на Европейската комисия в ущърб на междуправителствената система, която до сега преобладаваше в групата за оценка по Шенген.

Поради тази причина гласувам за отхвърляне на предложението на Комисията.

- Доклади: Carlos Coelho (A7-0034/2009) и (A7-0035/2009)

Jacky Hénin (GUE/NGL), в писмена форма. – (FR) Ние си позволяваме да говорим за достижения на правото на Шенген, но като човек, който живее в Кале, аз мога да потвърдя от първа ръка, че макар споразуменията от Шенген да се отразиха добре на свободното движение на капитал и стоки, те все още създават и редица проблеми.

Отвъд приятната утопия на Европа без граници ние всеки ден се сблъскваме с трагичната реалност на Шенген: нехуманни условия на живот да мигрантите.

Съюзът и държавите-членки правят много малко или нищо, за да се справят с тази трагедия. Франция, от своя страна, се самоунижава, като извършва медиен и полицейски лов на глави, както този в т.н. „джунгла“ в Кале.

Следователно, дори по отношение на строго хуманитарни акции, Европейският съюз е напълно абдикирал, оставяйки местните органи да се справят с проблемите.

Нека спрем да леем крокодилски сълзи и най-накрая да се държим като отговорни човешки същества. Събитията, които се развиват в Кале, са основен политически проблем за Съюза. Той няма да се реши нито от крепостта Европа на Шенген, нито чрез целенасочени хуманитарни мерки. Трябва да спрем политиките на свободната търговия, трябва спрем свободното движение на капитали, трябва да насърчим суверенитета на храните, трябва да обявим водата и енергията за глобални обществени блага и трябва да се борим с със социалните и икономическите неравенства.

9. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

(Заседанието се прекъсва в 12,30 ч. и се възобновява в 15,05 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

10. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола.

11. Време за въпроси към председателя на Комисията

Председател. – Следващата точка е времето за въпроси към председателя на Комисията.

Свободни въпроси

Paulo Rangel, за местник-председател на групата PPE. – (PT) Г-н председател, г-н председател на Комисията, бих искал да започна първото разискване, като Ви поздравя за този нов инструмент за политически контрол и за това, което той означава за напредъка и развитието на парламентарната демокрация в Европа. Спечелилите от това ще бъдат европейските граждани чрез своите представители.

Имайки предвид последните развития – ирландският референдум, ратифицирането от страна на Полша и последните изявления на президента на Чешката република – питам каква е Вашата оценка на процеса на влизането в сила на Договора от Лисабон. Предприел ли е председателят на Комисията някакви действия? На коя дата планирате Договорът да влезе в сила и също така, имайки предвид тази неокончателна дата, Комисията взела ли е вече някакви мерки за прехода между договорите – от Договора от Ница към Договора от Лисабон – или все още сме в състояние на очакване, така да се каже; чакаме ли да видим какво ще се случи?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (PT) Първо, г-н Rangel, благодаря Ви за поздравленията. Със задоволство отбелязвам наличието на тази процедура вече и в Европейския парламент. Разполагаме с нея и в Португалия и аз участвах в нея както като лидер на опозицията, така и като министър-председател, и се надявам, че това ще се окаже добра възможност за обсъждане с уважаемите колеги.

В отговор на конкретно зададения въпрос за мен ситуацията е очевидна: всички държави вече ратифицираха Договора от Лисабон по отношение на въпросите на демокрацията. Ирландия го направи чрез референдум, а другите държави – чрез парламентите си. Процесът на ратифициране все още продължава в Чешката република. Очакваме завършването на процедурата в Конституционния съд, но след като тя приключи, вече окончателно ще сме завършили процеса на ратификация, защото съществува един основен принцип в правото, европейското право и международното право, а именно принципът на лоялно сътрудничество между държавите-членки и институциите, а също и принципът на добросъвестност при договаряне на международни споразумения.

Paulo Rangel, заместник-председател на групата PPE. – (PT) Г-н председател на Комисията, след като изслушах отговора Ви, искам да узная следното: по време на тази фаза, в която всеки очаква формирането на Комисията, каква е по същество Вашата гледна точка по въпроса? Ще имаме ли просто служебна Комисия до момента, когато Чешката република окончателно ратифицира Договора, или ще предприемете назначаване на нови членове на Комисията?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (PT) Европейският съвет реши, че може да назначи нови членове на Комисията само когато е налице правна яснота относно Договора, а ние все още не сме завършили този процес.

Поради това Комисията ще работи само по всекидневни задачи от 1 ноември. Очевидно ние се надяваме, че процесът ще приключи възможно най-бързо и подготвяме всичко, което можем, за новата Комисия и ще продължаваме да го правим. За да бъда честен с вас, уважаеми колеги, работата е там, че ние нямаме пълен контрол над времето; зависими сме от завършването на процеса на ратификация в Чешката република.

Stephen Hughes, заместник-председател на групата S&D. – (EN) Безработицата може да нарасне до 27 милиона в Европейския съюз през следващата година, превръщайки финансовата и икономическа криза в социална криза. Във връзка с това ще се съгласите ли сега, че планът за икономическо възстановяване, договорен през декември миналата година, не е достатъчен сам по себе си? По-конкретно, ще се съгласите ли, че има нужда от допълнителен стимул – Европейската конфедерация на профсъюзите (ETUC) предложи 1% от БВП, насочен към положителна стратегия за навлизане в пазара на труда, който ще има за цел защитата на жизнеспособните работни места и създаването на нови работни места за насърчаване на интелигентното поделение на работата?

Какво ще направите на равнище на Европейски съюз за насърчаване на заетостта в „зеления“ и младежкия сектор? Беше предложено например да бъде създадена единна стратегическа платформа на равнище, на което да се съберат заедно всички основни участници, които да работят заедно върху икономическия растеж, иновациите и работните места във всеки сектор и да координират съществуващите инструменти, като технологични платформи, умения на експертни групи и съвместни технологични инициативи. Ще се съгласите ли, че би било добра идея това да се приложи на европейско равнище?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Мисля, че без нашия план за икономическо възстановяване, положението би било много, много по-лошо. Всъщност имаше реално смекчаващо въздействие върху предприетите мерки. Според оценките ни през 2009 г. и 2010 г. са били похарчени около 5% от БВП на Европейския съюз, което е около 550 млрд. евро. Така че мисля, че в действителност нещо е било направено. Нека бъдем реалисти по въпроса.

Подкрепям всички други усилия, свързани с комбиниранияте платформи, които предложихте за справяне с проблемите, пред които сме изправени. Заетостта остава най-важният проблем. Както знаете, аз заявявах това неколкостранно и всъщност исках среща на върха по въпросите на заетостта. Това бе омаловажено от някои държави-членки. Вероятно Вие, г-н Hughes, можете да ни помогнете да убедим някои държави-членки и

правителства, които решиха да омаловажат тази среща на върха по въпросите на заетостта, защото аз считам, че заетостта е най-важният проблем, пред който трябва да се изправим в близко бъдеще.

Stephen Hughes, заместник-председател на групата S&D. – (EN) Аз наистина ще въздействам на тези държави-членки. Само искам да се върна към идеята за равна стратегия за навлизане на пазара: ще се съгласите ли, че разходите, насочени към ефективно намаляване на безработицата, не следва да се разглеждат като допълнителна тежест върху публичните финанси, а като начин да се гарантира устойчивост?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Всъщност ние точно това правим. Някои от специалните мерки, които бяха предприети от държавите-членки – вижте принципа *Kurzarbeit* (субсидирана почасова работа) в Германия например, са за увеличаване на разходите, като същевременно се намалява производителността до известна степен, което мисля, че от социална гледна точка е оправдано. Мога да кажа същото за уелската система, която беше приета в Обединеното кралство. Така че има наистина добри случаи, при които, поради социални причини, е имало по-голяма гъвкавост и повече социални разходи, но това е бил начин да се избегне по-нататъшно увеличаване на безработицата, което остава моя първостепенна грижа в момента.

Guy Verhofstadt, председател на групата ALDE. – (NL) Г-н председател, моят въпрос няма да бъде изненада за председателя на Комисията. В петък членът на Комисията Крус обяви, че има ясни знаци, че германската помощ за „Opel“ противоречи на европейските правила за държавна помощ и работата на вътрешния пазар и че се поставят в неизгодно положение заводите в други държави. Гюнтер Ферхойген, от друга страна, не виждаше проблем; той даже каза по радиото, че „Opel“ е вече на прав път.

Вчера друг член на Християндемократическия съюз на Германия (ХДС) дори помоли да подадем сигнал срещу г-жа Крус. Той говореше за нея като за член на Комисията, една много спорна личност, на която липсва обективност, която е антигермански настроена, която не можела да хвърля Европа в смут две седмици преди края на мандата си. По мое мнение, г-жа Крус просто си върши работата, така че въпросът ми към Вас е много прост, г-н председател на Комисията: ще подкрепите ли Вашия член на Комисията Нели Крус, да или не?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Винаги съм подкрепял членовете на Комисията си, включително и Нели Крус. Тя, разбира се, взе решението, след като получи моето съгласие, а именно да поиска изясняване от контактите си в германското правителство. В момента очакваме реакция от замесените предприятия.

Радвам се, че благодарение на доброто сътрудничество, отбелязваме много добър напредък по този случай. Разбирам, че вследствие на съмненията, които Комисията изрази относно справедливостта на тръжната процедура, ще има преоценка от „GM“ и „Opel Trust“ на офертите за закупуване на „Opel“ въз основа на търговските условия. Убеден съм, че можем да постигнем решение, което да е съвместимо с европейския вътрешен пазар и правилата за държавната помощ.

Много често съм казвал, че не можем да правим компромиси по въпросите на вътрешния пазар и правилата за конкуренцията в Европа. Ако направим това, вече няма да имаме вътрешен пазар нито общ европейски проект.

Guy Verhofstadt, председател на групата ALDE. – (NL) Нямам повече въпроси. Само ще отбележа, че председателят на Комисията заяви много ясно тук, че той също гарантира за писмото, изпратено от г-жа Крус, както и че то също има одобрението на Комисията като цяло. Това е наистина важно, тъй като означава, че г-н Ферхойген следва по-внимателно да подбира думите си, когато казва, че няма никакви проблеми. Или има, или няма.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Не само, че писмото имаше моята подкрепа, но и преди г-жа Крус да изпрати писмото, аз й казах да изпрати писмо, така че моята позиция по тези въпроси е много ясна.

Г-н Verhofstadt, нека да сме ясни. Имаме трима души в Комисията, които имат право да изразят мнение, но позициите на Комисията са позициите, изразени от председателя от името на Колегиума и от съответния член на Комисията.

Rebecca Harms, съпредседател на групата Verts/ALE. – (DE) Г-н председател, с голяма загриженост за евентуален неуспех на преговорите за изменението на климата в Копенхаген парламентарната комисия по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните вчера препотвърди старите изисквания на Европейския съвет и ги прие изключително бързо и с много стабилна подкрепа. Комисията предложи Съветът

още веднъж да се занимае с необходимостта от определяне на цел за намаляване на въглеродния диоксид в Европейския съюз от 30%, отваряне на възможност за 40% за индустриализираните държави и тя предложи – а това е от основно значение за международните преговори – Европа да осигури 30 млрд. евро за Фонда за климата за развиващите се страни до 2020 г. Какво ще направите, какво можете да направите, за да бъдат представени тези важни, необходими и обосновани искания на вниманието на Съвета?

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) Както казах публично на събитието на високо равнище в Ню Йорк, а също и в Питсбърг, аз съм много разтревожен от бавните темпове на преговорите за Копенхаген.

Има три потенциални пречки за Копенхаген, свързани не само с финансирането: очевидната липса на амбиция по отношение на обещанията за намаляване на емисиите от някои развити страни извън Европейския съюз; нежеланието на основните развиващи се страни – големите възникващи икономики – да изложат убедителни предложения за техните дейности за смекчаване; а също така и липсата на солидна финансова оферта от развитите страни на масата за преговори. Това са трите основни пречки.

Надявам се, че Европейският съюз ще запази лидерската си позиция и че Европейският съвет ще излезе със солидно финансово предложение в края на този месец. Надявам се да имаме време да обсъдим това по-подробно утре, тъй като измененията на климата ще бъдат една от основните теми за обсъждане по време на следващия Европейски съвет. Комисията със сигурност ще се бори за амбициозна програма, защото, както винаги съм казвал, измененията на климата са не само екологичен въпрос, но също така и въпрос, свързан с развитието.

Rebecca Harms, *съпредседател на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-н председател на Комисията, в множество обсъждания с информационна цел, включително и с високопоставени служители на ООН, ни се казва, че усилията на Европейския съюз в момента изостават зад тези на държави като Китай и, доколкото са засегнати нейните усилия – Япония. Как можете все още да твърдите, че ние ще играем водеща роля?

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) Ще бъде изключително щастлив в деня, когато се случи, но за съжаление не е вярно. Досега Европейският съюз е единственият блок, който е поел обвързващи цели, които сега вече съществуват във вид на законодателство.

Приветстваме някои положителни развития, а именно доброто политическо изявление, направено от новия министър-председател на Япония – аз лично го поздравих – но на този етап това е политическо изявление. Приветстваме някои от националните планове, обявени от Китай, но досега Китай не се е съгласил да ги направи обвързващи при преговорите в Копенхаген.

Приветстваме други положителни развития, но в действителност ние водим света в тази борба срещу измененията на климата. Бих искал да има някой друг около нас, когато водим, защото понякога не е много удобно да бъдеш най-отпред и да си сам. Но реалността е, че другите трябва да постигнат същото ниво на амбиция като нашето.

Michał Tomasz Kamiński, *председател на групата ECR*. – (PL) Г-н председател, първо, бих искал да Ви благодаря за това, че сте живото доказателство, че обещанията, давани от политици, се изпълняват. Когато съпругата ми ме моли да направя нещо и иска да знае дали аз със сигурност ще го направя, винаги казвам: „Да – в крайна сметка съм политик.“ Вие покажете днес, че спазвате думата си като политик. С нас сте и отговаряте на въпросите от пленарната зала много добре.

Г-н председател, в речта си към нас тук Вие казахте, че е изключително важно укрепването на единния пазар и че укрепването на единния пазар е рецепта за кризата в Европа. Бих искал да Ви попитам, г-н председател, от името на моята група, какво възнамерявате да направите през следващите няколко месеца, така че укрепването на единния европейски пазар да помогне в справянето с тежката икономическа криза, пред която сме изправени днес.

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) Много Ви благодаря, г-н Kamiński. Всъщност аз казах в моите политически насоки, които смятам бяха одобрени от Европейския парламент чрез стабилната подкрепа, която оказахте за моето преизбиране, че вътрешният пазар е приоритет и че ние трябва да се борим срещу всички видове икономически национализъм.

Имам добра новина за всички вас. Точно днес натоварих Марио Монти със задачата да подготви доклад относно бъдещето на единния пазар, съдържащ възможности и препоръки за инициатива за даване на нов старт на единния пазар. Радвам се, че той прие тази мисия, тъй като това е начин да получим външен опит, да изградим подкрепа, надявам се, заедно с Европейския парламент, така че да можем да дадем нов тласък на вътрешния пазар, както и да видим как можем да пригответе вътрешния пазар за 21-и век. Считаю, че това е

особено важно за потребителите, а също и за малките и средните предприятия, които понякога усещат напрежение и страдат от нарушено поведение в рамките на общия пазар.

Michał Tomasz Kamiński, *председател на групата ECR*. – (PL) Г-н председател, в заключение искам да кажа колко много е важно за нас, за нашата група, че в работата по укрепване на единния пазар, в изграждането на нашата обща Европа Вие не сте забравили за различията, които съществуват в Европа. Не сте забравили, че имаме държави, които едва наскоро се присъединиха към Европейския съюз и които в известен смисъл са в икономически неравностойно положение. Ние знаем, че винаги сте действали много справедливо по отношение на тези нови държави-членки и аз се надявам, че ще продължите да го правите.

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) Мисля, че вътрешният пазар е най-добрият начин за защита на всички държави-членки, независимо дали са нови или стари, големи или малки, богати или бедни. Това е политика на справедливост, тъй като е най-добрият начин за защита на по-слабите, а именно потребителите, които обикновено са по-слабите.

Това е и начин да се защитят малките и средните предприятия по отношение на големите монополи или олигополи. Така че именно това – вдъхновението за вътрешния пазар, е онова толкова важно достижение на правото на нашия Европейски съюз.

Lothar Bisky, *председател на групата GUE/NGL*. – (DE) Г-н председател, Вие призовавате скоро да изоставим програмите за икономическо стимулиране и да бъдат намалени бързо бюджетните дефицити в държавите-членки. Но дори и най-скорошните прогнози обещават растеж на БВП на Европейския съюз от само 0,1% през четвъртото тримесечие на 2009 г. За 2009 г. като цяло това ще представлява намаление с 4%. Според Вашите собствени прогнози, равнищата на безработица в Европейския съюз ще надминат 11% през 2010 г.

Не мислите ли, че ранно, драстично намаляване на публичните разходи може да спре зараждащите се наченки на възстановяването им? Или смятате, че финансовият сектор за момента е преодолял проблема и обикновените хора следва да поемат разходите за кризата? Вие вече налагате скандални условия за спешно кредитиране от Европейския съюз на Латвия, Унгария и Румъния: по-ниски заплати, по-ниски пенсии, по-малко публични услуги и по-висок ДДС. Това ли е Вашата идея за социална Европа?

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) На първо място, именно защото сме загрижени за цифрите, които споменахте — в общи линии съм съгласен с тях — те наистина са нашите прогнози. Както вече казах няколко пъти, подготвяме стратегията за излизане от кризата, но не препоръчвам изпълнението ѝ да започне сега. Ние казваме, че трябва да запазим програмите за стимулиране. Министрите на финансите се срещнаха и мисля, че са се съгласили, че не трябва да прилагаме стратегията за излизане от кризата преди 2011 г. Така че ние все пак трябва да запазим стимулирането на икономиката ни точно поради нашата загриженост, а именно в социален план и по-конкретно във връзка с безработицата.

Но, както знаете, тази криза беше провокирана и от много големи дисбаланси, от високи публични разходи, от финансови оргии. Мисля, че не следва да поддържа неустойчив модел, така че в определен момент да трябва да се върнем към устойчивост. Това е въпрос и на солидарност с бъдещите поколения.

Lothar Bisky, *председател на групата GUE/NGL*. – (DE) Г-н председател, разбрах ли Ви правилно, а именно, че 2011 г. може да бъде датата за това „излизане“?

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) Не мога да потвърдя това сега, но мога да Ви кажа, че най-вероятно няма да е преди това. Мисля, че това е консенсусът между министрите на финансите и между другото това беше и позицията, която Европейският съюз представи пред Г-20.

Сега съществува и усилието за глобално координиране на тези политики. Това не означава, че всички региони на света ще вземат същите решения по същото време, но по време на кризата видяхме, че за добро или за лошо сме свързани и трябва да се опитаме да формулираме тези стратегии за излизане от кризата в световен мащаб.

Така че най-вероятно това няма да се случи преди 2011 г., но ние следва да продължим да следим икономическото положение много внимателно.

Nigel Farage, *съпредседател на групата EFD*. – (EN) Г-н Барозу, радвам се да Ви видя тук. Възможността да се поиска отчетност на изпълнителната власт непременно трябва да бъде приветствана.

Както знаете, аз никога не съм бил сред най-големите Ви поддръжници, но трябва да призная, че се справяте много добре. Успяхте да пренебрегнете резултата от френския референдум, успяхте да пренебрегнете резултата

от нидерландския референдум и успяхте да принудите ирландците да се предадат на втория тур. Така че почти имате Вашия Договор.

Сега разбира се е време да се избере председателят – само на име – на Европейския съюз пред целия свят. Тони Блеър е фаворитът на букмейкърите. Просто се чудех дали сте съгласен с мен, че неговата продължаваща подкрепа за присъединяването на Обединеното кралство към еврото, отказът му от 2 млрд. британски лири годишно от „британската отстъпка“ и целият му подход по отношение на членството на Великобритания в Европейския съюз – отказът му да даде на британците референдум – всичко това показва ли дали той има достатъчно проевропейски качества, за да стане председател? Всъщност това ли е сделката, която бе предречена през 2005 г.? Било ли е договорено това през цялото време?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Преди всичко, г-н Farage, не бъдете толкова тъжен за резултата в Ирландия. Не беше голям резултат – само 67% от хората! Когато е налице истинско разискване по истински въпроси, ние показвахме, че може да има силна подкрепа за Европа. В действителност това беше обявяване на независимост на Ирландия от Независимата партия на Обединеното кралство, защото Вие провеждахте кампания там и ирландците казаха „не“ на Вас и на Вашата партия.

(Ръкопляскания)

Сега, по отношение на бъдещия председател на Съвета, аз няма да коментирам. Това е решение на Европейския съвет. Това, което искам да Ви кажа много честно, е, че няма никакви скрити споразумения и няма никакъв скрит дневен ред. Ако имаше, аз щях вече да знам. Така че няма никакви скрити споразумения или тайно договаряне. Това, което мога да Ви кажа, е следното: нуждаем се от председател на Съвета, който да е отдаден европеец и който да е последователен през цялото време, защото не мисля, че е правилно да имаме Съвет, който да променя изцяло дневния си ред на всеки шест месеца. Аз съм много голям поддръжник на силно присъствие на Европейския съвет, което придава съгласуваност и последователност на Съвета, и на това той да работи ръка за ръка с Комисията и да е напълно отдаден на европейския проект и на въпросите на Общността.

Nigel Farage, съпредседател на групата EFD. – (EN) Г-н Барозу, разочарован съм. Това е времето за въпроси и отговор с „да“ или „не“ щеше да е по-лесен, но няма значение. Дали ще бъде г-н Блеър, или не, факт е, че той няма да бъде избран демократично; самият Вие не бяхте избран демократично; и всъщност това не обобщава ли целия Европейски съюз? Не е ли това по-скоро една чудесна организация, предоставяща на пенсионирани, вехти бивши премиери някаква реална изпълнителна власт? Можете да демократизирате Европейския съюз с този Договор. Вие избрахте да не го направите. Националната демокрация има ли значение или според Вас Европейският съюз е по-висшето благо?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Именно защото Европейският съюз не е интегрираната държава, от която изглежда Вие толкова се страхувате, председателят на Съвета не се избира пряко от хората, а се избира от демократично избраните правителствени ръководители от Европа. Точно в това се състои цялата логика. Самият аз бях не само подкрепен единодушно от демократично избраните правителствени ръководители, но и от силно мнозинство в настоящия Парламент. Затова смятам, че имам силна демократична легитимност.

(Ръкопляскания)

В предишния си живот като национален политик бях избран демократично в своя национален парламент на 29-годишна възраст и трябва да Ви кажа, че е по-трудно да бъдеш избран за председател на Комисията, отколкото за министър-председател в повечето от страните ни!

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Утре в 15,00 ч. провеждам пресконференция за кризисното положение на правата на човека, което продължава от 2006 г. насам. Каня най-учтиво и очаквам да видя г-н председателя и всички свои колеги. Според информация от Националната служба за правна помощ огромният брой решения на съда потвърждава, че през есента на 2006 г. в Унгария са били извършени актове на брутален полицейски терор, особено на 23 октомври по време на честването на 50-та годишнина. По заповед на правителството полицията извършва редица зверства, включително прострелване на 14 души в очите, като по този начин ослепява много от тях, като също ги задържа като политически затворници и измъчва няколко стотици невинни хора.

Знаете ли, г-н председател, че Kinga Göncz, заместник-председател на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, е била член на правителството, което е одобрило стрелбата? Бих искала да чуя Вашето мнение за това и най-любезно и с уважение Ви каня и очаквам да Ви видя на пресконференцията утре.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Следя всички развития в държавите-членки, но нека да е ясно: Комисията не разполага с правомощия да се намесва в някои вътрешни въпроси на държавите-членки и това е от вида въпроси, на които не можем да дадем отговор тук, защото това е вътрешно разискване, което протича в Унгария.

Имаме правомощията като Комисия да се намесваме във всеки случай, свързан с основните права, когато е във връзка с прилагането на общностното законодателство. Не това е случаят със събитията, посочени от уважаемата госпожа член на Европейския парламент. Така че ще Ви помоля да не ми задавате въпроси, които можете да разгледате по-добре на равнище на национален парламент, отколкото тук в Европейския парламент.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Права ли съм, като разбирам, че свободата на събиранията, свободата на изразяване на мнение, правата на човека и дори Европейската конвенция за правата на човека не са според това, което казахте, част от законодателството на Европейския съюз? Правата на човека не са ли част от ценностната и правната система на Европейския съюз? Ако не, то аз съм била погрешно информирана.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Разбира се, че правата на човека са част от Европейския съюз, но ние имаме система, основана на принципите на правовата държава, и предполагаме, че всички държави-членки, включително и Вашата, са държави, управлявани съгласно принципите на правовата държава. Имате възможността да повдигнете въпросите си пред Вашите съдилища, има също така и жалби до Европейския съд по правата на човека или до Съда на европейските общности в Люксембург. Така че имаме система за правата на човека.

Това, което не мога и не трябва да правя, е да навлизам в национални политически разисквания между различните политически партии.

Председател. – Много Ви благодаря, г-н председател. Бих искал най-искрено да благодаря на председателите на политическите групи за придържането към времето, както и за така добре проведеното разискване. Бих искал да благодаря на г-н Барозу. Трябва да се придържаме към времето, ако искаме да има оживена дискусия. Така че много ви благодаря на всички.

Последици на финансовата криза върху заетостта и социалното сближаване

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Г-н председател, моят въпрос е свързан с антикризисните мерки. Когато става въпрос за целите за емисиите във връзка с изменението на климата, Европа изпреварва Съединените щати. Съединените щати обаче са по-напред, що се отнася до инвестициите от частния сектор в технологичните иновации и устойчивостта, което е изключително важно за малките и средните предприятия (МСП) и за заетостта.

Всъщност това също беше крайъгълен камък във Вашия план за възстановяване от кризата. И все пак, каква е амбицията Ви в това отношение? Кога ще достигнем същото равнище като Съединените щати, какво прави Комисията и какво може да направи, за да се гарантира достигането на това ниво? Най-общо казано, нашите МСП продължават да се изправят срещу множество бариери и в резултат от това се лишаваме от потенциал за растеж. Какво ще направите, за да завършите вътрешния пазар, който в крайна сметка е основен източник на растеж за нашата заетост?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Вече отговорих на предишен оратор с някои идеи относно вътрешния пазар, но по отношение на въпроса за технологията, който ясно поставихте, аз съм напълно съгласен. Ние сме зад САЩ и други страни по отношение на инвестициите в нови технологии.

Ето защо например в този специален пакет ние приехме Европейския план за икономическо възстановяване. Поставили сме сериозен акцент върху инвестициите по някои въпроси, свързани с дневния ред на климата и енергийната сигурност. Свързваме тези два въпроса. Ето защо наскоро съставихме Стратегическия план за енергийни технологии (план SET) и също така призоваваме настоятелно държавите-членки да отделят повече средства за финансиране на екологосъобразни технологии или с други думи – всички видове технологии, които може да ни помогнат да станем по-устойчива, по-екологосъобразна икономика.

Разбира се, това е въпрос, който следва също да отбележим при следващите финансови перспективи. Както знаете, ще предложим нашия преглед на бюджета до края на годината. Ще има също така възможност да се проведе добро разискване върху какво да се акцентира в бъдеще по отношение на инвестициите.

Председател. – Колеги, бих ви помолил да не задавате уточняващи въпроси. Имам много дълъг списък с имена и би било много по-интересно, ако повече членове успеят да зададат въпроси.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Г-н председател, Комисията съвсем правилно издаде препоръка през 2008 г. за интегрирането на повече хора на пазара на труда.

Преди всичко бих искала да попитам дали освен тази препоръка и мерките, предприети от държавите-членки, Европейската комисия планира да се вземат допълнителни мерки с цел засилване на отворения метод на координация в социалния сектор? Говоря за мерките, които са съвместими с жизнеспособни индустриални политики с цел повишаване на заетостта.

На второ място, 2010 г. беше обявена, както всички знаем, за Европейската година за борба с бедността. Нашата цел е укрепване на социалното сближаване. Въпросът е много лесен, г-н председател: ще вложите ли цялата си енергия, ще имате ли смелостта – Вие лично – да се борите за количествените цели по отношение на въпроса за бедността? Ще помоля по-конкретно да не ме препращате към държавите-членки, както направихте при брифинга на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент.

(Председателят отнема думата на оратора)

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) По-рано казах, че съм загрижен на първо място за безработицата, но за да се борим с безработицата, следва да имаме не само реакционна, но и активна позиция. Мисля, че това може да се постигне чрез преразглеждане на Лисабонската стратегия и цялостна визия за 2020 г.

Трябва да основем дългосрочната стратегия на Европейския съюз на нови източници на устойчив растеж, например това, което наричаме „бели“ работни места в социални услуги, където е имало 3,3 милиона нови работни места от 2000 г. насам. Това са 16% от всички нови работни места.

Пазарът на екологосъобразни продукти и услуги също се очаква да се удвои до 2020 г., създавайки огромни възможности за „зелени“ работни места, така че насърчаваме картографиране на територията на Европейския съюз за предвиждане на работните места и необходимите умения. Затова аз съм решен да работя по тази нова стратегия за затвърждаване на социалния приоритет, както вече ви казах, когато обсъждахме по-общите политически насоки за следващия мандат.

Elizabeth Lynne (ALDE). – (EN) Както знаем, стотици хиляди хора губят работата си в настоящата икономическа криза и много от тях са по-възрастни хора, които се оказват в много неизгодно положение, когато се опитват да потърсят нова работа. Въпреки че от 2000 г. Директивата за заетостта следва да се спазва във всяка държава-членка, много от по-възрастните работници все още не знаят какви са техните права съгласно тази директива и много от държавите-членки пренебрегват правилата.

Дори някои работници да знаят своите права, твърде често за тях е невъзможно да предприемат действия поотделно без никаква подкрепа. Понастоящем ние все още нямаме законодателство за защита на много хора от дискриминация в достъпа до стоки и услуги, но пък имаме Директивата за заетостта. Можете ли да ни кажете какви действия се предприемат срещу държавите-членки, които не я прилагат правилно, и какви механизми могат да бъдат въведени, за да се помогне на по-възрастните и работниците с увреждания да се възползват от своите права?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Винаги когато дадена държава-членка не спазва нашите директиви, започваме процедура за нарушение, така че когато е налице конкретен случай, можем и ще действваме. Що се отнася до цялостната тема, за която говорите, позволете ми да Ви кажа, че тази криза направи повече от пет милиона европейци безработни.

Най-засегнатите категории са младите хора и мигрантите. Безработицата в момента възлиза на 9,1% в Европейския съюз, но това число е над два пъти по-високо при младите работници (19,8%) и мигрантите (19,1%). Това са най-важните проблеми, които имаме в момента, по отношение на социалните въпроси. Въпросът със справянето с детската бедност също продължава да бъде много важен приоритет. Разбира се, следим също положението относно възрастните хора в съответствие с действащите директиви.

David Casa (PPE). – (MT) Считаю, че е важно да говорим за това, как можем да създадем повече работни места в Европейския съюз. Аз обаче мисля, че трябва също да помислим за начините за запазване на работни места и предотвратяване на загубването им. Моето правителство се намеси в момента, когато кризата се усещаше най-силно. Считаю, че чрез намесата на правителството бяха спасени хиляди работни места очевидно чрез увеличаване на разходите в социалния сектор. Не мислите ли, че Комисията трябва да направи повече усилия, за да се гарантира, че това се прави във всяка държава от Европейския съюз? Знам, че ще споменете наскоро изменения Фонд за приспособяване към глобализацията, както и факта, че той се използва, за да помогне на

дори повече работници. Въпреки това считам, че трябва да направим всичко възможно, за да се гарантира, че работните места на тези хора са защитени, така че да не е необходимо да се възползват от Фонда за приспособяване към глобализацията. Мисля, че това следва да бъде действителната ни цел.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Не само че преразгледахме правилата на Фонда за приспособяване към глобализацията, но и препрограмирахме Европейския социален фонд със спешното отпускане на 1,8 млрд. евро за подсилване на активните политики на пазара на труда.

Относно политиката за сближаване направихме също някои промени за опростяване на правилата и за мобилизиране на плащанията. Това също така е много важна политика. Вече споменах за онези 550 млрд. евро от плана за стимулиране и, разбира се, мога също да спомена Фонда за приспособяване към глобализацията, както и някои други предложения, които направихме.

За съжаление, трябва да кажа, че имаше една идея, която държавите-членки не последваха, а именно да се прекрати съфинансирането за Социалния фонд. Поставихме темата пред Съвета, но тя беше отхвърлена. Все още се надявам, че с вашата подкрепа ще можем да постигнем това, защото има някои страни, които просто не разполагат с финансови средства за допълване на финансирането на Социалния фонд от собствените си пари. Така че ние също използваме максимално всички инструменти, с които разполагаме на равнището на Общността, за да подкрепим това, което държавите-членки могат сами да направят за справянето с безработицата.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Г-н председател, благодаря Ви за интересното разискване днес.

Казахте по отношение на заетостта, че някои държави-членки не са присъствали на срещата на върха в Прага. И което е още по-сериозно, г-н председател, е, че Съветът в най-голямата криза на заетостта в историята на Европа – днес 10 000 европейци ще са загубили работните си места, а същото ще се случи и утре, и втрисден – не е предприел никаква сериозна инициатива и не е имало нито една среща на върха по въпросите на заетостта. Можехте също да кажете, че Комисията има дневен ред от миналата година, който е бил остарял дори още тогава и който сега не може да изпълни най-належащите нужди на милиони граждани, на цяло едно поколение европейци и на цялата социална държава, чието бъдеще е заложено на карта.

Г-н председател, искам да Ви помоля за водачество от Ваша страна: нуждаем се от активно водачество, което да се разграничи от апатията и липсата на прозрачност. Трябва да кажете на Съвета, че не можем да продължаваме така. Нуждаем се от Комисия, която не само да се справя с обикновени ресурси и обикновени въпроси, но която в тези трудни времена – а аз знам, че те са трудни за Вас, г-н председател – застава начело на Европа, за да даде надежда на цяло едно поколение европейци в широко институционално споразумение.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (PT) В действителност ние правим всичко по силите си и както казах, когато очертах програмата, даваме по-висок приоритет на социалните въпроси, тъй като в момента има извънредна ситуация от социална гледна точка.

Ето защо например съобщих за необходимостта да се проучи социалното въздействие в цялото ново законодателство. Ето защо насърчаваме общите принципи за активно приобщаване към политиката на Общността. Това е и причината аз да мога да кажа на държавите-членки, че подкрепяме социалните инвестиции. Социалните разходи, които представляват 28% от БВП през 2008 г., ще се увеличат до 31% през 2010 г. Това е около 3 500 млрд. евро повече!

Полагаме истински усилия в това отношение, но, разбира се, г-н Cercas, истината е, че това трябва да бъде колективно усилие от страна на Комисията, Парламента и държавите-членки.

Gerald Häfner (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, Европа означава свобода, демокрация и солидарност или казано по друг начин – социална и екологична отговорност. Вие и Комисията обаче от дълго време сте се съсредоточили едностранчиво върху елемента свобода – и по-конкретно върху икономическата свобода, свободата, разбирана в чисто икономически смисъл – и върху регулациите в редица области, където не е необходимо никакво регулиране. Но от друга страна, където залогът е за милиарди – на световните финансови пазари, до голяма степен се съсредоточихте върху невмешателство и неналагане на регулации, защото според Вас това би довело до най-добрите резултати за всички.

Видяхме катастрофалните резултати, до които доведе това, и аз Ви питам възможно най-ясно как и чрез какви проекти и планове възнамерявате да спечелите доверието на Парламента и на гражданите на Европа, че Вие и Комисията сте се поучили от тази катастрофа и че ще промените напълно нашия курс?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) На първо място, въпросът за доверието е субективен въпрос от Ваша страна. Мисля, че отговорът на този въпрос беше даден от Парламента, който наскоро ми възложи нов мандат, а това показва, че Парламентът счита, че може да ми се има доверие да изпълня тази политика.

В действителност следваме нашата политика за справяне с икономическата и финансова криза. Взехме важни решения; имаме ръководни позиции в световен мащаб относно регулаторните и надзорните мерки, които взехме напоследък. Въз основа на доклада, който възложих на групата de Larosière, внесохме някои предложения, които се надявам да бъдат приети от Съвета и от Парламента.

Точно днес на заседание на Комисията приехме съобщението относно дериватите, което, разбира се, ще трябва да бъде последвано от конкретно законодателство. Така че в действителност ние реагираме на финансовата криза във всички аспекти, включително регулаторни и надзорни и аз вече взех някои решения по време на тази Комисия, като следващата Комисия, разбира се, ще следва този път, защото съм убеден, че ситуацията го изисква.

Veronica Lope Fontagné (PPE). – (ES) Г-н председател, бих искала да говоря за помощта, одобрена съгласно временната рамка, насочена към намаляване на проблемите, възникнали в резултат на икономическата криза, и по-конкретно за „Опел“.

Искам да Ви попитам дали Комисията проверява дали получените помощи от Германия съгласно временната рамка са зависели от предварително споразумение по отношение на географското разпределение на мерките за реструктуриране, което не би било в съответствие с целите на тази помощ.

Ако това е така, бих искала да знам дали сте съгласни на дружеството да се даде свободата да преразгледа разпределението и реструктурирането на „Опел“ съобразно собствените си икономически и производствени критерии и така да запази възможно най-големия брой работни места.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (PT) Аз вече отговорих на този въпрос, но ще кажа, че имаме известни съмнения за начина, по който бе проведена тази процедура. Комисията изрази тези съмнения и „General Motors“ и „General Motors“ сега правят преоценка на начина, по който е била направена офертата за закупуване на „Опел“, като също се проверява дали тази оферта в действителност е била направена на търговска основа или не.

Ние, Европейската комисия, ще направим всичко възможно да гарантираме, че решението е в съответствие с правилата на вътрешния пазар и правилата за държавната помощ и естествено ще бъдем обективни и строги при прилагането на тези правила.

Vicky Ford (ECR). – (EN) Всяка една европейска държава е обединена около това, че всички ние сме изправени пред нарастваща безработица, която очевидно не е само социална криза, но също така поставя допълнителна тежест върху държавните средства на държавите-членки с нарастващите разходи за обществено осигуряване, падащи данъци и засилено обучение.

Предвид това бихте ли се съгласили, г-н Барозу, че ние като членове на Парламента и Комисията следва да бъдем изключително внимателни с всяко пени, което добавяме върху тежестите на публичния сектор? Ако сте съгласен, първо, как ще ни посъветвате да гласуваме при разискването на бюджета в четвъртък?

И второ, защо продължаваме да заседаваме в Страсбург?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Подкрепям предложения бюджет за следващата година, така че моят съвет е да се гласува „за“.

Що се отнася до това да бъдем внимателни и строги, съгласен съм с Вас. Трябва да бъдем изключително внимателни с парите на всички данъкоплатци и трябва да обърнем внимание на приоритетите. Днес има ясно изразена социална неотложност в някои държави-членки. Съществуват проблеми със социалното изключване и бедността, които аз съм сигурен, че са повод за загриженост за всички членове на Парламента, така че трябва да видим кой е най-добрият начин.

Както знаете, Комисията е изключително стриктна съгласно условията на Пакта за стабилност и растеж в това, да обвържем себе си и Европейския съюз с правилата на устойчивост. Разбира се, не мислим, че проблемите могат да бъдат решени само чрез хвърляне на пари по тях, но наистина има ситуации, каквато е настоящата, когато считаме, че трябва да се обърне специално внимание на положението на социална неотложност.

Необходими са извънредни мерки за това безпрецедентно положение. Това е въпрос, както винаги, на баланс при преценката

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Г-н председател на Комисията, съгласно Регламент № 800/2008 на Европейската комисия субсидиите за заплати на хората с увреждания бяха намалени до 75% от максималната сума. Ето защо от 1 януари 2009 г. заетостта на хората с увреждания и на тези, чийто капацитет за работа се е променил, бе засегната от кризата. В резултат от това източниците на заетост за хората с увреждания намаляха значително поради бюджетните ограничения. Това е също и причината, поради която националната подкрепа, предвидена в много държави, например Унгария, за основаване на екип за създаване на работни места, беше застрашена. Те казват, че Европейският съюз е виновен. Затова искам да задам един въпрос. Как Европейската комисия, в условията на финансова криза, иска да се справи с трудовите права на хората с увреждания, задачата за запазване на работни места за тях, както и с принципа на еднакво заплащане за еднаква работа? Този регламент беше формулиран преди кризата.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Както съм сигурен, че уважаемият колега знае, Европейската комисия внесе предложение – хоризонтална директива – за недискриминиране, която включва също хората с увреждания. Сега този проект на предложение е във Вашите ръце и в ръцете на Европейския съвет. Така че аз наистина се надявам да бъде одобрен, защото ние със сигурност сме против всякаква форма на дискриминация срещу хора с увреждания.

Много от проблемите, които споменахте, трябва да се решават на национално равнище, тъй като това са мерки по отношение на конкретна подкрепа, която трябва да се окаже от националните системи за социално осигуряване. Но в Европейския съюз ние правим всичко възможно, за да имаме задължителна рамка, която да обвързва нас и всички държави-членки с принципа за недискриминация и за специална защита на хората с увреждания.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Г-н Барозу, Вие бяхте назначен от Парламента за нов председател на Комисията. Вашата следваща неотложна задача е да организирате Комисията, така че тя да може да служи на една Европа, която се бори за излизане от кризата. Въз основа на това, как планирате да използвате недостатъчните инструменти на Общността, които са на наше разположение, за да ги оптимизирате, и как си представяте разделянето на портфейлите, така че да можем да се справим с проблемите, които възникват? Добре ми е известно, че всичко зависи от обсъждането Ви с държавните и правителствените ръководители, но като председател на Комисията Вие трябва да споделите своите виждания с тях. Как можем да свържем стратегиите, които са на наше разположение? Как можем да разделим портфейлите, така че да се вземат предвид поуките от кризата?

По отношение на инструментите, ще дам само един пример. Фондът за приспособяване към глобализацията днес е в противоречие със стратегиите за държавна помощ, което ни възпрепятства да приложим индустриални политики, които да ни помогнат да излезем от кризата. Какви са Вашите предложения? Какъв мандат ще поискате от държавните и правителствените ръководители и как ще ги помолите да разделят портфейлите?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (FR) Разпределението на портфейлите не е от компетентностите на държавните и правителствените ръководители, а е от компетентностите на председателя на Комисията и аз със сигурност ще използвам тази компетентност по начина, който считам за най-подходящ.

Вече направих някои съобщения по време на обсъждането си с вас за програмата на следващата Комисия, но всъщност поддържам контакт с държавните и правителствените ръководители.

Също така мога да Ви кажа, че тъкмо днес, изпратих писмо до всички с молба да ми изпратят и жени кандидати за Колегиума. Действително съм много загрижен за проблема с баланса между мъжете и жените; ако не направя нищо, на практика няма да разполагам с жени в екипа, тъй като правителствата обикновено искат само мъже кандидати за следващата Комисия.

Затова изпратих това писмо тъкмо днес.

Що се отнася до самото разпределение, няма да има голяма промяна. Вече обявих главните нововъведения по време на разискването ми с вас. Те включват по-конкретно ресорите „Правосъдие, основни права и гражданство“ и „Действия в областта на климата“ и, разбира се, сега се нуждая от компетентни мъже и жени, които са отдадени на Европа, които могат да изпълняват успешно съответните им задачи по различните портфейли, което ще съответства на приоритетите за действие на Европейския съюз.

Graham Watson (ALDE). – (EN) Досега създаването на богатство и мярката за повишаване на благосъстоянието се основаваха до голяма степен на потреблението и така промишлеността беше насърчена

да обръща малко внимание на действителната стойност на използваните суровини, дори и ако цената им е ниска, или на действителната цена на генерираните отпадъци.

Как Комисията Ви възнамерява да гарантира, че растежът в бъдеще ще бъде от различно естество и че няма да се озовем в положение, в което след още 20 години на растеж, ще имаме една планета, която не може да поддържа това, което правим, и едно общество, което не може да си позволи действителните разходи за такъв начин на живот?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Бих искал да благодаря на г-н Graham Watson за този много важен въпрос. Всъщност това е ядрото на програмата за следващите пет години: да се инвестира повече в умен, „зелен“ растеж, устойчив растеж. Това е много важно.

Трябва да разберем, че моделът на бъдещето няма да бъде като модела от миналото. Аз съм за стабилна промишлена база в Европа – но стабилна промишлена база за новата епоха на устойчивост, където трябва да мислим за екологосъобразно развитие, екологосъобразни технологии. Именно там можем да създадем нови продукти, нови пазари. Това е един добър пример.

Ето защо ние организираме нашата бъдеща програма от гледна точка на това, което нарекох в моите политически насоки „нови източници на растеж“, защото с традиционните източници на растеж няма да спечелим битката на конкурентоспособността с големите развиващи се икономики като Китай и Индия.

Така че иновациите трябва да бъдат в основата, в центъра на програмата ни за растеж, нови източници на растеж, насърчаващи прехода към икономика с ниски въглеродни емисии: умно екологосъобразно развитие и иновации. Мисля, че иновациите ще бъдат от основно значение за развитието на европейската икономика в бъдеще.

Emilie Turunen (Verts/ALE). – (DA) Г-н Барозу, финансовата криза доведе до икономическа криза от исторически мащаб и в момента безработицата нараства драматично в Европа. Безработицата сред младите хора – тези под 25 години – в Европа е 19,8%, както сам казахте, а в Испания повече от един на трима от лицата под 25 години са безработни. Точно сега се намираме в процес на объркване на цяло едно поколение и досега, г-н Барозу, почти нищо не сте направили за решаването на този проблем. Днес се зарадвах да чуя, че сте много загрижени за това – бих искала да видя доказателствата. Дори ако отговорността за политиката по заетостта е на национално равнище, са необходими също така европейска отговорност и европейски инициативи.

Има три неща, относно които искам да отправя призив. Първо, г-н Шпидла обеща 5 милиона стажа за млади хора в Европа. Какво се случи с тях? Второ, в момента приемаме пакети за растеж и възстановяване в цяла Европа. Защо тези пакети не включват схема на целеви работни места за млади хора? Трето, какво ще направите, за да постигнете по-стабилен социален профил и по-стабилен план за младите хора в новата стратегия след Лисабон?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Повтарям, че сме използвали максимално съществуващите инструменти. Разполагаме с инструменти на равнище на Общността, но има някои инструменти, които са инструменти на национално равнище. Това, което можем да направим, е да работим с държавите-членки, за да се възползваме максимално от тях, да обменим добри практики и да ги призовем настоятелно да последват това.

Г-н Шпидла, който свърши чудесна работа в много трудни условия всъщност заедно с Комисията като цяло, иска от държавите-членки да разработят пет милиона стажа. Ние правим достъпни някои добри практики. Например във Франция имаше изключително добри практики от частните дружества, рекламиращи вътрешнофирмени обучения и насърчаващи стажовете с публични средства, но една част от тях се финансира и от самите дружества.

Така че това наистина е приоритет и работим по въпроса с всички наши инструменти – Европейският социален фонд, Фондът за приспособяване към глобализацията, Кохезионният фонд и удвояването на подкрепата за платежния баланс на новите държави-членки и на трети страни извън еврозоната.

Използвахме максимално нашите инструменти, но трябва по-усилено да работим с държавите-членки за решаването на тези социални проблеми и както Вие споменахте специално – проблемът относно безработицата сред младите хора.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Г-н председател, за да намалим бедността и безработицата, трябва да създаваме работни места, предоставящи права, да подкрепяме производството и да подобряваме универсалните

безплатни публични услуги. С други думи, трябва да инвестираме в други политики. Трябва да правим точно обратното на това, което е било правено досега.

Например с изненада научихме, в наши дни, за проучване на Генерална дирекция „Трудова заетост“ и Еврофонда, което представя два сценария за текстилната промишленост, предсказвайки загуба от 20 до 25% на работни места в Общността до 2020 г., а според трети сценарий ще бъдат загубени дори 50% от текущите работни места в сектора в рамките на Европейския съюз. Как тогава това положение може да се съчетае с новите предложения, които се изготвят в момента, насочени към либерализация на международната търговия, без да се вземат предвид последиците в Португалия и други държави в Европейския съюз, които имат много чувствителни сектори, като например текстилна промишленост, селско стопанство, както и множество микро-и малки предприятия, които биват задушавани от тези политики?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (PT) Не мисля, че изолирането на Европа е решение за Португалия или която и да било друга европейска страна. Европа е най-големият износител на стоки и услуги в света, а абсолютно нищо не може да се спечели чрез приемане на протекционистки политики. Наистина има някои сектори, често наричани „традиционни сектори“, в определени европейски страни, особено, но не изключително, в южната част на Европа, които са особено уязвими към новите условия на международна конкуренция и затова те полагат специални усилия, за да се адаптират към новите условия. Както казах в свой отговор по-рано, това означава, че трябва да търсим нови източници на растеж и конкурентоспособност в Европа. Със сигурност обаче не следва да се затваряме в себе си и да изолираме Европа, което би означавало да поемем риска, че другите пазари на свой ред ще се затворят за нашия износ.

Трябва да инвестираме в иновации, да инвестираме в обучение, да инвестираме в нови източници на растеж и да се стремим да бъдем по-конкурентоспособни, като в същото време, както Вие казахте – и аз съм съгласен по този въпрос – да гарантираме, че това не е за сметка на социалните стандарти, които са важни в Европа. Нямаме предвид, че нашите социални стандарти трябва да бъдат понижени. Също така се опитваме да помагаме на другите да подобрят своите социални стандарти, но определено не съм застъпник на тезата, че Европа следва да се самоизолира. Мисля, че в най-добрия интерес на Европа е да поддържа отворени световни пазари.

John Bufton (EFD). – (EN) Г-н Барозу, финансовата криза в Обединеното кралство е много сериозна. Един от многото засегнати сектори е селскостопанският. От 1 януари 2010 г. положението със сигурност ще се влоши значително с въвеждането на EID, което е „електронна идентификация на овцете“. Оборудването, използвано за сканиране на овцете, не е прецизно. Казаха ми, че има точност от само 79%.

Ако шофирате колата си, г-н Барозу, и спирачките работят само в 79% от времето, няма никакво съмнение, че в даден момент ще катастрофирате. Боя се, че секторът за отглеждане на овце също е вероятно да катастрофира с въвеждането на EID, с неговото проблемно оборудване. Странното е, че ако EID влезе в сила през януари, ние ще знаем колко овце имаме в Обединеното кралство, къде се намират, както и всички техни движения, и все пак, в Обединеното кралство – поради неограничена имиграция – нямаме представа колко хора имаме в нашата страна нито кои са те, нито какви движения ще направят. Г-н Барозу, ще говорите ли с останалите членове на Комисията и да въведете EID само на доброволни начала, докато използваното оборудване не стане с 100% прецизно?

Председател. – Това е много конкретен въпрос. Предпочитаме общи въпроси, свързани с кризата и как да я преодолеем. Председателят на Европейската комисия не може да бъде информиран за конкретни проблеми в отделните страни, така че моля да бъдете по-общи във вашите въпроси.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Аз само искам да кажа, че не ми харесва много сравнението между овце и хора. Всъщност мисля, че е проява на не особено добър вкус.

(Ръкопляскания)

С оглед на казаното ние сме ангажирани с изпълнението на идентификацията, която споменахте, но, разбира се, сме внимателни. Ако има проблеми в изпълнението, ние сме готови да направим проверка. Въпреки това смятам, че мерките, които вече са взети по отношение на идентификацията на овцете, са наистина добри като цяло. Нека видим как работи на практика.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Г-н Барозу, глобалната финансова криза, предизвикана в Съединените щати, се разпространява и в реалната икономика, като доведе до загубата на милиони работни места и създаде състояние на социална криза. Европейският съюз се опитва да вземе мерки в случаи на предприятия като „Опел“ и ако такъв план бъде изпълнен, той също ще включва пряка помощ. В същото време именно малките и средните предприятия създават работни места или всъщност по-голямата част от работните места.

Смятате ли, г-н председател, че тази мярка за помощ ще бъде достатъчна? Унгария е в особено трудна позиция, тъй като има само чуждестранни търговски банки. В такъв случай може ли директно да бъде отпусната държавна помощ или това е икономически национализъм, на който Вие сте обявили война, или пък е пазарен догматизъм?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Моят ясен отговор е не: това, което направихме, не е достатъчно. Трябва да направим повече за малките и средните предприятия; мисля, че това е приоритет. Приехме инициативата „Small Business Act“; това е добре. Подобрихме състоянието на проблема със закъсняващите плащания чрез намаляване на закъсненията в плащанията; това беше добро нещо и беше силно приветствано от МСП. Разбира се, ние се опитваме да ограничим всички бюрократични и административни процедури, които създават административни тежести, по-конкретно за МСП, тъй като сме решили да направим живота на МСП по-лесен. Те са, както Вие казахте – и аз съм съгласен с Вас – един от най-важните сектори за създаване на повече работни места, а това е част от нашата политика.

Друга мярка, която взехме наскоро и която все още не съм споменал днес, беше да увеличим до 500 000 евро прага на позволената държавна помощ в пряка подкрепа от държавите-членки за някои МСП с особени затруднения. Така че мисля, че МСП следва да останат приоритет на нашите действия за устойчивост, включително и устойчива заетост.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Г-н председател, преди всичко бих искал да благодаря на г-н Барозу, че дойде тук и че отговаря на въпросите, открито, честно и с ентузиазъм.

(EN) За съжаление, г-н Барозу беше обвинен, че не е избран демократично и че е принудил ирландците да се предадат.

Бих искал да кажа на г-н Farage, че той със сигурност не е избран демократично да говори от името на ирландския народ и че използването на думата „принуда“ също е несполучливо, защото за 700 години Ирландия е била известна като другия остров на Джон Бул, когато Джон Бул, а именно Англия, се опитва да принуди ирландците да се предадат. За щастие, този ден е отминал, така че сега ще премина към въпроса си.

С новите компетентности, които Договорът от Лисабон дава на Европейския съюз, г-н Барозу ще обмисли ли да даде на един от членовете на Комисията изключителната отговорност да внася нови предложения и нови мерки за активирането на тези компетентности?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Съжалявам, но не разбрах въпроса много добре, защото, ако предлагате да имаме нов член на Комисията за всички нови компетентности по Договора от Лисабон, то не – аз със сигурност не мисля, че това е разумно, защото те са в толкова много различни области, че не можем да искаме един човек да разполага с всички тези компетентности.

Вече обявих, отговаряйки на предишен въпрос, какви според мен ще бъдат някои от нововъведенията по отношение на портфейлите. Може да има и други – работя по въпроса. Това все пак е също и интерактивна работа с държавите-членки. Така например Ирландия все още не е посочила възможен член на Комисията.

Направих това преди пет години и става дума за един интерактивен процес, в който трябва също да видя хората, които държавите-членки са предложили, за да формирам Комисията. Със сигурност ще направя всичко възможно, за да намеря компетентни хора – мъже и жени (казвам това също и за Ирландия!) – така че да имаме в крайна сметка един Колегиум от отдадени европейци, които са компетентни и опитни във всички области: като се започне от икономика, обща политика, енергетика, околна среда, правосъдие, основни права и така нататък: огромен набор от компетентности, за които се нуждаем от много способна група от хора.

Председател. – Това е първият път, когато Парламентът провежда сесията на въпроси и отговори с председателя на Комисията, така че Ви благодаря много още веднъж, г-н Барозу. Тъй като това беше специално събитие за нас, бихте ли да направи няколко общи бележки за тази първа сесия на въпроси и отговори?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Благодаря Ви, г-н председател, както и на всички уважаеми колеги за това упражнение. Наистина ми хареса. Мисля, че това е едно добро упражнение. Трябва да ви кажа много откровено, че ми е изключително трудно да обобща всичките си аргументи, или поне основните ми аргументи, в една минута, най-вече защото през повечето време не говоря на родния си език. Говоря на езиците, които смятам, че са по-достъпни и това изисква допълнителни усилия от моя страна.

Както и да е, вие решавате за формата. Мога да го обсъдя с вас, защото смятам, че свободните, конфликтните и противоречиви разисквания са добър принос към едно по-силно европейско демократично пространство.

(Ръкопляскания)

Председател. – С това разглеждането на тази точка от дневния ред приключва.

12. Проект на общ бюджет 2010 г. (раздели I, II, IV, V, VI, VII, VIII, IX) - Проект на общ бюджет 2010 г. (раздел III) (разискване)

Председател. – Следващата точка е общото разискване относно следното:

– доклад от г-н Surján от името на комисията по бюджети относно проекта на общ бюджет на Европейския съюз за финансовата 2010 година, раздел III – Комисия (C7-0127/2009 – 2009/2002(BUD)) и относно писмо № 1/2010 (SEC(2009)1133) за внасяне на корекции в проекта за общ бюджет на Европейския съюз за финансовата 2010 година (A7-0038/2009) и

– доклад от г-н Maňka от името на комисията по бюджети относно проекта на общ бюджет на Европейския съюз за финансовата 2010 г.

Раздел I – Европейски парламент

Раздел II – Съвет

Раздел IV – Съд

Раздел V – Сметна палата

Раздел VI – Европейски икономически и социален комитет

Раздел VII – Комитет на регионите

Раздел VIII – Европейски омбудсман

Раздел IX – Европейски надзорен орган по защита на данните

(C7-0128/2009 – 2009/2002B(BUD)) (A7-0037/2009).

László Surján, докладчик – (HU) Г-н председател, ще говоря на родния си език, тъй като, впрочем, аз също се обявявам против всякакви закони, ограничаващи човек, да говори на родния език. Бюджетът за финансовата 2010 г. се изготвя в сянката на финансовата криза. Г-н държавен секретар, г-н член на Комисията, госпожи и господа, всички ние по един или друг начин трябва да се справим с кризата. Кризата вся несигурност сред инвеститорите, допълнително затрудни получаването на кредити, повиши безработицата и намали производството. Може ли Европейският съюз да реагира на това? Има ли какво да каже относно опасностите, произтичащи от изменението на климата или относно тероризма? Способен ли е да защити границите на ЕС? Справедлив ли е подходът, по който приема бежанците? Парламентът иска да има бюджет, който да отговаря положително на всички тези въпроси и до голяма степен е единен в това си желание.

Няма големи различия, които да разделят политическите групи. Ето защо в качеството си на докладчик бих желал да благодаря на политическите групи в Парламента за това. Въпреки това становищата на Съвета и Парламента се различават съществено. Поради кризата Съветът иска възможно най-малък бюджет, което е разбираемо от гледната точка на националните парламенти и правителства. Ние в залата обаче считаме, че Парламентът разполага с огромен набор от инструменти, чието функциониране следва да бъде направено дори по-ефективно, по-безпроблемно и по-въздействащо, именно за да можем да преодолеем кризата. Какво означава всичко това в действителни цифри? На един по-ранен етап, когато мислехме за 2010 г., правехме това, като предвиждахме седемгодишен бюджет. Впоследствие се взе решение, което позволява при сегашното положение бюджет от 134 млрд. евро на равнище на разплащания. От друга страна, Съветът обмисля цифрата от 120 млрд. евро, а Парламентът счита, че 134 млрд. евро за разходи не е реалистична цифра и взема предвид проблемите на националните правителства, и в крайна сметка ще предложи 127 млрд. евро, ако гласуването в четвъртък се насочва от препоръката на комисията по бюджети.

Трябва, разбира се, да попитаме какъв е смисълът при петгодишен цикъл да даваме обещания, предназначени за седемгодишен цикъл, ако изобщо няма да ги спазваме. Всъщност това е реалното положение, в което се намираме, тъй като всяка година бюджетът е много по-малък от предварително обсъждания. Съществува обаче още по-сериозна причина за безпокойство. Годишните бюджети включват и поемането на задължения, като много тях не се спазват. Вече изоставаме с повече от една бюджетна година, като с всяка следваща година

празнината нараства. Ето защо е абсолютно задължително да се повиши равнището на заплатите. В противен случай вероятно ще последва сценарият от всяка друга година: Съветът съкращава проекта, изготвен от Комисията, а Парламентът предлага дори по-големи цифри.

Аз обаче бих искал да насоча вниманието ви към факта, че положението не е изцяло такова. Тези предложения не са резултат от механично пренасяне от един бюджетен ред към друг, съкращавайки средства безразборно оттук-оттам. Поради кризата всички трябва да ограничат разходите си. Ето защо за определени покупки подкрепихме предложените от Съвета по-скромни цифри в комисията по бюджети. Навсякъде другаде, например по отношение на служителите с възложени конкретни задачи, сме взели предвид и това, как се изпълнява съответната задача. Същевременно е много лесно да се допуснат грешки в тази област. Ако сме допуснали такива, не бихме искали да попречим на изпълнението на програмите. Ако се случи нещо подобно през годината, винаги ще сме подготвени да поправим положението, но се обявяваме за коректно изпълнение и правилно планиране. Трябва да анализираме дали изразходваните средства са донесли очакваните ползи и дали сме постигнали целите, които сме си поставили.

Трудно е например да бъдем доволни от комуникационната политика, но може, разбира се, да има много други и много по-сложни причини, с които да се обяснят загубените референдуми и ниската избирателна активност. Поради тази причина намаляването на ресурсите за комуникации би било грешка. Предложихме да се създадат резерви за определени бюджетни редове, които лесно да могат да бъдат отпуснати в момент, когато въз основа на текущи анализи се изготви обещаваща комуникационна стратегия. В бъдеще трябва да следим по-отблизо до каква степен сме успели да постигнем целите си. Европейската сметна палата неотдавна публикува проучване относно успехите и трудностите в сектора на млякото и млечните продукти. Парламентът очаква Комисията да очертае в предстоящото писмо за внасяне на корекции в бюджета, как ще функционира Млечният фонд. Считаме, че за него трябва да има отделен бюджетен ред и да се определи резерв в подходящ размер.

Трябва да се създаде правна основа, която да отчита наблюденията на Сметната палата и която да спомогне за успешното решаване на съществуващите в момента проблеми в сектора. Следователно не става въпрос само за пари, но и за осигуряване от Европейския съюз на по-добра и по-конкретна подкрепа за този сектор. Ето защо ви призовавам, уважаеми колеги, да се опитаме с възможно най-малко разногласия да гласуваме за един добър и ефективен бюджет. Разбира се, разисквания по този въпрос ще има. Естествено е всяка политическа група да представи възгледите си и да се опита да повиши авторитета си. По най-важните въпроси обаче ще постигнем съгласие. В случая и с Млечния фонд, самият фонд е много по-важен дори от това с какви средства той реално ще разполага. Комисията по бюджети представи предложение за реално изпълним размер. Благодаря за вниманието.

Vladimír Maňka, докладчик. – (SK) Именно сега във време на криза трябва да докажем на обществото, както и на нас самите, че когато става въпрос за постигане на политически цели, ще използваме всички ресурси по възможно най-ефективен начин.

Повечето институции изготвят бюджета си на базата на предходни години. В крайна сметка какво може да бъде по-лесно от това да умножиш миналогодишния си бюджет по процента на инфлацията. Повтарянето на този процес на изготвяне на бюджета година след година обаче може да доведе до изкривявания, неточности и излишно изразходване на ресурси. Затова целта ни е да гарантираме, че бюджетите се изготвят въз основа на реални нужди. Във всяка институция исканията за бюджетни средства трябва да отговарят на реалната нужда за изпълнение на задачите. Всяка институция и всяко звено от съответната институция трябва да полагат всички усилия, за да реализират спестявания. Възможно е това да налага по-добра организация на работата, преразпределяне на налични ресурси за съсредоточаване върху приоритетни области и намаляване на равнището на бюрокрация.

При предишните си изказвания пред комисията, а също и по време на пленарни заседания съм посочвал много примери за постигнати наскоро успехи при разкриване на резерви. Ще открием и много други недостатъци и ще направим работата на отделните звена и институции дори по-ефективна, ако работим по въпроса по-систематично. Бюджетът за финансовата 2010 г. създава този системен подход.

Уважаемите колеги, които участваха и в предишния Парламент, ще си спомнят, че винаги сме се опитвали да подобрим сътрудничеството между институциите. Винаги е имало резерви и много от тях дори се увеличиха през последните години. Имаме общ фонд за финансиране. Ако всички ние управляваме само своята част и се затворим за другите, няма да можем да общуваме и да си сътрудничим и ще бъде трудно да използваме ефективно ресурсите си.

Поради тази причина взехме решение комисията по бюджети да приложи еднакъв размер на резервите от 5% за всички институции, по отношение на външните преводачески услуги. Как иначе бихме могли да мотивираме институциите първо да използват свободния си капацитет за вътрешни преводи, а не веднага да се обръщат към външни доставчици на тези услуги. Целта ни във всички тези области е свободният капацитет на всяка институция да бъде достъпен за други институции.

Разходите за покупка и наем на сградите формират един от основните показатели от административните разходи на институциите. През 2005 г. общото етажно пространство, използвано от институциите в Брюксел, Люксембург и Страсбург надвишава 2 млн. кв.м. Не винаги сградите са били купувани на правилното място, по подходящото време и на минимална цена. Според Сметната палата институциите не си сътрудничат в тези области и дори не успяват да направят оценка на собствената си политика. Ако купуваме нова сграда и нямаме повече от една възможност, тогава ще ни е трудно да получим изгодни условия. Поради това до края на годината очакваме от председателството на Европейския парламент подходяща дългосрочна стратегия за активите и сградите, която да бъде съобразена с изискванията за ремонтване и разходите за охрана.

Госпожи и господа, за да работим отговорно и ефективно, ни е необходима изчерпателна информация за това с какви ресурси разполагаме. Следователно бих искал да подчертая необходимостта от създаване на система за управление на информацията. С помощта на подобна система работата ни би станала последователна и ефективна. Очаква се в близко бъдеще администрацията да представи този проект пред комисията по бюджети. Нито един от проектобюджетите на институциите не включва разходите, свързани с влизането в сила на Договора от Лисабон. Когато Договорът влезе в сила, ще трябва да бъдем много внимателни при реорганизирането на съществуващите ресурси, преди някой да подаде молба за отпускане на допълнителни ресурси. Ако служителите в някоя институция реализират финасови спестявания чрез повишаване ефективността на работата си, комисията по бюджети вече няма да има проблем с това да позволява използването на тези ресурси за други приоритети на институцията.

От друга страна, ако една институция реализира спестявания в резултат на непредвидени събития, като правило тези спестявания трябва да бъдат върнати на данъкоплатците. Бих искал да благодаря на членовете на комисията по бюджети за това, че единодушно подкрепиха предложението. Уверен съм, че бюджетната система на ЕС трябва да се развива така, че да даде преимущество на изобретателността и новаторските решения.

Ханс Линдблад, *действащ председател на Съвета*. – (SV) Г-н председател, уважаеми колеги, младежи, виждам, че бъдещето на Европа седи горе в галерията. Голяма чест е да присъствате днес тук на разискването на първо четене от Парламента на бюджета за финансовата 2010 г.

Европа преминава през най-лошата икономическа криза след Втората световна война. Хората губят работните си места, безработицата се увеличава, а публичните ни финанси отчитат рекордни дефицити. Бюджетна дисциплина и добро икономическо управление биха ускорили излизането ни от кризата. Подходящата структурна политика може да затвърди подема, който, надяваме се, вече настъпва, и да допринесе за по-голямата му устойчивост.

С оглед на това Съветът единодушно съгласува един добре балансиран бюджет, който инвестира в образование, научноизследователска дейност, инфраструктура, сближаване, отговорни публични финанси и маржове за непредвидени събития. С други думи всички фактори, които са важни за икономическия растеж и просперитета. Остават основни въпроси. Необходимо е финансиране за Европейския план за икономическо възстановяване и за подкрепа за сектора на млякото и млечните продукти.

И все пак в момент, когато европейските публични финанси са в най-лошото си състояние откакто се помня, парламентарната комисия по бюджети предлага плащанията да бъдат повишени с 10% – с 10%! Можете ли да ми посочите поне една друга област, освен разходите, свързани с безработицата, в която бихме допуснали подобно увеличение? Независимо от значителните бюджетни дефицити – 8% от БВП във Франция, 6% от БВП в Германия, 14% в Обединеното кралство и в Ирландия – комисията по бюджети счита, че държавите-членки следва да финансират по-големи разходи и администрация. Искане финансиране за администрация!

Особено обезпокоен съм от факта, че такова високо равнище на разходите ще затрудни финансирането на Плана за икономическо възстановяване. Безпокои ме конкретно и фактът, че предложението на комисията не съдържа каквото и да било резервен фонд за непредвидени събития.

Трябва да постигнем съгласие относно бюджет, който държавите-членки могат да си позволят и който можем да оправдаем пред сънародниците си. Трябва да постигнем съгласие относно Плана за икономическо възстановяване, който е от изключително значение за развитието на Европа. С оглед на споразумението, което

постигнахме през април, съм убеден, че ще успеем. Ще трябва да решим сложния въпрос относно млякото и млечните продукти. Предвид отличното сътрудничество, от което се ползваме до този момент, съм сигурен, че ще можем да решим дори този сложен въпрос въпреки трудното и неприятно положение, в което се намираме.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа ANGELILLI

Заместник-председател

Алгирдас Шемета, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, много се радвам, че имам възможност да говоря пред вас днес, преди да приключите първото четене на проектобюджета за финансовата 2010 г. с гласуването в четвъртък.

Преди всичко бих искал да благодаря на Парламента, че възстанови предварителния проектобюджет в много области.

Комисията силно приветства акцента, който Парламентът постави върху използването на бюджета като инструмент за преодоляване на настоящата криза чрез насърчаване на конкурентоспособността, сближаването и защитата на работните места.

Комисията също така приветства включването на първо четене от Парламента на писмото за внасяне на корекции, в което се изисква повишаване на разходите, най-съществено за Палестина, изменението на климата и допълнителни мерки в полза на страните от АКТЬ.

По въпроса за основните проблеми на съществуващата бюджетна процедура, Комисията напълно разбира, че Парламентът счита финансирането на втория етап от Европейския план за икономическо възстановяване за приоритет. Нека ви кажа че това е приоритет и на Комисията. От тази гледна точка разбирам логиката на така нареченото от Европейския парламент „изменение със звездичка“, с което се предвижда Планът за възстановяване да надхвърли съществуващия таван за разходите.

Следващата седмица Комисията ще представи пакет от мерки за посрещане на нуждите, свързани с Плана за възстановяване с оглед постигане на съгласувано решение на срещата за съгласуване, която ще се проведе през ноември.

На този етап Комисията все още не е определила всички източници на финансиране, съответстващо на пълния размер, необходим за енергийните проекти, предвидени в Плана за възстановяване през 2010 г. Комисията обаче ще се опита да определи всички възможни налични средства с цел своевременно да премахне оставащия недостиг преди срещата за съгласуване през ноември.

Комисията изразява загриженост относно съществуващите затруднения в сектора на млякото и млечните продукти и надлежно разгледахме предложението на Парламента за създаване на специален „Млечен фонд“, както и позицията на министрите на земеделието. В съответствие с направеното вчера от моята колега Мариан Фишер Бюл предложение писмото за внасяне на корекции в бюджета за финансовата 2010 г., което ще бъде представено следващата седмица, ще съдържа предложение 280 млн. евро да бъдат заделени за подпомагане на производителите на мляко и млечни продукти за справяне с непосредствените последици от кризата.

Новото предложение ще се отрази върху първоначално предвидените средства за финансиране на недостига за Европейския план за икономическо възстановяване (EERP), но, както казах, Комисията ще положи всички усилия все пак да осигури необходимите ресурси навреме преди срещата за съгласуване.

Сега бих искал да насоча вниманието ви към няколко въпроса, във връзка с които първото четене от Парламента поражда безпокойство.

Европейският парламент предлага общо увеличение на равнището на плащанията от 10% в сравнение с 2009 г., което е с около 4% над предложеното от Комисията. Макар да споделям желанието на Европейския парламент да подпомогне икономическия растеж чрез програмите на ЕС, следва да се съобразяваме и с размера на плащанията, които могат да извършени разумно, без да се подкопава доброто финансово управление. На този етап Комисията няма причини да се отдалечава от направените в предварителния проектобюджет разчети.

По отношение на бюджетните редове за административна подкрепа за разходни програми, така наречените „бюджетни редове БА“, разбирам желанието на Европейския парламент предвид съществуващите обстоятелства да предприеме рестриктивен подход. Важно е обаче и да се осигурят подходящите административни средства за управление на нарастващите финансови пакети от програми, ако искаме този бюджет да бъде изпълнен успешно. Комисията се надява, че ще имаме възможност да решим този въпрос на второ четене.

Парламентът също така гласува редица резерви, които, ако останат в окончателния бюджет, ще се отразят неблагоприятно върху изпълнението му. Резервите за заплати през годината, ако се поддържат през годината, ще имат неблагоприятен ефект върху наемането на нови служители през 2010 г., които трябва да заменят служителите, напускащи Комисията.

Накрая, бих искал да ви уверя, че в съответствие с Междунституционалното споразумение в началото на ноември Комисията ще представи позицията си относно корекциите, приети от Парламента, чрез така нареченото „писмо за изпълнимостта“ и, надявам се, Парламентът ще я вземе предвид при второто си четене.

Комисията ще продължи да действа като честен посредник и ще направи всичко възможно, за да помогне за успешния изход от тази бюджетна процедура, като отчита факта, че финансирането на втория транш на Европейския план за икономическо възстановяване (EERP) представлява истинско предизвикателство, всички усилия за което трябва да бъдат в една посока. Разчитам на подкрепата ви за постигане на задоволителен и балансиран резултат по този въпрос.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, докладчик по становището на комисията по външни въпроси. – (EN) Г-жо председател, имам честта да говоря от името на комисията по външни въпроси.

Години наред сме свидетели на това, как средствата, които се отпускат за Раздел IV от бюджета, са все по-недостатъчни. Всяка поредна година виждаме също, че с напредване на годината Комисията и Съветът се налага да прибегват до разнообразие от конкретни мерки, които не са в унисон с обичайните бюджетни методи, за да се финансират нужди, за чието съществуване всички знаехме още от самото начало. Един отличен пример за това, за съжаление, е положението в Палестина.

Въпреки това бих искала да отбележа и някои положителни компоненти. Виждам че стратегията за Балтийско море е получила допълнителни средства. Виждам също, че бюджетните кредити за редица конкретни области на политиката са увеличени в полза на демокрацията и правата на човека. В заключение, искам да кажа, че, особено за 2010 г., ще трябва да обърнем внимание на факта, че вероятно – и да се надяваме – Европейската служба за външна дейност ще започне да функционира. Ще трябва да осигурим необходимото финансиране във връзка с това.

Gay Mitchell, докладчик по становището на комисията по развитие. – (EN) Г-жо председател, не искам бюджетът да бъде разорен, всичко, което искам, е да изпълним ангажиментите, които поехме към развиващите се държави. Всяка година единадесет милиона деца умират в развиващия се свят. Тези хора са поразени не само от финансовата криза, по начина, по който ние сме засегнати, но и от факта, че те дори не получават паричните преводи, които са по-големи от финансовата помощ, която им предоставяме, от своите семейства, живеещи в развитите страни, защото те също страдат. Страданието на тези хора е двойно. Засегнати са и от последиците от изменението на климата.

Всичко, което искам, е да изпълним ангажиментите си към тези хора. Ако нашият брутен национален продукт се понижи с един процент, приносът ни за тези хора също намалява. Така че нека спазим обещания процент на принос. Яснотата на бюджетния ред, за да може Парламентът да прецени дали спазвате тези ангажименти, и допълнителните схеми за финансиране са в основата на това. Моля ви, във всичко това, не искате най-бедните хора в света да носят непосилна за тях тежест.

Jean-Pierre Audy, докладчик по становището на комисията по бюджетен контрол. – (FR) Г-жо председател, г-н министър, г-н член на Комисията, госпожи и господа, комисията по бюджетен контрол представи становище, съдържащо редица предложения. Ще ви представя три от тях в рамките на една минута.

Първото се отнася за научноизследователската дейност и по-конкретно за шестата и седмата рамкови програми. От съображения за правна сигурност е препоръчително, г-н член на Комисията, Европейската комисия да се въздържа от преизчисляване на финансовите отчети за вече одобрени и приключени проекти, прилагайки нови тълкувания на критериите за допустимост.

Трябва отново да изискаме от Комисията да не се отклонява от общопризнатите и утвърдени на национално и международно равнище методи за счетоводно отчитане и изчисление.

Второто предложение е включването на пенсиите на служителите на институциите на ЕС в бюджета. Предлагаме вземанията от държавите-членки във връзка с пенсиите на служителите, изчислени на 37 млрд. евро към 31 декември 2008 г., да бъдат включени в счетоводните отчети като активи.

Предлагаме също бюджетът да включва точния размер на тези пенсии, а не само изплатените суми, тъй като последните не отчитат сумите, които се изплащат за бъдещи пенсии. Още веднъж бих подчертал предложението

за проучване на създаването на пенсионен фонд на Общността. Изразяваме също подкрепата си за Европейската службата за борба с измамите, която трябва да бъде подсилена, за да може да осъществява дейности по контрола извън Европейския съюз.

Juan Fernando López Aguilar, докладчик по становището на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи. – (ES) Г-жо председател, в комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи работихме за увеличаване бюджета за пространството на свобода, сигурност и справедливост, който се повиши с 13,5% от 2009 г.

По-конкретно, главите относно външните граници, завръщането, визовата политика, свободното движение на хора, основните права и гражданството са увеличени. Главата относно гражданско- и наказателно-правни въпроси, по-конкретно, се е увеличила с 4,7%.

В главата относно сигурността и опазване на свободите обаче бюджетът се е увеличил с 95% в резултат на включването на Европол в бюджета на Общността. Това е нещо ново в сравнение с бюджета за финансовата 2009 г.

Приехме изменение, с което увеличихме бюджета на Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз (FRONTEX), като изпратихме ясно послание, че се ангажираме с управлението на феномена имиграция и всички аспекти на миграционните потоци при пълно зачитане на правата на човека.

В заключение, считам, че също трябва да се отбележи, че в комисията приехме корекция на бюджета от 5 млн. евро, за да улесним интегрирането на граждани от трети държави. Ето защо разделът от Дял 18 относно пространството на свобода, сигурност и справедливост нарасна до 105 млн. евро, което ще допринесе за по-доброто административно и финансово управление на държавите-членки.

Jutta Haug, докладчик по становището на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните. – (DE) Госпожи и господа, не е тайна, че комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните отново и отново, включително и тази година, е на мнение, че заложените в европейския бюджет средства, изобщо не са достатъчни за осигуряване на ефективни програми за околната среда, за поддържане на биологичното разнообразие и за борбата с изменението на климата, която има шанс да бъде успешна. Фактът, че Съветът допълнително съкращава тези оскъдни средства, е по-необясним от всякога. Ето защо стандартният отговор на тези действия е „връщане към предварителния проектобюджет“.

Има две неща, които трябва да подчертаем пред Комисията. Първото от тях е, че очакваме от нея незабавно да включи познатите като „заделени приходи“ за онези агенции, които отчасти зависят от такси – като Европейската агенция по лекарствата в Лондон или Европейската агенция по химикалите в Хелзинки – в предварителния проектобюджет и да не определяме изкуствени маржове, като ги пропускаме. Второто е, че очакваме Комисията възможно най-бързо да представи предложение за това, как ще финансира кампанията за борба с тютюнопушенето „Помощ“ в бъдеще, когато фонда за тютюн на Общността се изчерпи. Както виждате, всеки път е едно и също.

Lena Ek, докладчик по становището на комисията по промишленост, изследвания и енергетика. – (SV) Г-жо председател, в света днес има жестока конкуренция. Делът на развиващите се страни в световното богатство сега е 20%. След 15 години той ще достигне 34%. С други думи, през 2025 г. общият дял на Китай и Индия в световните инвестиции в научноизследователска и развойна дейност ще достигне общо 20%. Докато тези инвестиции се осъществяват извън Европа, вътре в нея бюрократията задушава изследователските институции, университетите и промишлеността.

Изправни сме пред три кризи, които трябва да бъдат решени едновременно: кризата с климата, кризата в заетостта и финансовата криза. Решението на тези кризи, от страна на комисията по промишленост, изследвания и енергетика, са инвестициите в научни изследвания и иновации. Както Съветът, така и Комисията се съгласиха, че това е приоритет – в процеса от Лисабон, в Седмата рамкова програма и в Европейския план за икономическо възстановяване. На практика обаче идеята им за приоритизиране се изразява в намаляване на бюджета със 7%. Мога единствено да кажа, че съм щастлив, че Съветът не „приоритизира“ тези изключително важни области допълнително!

Това е оруеловска „нова реч“ и е неприемливо. Нуждаем се от повече ресурси, които да се разпределят за научноизследователска и развойна дейност. Трябва да работим съвместно, за да намалим бюрократията. Искаме да видим Съвета и члена на Комисията, отговарящ за науката и изследванията, да се концентрират върху това. Преди всичко настояваме за енергични действия във връзка с изследванията и иновациите. Именно

там ще се създадат работни места и именно те ще допринесат за бъдещето на Европа и конкурентоспособността ѝ, а не съкращаването на средствата в тази област.

Cristian Silviu Buşoi, докладчик по становището на комисията по вътрешен пазар и защита на потребителите. – (EN) Г-жо председател, в сравнение с бюджета за финансовата 2009 г. предложението на Комисията за бюджет за финансовата 2010 г. дава възможност за скромно повишаване в бюджетните редове, свързани с вътрешния пазар и митническата политика, а сумата, разпределена за политиката за защита на потребителите, остава непроменена. В проектобюджета за финансовата 2010 г. Съветът увеличи средствата, по-конкретно в бюджетните редове, които се отнасят до развитието на вътрешния пазар. Считаю, че в тези времена на икономическа криза един функциониращ вътрешен пазар би могъл да спомогне за икономическото възстановяване.

В областта на митническата политика бюджетът ще осигури мерки за сътрудничество и координация, като по този начин допълнително ще укрепи сигурността и защитата на външните граници на съюза, като подпомогне борбата срещу незаконния трафик и измамите, както и като повиши ефективността на митническите системи. Считаю мерките в областта на обучението на потребителите – по-конкретно повишаването на финансовата грамотност – за приоритет. Кризата показва колко важна е политиката за защита на потребителите, и по-конкретно обучението, за да се помогне на потребителите да вземат отговорни икономически решения. Поради всички изброени причини комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите призова за създаване на отделен бюджетен ред за програмата „SOLVIT“, финансирането по който да бъде в размер на 1 млн. евро. „SOLVIT“ е много добър пример за това, как можете да помогнете на предприятията и гражданите. Накрая, сумата за удължаване на мерките за наблюдение на пилотни проекти в областта на политиката за защита на потребителите, за съставянето на информационно табло и съответни пазарни проучвания като подготвително действие, възлиза на 1 млн. евро.

Danuta Maria Hübner, докладчик по становището на комисията по регионално развитие. – (EN) Г-жо председател за 2010 г. се нуждаем от бюджет, който да включва всички европейски политики, за да изведем европейската икономика от кризата, като в същото време съхраним дългосрочните си цели и ангажменти, които включват устойчивия растеж, икономическото и социално сближаване и задълженията ни по отношение на външния свят, включително по отношение на страните кандидатки.

В проектобюджета Съветът автоматично съкрати 36 бюджетни реда за административни разходи, сред други бюджетни редове, придружаващи Инструмента за предприемаческа помощ (ИПП). Използваният аргумент, а именно ниска степен на усвояване, не е оправдан, тъй като необходимата рамка за изпълнението на предприемаческата помощ може да бъде завършена едва през юли 2010 г. След 2010 г. Европейската комисия трябва да оценява и одобрява значителен брой големи проекти, за което ще е необходимо да наеме значителен брой хора, които да предоставят външна краткосрочна техническа експертна помощ. 2010 г. ще бъде и годината, когато ще започне практическото изпълнение на операциите, изискващи извършването на предварителен контрол от страна на Комисията за огромен брой търгове и договори.

Бюджетните съкращения означават, че разумното финансово управление на предприемаческата помощ е изложено на реална опасност с всичките ѝ политически измерения. Ето защо следва да останем отворени за положителни реакции към отправеното от Европейската комисия искане за възстановяването на размера на предварителния проектобюджет във връзка с това.

Elisabeth Jeggle, докладчик по становището на комисията по земеделие. – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, като докладчик за бюджета на комисията по земеделие искам да благодаря на докладчика г-н Surján за постоянната му готовност да води разговори с цел постигане на компромис. Това е необходимо, тъй като европейската селскостопанска политика в момента е единствената област на политиката, в която отговорността е изцяло на общностно равнище.

Вярно е, че средствата за мляко и плодове в училищата и някои други проекти са увеличени. Презапасяването със стоки и възстановяванията при износ обаче преди две години дори бяха определяни като отживели инструменти. В момента те са незаменяими инструменти за преодоляване на кризата на пазарите. Ето защо призовавам за увеличение от приблизително 81 млн. евро за презапасяване от 2009 г. до 2010 г. и с 440 млн. евро за възстановявания при износ и ще гласувам за тези увеличения. В този момент обаче и това е твърде малко.

Както преди, ако става въпрос за Млечния фонд, аз бих предпочел той да бъде в размер 600 млн. евро. Тези 300 млн. евро, за които призовавам за 2010 г., са абсолютно необходими и настоявам тези средства да бъдат определени за постоянно перо в бюджета като Млечен фонд. Това би бил правилният и важен сигнал, който трябва да изпратим.

Положението на пазара на селскостопанска продукция е драстично. Комисията прекалено дълго възлага надеждите си на саморегулиране. Пазарът на селскостопанска продукция също има нужда от бюджетни и общи политически рамки и правила.

Carmen Fraga Estévez, докладчик по становището на комисията по рибно стопанство. – (ES) Г-жо председател, благодаря много на докладчика и на комисията по бюджети за това, че прие измененията, предложени от комисията по рибно стопанство.

Особено важно за нас е изменението, с което призоваваме за по-голяма гъвкавост при финансирането, предоставено на регионалните консултативни съвети по въпросите на рибното стопанство. Освен че са оскъдни, средствата подлежат на тълкувания и на преценката на Комисията. Следователно съветите са възпрепятствани да изразходват дори малкото, което имат. Искането ни беше отправено единодушно от седем съществуващи съвета.

Едно изменение, което считаме за особено подходящо, призовава за цялостна стратегия за борба с пиратството, което пряко засяга ситуацията с рибарските лодки, които са изключително уязвими на тези действия в териториалните води в цял свят.

По отношение на изследователската дейност и Седмата рамкова програма, както и през предходни години, проявихме благоразумие и поискахме сега, когато рибарството вече няма своя бюджетна функция, поне процентът на инвестициите да не се намалява, тъй като всички решения за управлението на рибарството се основават на познанието за околната среда и морските видове, особено с оглед на факта, че една от новите ни цели е в цялото законодателство в областта на общата политика за рибното стопанство да приложим подход, основан на екосистемата.

Helga Trüpel, докладчик по становището на комисията по култура и образование. – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, представители на Комисията и Съвета, защо направените от Съвета съкращения, които трябва да прилагаме всяка година в различни области на политиката, са толкова глупави, погрешни и недалновидни? Отговорът е: защото не са ориентирани в посока общия европейски интерес и това е критиката ми от политическа гледна точка. Вие, както и Съветът и държавите-членки също носите обща европейска отговорност, а европейските ни разходи са разходи за общите ни европейски интереси.

Напълно неразбираемо е на този етап финансирането за повишаване на квалификацията и обучение да бъде съкратено. Една от най-успешните ни програми е програмата за обмен на студенти, която дава възможност на младите хора да се обучават в Европа и отваря пътя им към света. Защо съкращавате средствата за това? Трябва да направим повече за културата, културния обмен и побратимяването на градовете, тъй като те правят Европа реалност и поражда одобрение в посока отдолу-нагоре. И как е възможно да съкращаваме средствата за политиката в областта на комуникациите, по отношение на която се споразумяхме, че наистина трябва да осведоим гласоподавателите и гражданите за положителните постижения на Европейския съюз? Мога единствено със съжаление да констатирам, както бе споменато по-рано, че този вид съкращения са напълно непродуктивни от политическа гледна точка.

Pervenche Berès, докладчик по становището на комисията по икономически и парични въпроси. – (FR) Г-жо председател от името на комисията по икономически и парични въпроси днес искам да подчертая две неща.

Първото е въпросът за въвеждане на структури за надзор на европейско равнище. След кризата или по време на тази криза всички разбират, че Съюзът трябва да се оборудва със структури, които да му дадат възможност да упражнява надзор върху банките, застрахователната дейност и пазарите на ценни книжа. В края на последния парламентарен мандат постигнахме споразумение със Съвета, което се съсредоточаваше върху конкретни суми за органите, които трябваше да представят предварително сумите, които въвеждаме днес. В този си вид обаче проектобюджетът не съответства на политическото споразумение, сключено при и предишния Парламент. Надявам се предложените отново промени да бъдат приети в съответствие с постигнатото политическото споразумение, за да се гарантира, че Европейският съюз най-накрая ще разполага с надзорни органи.

В допълнение бих искала да акцентирам и върху въпроса относно фискалната политика. Инструментите на фискалната политика бяха съкратени независимо от международния призив за по-голям надзор във връзка с фискалните въпроси. Ако наистина искаме да се справим със зоните на „данъчен рай“, Европейският съюз трябва да си осигури и необходимите ресурси за последователното провеждане на тази политика. Понижаването на компетентността на Комисията в тази област би било изпращане на погрешен сигнал.

György Schöpflin, докладчик по становището на комисията по конституционни въпроси. – Г-жо председател, стана пределно ясно, че през последните няколко години гражданите на Европа познават институциите на Европейския съюз много по-слабо, отколкото следва.

Европейският съюз е демократична структура и следователно контактът с гражданите е в интерес и на двете страни. Гражданите следва да бъдат добре запознати с това какво прави Европейският съюз и защо. Те са заинтересована страна по отношение на това, с което се занимава Европейският съюз, и е ясно, че той е заинтересована страна що се отнася до европейското обществено мнение.

Съществуват различни начини да се гарантира, че се изразява този взаимен интерес. Един от тях, при това съществен, е комуникацията и това е причината, поради която бюджетът трябва да включва елемент, посветен на запознаването на широката общественост с дейността на Европейския съюз.

Edit Bauer, докладчик по становището на комисията по правата на жените и равенството между половете. – (HU) От името на комисията по равенството между половете искам да насоча вниманието ви само към един въпрос в рамките на минутата, с която разполагам. Става въпрос за Европейския институт за равенството между половете и за финансирането му. Въз основа на съвместно решение на Парламента през 2007 г. учредихме този институт във Вилнюс. Някой би могъл да реши, че изминалото време е било достатъчно, за да започне институтът да функционира. За съжаление, положението е много по-сериозно. Понастоящем институтът има само директор и един асистент. Искам да благодаря на комисията по бюджети и на докладчика г-н Surján за това, че са отчели, че комисията по равенството между половете е направила разумно предложение, когато каза, че бюджетът не може автоматично да бъде разпределен въз основа на прихода за тази година, тъй като, ако сторим това, институтът не би могъл да се задейства в бъдеще. Нуждаем се не само от гаранции за повишаване на разходите за заплати на служителите в бъдеще; трябва също да учредим и резервен фонд в размера, определен за дейността на института, за да може той да изпълни своята роля.

Alain Lamassoure, от името на групата PPE. – (FR) Г-жо председател, като председател на комисията по бюджети бих искал да изразя реакцията си относно изненадващата публикация на проекта на Съобщение на Комисията относно прегледа на бюджета. Г-н членът на Комисията ще ни каже дали тази грешка е допусната по невнимание.

Въпреки това бих искал да отправя едно предупреждение. Макар да не включва никакви цифри, много новаторското и на места провокативно съдържание на този текст изглежда неподходящо за края на мандата на една Комисия и за средносрочния преглед на многогодишното споразумение, подписано през 2006 г. Ето защо председателят на Комисията трябва спешно ясно да представи графика си във връзка с финансовите предложения, които планира да направи, както като част от отиващата си Комисия, така и в новия Колегиум. Промяната на бюджетните и съответно политически приоритети не се случва в резултат от управлението на текущата дейност. Комисията по бюджети ще бъде готова за разискване, но въз основа на предложения от Комисия, която е напълно законна, въоръжена е с петгодишен мандат и е готова да поеме политическата си отговорност, когато става въпрос за инициативи от такъв мащаб.

Francesca Balzani, от името на групата S&D. – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, точно във връзка с бюджета Парламентът може и следва да използва цялата си власт като институция, пряко избрана от гражданите, за да гарантира, че този особено важен инструмент за растеж, а също и за справедливост и законност може да посрещне всички нужди на гражданите. Бюджетът трябва да бъде осезаем и динамичен, да се вслушва и да отговаря.

В това време на конкретна икономическа и финансова криза бяхме възможно най-гъвкави при работата си по изготвянето на проектобюджета за финансовата 2010 г. Бюджетът обаче също така трябва да бъде надежден, изпълним и осезаем и във връзка с това от основно значение беше да не допуснем финансовите ресурси за идните години да са лишени от гъвкавост, като ограничим разходите, надхвърлящи максималния таван, заложен в перспективите на многогодишната финансова рамка, само за случаите, които наистина са изключително приоритетни. Такъв е Планът за възстановяване.

Отново със същата цел, а именно изготвяне на бюджет, който наистина да отговори на нуждите на гражданите, формулирахме конкретни изменения относно плащанията с цел веднага да освободим ресурси във възможно най-голям размер.

Европейският бюджет е структуриран на две равнища: поети задължения и плащания. Поетите задължения представляват сериозни политически намерения, но и реални, конкретни действия. Поради това плащанията бяха увеличени със 127 млрд. евро в съответствие с предложения от комисията по бюджети проектобюджет в сравнение с предложените от Съвета 120 млрд. евро и от Комисията 122 млрд. евро.

Пак със същата цел, със същия политически подход ние като група сме твърдо против създаването на резерви, които не са истински ресурси, непосредствено достъпни за гражданите. Политиката на създаване на резерви по време на криза следва да бъде ограничена до пълния минимум за случаи, при които резервите са технически крайно необходими. По време на криза няма смисъл просто да се вписват цифри в бюджета, а вместо това следва да изготвим полезен бюджет, който да дава възможност за незабавни действия.

Други въпроси също заслужават специално внимание. Като група ние сме поели важната отговорност отново да поставим за разглеждане изменението за повишаване на средствата за Млечния фонд на 600 млн. евро, както беше решено с единодушно гласуване от комисията по земеделие и развитие на селските райони и следователно с участието на всички членове на Парламента и парламентарни групи, както и да внесем за повторно разглеждане изменението на проекта за микрокредит на стойност 37 млн. евро, който – това е изключително важно – не застрашава изпълнението на други програми по функция 2.

Във време на криза съществува конкретен риск бюджетните средства да не бъдат увеличени в действителност а да се прехвърлят от един бюджетен ред към друг. Именно за да избегне този риск, Парламентът като пряко избрана институция, чиято роля е различна от тази на Съвета и на Комисията, най-малкото с цел контрол, трябва да бъде особено внимателен в действията си.

Anne E. Jensen, *от името на групата ALDE.* – (DA) Г-жо председател, преди всичко искам да благодаря на г-н Surján за огромния труд, който положи, за да сглови различните елементи от процеса на изготвяне на бюджета. Сега хората казват, че много от държавите-членки имат големи затруднения с държавните си бюджети и следователно трябва да ограничим и разходите. Това е вярно, но няма по-контролиран държавен бюджет от този на ЕС. Ние от групата на Алианса на либералите и демократите за Европа подкрепяме резултата от вота, проведен в комисията по бюджети. Подкрепяме предложения от г-н Surján проектобюджет.

За нас средствата за инвестиции съгласно плана за възстановяване в частта за политиката в областта на енергетиката и климата и акцентът върху научноизследователската дейност и иновациите са най-важните приоритети на бюджета за финансовата 2010 г. Това е посоката, в която искаме да се развива бюджетът на ЕС и в бъдеще, с други думи, следва да се концентрираме в тези области. Считаме за неудовлетворително, че нито Комисията, нито Съветът са посочили откъде ще намерим средствата за тези инвестиции в плана за възстановяване – инвестиции, които не само ние в Парламента подкрепяме, но и държавните и правителствени ръководители на държавите-членки на ЕС. Много е неприятно да гледаме как това се разиграва всеки път, когато се посочват разходите, но не може да се намери подходящо финансиране за целта. Ето защо подкрепяме предложението на г-н Surján да се преразгледа Многогодишната финансова рамка и да се види дали средствата за инвестиции в енергетиката могат да бъдат възстановени от неусвоените средства от бюджета за селско стопанство.

Групата на Алианса на либералите и демократите за Европа изразява подкрепата си и за предложението да се разпределят 300 млн. евро за Млечния фонд, за да се намали съществуващата криза при производителите на мляко и млечни продукти. Споделяме възгледа, че кризата е сериозна и трябва да се търси решение за справяне с нея. Аз лично не подкрепям новия фонд, тъй като Комисията вече разполага с необходимите инструменти, за да помогне на тази промишленост, а също така е заделила и 0,5 млрд. евро за целта. Освен този половин милиард комисията по земеделие и развитие на селските райони искаше да задели още 600 млн. евро за Млечния фонд. Във връзка с това считам, че резултатът от вота на комисията по бюджети – 300 млн. евро – е израз на едно по-реалистично решение.

Този проектобюджет премахва редица от спестяванията на Съвета и дава по-реална оценка на плащанията, необходими за следващата година, а многогодишното споразумение се оказва по-нееластична и лишена от гъвкавост рамка, по-специално по отношение на категория 1а, която включва научни изследвания, образование и транспорт и категория 3, включваща политиката в областта на законодателството, в областта на убежището, културата и информацията, както и политиката в областта на външните работи, докато таванът в категория 4 по традиция е много по-ограничен.

Искам също така да благодаря на г-н Майка за свършената работа относно бюджета на другите институции. Бюджетът на Парламента остава в рамките на 20% от всички административни разходи в ЕС при това независимо от факта, че поема разходите за обезщетения на членовете на Европейския парламент, предвидени в новия Устав за членовете на Европейския парламент. Групата ни счита, че следва да внимаваме с прекомерните увеличения при разпределянето на средствата за политическите партии, но се съгласихме с предложението проект и аз бих искала също да благодаря на г-н Майка за това, че постави акцент върху разходите за преводачески услуги и политиката за сградния фонд на Парламента. Крайно време е да постигнем сътрудничество между институциите, както и доклад относно политиката на Парламента за сградния фонд

за период от няколко години. Призоваваме за това от много време. Сега той най-после може да ни бъде представен.

Helga Trüpel, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, аз също бих искала първо да благодаря на г-н Surján и г-н Маїка за усилията за сътрудничество, след което да премина към изявлението на г-н Surján, в което той каза, че Съветът преди всичко иска да представи малък бюджет. Според нас точно това е грешната позиция, която можете да се заемете по време на криза. По време на криза трябва да имате политическа смелост да действате и да изразходвате повече средства за подходящи, устойчиви инвестиции за бъдещето. В крайна сметка всички се намират в екологична и икономическа криза и всички сме в криза, породена от глада и бедността в света.

Ако ние европейците искаме да действаме правилно, трябва да променим политическите си цели. Нужно е да се превърнем в устойчиво общество, нуждаем се от „Зелен нов курс“, и по-конкретно във връзка с Лисабонската стратегия имаме нужда от по-устойчиви технологии, от ефективни „зелени“ технологии, от нови задвижващи системи и, разбира се, от нови материали, които да бъдат наистина екологосъобразни. Това също така означава, че трябва да инвестираме повече средства в научноизследователска и развойна дейност. Както вече подчертах от името на комисията по култура и образование, ние в Европейския съюз трябва да инвестираме повече средства в повишаване на квалификацията и образование и да обучаваме младите ни хора, нашите таланти все повече и все по-добре, защото тогава ще бъдем сигурни, че средствата няма да са похарчени напразно, а че те са инвестиция за бъдещето както на въпросните хора, така и по отношение на успеха на нашата икономика.

Трябва също така обаче – и това превръща „Зеления нов курс“ в истинско всеобхватно предизвикателство – да променим политиката за структурните фондове и да я превърнем в екологосъобразен инструмент, когато става въпрос за осъвременяване на сгради и за нови и устойчиви концепции за мобилност. Трябва да променим селскостопанската си политика, която трябва в по-голяма степен да бъде съобразена с околната среда. И все пак, производството на енергия също би могло да играе основна роля в икономиката на селските райони и може да се реализира по екологосъобразен и екологичен начин. В момента виждам прекалено малко планове в тази област, но трябва да продължим да полагаме усилия в тази посока.

Сега ще премина към аргументите за производителите на мляко и млечни продукти. Ние, Зелените, считаме, че в този момент трябва да им се окаже помощ. Не достатъчно обаче просто да похарчим парите – средствата трябва да се изразходват за провеждане на подходяща политика в тази област. Необходими са квоти и са ни необходими добри правила, рамки и регулации. Сумата от 280 млн. евро, която обсъждаме, трябва да стигне директно до производителите и техните организации.

Ние също искаме средствата да се преразпределят. Не считаме, че трябва да се похарчат 449 млн. евро за субсидии за износ в сектора на млякото и млечните продукти, защото това ще съсипе пазарите навсякъде и главно в Африка. Предлагаме допълнителната сума от 300 млн. евро, която харчим за производство на тютюн, да бъде преразпределена и след това наистина да бъде достъпна за производителите на мляко и млечни продукти. Това би било по-екологосъобразно и много по-полезно за тях, отколкото това, което правим в момента.

Последната ми бележка е за плана за възстановяване. В крайна сметка на второ четене ще го подкрепим, ако е ясно, че се използва „зелен“ и устойчив подход. Искаме екологосъобразна енергийна политика, искаме широколентови мрежи в селските райони и общоевропейски електрически мрежи. Това би било истинска стъпка напред към ориентирана към бъдещето политика. Това очакваме от преговорите през следващите седмици.

James Elles, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-жо председател, ще съсредоточа бележките си върху бюджета на Комисията и бих искал да благодаря на г-н Surján за всичко, което е направил като главен докладчик, но, в отсъствието на координатора на нашата парламентарна група, г-н Bokros, който се намира в Унгария във връзка с поет от него дългосрочен ангажимент, бях помолен да представя позицията на групата днес. Разбирам, че това е третата отделна парламентарна група, чието становище представям в Парламента и на която съм член – аз не съм се променил, а само групите.

И така, на днешното разискване бих желал да отбележа три неща. Първо, както беше посочено, положението като цяло е много сериозно както във финансово, така и в икономическо отношение. Както отбеляза председателят на Съвета, равнищата на дефицит в няколко държави-членки отбелязват рекордно високи стойности в ретроспективен план. Всъщност в някои държави-членки разискването не е за това къде ще отидат средствата, а за това какви ще са нивата на съкращенията, които ще трябва да бъдат направени, за да

нормализираме разходите, както е в моята страна. Ето защо дебатът за това, как да гарантираме, че ще допринесем за ефективното функциониране на Европейския съюз, е изключително противоречив.

Тук обаче трябва да погледнем бюджета. Що се отнася до бюджета, който ще подготвяме за финансовата 2010 г., той очевидно е в начален етап. Сега сме още в началото, но групата ни ще следи отблизо за качеството на разходите, както каза членът на Комисията, най-вече на разходите, средствата по които могат да бъдат разумно изразходвани и които в никакъв случай не са прекомерни предвид положението, в което се намираме като цяло.

Последната ми бележка е свързана с коментарите, направени от председателя на нашата комисия по бюджети, Alain Lamassoure. Трябва да се възползваме от случая – това е първата година от петгодишния мандат на Парламента – и да помислим за бъдещето. Трябва да разберем от Комисията, ако е възможно, кога ще получим средносрочния преглед, как ще бъде оформен, каква ще е способността ни да гледаме към бъдещето не само по отношение на средносрочния преглед, но и как ще подхождаме в бъдеще по въпроси, свързани с финансовите перспективи, очертани в доклада на г-н Vöge в предишния Парламент. Не на последно място, как ще започнем да задействаме междуинституционален процес, който да разглежда по-дългосрочни тенденции и да ни осигури възможност да получим точен бюджетен анализ, тъй като без него наистина ще ни бъде трудно да планираме в перспектива.

Miguel Portas, *от името на групата GUE/NGL*. – (PT) Бих искал да започна с най-положителния аспект: в четвъртък ще гласуваме за оторизиране на плащания от над 3 млрд. евро, които ще отидат за структурните фондове и за програми от социално естество.

Съветът всъщност оспорва тази политика, тъй като счита, че не следва да искаме допълнителни средства от държавите-членки. Надявам се шведският министър да ме извини, ако кажа, че подобна позиция е знак за ограничено мислене. Живеем в изключителни времена и считам, че, напротив, Комисията, Съветът и Парламента следваше да имат смелостта да се справят недвусмислено с проблема с финансирането на този бюджет и да го направят изключителен.

Дори с разходите, които ще одобрим в четвъртък, това ще продължи да бъде бюджет, заобикалящ кризата. Това е един обичаен бюджет. Не са ни нужни капки вода в море от мляко. Нуждаем се от друга политика за селските райони. Нуждаем се не само Структурни фондове за нашите територии, но и от европейска социална политика, която да допълва политиките на всяка от нашите държави. Това, от което наистина имаме нужда, е смелост!

Днес има също толкова хора, които живеят в бедност – 79 милиона – колкото са били и в началото на века. Съществува голяма несигурност по отношение на стандартите, необходими за справяне с изменението на климата. Основният въпрос, който трябва да обсъдим е финансирането на европейския бюджет и бъдещето на Финансовите перспективи. Това е въпросът и не ни казвайте, че няма средства, защото такива има, можем да ги потърсим при онези, които укриват данъци; в данъчното облагане на капиталовите печалби във финансовите пазари и в зоните на „данъчен рай“.

Г-н председател, уважаеми докладчици, проблемът с бюджета е толкова жизненоважен, че ние, членовете на Европейския парламент, следва да дадем пример, като направим някои съкращения. Направих предложение за транспортните разходи. В днешно време при пътувания членовете на Европейския парламент получават своите заплати, както и средствата за разходите по пътуването, за пропътуваното разстояние и за загубеното време. Това е абсурдно и немислимо. Надявам се в четвъртък да имаме доблестта да преразгледаме поне това положение.

Marta Andreasen, *от името на групата EFD*. – (EN) Г-жо председател, не е за вярване, че в тези времена на финансова и икономическа криза Европейската комисия предлага бюджетът за финансовата 2010 г. да бъде увеличен с близо 5%.

По-лошото обаче е, че макар че на своето първо четене през юли Съветът предложи предварителният проектобюджет да бъде съкратен с близо 2%, сега Парламентът предлага той да се увеличи с 5%.

В този случай бюджетът за финансовата 2010 г. накрая ще възлезе на повече от 127 млрд. евро в бюджетни кредити за плащания, което представлява 1,08% от brutния национален доход на Европейския съюз.

Това ли е начинът, по който този Парламент иска да доближи бюджета до гражданите? Чудесно е да се искат субсидии за Специалните олимпийски игри в Полша и Гърция и за Зимния европейски младежки олимпийски фестивал или дори за „Хасобео 2010“, но нашите избиратели имат и други приоритети в живота, като това да изплащат ипотечните си кредити и да дадат добро образование на децата си.

Понастоящем дневните разходи на Европейския съюз за Обединеното кралство възлизат на 45 млн. британски лири на ден, а в резултат от предложеното увеличение те ще достигнат 50 млн. британски лири или дори повече, с намалената отстъпка.

Повярвайте ми, има много други приоритетни области в Обединеното кралство, в които да се инвестират парите, а сега, когато Европейската комисия съобщи, че Великобритания е застрашена от банкрут поради високото равнище на национален дълг, ние ще сме щастливи, ако постигнем значително намаление на нейния принос за Европейския съюз и съм убедена, че другите държави също биха приели с радост подобно намаление.

Година след година Сметната палата не можа да ни представи удовлетворяващи факти, че бюджетът на ЕС е бил изразходван законно и правилно, и наистина бях обезпокоена от липсата на контрол над парите на данъкоплатците, когато бях главен счетоводител на Европейската комисия през 2002 г.

И все пак, Парламентът иска да налее повече средства в хазната на ЕС. Не разчитайте на това някога да гласувам за каквото и да било увеличаване на бюджета. Ако желаете да финансирате проекти за справяне с кризата, следва да откриете области в бюджета, където средства могат да бъдат съкратени.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, кризата се разкрива не само в цифрово изражение, в скриващите се пазари и в милиардите евро, които се изразходват, за да изправим банките си на крака и да накараме икономиката ни да заработи отново. Можем да я открием и в главоломно нарастващия брой на безработните. Кризата може да се открие преди всичко в реалните страхове и притеснения на гражданите на Европейския съюз. Те се страхуват за работата си и за пенсиите си. Нашите граждани се безпокоят за изменението на климата, за доставките на енергия и за ограничаването на личните им права в борбата срещу тероризма.

Европейският съюз би могъл да има положителен принос за успокояването на напълно основателните страхове на своите граждани, макар че понастоящем е необходимо съответните процеси да станат по-ефекасни и ефективни. Във връзка с това имам предвид преди всичко Европейския план за приспособяване към глобализацията например в случая на „Нюкиа“ (Nokia) и на Фонда за солидарност в подкрепа на жертвите на земетресението в Италия. За да може средствата от тези фондове наистина да достигнат до засегнатите, считам, че е важно да препроектираме тези процеси, за да бъдат по-ефективни и да гарантираме изцяло прозрачен надзор, тъй като Фондът за приспособяване към глобализацията не трябва по никакъв начин да се бърка със съпровождащите програми на ЕС за многонационални компании.

Дълго време Европа беше гаранция за мир и благоденствие. Нека работим съвместно, за да гарантираме, че това ще продължи и занапред.

(FR) Ние сме Европа.

Ханс Линдблад, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-жо председател, уважаеми колеги, г-н член на Комисията, поради някои закъснения след малко ще трябва да напусна Парламента, тъй като полетът ми е след 45 минути. Ще се уверя, че всичко, казано днес, ще ми бъде предадено. Това беше едно добро разискване. Бяха направени някои добри предложения. Трудно е да се определят приоритети, но трябва да го направим. Що се отнася до научните изследвания, мога да кажа на г-жа Ек, че ще инвестираме 7,3% повече в научноизследователска дейност отколкото в бюджета за 2009 г., а това според мен е много.

В предложението си Парламентът инвестира и повишава разходите значително в сравнение с 2009 г. Същевременно трябва да имаме предвид, че Европейският съюз е в рецесия. Публичните финанси в Европейския съюз са се понижили със 7%. Това е нещо, което не бива да пренебрегваме.

Съветът също ще направи допълнителни инвестиции, но ще инвестира по-избирателно. Ще инвестираме в мерки, които ще стимулират растежа и ще се ограничим малко повече в области като административните разходи например. В същото време със задоволство виждаме, че Парламентът също предприема важни стъпки в тази област.

След днешните разисквания и обсъжданията, които проведех преди това с представителите на Парламента, считам, че заедно с Комисията ще успеем да постигнем споразумение за един наистина добър бюджет в бъдеще.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Госпожи и господа, убеден съм, че бюджетът на Европейския съюз за финансовата 2010 г. ще ни помогне да преодолеем икономическата криза, в която се намираме в момента. Един от резултатите от тази криза е безработицата. Ето защо бих искал да подчертая и открия важността на направеното от нас изменение, за да подкрепим програмата „Еразмус“ с цел насърчване и улесняване създаването на първи работни места за младите хора.

По отношение на бюджета на Парламента съм изключително доволен от факта, че основните ни предложения са били взети предвид както в самия бюджет, така и в проекта на резолюция. Целта ни е да постигнем отлични резултати при законотворчеството. Признаваме важноста на многоезичието, разбира се, но чувстваме, че главната ни цел е отлично законотворчество, а за тази цел трябва да разполагаме с необходимите ресурси, така че държавите-членки да могат да постигнат тази цел.

Така че, за да въведем по-голяма прозрачност и строгост, предложихме базисен бюджет, който следва да бъде изпълняван в началото на всеки законодателен цикъл. Предложихме резерви и за тази цел, целта за прозрачност и целта за строгост, и следователно резерви за комуникационна политика например, където бихме искали да се изготвя анализ на предимствата и недостатъците. Следва също да има резерви, за да се потърси начин за намаляване на съществуващата бюрокрация например при посредниците по договорите, а също искаме да „задължим“ администрацията да спомогне за ограничаване на бюрокрацията. Съгласни сме и с политиката за сградния фонд, както и с това, че тя следва да бъде дългосрочна.

В заключение бих искал да поздравя докладчиците László Surján и Vladimír Maňka. Специални поздравления към докладчикът László Surján за това, че удържа на изкушението да бъде демагог по отношение на Млечния фонд например, както и за това, че направи всичко по силите си и че не опита невъзможното, за да продава в държави извън Съюза.

Göran Färm (S&D). – (SV) Г-жо председател, госпожи и господа, шведското председателство критикува комисията по бюджети за това, че иска да повиши бюджетните кредити за плащания при съществуващите обстоятелства. На практика това се отнася до изпълнението на бюджета на ЕС. Считам тази критика за абсурдна по редица причини. Първо, министрите на финансите от Съвета винаги са задържали плащанията до такава степен, че голяма част от бюджета на ЕС никога не е бил изпълняван. Вместо това са били изплащани големи суми на държавите-членки под формата на отстъпки. Това е абсурдно, тъй като поетите задължения трябва да се изпълняват, а не да се изплащат на държавите-членки. Готови сме да се борим за това. Следователно възниква въпросът за това, дали в действителност политиката на председателството е да се дават големи обещания под формата на поети задължения, които след това никога да не бъдат изпълнени.

Второ, тази година аргументите по този въпрос са по-силни от всякога. Следва да активизираме изпълнението на мерките за Социалния фонд, свързан със създаването на работни места, развиването на умения и други подобни мерки например.

Критиката на председателството е насочена не само към Европейския парламент, но и към Комисията, тъй като по-голямата част от това, което правим, е свързано с възстановяването на съкращенията, съдържащи се в предложението за бюджет на Комисията, което Съветът иска да прокара, и освен това със съсредоточаването върху мерките за създаване на работни места. Бих искал да отбележа също, че председателството критикува факта, че комисията по бюджети увеличава някои административни бюджетни кредити, докато Комисията ни критикува, за това че правим точно обратното, а именно, че приехме някои от направените от Съвета съкращения. Принципът, на който се подчиняваме, е да се увеличат административните бюджетни кредити, които са необходими, за да се гарантира изпълнението на важни политики, но не и в други случаи. Разискването за тазгодишния бюджет изглежда сякаш се превръща в битка между Съвета и Комисията.

По отношение на Европейския план за икономическо възстановяване бюджетът на ЕС не е от такъв мащаб, че да може да се използва за Кейнсианската политика на стимулиране, но може да се използва за някои малки стратегически въпроси, като Плана за възстановяване например. Тъй като в момента равнището на безработицата е високо, извеждането на преден план на инвестициите, които така или иначе е трябвало да бъдат направени, може се окаже нещо добро и да спомогнем за обединяването на Европа в истински вътрешен пазар, като например инвестициите свързани с енергийната инфраструктура. Независимо от това, почти година след стартиране на Плана ние все още нямаме реални предложения от Съвета или от шведското председателство за това откъде ще дойдат средствата. Отворени сме за обсъждания, но очевидно е безсмислено да вземаме средства от други приоритетни области, които също допринасят за заетостта, програмите за обучение през целия живот, енергетиката и развитието на климата например.

Жалко, че министърът трябваше да си тръгне, тъй като исках да съм му задам въпрос. Все пак ще го задам, а той навярно ще ми отговори по друг начин. Шведското председателство заяви, че стратегията за държавите в региона на Балтийско море е един от приоритетните въпроси. Същевременно то не предлага никакво финансиране за тази стратегия. Намирам това за изненадващо, тъй като то означава, че всичко, което трябва да се свърши, трябва да се финансира от други източници, които вече са били заделени за други важни цели. Няма да има нетен принос за Стратегията за Балтийско море. С оглед на това се чудя как шведското председателство може да твърди, че разглежда Стратегията за Балтийско море като приоритет. Искаме да разпределим 20 млн. евро, равни на 200 млн. шведски крони. Това е важен принос.

Jacek Włosowicz (ECR). – (PL) Г-жо председател, както знаем, най-важните точки в бюджета за финансовата 2010 г. и оценката на бюджета бяха очертани в резолюция от 10 март тази година. В своята резолюция Парламентът беше изключително критичен относно ниските маржове, налични при повечето от функциите на Многонационалната финансова рамка. Обезпокоително е, че в този проект Съветът допълнително намали заложеното в първоначалния. Произтичащите в резултат на това диспропорции между равнищата на поетите задължения и плащанията бяха толкова големи, че противоречаха на основополагащия принцип за благоразумие.

Очаквах, че ще бъде отделено по-голямо, ако не най-голямо внимание, на икономическата криза, в която все още се намираме, но както се вижда, Парламентът трябва сам да се бори за интересите на гражданите и да ги убеждава, че Европа не е източникът на проблемите, а че може да открие ефективното лекарство за тях. Ето защо безрезервно приемам проектобюджета, който включва средствата за изпълнение на плана за икономическо възстановяване и считам, че той следва да бъде един от приоритетите на Парламента. Направените от Съвета съкращения обаче ще ограничат растежа и създаването на работни места или просто ще ги направят невъзможни. Те ще спрат и работата по решаване енергийния проблем на нашите граждани. Във връзка с кризата в селското стопанство, например в сектора на млякото и млечните продукти, няма възможности за удължаване на програмите, които биха стимулирали растежа при потреблението на земеделска продукция, като например чрез популяризиране на потреблението на мляко и плодове в учебните учреждения.

Поради това считам, че в сегашната си форма проектобюджетът не може да постигне целите, поставени от Европейския съюз. От малкото споменати от мен въпроси може да се види, че съществуват области от бюджета на ЕС, които могат да преодолеят проблемите, които следва да решаваме, но на много места бюджетните вписвания са планирани на база минало, сякаш сегашното положение и настоящите проблеми не съществуват. Те не предвиждат бъдещи предизвикателства, а там където все пак го правят, опитите им да въздействат са незначителни. Считам, че като Парламент, ние трябва да се борим за по-динамични решения, когато реагираме на възникващите в Европа проблеми, като в същото време не забравяме да работим с повече прозрачност при управлението на фондовете. Ето с това нашите избиратели ни ангажираха преди шест месеца.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа ROTH-BEHRENDT

Заместник-председател

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, последиците от световната икономическа криза, в която се намираме в момента, все още не могат да бъдат предвидени. Трябва да знаем, че кризата все още не е ударила пазара на труда с пълна сила. Какво прави Европейският съюз в това положение, при което все повече хора са застрашени от бедност и безработица и се страхуват за съществуването си? Европейският съюз взема решенията за новите основни области в своя бюджет. Или, за да бъдем по-точни, той коригира финансите си в полза на запечатване на границите си, на високотехнологични военни проекти, на все по-усъвършенствани методи за наблюдение на гражданите на Европа.

Вярвате или не, ще има увеличение от 16% в пространството на свобода, сигурност и справедливост. Финансирането за фонда за гарантиране на външните граници за следващата година ще бъде по-голям с 12%. Разходите за стратегически изследвания в областта на военната сигурност ще бъдат увеличени почти два пъти и ще достигнат общо 215 млн. евро.

От гледна точка на Конфедеративната група на европейската обединена левица/Северна зелена левица, това означава, че ЕС се разделя с основополагащата си идея да бъде мирен проект за Европа. Вместо това, този проектобюджет следва логиката на Договора от Лисабон с предвиденото в него задължение държавите-членки постоянно да осъвременяват военния си апарат и да опазват външните граници на Европа.

Вместо това европейската Левица иска Европейският съюз да прилага последователна политика за мир. Вместо за агенция за въоръжаване, призоваваме за агенция за разоръжаване. Европа трябва да съсредоточи ресурсите си върху стратегии за решаване на граждански конфликти, като например европейски граждански корпуси на мира и за насърчване на независими изследвания в областта на мира и конфликтите. Според нас този с бюджет поемаме съсредоточено курса на войната вместо да се заемем с управлението на кризи и поради това Левицата в Европейския парламент няма да подкрепи този бюджет.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Г-жо председател, бюджетът за финансовата 2010 г. беше изготвен при конкретни икономически и финансови обстоятелства. Докладчикът г-н Surján иска да определи бюджетните приоритети и аз наистина оценявам това. Подкрепям го, когато те се отнасят до основни задачи на Европейския съюз и бюджетни редове, които са от конкретно значение за икономическото възстановяване. Крайният

резултат обаче често се свежда до разходването на повече средства, макар Съветът вече да е направил по-малко строги съкращения в проектобюджета, отколкото през предходни години.

Бих искал изрично да благодаря на г-н Surján за откритото и конструктивното му отношение, което пролича във връзка с предложената от мен корекция за подобрения на грижите за децата, и по-конкретно деинституционализирането. Тази корекция, свързана с Европейския социален фонд, беше приета с широка подкрепа в комисията. Европейският съюз и държавите-членки трябва да съдействат за това деца от домове да могат да израстват в семейства възможно най-дълго. Във време, когато се концентрираме върху икономически мерки, не трябва да забравяме разходи като тези с голямо социално значение. В противен случай точно тези деца ще пострадат от това трудно в икономическо отношение време, а това би било недостойно от страна на Европейския съюз.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Г-жо председател, членовете на Парламента често говорят за солидарност между държавите-членки. Естествено, лесно е да проявиш солидарност, когато за това се плаща от джоба на други хора.

Цифрите за 2008 г. бяха оповестени на 23 септември. Нидерландците отново, повече от всички останали европейци, усещат до каква степен прословутата еврофилска мечта изяжда приходите им. Нидерландската общественост – глупакът на класа – разбира се, още веднъж има най-голям нетен принос. Всеки нидерландски гражданин плаща приблизително 267 евро на Европа всяка година.

Партията на свободата (PVV), най-голямата нидерландска партия според допитванията до общественото мнение, ще продължи да се бори срещу това. Срамно е, че Нидерландия е третият най-голям платец след Германия и Италия, когато става въпрос за нетния принос за 2008 г. Партията на свободата иска да гарантира, че нидерландската общественост вече няма да бъде използвана като банкомат на Европа.

Нека да прекратим предоставянето на средства за корумпираните държави, за Фонда за глобализация и за Кохезионния фонд, за пътуващия цирк и за проектите на лявото крило и да върнем на нидерландските пекари, месари и зарзаватчийи трудно спечелените от тях пари. В крайна сметка вероятно и в бюджета за 2010 г. ще се случи така, че нидерландските граждани отново ще бъдат оставени да понесат трудната отговорност и ще се наложи отново да бръкнат дълбоко в джоба им, докато членовете на Европейския парламент от 19 от тук представените 27 държави си играят на Дядо Коледа с парите на другите хора.

Това се нарича солидарност, но е чисто и просто кражба. Партията на свободата не би и мечтала да приеме бюджет за Европейския съюз, който така крайно и несъразмерно да ошети нидерландската общественост.

Salvador Garriga Polledo (PPE). – (ES) Г-жо председател, ако Договорът от Лисабон влезе в сила, както се надяваме, от януари ще имаме нови правомощия за съвместно вземане на решения, що се отнася до цялостния бюджет, които, естествено, ще приложим в областта на селското стопанство. Вероятно ние от комисията по бюджети ще изпитаме по-голямо задоволство от влизането в сила на Договора от Лисабон.

Новите правомощия обаче означават и нови отговорности. Новите отговорности засягат всички ни, независимо дали сме членове на Европейския парламент, членове на Съвета или на Комисията. На първо място, сме длъжни да изпълняваме междуинституционалните си отговорности и ангажменти. Ще спомена две от тях.

Първо, финансиране на Европейския план за икономическо възстановяване. Срамно е. Цяла година водим преговори и все още не можем да осигурим 5 млрд. евро от общия бюджет на Европейския съюз, който тази година възлиза на над 130 млрд. евро.

Все още не можем да намерим решение. Първо, загубихме бюджетен излишък от 2008 г., а сега нямаме гарантирано финансиране. Ако Съветът се опита да спести от други точки, ще изпаднем в ситуация, при която ще преговаряме в наистина неизгодна позиция, тъй като предишният ангажмент включваше нови средства за финансиране на дейностите по Плана за възстановяване.

Вторият въпрос е Млечният фонд. Трябва да спазваме принципите, да се съобразяваме с необходимостта от бюджетната дисциплина, която налага да се оставят резерви в Категория 2. Комисията и Съвета току-що приеха 280 млн. евро.

Бих искал да задам въпрос на Комисията, тъй като е много важно да се уверим за какво ще гласуваме след два дни. Дали тези 280 млн. евро, които приехме, които вие приехте, идват от неизразходвани средства от бюджета за 2009 г., или можем да допуснем, че поемате задължения във връзка със средствата за 2010 г., които Парламентът все още не е гласувал? Считаме, че това е въпрос, който изисква незабавен отговор от члена на Комисията.

Във всеки случай тези 280 млн. евро не са част от Млечния фонд, а по-скоро става въпрос за еднократна намеса. Млечният фонд е друга дългосрочна намеса, която включва реструктуриране и финансов ангажимент от страна на Комисията и Съвета.

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Г-жо председател, сърдечните поздравления за докладчика от името на нашата парламентарна група се дължат на факта, че в целия бюджет за 2010 г. сме включили състояние на текущи дейности. Това е моментна снимка, в която липсват важни елементи, които ще се появят в резултат от Договора от Лисабон, включително и задълженията, които поемаме съгласно Договора, така че да работим въз основа на това, че можем и трябва да преразгледаме този бюджет относително бързо, дори ако на този етап се съсредоточим повече върху аргумента за правата на Парламента и в по-малка степен върху съдържанието на бюджета.

Действащият председател на Съвета каза, че ще има повишение на финансирането за научни изследвания от 7,3%. Ние допринесохме за това. Подкрепяме това увеличение, тъй като се нуждаем от допълнителни средства за иновации и защото така ще ни се налага да заработваме парите си в бъдеще. В същото време обаче трябва да се съобразяваме и с правилата, съгласно които ще предоставяме тези средства, и да гарантираме, че няма да ги предоставим така, че изследователите, за които тези средства всъщност са предназначени, вече нямат достъп до тях, защото няма да успеят да се ориентират в сложните правила. Поради това сега бих желала да призова за по-добро сътрудничество между комисията по бюджети и комисията по бюджетен контрол.

Комисията по бюджетен контрол ще обсъжда резервите в две области в четвъртък, които не минаха в комисията по бюджети, и аз в качеството си на говорител на нашата група в комитета по бюджетен контрол, искам да призова тези резерви да бъдат приети. Една от резервите е свързана с набирането на служители на Комисията и по-специално с идеята, предложена от комисията по бюджети, позната като „скрининг на персонала“. До този момент получаваме подробна информация за 30% от персонала на Комисията, но не знаем нищо за останалите 70%. Този резерв е заделен, за да получаваме информация за тези 70%.

Вторият резерв се отнася до Финансовия регламент. В края на тази година ще се проведе планираният преглед на Финансовия регламент и целта на този резерв е да помогнем малко на Комисията, тъй като считаме, че имаме нужда от опростявания и че трябва да приложим някои предложения във Финансовия регламент. Благодарна съм на члена на Комисията г-н Шемета за това, че под негово ръководство Комисията сега за първи път провежда консултации сред получателите на субсидии по темата за „Пречките и трудностите при процедурата за кандидатстване за субсидии“. Бих желал да подкрепя този резерв с аргумента, че той е свързан и с Европейската служба за борба с измамите (OLAF). Комисията отказваше да ни предостави работен документ от началото на ноември миналата година и по този начин затрудняваше процеса на консултации за OLAF и правната ѝ основа. Ето защо е важно да получим мнозинство за тези два резерва.

Председател. – Много Ви благодаря г-жо Gräßle. Тъй като се обръщате към Комисията директно, бих желала да насърча г-н Шемета да слуша внимателно това, което имате да кажете. Така ще е по-лесно да се отговори след това.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Г-жо председател, бих искал да допринеса за дискусиата от гледна точка на комисията по регионално развитие. Това е комисията, определяща политиката, насочена към гражданите, която е особено необходима във връзка с наблюдаваната в момента криза.

Бих искал да започна, като благодаря на г-н Surján, който ни сътрудничи, за да отговорим на добрите сигнали. Във време на криза е неприемливо финансовите споразумения – по-конкретно в областта на регионалната политика – да бъдат нарушавани и размерът на средствата да се намалява. Според мен е чудесно, че сега всичко вече е наред.

Необходимо е да бъдем нащрек по време на криза и Европейският парламент и Комисията го направиха в приетите преди рецесията предложения. По-гъвкави сме, можем да изготвяме бюджетите си по-рано и можем да инвестираме в енергийно ефективни сгради и жилищно строителство, например.

Приветствам също и допълнителните бюджети, предоставени за три пилотни проекта. През последните седмици представителите на регионите се срещнаха по време на „Дните на отворените врати“ в Брюксел и казаха, че могат много добре да използват тези средства за осигуряване на по-успешно участие във всякакви области на политиката. Това е ориентираната към гражданите политика, за която споменах.

Току-що чух г-н van der Stoep, друг нидерландски представител, да казва, че отхвърля тези ресурси. Вземете трансграничните езикови проекти например: те насърчават хората да вземат участие в тях, а това е нещо, което с удоволствие ще приемем. Имаше един малко затруднение, но г-н Surján намери добро решение и за него.

По време на разискването беше казано, че за „Зеления нов курс“ трябва да се плати от тези ресурси: регионалните ресурси.

Политиката на устойчиво развитие е нещо прекрасно, разбира се, но приемането на подобно предложение в цялостта му би породило множество нереалистични очаквания в регионите, а също и сред нашите колеги. В Структурния фонд сме определили правила за това какво може да се направи в областта на иновациите, на политиката за устойчиво развитие и екология, и затова е добре да се включат просто като пример, а не като заявка, че ще адаптираме регламента към това.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, позволете ми, г-жо председател, да благодаря на комисията по бюджети за свършената работа, която съобразно нуждите на земеделците се опита да осигури рамка от ресурси, за да реши проблема с производителите на мляко и млечни продукти и с млякото, който днес със сигурност поражда безпокойство в много европейски държави.

Въпреки това необходимостта от определяне на минимален марж ни позволи да не надвишим сумата от 300 млн. евро за Млечния фонд. Все пак това е стабилна намеса, ако тези ресурси, както г-н Шемета беше попитан, са допълнителни ресурси и се предвиждат, естествено, като пакет от подходящи мерки. От друга страна, чуваме някои някои други групи да предлагат, вероятно изразявайки отчасти общественото мнение, много по-висока цифра, макар да знаят, че няма откъде да се намерят тези средства и по този начин единствено могат да изпратят конкретно послание на външния свят.

Позволете ми също да подчертая друга област от бюджета, на която трябва да отделим необходимото внимание: дългосрочна политика за сградния фонд. Съгласно Договора от Лисабон с новите правомощия, които ще бъдат предоставени на Парламента, необходимостта недвусмислено да се укрепят връзките с регионалните парламенти и новите тематични области ще се нуждаем от повече пространство в офисите в Брюксел и предвид факта, че 97% от наличните сгради вече са заети, считам, че трябва да въведем сериозна политика за изграждането на още по-големи помещения за европейските институции, което ще бъде ясен знак за единството на Европа посредством подходяща политика за сградния фонд.

Damien Abad (PPE). – (FR) Г-жо председател, на първо място, бих искал да благодаря на докладчика г-н Surján за балансирания бюджет, който ни предлага и който е съобразен с двойното предизвикателство за финансиране на плана за възстановяване и учредяването на Млечен фонд.

Що се отнася до създаването на този Млечен фонд от 300 млн. евро, предложени от нас в групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и в комисията по бюджети, бих искал да отправя две забележки.

Първо, бих искал да отхвърля демагогията на редица членове на Европейския парламент, които призовават за този фонд да бъдат отпуснати над 600 млн. евро, което е повече от непрактично и преди всичко безотговорно, тъй като подобна сума ще доведе до драстични съкращения на бюджетните кредити за други селскостопански сектори или ще компрометира финансирането на нашия план за възстановяване.

Следователно финансирането на Млечния фонд ще бъде разрушително за нашите земеделски стопани и за безработните, което, разбира се, е икономически неефективно и социално несправедливо.

Бих искал да подчертая изненадата си, да не кажа разочарованието си, от това, че виждам г-жа Фишер Бюл да си приписва заслугите за този фонд в медиите, сякаш комисията по бюджети не работила по него или работата ѝ е била безполезна.

В заключение, като най-младия член на Европейския парламент от Франция бих искал да споделя с вас разочарованието си относно финансирането на програмата „Младежта в действие“, тъй като е парадоксално в разгара на икономическа криза да подготвяме, за първи път от 10 години, съкращаване на средствата за нея.

Paul Rübиг (PPE). – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, считам, че с този бюджет успяхме отново да разработим нови стратегии. Доволен съм, че Парламентът реши да подкрепи инициативата „Small Business Act“ най-малко с 1 млн. евро за задължения и 500 000 евро за плащания. Г-н Ферхойген обеща, че ще използва тези средства по предназначение.

Ние увеличихме също средствата, определени за програмата за научни изследвания за малките и средните предприятия. Това е особено важно в условия на криза, а програмата „SOLVIT“ също трябва да бъде подпомогната съществено. Това е свързано с преминаване на границите в рамките на вътрешния пазар, което често представлява сериозно предизвикателство за малките и средните предприятия.

Със задоволство отбелязвам, че програмата „Еразмус за журналисти“ най-накрая е включена в дневния ред на „Еразмус за млади предприемачи“ и функционира успешно.

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Г-жо председател, макар че по принцип Структурният фонд и Кохезионният фонд се възприемат като оръжие в борбата с икономическата криза, за съжаление, Съветът се държи противоречиво, като съкращава съответните бюджетни кредити за плащания.

За разлика от Съвета и Комисията, ние се опитваме да осигурим подходящо финансиране за Европейския план за икономическо възстановяване чрез укрепване на енергийната инфраструктурата, както и научните изследвания и иновациите.

В същото време трябва да запазим жизнеспособността на съществуващите инфраструктури на Общността и инструментите в сектора на гражданската защита, особено чрез разширяване на възможностите на Европейския съюз за бързо реагиране в случай на природно бедствие, като така се проправя пътят за създаване в бъдеще на европейски сили за гражданска защита.

В заключение трябва да отбележим, че „зеленото“ развитие и подпомагането на научните изследвания и иновациите трябва да бъдат основния компонент в бюджета на Общността за чиста и жизнеспособна среда във всички сектори.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Г-жо председател, г-н член на Комисията, преди всичко бих желала да благодаря на докладчика за отличния доклад. Планът за възстановяване от финансовата криза и от кризата в сектора на млякото и млечните продукти превърна процедурата за бюджета за следващата година в истинско предизвикателство. Все още се сблъскваме с предизвикателства и с голям интерес очакваме предложението за финансиране на Плана за възстановяване, което Комисията ще представи следващата седмица.

Бяха повдигнати важни въпроси, някои от които са свързани с кризата в сектора на млякото и млечните продукти. От своя страна, бих желала да спомена само един специален проблем. Икономическото положение налага държавите-членки да ограничат разходите, когато става въпрос за предстоящия бюджет. Бюджетната дисциплина, от страна на държавите-членки, отчасти може да бъде разбираема в условия на икономическа вихрушка, но не може да бъде оправдано това, че през последните няколко години на държавите-членки трябваше да се връщат суми от структурните фондове под формата на неусвоени бюджетни кредити. Причината за тази пасивност е системата за администриране и контрол, която незабавно трябва да бъде опростена. С оглед на икономическото положение е от изключително значение Структурните фондове да бъдат използвани ефективно в най-отдалечените региони, което ще подпомогне мерките за възстановяване.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Г-жо председател, по време на икономическа и финансова криза Уелс, се възползва от кохезионната политика и структурните фондове, предвидени във Функции 1 а и 1б. Така че, макар планът за възстановяване да беше добър и действително необходим, сега не е нужно да съкращаваме важни бюджетни редове от Функция 1, за да осигурим исканите 1,98 млрд. британски лири. Опасявам се, че това би могло да се случи и че предложенията за това са част от по-машабна атака срещу кохезионната политика. Пзовавам се на изготвения от ГД „Бюджет“ преглед на бюджета, на който по-рано се позова и г-н Lamassoure.

Разбирам, че това включва възможността средствата за сближаване отново да бъдат национализирани, като смекчим конкуренцията и кажем „не“ на преходния етап за регионите, които излизат от сближаване. Считаю, че колегите следва да устоят на това. Всъщност ще се радвам да се запозная със становището на Комисията по тези предложения, тъй като те ще навредят на политиката на сближаване и на места като Уелс и други подобни региони.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Г-жо председател, всички ние осъзнаваме трудното положение, в което се намираме, във връзка с икономическата и финансовата криза. Затова аз изпитвам особено задоволство, че комисията по бюджети и самият докладчик изразиха положително становище по корекцията, свързана с провеждането на специалните олимпийски игри. Тези игри са, ако ми позволите да обясня, спортни състезания за хора с умствени увреждания, които им позволяват да живеят пълноценно в обществото и им дават възможност да изразят себе си. Изключително ме радва фактът, че стана възможно специалните олимпийски европейски летни игри да се проведат във Варшава през 2010 г., а специалните олимпийски световни летни игри – в Атина през 2011 г. Искам да се възползвам от възможността да призова Съвета да бъде благосклонен при разглеждането на този финансов ангажимент, както и да поискам от Европейската комисията помощ по практически въпроси, свързани с организирането на тази ежегодна проява.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Г-жо председател, предложеният бюджет следва да е пряко средство в борбата срещу кризата. Един от отраслите на промишлеността, който беше засегнат особено сериозно в резултат на световната криза, е корабостроенето и морският транспорт. Освен това Европейската комисия със своята рестриктивна политика допринесе за унищожаването на корабостроителната промишленост в Европа. Що се отнася до Полша, действията на Европейската комисия унищожиха нейното корабостроене и остави хиляди хора без работа. Такъв начин на стабилизиране на икономиката стабилизира икономиките на държавите в Далечния изток. Ето защо аз бих желал да отправя призив и да посоча, че е важно бюджетът за следващата година да предостави средства за спасяване на този отрасъл, а именно корабостроителната промишленост в Европа.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Г-жо председател, бюджетът за следващата година предвижда също увеличаване на средствата за сигурност и отбрана. Това предизвика забележки и резерви, изразени от някои политики. Такива забележки се чува и по време на разискването. Затова аз искам да задам на члена на Комисията конкретен въпрос – за какво ще се използват увеличениите за отбраната средства? Дали това ще е някаква съвместна мисия или допълнителните средства са свързани с насърчаване на нови технологии или на съвместни военни програми? Защото, ако това е така, аз мисля, че то определено ще е стъпка в правилната посока. Защото армията генерира нови технологии и може да създаде нови, съвременни работни места. Поради това аз бих искал да получа повече информация по този въпрос.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-жо председател, наскоро ирландското правителство реши да прекрати прилагането на Схемата за защита на околната среда в селските райони (REPS) за фермерите. Тази схема, както и много други, беше съфинансирана от Европейския съюз. Аз искам да зная какво се случва с парите, когато те не се усвояват от дадено правителство; дали същото се случва в други държави; къде отиват парите и как се усвояват, когато не са използвани в държавата, за която са предназначени.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) На първо място, искам да поздравя моя колега, Алгирдас Шемета, който днес с одобрението на Парламента участва по всяка вероятност за първи път в подобно разискване.

Що се отнася до бюджета за 2010 г. обаче, днес ние можем със сигурност да приемем, че положението е донякъде променено спрямо обсъждането на бюджета за 2009 г. Наистина много се говореше за солидарност, за решаване на проблемите, свързани с настоящата финансова криза. По мое разбиране, бюджетът за 2010 г. следва да е малко по-различен. Независимо от това дали искаме или не, ние трябва да разгледаме реалното положение, което ни предлага нови предизвикателства всеки ден. Аз бих желал да поздравя Парламента, който съвсем наскоро, преди няколко дни, в Брюксел единодушно се съгласи да окаже подкрепа на определени държави, пострадали от различни природни бедствия. Аз считам, че същите проблеми съществуват в някои други от малките държави-членки на Европейския съюз, които днес имат нужда от финансиране. Поради това аз действително считам, че в бъдеще следва да се изготвят конкретни мерки, които ще позволят на тези държави да излязат от финансовата криза.

Алгирдас Шемета, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, аз ще бъда максимално кратък. Преди всичко искам да благодаря на всички членове на Парламента за предложенията им относно бюджета за 2010 г. и да изразя надежда, че по време на следващата бюджетна процедура ще намерим правилните решения за съставяне на един добър бюджет за 2010 г.

Само искам да отговоря конкретно на изключително важния въпрос относно средствата за сектора на млякото и млечните продукти и да кажа, че заявеното от г-жа Фишер Бьол вчера е ангажимент на Комисията, която ще излезе с предложение за отпускане на известна сума, а именно 280 млн. евро. Комисията ще обсъжда този въпрос следващата седмица и ние ще излезем с конкретно предложение по въпроса съгласно Правилника за дейността. Това са накратко моите бележки, свързани с обсъждането.

Председател. – Много благодаря, г-н Шемета. Имаше и някои други въпроси на членове на Парламента, но аз разбирам, че Вие не искате да отговаряте пряко на г-н Garriga и другите членове на Парламента. Може би искате да им представите отговорите си в писмена форма. Те със сигурност ще оценят това високо. Г-жа Gräßle, г-н Garriga и редица други членове на Парламента са отправили допълнителни въпроси.

László Surján, докладчик. – (HU) Преди всичко искам да се обърна към Съвета, въпреки че се наложи държавният секретар да напусне заседанието. Напълно съм съгласен с твърдението му, че проблем има. Изцяло съм съгласен също, че всичко, което той счита за важно, Парламентът също счита за важно, като например образованието и научноизследователската дейност. В голяма степен е постигнат консенсус и по въпроса за целите. Съществува обаче голяма празнина, когато говорим за средствата, които следва да се използват. По някакъв начин трябва да постигнем консенсус по този въпрос до средата на ноември. Членът на Комисията

спомена, че приветства стъпките, предприети от Парламента за възстановяване на редовете, включени в предварителния бюджет на Комисията. Аз бих го помолил да осъзнае, че това не се отнася за няколко реда. В действителност аз споменах, че ние се опитахме да заемем позиция, използвайки нюансиран подход.

Трябва обаче да упомена няколко идеи, изразени по време на разискването, с които не съм съгласен. Не мога да приема това, че определяме като кражба сумите, прехвърлени от една държава вносителка, към друга държава бенефициер, в знак на солидарност. Не мисля, че тук става дума за това. Европейският съюз е изграден въз основа на проявяването на солидарност между участващите държави. В действителност ми е известна държава вносителка, чиито лидери казват, че приходите им значително са се увеличили благодарение на разширяването, което им дава достъп до огромен пазар.

Европейският съюз не може да се оцени от гледна точка на съотношението плащания към вноски. Това е лъжлива и подвеждаща оценка и тя ще съсипе напълно общото ни бъдеще. В същото време искам да привлека вниманието на колегите към факта, че някои хора тук много ентусиазирано се позовават на всяко предложение в минало време: ние повдигнахме въпроса и уредихме нещата и така ще бъде и занапред. Това, което ще гласуваме в четвъртък, е проект и представлява политическо послание. То се отнася до това какъв е начинът, по който Парламентът би искал да води Европейския съюз към по-добри бъднини.

Аз също призовавам Съвета да си даде сметка, че това, което докладчикът представя, не е негово лично становище, нито е становище на партия или единствено на комисията по бюджети. Изключително много хора от различни комисии и политически групи говориха тук, но всички отправиха едно и също послание: имаме нужда от по-добър, по-практичен и по-мошен бюджет. Моето време изтече. Благодаря ви за оказаното внимание.

Vladimír Maňka, докладчик. – (SK) Искам да изразя моите благодарности за разискването в Парламента, а също и за сътрудничеството в комисията по бюджети, в политическите групи и по време на арбитражната процедура.

Искам да благодаря на генералния секретар на Европейския парламент и на всички представители на генерални дирекции на Европейския парламент; ние работим съвместно от януари и търсим най-добрите решения, които да ни помогнат да използваме ефективно финансовите средства на гражданите на Европа. Искам да благодаря и на докладчиците в сянка и координаторите. Имах чувството по време на обсъжданията, че ние наистина търсим положителни решения. И именно благодарение на вас ние намирахме тези решения, като много от тях са част от моя доклад. Искам да благодаря и на моите съветници и на служителите от комисията по бюджети. Множеството обсъждания, които проведохме с представители на всички институции, ни помогнаха да развием по-обективно становище по въпросите и, което е по-важно, разбрахме къде да търсим решенията.

Високо оценявам споразумението от арбитражната процедура относно осъществяването на организационен одит на Генерална дирекция „Информационно общество и медии“ и на службите по сигурността. Целта е да се оцени дали средствата се използват по възможно най-добрия начин. В миналото само Европейската сметна палата се съгласи допусне външни проверки на работата си и това даде резултати. След извършения одит Сметната палата намали административните си разходи и постигна по-висока степен на продуктивност.

Комисията по бюджети също работи конструктивно с другите институции в миналото. И в този случай работихме съвместно, за да намерим най-добрите решения при съставянето на бюджетите на европейските институции. При условие че исканията на институциите бяха оправдани, ние възстановявахме някои от първоначалните искания, които Съветът беше съкратил. Искам да приветствам метода на съставяне на бюджетите на тези институции, които вече съставят бюджетите си не само въз основа на темпа на инфлация, но и на реалните потребности.

Председател. – С това общото разискване приключи. Гласуването ще се проведе в четвъртък от 11,00 ч.

Писмени изявления (член 149)

João Ferreira (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Проектът за бюджет на Общността за 2010 г. е твърде нисък, имайки предвид, че се намираме в разгара на икономическа и социална криза, която оказва изключително силно влияние върху заетостта и условията за живот на много хора. Недопустим е фактът, че той е с около 6 млрд. евро по-малък от договорения в многогодишната финансова рамка за 2010 г. С оглед на сериозната социална действителност в много държави-членки, особено в т. нар. „кохезионни държави“ като Португалия, ние мислим, че бюджетът следва да се преразгледа и увеличи в спешен порядък, като за тази цел сме внесли съответните предложения, включващи:

- по-значима финансова подкрепа за структурната и кохезионната политика;

- преоценка на правилата N+2 и N+3, които към днешна дата означават загуба от около 106 млн. евро за Португалия в рамките на предходната финансова рамка;

- увеличаване темпа на прираст на съфинансирането на Общността в структурните и кохезионните фондове.

Жалко е, че някои други предложения със значителни социални и свързани с околната среда последици не бяха приети по време на обсъжданията на бюджета, включително например:

- програма за развитие на португалската промишленост;

- програма за подпомагане на отрасъла текстил и облекло;

- програма за подпомагане на дребномащабния занаятчийски крайбрежен риболов;

- увеличаване на финансирането за програмата „LIFE+“.

Louis Grech (S&D), *в писмена форма*. – (EN) След приемането на бюджета за 2010 г. и в светлината на положителните развития в Ирландия, свързани с Договора от Лисабон, считам, че е необходимо подробно преразглеждане на бюджетната процедура с цел да се подобри целия процес и да стане по-ефективен, адекватен и видим за европейските граждани. Във връзка с това считам, че основната цел на преразглеждането трябва да е увеличаването на прозрачността при вземането на решения и по време на фазата на изпълнението. За тази цел следва да разгледаме въвеждането на единни стандарти за контрол и статистически механизми в държавите-членки, за да осигурим по-качествена обратна връзка относно резултатите от изпълнението на бюджета. Освен това бюджетната процедура следва да включва по-добър баланс между дългосрочната стабилност и гъвкавостта, за да реагира на променящите се потребности, спазвайки принципа на субсидиарността чрез осигуряване на ясни предимства и добавена стойност в сравнение с националните бюджети. Съществуват и някои области на политиката, които следва да се доразвият. Европа днес е изправена пред значителни предизвикателства вследствие на финансовата криза, изменението на климата, доставките на енергия, сигурността и имиграцията. Аз оценявам усилията на Комисията да се справи с тях, но мисля, че имаме нужда от по-стабилен, по-координиран и цялостен подход, за да постигнем ефективност.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Изготвянето на бюджет никога не е лесен процес, особено по време на икономическа криза. Това е причината обаче тази задача да бъде дори по-важна. Управлението на криза с размерите на настоящата зависи на равнище Европейски съюз и от баланса в преговорите между упълномощените европейски институции. Европейският парламент несъмнено трябва да изиграе решаваща роля в това разискване. Основните въпроси, стоящи в центъра на обсъждането относно бюджет 2010 г., са планът за икономическо възстановяване и европейският Млечен фонд. Тези въпроси в известен смисъл показват колко строга е финансовата рамка за периода 2007–2013 г., тъй като те са нови финансови проекти и следователно – допълнителни средства. Бюджетът на Европейския съюз трябва да се възползва в максимална степен от финансовите маржове, за да намери изход от икономическата криза. Възможно е обаче настоящият бюджет да има ограничено въздействие, ако държавите-членки не възнамеряват да приемат активен подход за усвояване на наличните ресурси. Трябва да отправим сериозно послание към столиците на Европа, и по-конкретно към Букурещ в моя случай. Усилията ни да осигурим колкото се може повече пари за европейските фондове ще бъдат напразни, ако органите в родните ни държави не вземат необходимите мерки за достъп и ефективно усвояване на фондовете.

Livia Járóka (PPE), *в писмена форма*. – (HU) Госпожи и господа, искам да се възползвам от възможността да приветствам факта, че пилотната програма за социалното интегриране на ромите, предложена в Европейския парламент през 2009 г., е включена и в бюджета на Общността за 2010 г. Генералната дирекция по регионална политика на Европейската комисия отправи покана за търг за програмата в края на юли. Нейната цел беше да намери оригинални и комплексни решения за справяне с широкообхватните проблеми, засягащи ромските общности. Ясно формулираната цел на проекта е насочена към изработване на мерки, които въз основа на съществуващия опит могат да насърчат интеграцията на ромите посредством образование, социални и икономически мерки, трансгранично сътрудничество и споделяне на най-добрите практики.

Според първоначалното предложение на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) крайгълният камък на програмата е, от една страна, развитието на образованието в началните години, а от друга, насърчаването на самонаемането и отпускането на микрокредити. Освен това във връзка с пилотната програма ще се организират кампании за повишаване на осведомеността и информираността. Да се надяваме, че проектът ще осигури възможност за разработване на насоки за план на действие на Общността, насочен към социалното интегриране на ромите, както и да допринесе, чрез разширяването на доказано ефективни

идеи, за изготвянето на регулаторен план за действие на Общността, чийто обхват се простира отвъд използваните понастоящем инструменти.

Jarosław Kalinowski (PPE), в писмена форма. – (PL) Искам да повдигна един въпрос, който е от значение за икономиката и заетостта, и то не само в моята родна страна. В близко бъдеще очакваме да получим предложение от Комисията относно евентуално разширяване на настоящите антидъмпингови мита, наложени върху вноса на кожени обувки и горни части за обувки от Китай и Виетнам. Позициите на отделните държави-членки по този въпрос са много различни. С оглед на значителните равнища на заетост в тази промишленост поддържането на настоящите мита е изключително важно. Разширяването на настоящото законодателство не провокира никакви възражения от техническа гледна точка. Затова искам да получа уверение от Комисията, че тя ще постави в основата на своето предложение съществени заключения от проучване, като в същото време ще вземе предвид факта, че това е възможност да се изпълнят и обещанията, свързани със запазването на работните места, направени неотдавна от председателя на Комисията.

Petru Constantin Luhan (PPE), в писмена форма. – (EN) Приветствам предложението за проект на бюджет 2010 г., тъй като това е един балансиран доклад, отчитащ по реалистичен начин приоритетите на Европейския съюз.

Следва да изтъкнем два въпроса: увеличаването на плащанията по основните фондове (Европейския фонд за регионално развитие (ERDF), Европейския социален фонд (ESF), Кохезионния фонд) за регионално развитие и създаването на Млечен фонд. Увеличаването на плащанията е важно, защото ще подобри изпълнението на структурната политика в държавите-членки в полза на европейските граждани, докато учредяването на специален Млечен фонд ще бъде ясен сигнал, който европейските институции изпращат до фермерите в Европа.

Третият основен въпрос в бюджета е свързан с енергийната политика, съществена област за 2010 г., тъй като това ще е годината, в която ще бъде приет нов енергиен план за периода 2010–2014, целящ повишаване на енергийната сигурност и конкурентоспособността на Европейския съюз.

В следващите години Европейската комисия трябва да счита за приоритет и инвестициите в инфраструктура, особено в новите държави-членки, тъй като те оказват положително влияние върху икономическото и териториалното сближаване.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Създаването на Млечния фонд ще изпрати важно послание на европейските фермери, акцентирайки върху истинската загриженост, изразена от европейските институции по отношение на кризата в сектора на млякото и млечните продукти. Пазарът на мляко и млечни продукти е един от най-колебливите пазари, засегнати силно от икономическата криза, която изпитваме в момента.

Фундаментално решение като създаването на фонд, който да подпомага осъвременяването на сектора, е очевидно за предпочитане пред едно временно смекчавашо решение, като например връщане към традиционните начини за контрол над продукцията чрез млечните квоти. Всички искаме да видим отпускане на повече средства. Предложената за създаването на фонда сума обаче – 300 млн. евро, е максималната възможна сума според бюджетния таван. Ако таванът се вдигне, за Съвета на министрите ще бъде невъзможно да одобри създаването на фонда.

В същото време трябва да бъдат предприети нови стъпки в посока към по-активно използване на фондовете за развитие на селските райони от страна на земеделските стопани, занимаващи се с животновъдство. Считаю, че най-полезните мерки биха включвали достъпа до информация, обмена на добри практики и предоставянето на инструкции относно начина на кандидатстване за тези фондове, които понастоящем не се използват пълноценно в някои държави-членки.

13. Изграждане на демокрацията в областта на външните отношения (разискване)

Председател. – Следващата точка е въпроса, изискващ устен отговор (O-0093/2009), зададен от Gabriele Albertini и Heidi Hautala, от името на комисията по външни работи и Eva Joly, от името на комисията по развитие към Съвета относно изграждане на демокрацията в областта на външните отношения (B7-0213/2009).

Heidi Hautala, автор. – (FI) Г-жо председател, радвам се, че по време на своето председателство Швеция придаде значимост на въпроса за подкрепата на демокрацията в областта на външните отношения. От гледна точка на подкомисията по правата на човека бих искала да подчертая, че демокрацията и правата на човека

вървят заедно и не могат да бъдат разделяни. Това е напълно очевидно от съществуващите различни определения на демокрацията и бих искала да ви обърна внимание на факта например, че Организацията на обединените нации се опита да дефинира понятието демокрация през 2005 г. Определението съдържа дълъг списък с елементи – от плуралистична политическа система до принципи на правовата държава, прозрачност на управлението, свобода на медиите и т.н. Това ясно ни показва, че правата на човека не могат да бъдат отделени от демокрацията.

Ако желае да ги използва, Европейският съюз има на разположение много широка гама от ресурси, чрез които да насърчава демокрацията по света. Цялостната политика за развитие и Общата външна политика и политика на сигурност обхващат целия този диапазон. Ресурсите, с които разполагаме, са диалог с други държави, разнообразни финансови инструменти, участие в международни форуми и наблюдение на избори, като те са очевидно много важни за нас.

Има и обстоятелства, при които трябва да мислим за различни отрицателни мерки. Бих искала да насоча вниманието на министър Малмстрьом към факта, че Съветът по общи въпроси и външни отношения се подготвя да обсъди следващата седмица вдигането на забраната за износ на оръжие за Узбекистан. Мисля, че по всичко личи, че е твърде погрешно да се изпраща този сигнал, тъй като в действителност Узбекистан не се вслушва в исканията на международната общност. Международната общност, включително Европейският съюз, поискаха от държавата да проведе независимо международно разследване на трагичните и възмутителни събития от пролетта на 2005 г. в Андижан, когато демокрацията беше напълно потъпкана. Искам също така да чуя какво мисли г-жа Малмстрьом относно това положение. Как да насърчаваме демокрацията, когато някои държави-членки сега искат да се отмени тази забрана за износ на оръжие?

Искам също така да заявя, че демокрацията не може да се изнася. Тя не е продукт за износ. Тя не дава истински резултати, ако е внесена отвън и затова искам да подчертая голямото значение на включването на гражданското общество в процеса, тъй като по този начин демокрацията се разраства органично, както се казва – сред редовите членове на обществото.

Бих искала да спомена, че Русия е партньор в процеса на сътрудничество, който систематично отказва да приеме участието на неправителствени организации в разговори между Русия и Съюза относно правата на човека. Според мен не можем да приемаме това положение в бъдеще.

Накрая, искам да кажа, че подкрепата за демокрацията следва да заема по-предна позиция в дневния ред на външната политика и политика на сигурност, както и на политиката за развитие на Съюза. За това са нужни и повече ресурси. Така например Европейският инструмент за демокрация и права на човека разполага с много скромни ресурси и следва да увеличим финансирането му.

Eva Joly, автор. – (FR) Г-жо председател, г-жо Малмстрьом, г-н член на Комисията, госпожи и господа, демокрацията и правата на човека са неразривно свързани. В крайна сметка един демократичен режим може да бъде разпознат именно по зачитането на правата на човека и на основните свободи.

Затова следва да приветстваме факта, че на 19 май Съветът посочи, че Европейският съюз трябва да възприеме по-последователен подход към демократичното управление.

Усилията, положени до този момент, бяха твърде недостатъчни. Ярък пример в това отношение е изraelско-палестинският конфликт. Въпреки че мисиата, изпратена да наблюдава палестинските избори през 2006 г., призна законността на техните резултати, Европейският съюз и неговите държави-членки решиха да бойкотират избраното правителство точно така, както бойкотираха правителството на националното единство, сформирано впоследствие за намиране на изход от застой.

Какво става с последователността и авторитета на Европейския съюз, когато собствените му решения контрастират така рязко със силно възхваляваните му принципи? И какво може да се каже за държавите-членки, които отказват да подкрепят доклада Голдстоун? Неговите заключения са справедливи и балансирани и всеобщата им подкрепа би представлявала стъпка по посока на мира.

Именно тази надежда унищожават големите сили и то поради липсата на смелост и лоялност към собствените им ценности.

Следователно не е достатъчно да се организират мисии за наблюдение на избори, особено когато впоследствие отказваме да признаем резултатите. Трябва да сме верни на себе си и да подходждаме глобално към тези въпроси.

Съветът следва бързо да приеме програма за действие в това отношение с разработка на истинска стратегия за правата на човека, която да е задължителна за всички равнища в ЕС. Необходимо е ясно да очертаем

приоритетите си и да ги интегрираме официално във всичките си инструменти: външна политика, политика за правата на човека и политика за развитие.

Какъв вид наблюдение ще извършваме в тези трети държави, в които Европейският съюз наблюдава изборите, за да се гарантира зачитане на политическия плурализъм и участие на гражданското общество в дългосрочен план?

Какви са изискванията ни относно създаването на независима съдебна система и на институции, които да са прозрачни и да се отчитат пред своите граждани?

Постоянната неяснота относно мястото, отредено на правата на човека в политиките ни, е осъдителна и има обратен ефект. Време е да внесем яснота по този въпрос, ако искаме Европейският съюз и главните му основополагащи ценности да се възприемат по-сериозно на международно равнище.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-жо председател, уважаеми колеги, в Европейския консенсус за развитие терминът „бедност“ е дефиниран от няколко гледни точки. Бедност означава липса на власт, възможности и сигурност. Развитието се възпрепятства, когато няма свобода, а свободата е ограничена без демокрация. Трудно е да се поддържа мир без демокрация. Следователно не може да има развитие без мир. И двете изискват пълно зачитане на правата на човека. Тези концепции се преплитат и ние се нуждаем от последователна всеобхватна рамка за по-добро използване на съществуващите политики и инструменти в подкрепа на изграждането на демокрацията.

Искам да благодаря на Европейския парламент за проявения голям интерес и за подкрепата му за тези действия. След седемгодишната ми дейност като член на Парламента, включително на комисията по външни работи, съм твърде добре запозната с всеотдайната ангажираност на Парламента и с реалния му принос за изграждането на демокрацията във връзка с външните отношения на ЕС.

Тази инициатива, която беше лансирана от чешкото и шведското председателство, беше неколккратно обсъждана тук в миналото, включително с колегата ми, г-жа Carlsson.

Отправната точка на инициативата е това, че изграждането на демокрация е ключов фактор не само в сътрудничеството за развитието на ЕС, но и в Общата външна политика и политиката на сигурност. Това е неоспоримо. Намерението обаче е инициативата да направи още една крачка напред. Като участник на световната сцена с 27 държави-членки и Европейски парламент и в качеството си на най-големия дарител на помощи в света ЕС следва да играе основна роля в подкрепата за изграждане на демокрацията в областта на външните си отношения. В този смисъл има символично измерение, тъй като се надяваме, че вътрешните ни успехи ще вдъхновят държавите от целия свят, с които си партнираме. Предвижда се обаче инициативата да се осъществява и на прагматично и оперативно равнище. Целта е да се гарантира пълното оползотворяване на инструментите, с които разполагаме в правните и политически рамки на ЕС, както и на институциите, по ефективен и координиран начин.

Не започваме от нулата. Вече сме постигнали много. Имаме опит в подпомагане на изграждането на демокрацията в областта на външните ни отношения. Това е приоритетна област във взаимоотношенията ни със държавите от Африка, Карибския и Тихоокеанския басейн (АКТБ) – вписана в Споразумението от Котону – и с други региони като Азия, Латинска Америка и Източна Европа. Имаме стриктни правила относно правата на човека, които включват диалог с трети държави и седем общи стратегии на ЕС.

Но определено има още възможности за подобрене. Можем да постигнем повече. Можем да се справим по-добре. Същината на демокрацията изисква нова политическа рамка, а сегашното разпределение на труда между различните стълбове не съответства непременно на съществуващите потребности. Различни инструменти се използват паралелно, а понякога и не особено последователно. Това намалява ефекта от действията ни. Възможно е също така да засегне публичността и авторитета ни, както и да ограничи възможностите ни за ефективно сътрудничество. Затова, без да създаваме нови средства или модели, искаме просто да осигурим по-добра координация и съгласуваност в начина ни на работа за подкрепа на демокрацията.

Как можем да го постигнем? Като идентифицираме конкретни начини за по-ефективно използване на инструментите на ЕС в една унифицирана рамка.

Можем да почерпим вдъхновение от някои от миналите си успехи. Един такъв пример са ангажиментите ни в района на Западните Балкани. При тях се съчетават инструменти от първия и третия стълб, като същевременно те са насочени към подпомагане на политическите реформи, включително институционално изграждане. Поради това те се превръщат в стабилна среда за демокрацията. Двете роли, които изпълнява специалният представител на ЕС, спомагат за постигане на по-добра координация и съгласуваност между различните

инструменти на ЕС. Необходимо е обаче да проявяваме скромност. В този регион се натъкваме на значителни предизвикателства.

Искам ясно да заявя позицията си. Някои хора – може би различни от присъстващите тук – се опасяват, че тази инициатива ще внесе нова условност в помощите за развитие. Естествено, това е деликатна тема. Но разговорите с нашите партньорски страни за правата на човека и демокрацията в никакъв случай не могат да възпъщават условността.

Къде се намираме сега? Съответните работни групи започнаха да обсъждат предложенията за заключения на Съвета въз основа на различни становища. Опираме се на работата, започната от чешкото председателство, което проведе специална конференция, посветена на ЕС и изграждането на демокрацията.

Запознах се и с един много интересен доклад на Международния институт за демокрация и електорална подкрепа, в който се прави сравнение между намеренията ни при изграждането на демокрация и начина, по който те се възприемат от партньорите ни.

Прекалено рано е за оценка на инициативата, но искам да подчертая, че процесът вече осигурява добавена стойност. Субектите, които отговарят за въпросите на развитието и правата на човека, работят заедно в по-тясно сътрудничество. Провеждат се и обсъждания относно развитието и правата на човека в работните групи на Съвета, било то паралелно или на съвместни заседания. Това, само по себе си, е добавена стойност и важен момент от цялата инициатива. Работим по въпроса за приемането на заключенията на Съвета по време на заседанието на Съвета по общи въпроси и външни отношения през ноември.

Едно от обсъжданите предложения се отнася до необходимостта от конкретни за държавите подходи, които да се основават на задълбочен анализ на състоянието на държавата и които да захранват процеса на изграждане на демокрацията на равнище на ЕС и да влияят върху избора на подходящия инструмент.

Друго предложение е свързано с потребността от реално партньорство, основавано на диалог и консултации, в рамките на което подкрепата за демокрацията се третира като отделна тема, а разнообразните диалогични формати са по-добре съгласувани и координирани.

Важна е подкрепата на ЕС за изборните процеси по света. В това отношение Съветът и Европейският парламент са до голяма степен на едно и също мнение. Споделяме опасенията, които Парламентът изпитва понякога, що се отнася до необходимостта „да се отиде отвъд изборите“. Подкрепата на изборите трябва да стане част от един непрекъснат процес, който включва проследяване на политическите събития в продължение на дълъг период. Това означава, че следва да съсредоточим вниманието си върху онова, което се случва при подготовката на изборите, по време на изборите и между изборите, за да се гарантира наличието на функциониращи механизми за търсене на отговорност.

Не бих могла да подчертая по-силно значимата роля на различните ни парламенти – с други думи, ролята на Европейския парламент и на националните парламенти – в процеса на изграждане на демокрацията. Те трябва да бъдат изцяло ангажирани с дейността на ЕС.

Надявам се, че Договорът от Лисабон ще влезе в сила в близко бъдеще. Тези нови „правила на играта“ за Съюза ще доведат до по-демократичен и по-ефективен ЕС. Договорът ще спомогне и за превръщането на Европа в по-изразен участник на световната сцена чрез създаване на Европейска служба за външна дейност. Тук идеята е в крайна сметка да се постигне по-голямо съгласуване между външните политики на ЕС и да се запълнят празнините между работата на Комисията и тази на Съвета, така че политиките да се движат в еднаква посока. Наред с Европейската служба за външна дейност, ще се подобрява политическата рамка за подпомагане на изграждането на демокрацията, за да може ЕС да оказва още по-силна подкрепа на събития в различни краища на света.

Подкрепата на ЕС за изграждане на демокрацията е неимоверно важна. Ако една демократична държава не може да задоволи основните потребности на своите граждани и да стимулира икономическото и социално развитие, това ще предизвика недоволство от функционирането на демокрацията. В такъв случай правителството рискува да загуби както легитимността си, така и политическата си подкрепа.

Бих искала да благодаря на членовете на Европейския парламент за настойчивостта им по този въпрос. Вие давате своя принос чрез вашата ангажираност, чрез законодателните актове, чрез връзките и контактите си с парламентите по целия свят и чрез участието си в мисиите на ЕС за наблюдение на избори. Поради тази причина вие сте основна сила в изграждането на демокрацията и аз се надявам, че Европейският парламент ще продължи да изпълнява ролята си още дълго време.

Véronique De Keyser, *от името на групата S&D.* – (FR) Г-жо председател, как може човек да постигне демокрация в една държава? Като се ослани на гражданското си общество и го укрепва, като се бори с бедността и изключването и като предоставя свободи на жените.

Европа не е толкова наивна, че да повярва във възможността да постигне демокрация с помощта на танкове и бомби, въпреки че някои държави-членки вероятно са били жертва на тази заблуда. Затова Европа трябва да поеме ролята си на мека сила. Това е неблагодарна, трудна роля. Тя се е въоръжила с Европейски инструмент за демокрация и права на човека, който днес наподобява новородено дете. Той е крехък, но многообещаващ, ако за него се полагат големи грижи. Неправителствените организации могат да му представят проекти без подкрепата на своето правителството, а това е важно.

Мисиите за наблюдение на избори обаче също се финансират от силно ограничени бюджет за този инструмент. Това са мисии от решаващо значение, които в рамките на около 10 години успяха да докажат своята ценност, но във връзка с които Парламентът вече поиска повече ресурси и определено повече последващи действия – благодаря, г-жо Малмстрьом – но също и по-голяма политическа последователност по отношение на начина, по който следим тяхната законосъобразност и тук напълно подкрепям казаното от г-жа Joly относно някои от мисиите ни. Не би било нормално, ако страна, която предприема демократичен електорален процес, не бъде подпомогната за неговото укрепване.

Онези, които разглеждат нещата в краткосрочен план, несъмнено считат, че демокрацията струва скъпо. Не толкова скъпо, колкото войната – това е сигурно и това са данни, които Службата за външна дейност определено ще вземе предвид при осъществяване на дейността си.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н ROUČEK

Заместник-председател

Charles Goerens, *от името на групата ALDE.* – (FR) Г-н председател, възможно ли е да има демокрация без свобода? Не. Възможно ли е да има свобода без права? Разбира се, че не. Това ни връща към идеята за правата на човека в настоящите разисквания.

Joseph Ki-Zerbo, велик учен от Буркина Фасо, е дал отговор на този въпрос като е казал, че онзи, който живее в крайна бедност не е свободен, защото не може да избира между няколко възможности. Затова бедността е синоним на липса на свобода. Затова има тясна връзка между свобода, демокрация и права на човека.

Следователно, не е чудно, че това се споменава многократно в основните текстове, които регламентират отношенията между Европейския съюз и трети държави, като се започне от Споразумението от Котону, което включва, по-конкретно, клауза относно правата на човека и демокрацията в светлината на политическия диалог с държавите от АКТЕ. Поради това насърчаването на демокрацията води до възникването на фундаментални въпроси, свързани с интелигентното формулиране на условия.

Въз основа на тези няколко наблюдения стигаме до извода, че демокрацията не е първоизточникът на развитието, а много често е резултат от него. Този факт не може да се пренебрегне при формирането на партньорства между Европейския съюз и трети държави. Няма да постигнем напредък без решителност, но няма да постигнем напредък и без търпение. Днес има значителен брой държави, които поемат по пътя на демократичния процес. Европа има заслуга за това, че подкрепи тези процеси благодарение на една стратегия, която обединява повелите на борбата срещу бедността, кодификацията на правата на човека и насърчаването на принципите на демокрацията и правовата държава. Въпреки всички критики, които току-що бяха отправени към политиката и които споделям, продължавам да съм убеден, че онова за което е доказано, че дава резултати в миналото, следва да ни напътства и в бъдещите ни действия.

Richard Howitt (S&D). – (EN) Г-н председател, демократизацията спомага за мирното осъществяване на политиката, на политическите промени и за управлението на властта в обществото, както и за зачитането на правата на човека. Подпомагането на демокрацията лежи в основата на външнополитическите ни цели за предотвратяване на конфликтите и намаляване на бедността. Затова с удоволствие внесох парламентарното предложение за изменение, в което се призовава за европейски консенсус относно демократизацията, и бих искал да поздравя шведското председателство за неговата инициатива в това отношение.

Изразявам твърдо убеждение, че демократизацията следва да бъде вдъхновение за всички политики на Европейския съюз относно трети държави. Трябва да кажа, че осъждам групата на Европейските консерватори и реформисти за това, че се противопоставиха на параграф 10 от нашия текст и сякаш ни наведоха на мисълта, че Европа може да говори едно нещо за демокрацията, а да върши друго по отношение на недемократичните страни, когато това ни е удобно. Не.

Накрая, както каза г-жа Малмстрьом, изграждането на демокрацията означава много повече от провеждането на избори: тя означава изграждане на плуралистично гражданско общество. Ето защо Европа следва да финансира неправителствени организации, които увеличават участието на гражданите, да подкрепя участието на маргинализирани групи, да осигурява обучения на юристи, да насърчава свободата на изразяване и на сдружаване, както и да укрепва политическите партии в Парламента. Това означава да подкрепя подема на гражданския сектор.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (EN) Г-н председател, бих искала да разгледам въпроса за изграждането на демокрацията във връзка с източните ни съседи. През последните години в тези държави имаше стагнация, а в някои случаи и отстъпление от демократичните стандарти. Събитията в Грузия и Молдова пораждат най-голямо безпокойство.

Гръбнакът на всяка демократична политика: добре функциониращо – наблюдавам на добре функциониращо – гражданско общество, по същество липсва при всичките ни източни съседи. Бих искала да поздравя Швеция, държавата, което председателства понастоящем, за това, че беше един от инициаторите на политиката за Източно партньорство. Тази политика има потенциал да доближи повече източните ни съседи до ЕС. В много отношения обаче Източното партньорство не успява да осигури действително значими стимули, така че тези държави да предприемат болезнени и дълги реформи.

Допълнителният ми въпрос е следният: каква е позицията на Съвета в това отношение? С други думи, какви елементи са в процес на подготовка? Имаме ли намерение да действваме по-енергично, за да гарантираме укрепването в този и много други размирни и деликатни райони?

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Г-н председател, накрая бих искала да кажа на г-жа Малмстрьом, че, по мое мнение ние, като Съюз, проявяваме две слабости, когато става въпрос за опити за насърчаване на демокрацията и правата на човека в целия свят. Държавите-членки често имат много противоречиви и различни стремежи. Изглежда, че забраната за износ на оръжия за Узбекистан е точно такъв случай: не всички държави-членки са на едно мнение. Как можем да следваме обща политика при това положение?

На второ място, искам да кажа, че Узбекистан също е добър пример за държава, която заявява пред нас, че Европейският съюз няма на какво да я научи относно демокрацията и правата на човека, защото Съюзът също си има недостатъци и проблеми. Как можем да се отървем от тези двойни стандарти? Имаме навика да поучаваме другите, но самите ние не винаги следваме собствените си съвети. Мисля си и за споменатата от Вас идея относно изграждането на демокрацията, която насочи вниманието към тези двойни стандарти.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, бих искала да изразя благодарността си към членовете на Парламента за ангажираността им с този въпрос. Имаме пълно съгласие относно необходимостта от укрепване на демокрацията в областта на външната политика на ЕС. Днес в период на икономическа криза е особено важно това измерение да не бъде пренебрегнато. Знаем, че множество развиващи се страни са много силно засегнати от кризата. Рецесията води до недоволство и социално напрежение. Ако в такива обстоятелства липсват добре функциониращи демократични институции, нещата могат сериозно да се объркат. Затова е важно да има сигурни демократични институции и силно гражданско общество, способно да се справи с подобни кризи.

Източното партньорство е много важен инструмент, не на последно място за укрепване на демокрацията. Усилено работим по този въпрос. Ще проведем среща на външни министри през декември и се надяваме, че ще можем да започнем прилагането на голям брой конкретни мерки в началото на 2010 г. Източното партньорство е важен инструмент за укрепване на демокрацията сред непосредствените ни съседи.

Г-жа Hautala повдигна въпроса за Узбекистан. Това, разбира се, е много сериозна тема. Там положението с правата на човека далеч не е задоволително. Г-жа Hautala несъмнено е осведомена, че за разширяване на санкциите се изисква единодушие в Съвета. Понастоящем Съветът не е единодушен. Имаме обаче съгласие по отношение на целта, която е укрепване на демокрацията и правата на човека в Узбекистан. Надяваме се, че средството за нейното постигане е по-силната ангажираност. Надяваме се, че ще можем да открием алтернативни начини за укрепване на демокрацията чрез непрестанна оценка на положението във връзка с правата на човека и обмисляне на вида отношения, които следва да поддържаме с Узбекистан. Има и други методи за постигане на влияние, които вероятно са по-ефективни от оръжейното ембарго. Много малко държави осъществяват оръжейна търговия с Узбекистан, поради което евентуално оръжейно ембарго може да се окаже по-скоро символичен жест, отколкото каквото и да било друго. Както споменах обаче, първото изискване е наличие на единодушие в Съвета, каквото понастоящем нямаме.

За да може Европейският съюз да бъде надежден в отношенията си с външния свят в областта на правата на човека и демокрацията, трябва да сме силни и в рамките на ЕС. Съществуват недостатъци. Може би те не са съизмерими с ужасните несправедливости, извършени в други държави, но ЕС има вътрешни недостатъци. Следва постоянно да сме бдителни в това отношение, ако искаме да сме надеждни при взаимоотношенията си с външния свят.

Накрая, бих искала да ви благодаря за това разискване и за отличната резолюция, която видях, че е внесена за обсъждане от Парламента. Все още не съм успяла да разгледам всички изменения, но смятам, че внесената за обсъждане резолюция е много добра. Тя е в пълно съзвучие с амбициите на шведското председателство. Както беше споменато, надяваме се, че ще можем да приемем заключенията на Съвета по време на срещата със Съвета по общи въпроси и външни отношения през ноември. След това с нетърпение ще очакваме продължението на обсъжданията с Парламента по този въпрос.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе от 11,00 ч. в четвъртък, 22 октомври.

Писмени изявления (член 149)

Proinsias De Rossa (S&D), в писмена форма. – (EN) Напълно подкрепям призива за по-последователна и ефективна рамка за подкрепа, от страна на ЕС, на изграждането на демокрация, за насърчаване на демократичните ценности и зачитане на правата на човека по света. Самият Европейски съюз е основан именно на ценностите на демокрацията и правата на човека. Действително критериите от Копенхаген, които регламентират условията за присъединяване към ЕС, изискват от кандидатките за членство „устойчивост на институциите, която гарантира демокрация, върховенството на закона, спазване на правата на човека, и зачитане и защита на малцинствата“. Договорът от Лисабон допълнително увеличава ангажимента на Съюза да продължи външната си дейност в съответствие с основополагащите си принципи. Действително основна цел на Общата външна политика и политика на сигурност е да се затвърди демокрацията, принципите на правовата държава и зачитането на правата на човека. Настоятелно призовавам за незабавното създаване на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) не само като помощно средство за изграждане на демокрацията, но и като служба, отчитаща се по демократичен начин пред Европейския парламент. Демокрацията е универсална ценност. Демократизацията и доброто управление са не само цели сами по себе си, но са и от първостепенно значение за намаляване на бедността, за устойчиво развитие, за мир и стабилност. Демокрацията, развитието и зачитането на правата на човека, включително икономическите, социалните и културните права, са действително взаимозависими и взаимно усилващи се.

14. Време за въпроси (въпроси към Комисията)

Председател. – Следващата точка е време за въпроси (B7-0212/2009).

Отправени са следните въпроси към Комисията.

Част първа

Въпрос № 21, внесен от **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou** (H-0311/09)

Относно: Участие на жените на пазара на труда при заемането на отговорни постове

Според наскоро представени данни продължава да се наблюдава недостатъчно представяне на жените на европейския пазар на труда по отношение на отговорните постове: в най-големите европейски предприятия от всеки десет члена на управителния съвет има средно по една жена.

Как оценява Комисията инициативите на държавите-членки за насърчаването на назначенията на жени на икономически отговорни постове? Кои добри практики са се отличили по-специално в рамките на функционирането на Европейската мрежа на жените при процедурите на взимане на решения от политическо и икономическо естество? Подкрепя ли предложенията за квота за жените в управителните съвети на големите предприятия? Какви предложения и инициативи възнамерява да представи Комисията с оглед на крайната оценка на Пътната карта за равенството между мъжете и жените, както и на преразглеждането на насоките на Лисабонската стратегия през 2010 г.?

Владимир Шпидла, член на Комисията. – (CS) Г-н председател, госпожи и господа, броят на жените, участващи в процеса на вземане на решения, може да се е повишил през последните години, но властта в

политическата и икономическата област все още е категорично в ръцете на мъжете. Стереотипните схващания относно ролята на жените и мъжете и затрудненията в установяването на равновесие между работата и личния живот, наред с други форми на открита или скрита дискриминация, представляват препятствия, които пречат на жените да получат достъп до отговорни и ръководни постове.

През последните десетилетия жените участват все повече при вземането на политически решения в повечето държави от ЕС. Темпът на тези промени е бавен и, за съжаление, общият дял на жените на властови позиции продължава да е нисък. В икономическата сфера делът на жените, които имат правомощия да вземат решения, е много незадоволителен. В частния сектор девет от десет директорски постове във водещи европейски дружества се заемат от мъже. Едва 3% от тези дружества имат управителни съвети, ръководени от жени.

Комисията отдава голямо значение на подкрепата за по-добро представителство на жените на ръководни длъжности и подкрепя дейностите на държавите-членки в това отношение, като събира, анализира и разпространява съпоставими данни в тази област, като подкрепя мрежи от заинтересовани страни и насърчава обмена на опит и доказаните подходи на европейско равнище. Европейската мрежа за подкрепа на жени на ръководни длъжности, създадена от Комисията през юни 2008 г., подчерта значението на мерките, насочени към подкрепянето на ръководството, разработването на мрежи за подкрепа на жените, повишаване на репутацията на жените, които поемат ръководни постове, и насърчаване на жените да кандидатстват за висши длъжности. През 2010 г. Комисията ще организира информационни дейности и обмен на доказани подходи.

Комисията съобщава със задоволство, че много държави-членки са предприели инициативи за подкрепа на достъпа на жените до ръководни длъжности, по-конкретно чрез културни събития в частния сектор, образователни програми за жените, които проявяват интерес към кариера на най-високо равнище, разработването на харта или отличителен знак за дружествата, които подкрепят равенството между половете, въвеждането на кодекси за добри практики в дружествата и прояви в подкрепа на равновесието между работа и личен живот и борба срещу предразсъдъците, основани на пола.

Определянето на квоти за жени в управителните съвети на големи дружества се обсъжда. Според мен във връзка с това е необходимо да се проучи скандинавският опит, където е възприет този радикален подход. Изцяло зависи обаче от преценката на държавите-членки каква стратегия ще изберат въз основа на конкретните обстоятелства. Бих искал да изтъкна, че член 141, параграф 4 от Договора допуска държавите-членки да предприемат мерки за положителни действия. Съдът на Европейския съюз обаче дава ограничително тълкуване на това мнение и забранява автоматичното приемане на такива мерки, като поставя изискване всеки случай да се проучва поотделно според обективни критерии.

Комисията възнамерява да предложи нова стратегическа рамка за равенство между половете в средата на 2010 г., която ще бъде съпроводена с подробен анализ на въздействието и ще отчита резултатите от изпълнението на действащия план за периода 2006-2010 г. Подкрепата за по-голямото участие на жените на ръководни длъжности следва да се превърне в приоритет за Комисията. И не на последно място, Комисията ще представи предложение в началото на следващата година за нова стратегия за растеж и заетост след 2010 г. Въпросът за равенството между половете следва да бъде централен елемент в новата стратегия.

Госпожи и господа, исках да подчертая, че равното представителство на мъжете и жените е въпрос не само на политически принцип, демокрация и етика, но по същество е и основен икономически въпрос, тъй като не може да съществува надежда за бъдещо развитие, освен ако нашето общество не използва всички свои таланти по най-добрия възможен начин. Следователно трябва категорично да заявя, че равенството между половете и подходящото представителство на жените на ръководни постове само по себе си представлява активен компонент от европейската конкурентоспособност.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Г-н член на Комисията още веднъж Ви благодаря за Вашата ангажираност към насърчаването на жените на отговорни постове. Позволете ми да кажа, че моят въпрос беше по-конкретен. Във връзка с прегледа на целите от Лисабон и оценката на пътната карта ще предложи ли Европейската комисия конкретни мерки за противодействие на липсата на жени на отговорни постове на пазара на труда.

Дали моделите, норвежкият модел, който Вие споменахте, ще бъдат вдъхновение в качеството им на насока? По какъв начин практиката на Съда на Европейския съюз, на която се позовахте, се свързва с това? Насърчаващо или обезкуражаващо е за Вас, представлявайки Европейската комисия, да възприемете позиция в полза на една посока?

Владимир Шпидла, член на Комисията. – (CS) Благодаря Ви за уточняващия въпрос. По мое мнение, аз се изразих ясно по въпроса, но независимо от това, мисля, че се налага да бъде още-по ясен. Комисията като

цяло счита равните възможности за основен компонент на европейската конкурентоспособност, независимо от моралните задължения, свързани с това. Тази форма на равенство ще бъде високо приоритетен компонент на бъдещите стратегии и ние предлагаме подходящи мерки, които биха могли да изведат на по-преден план въпроса във всички съответни документи. Бих искал да заявя, че ние трябва винаги да оставаме в рамката на Договора, разбира се, но сме подготвени да използваме тази рамка изцяло.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, това, което току-що казахте, действително прозвуча много добре, но политиките винаги трябва да следят за това дали техните действия отговарят на думите им. Имам въпрос към Вас, а именно, как става така, че през последните пет години имам възможност да работя само с мъже членове на Комисията на високопоставени длъжности? Как е възможно Комисията да не е установила равенство на половете в своя състав? Изглежда също така, че за Комисията ще бъде невъзможно да установи равновесие на половете в своя състав и за в бъдеще. Няма ли да бъде добре да се даде пример веднъж завинаги, за да се разполага с повече авторитет при предприемане на бъдещи стъпки?

Владимир Шпидла, член на Комисията. – (CS) Мисля, че ще бъде уместно да подчертая, че в Комисията понастоящем има по-голямо представителство на жените от когато и да било преди. Би било уместно също така да се изтъкне, че моите колеги жени са отговаряли и продължават да отговарят за най-важните портфейли. В това няма никакво съмнение. Мога да посоча Нели Крус, Далия Грибаускайте, и т.н., тъй като просто всички мои колеги жени отговарят за много важни портфейли. Следователно Комисията дава пример от тази гледна точка, но е ясно, че назначаването на членовете на Комисията е от компетентността на държавите-членки и ако държавите-членки не представят кандидатури на жени, това естествено ще се отрази на състава на Комисията. Що се отнася до структурата на европейската администрация, Вие знаете много добре, че Комисията има планове за подобряване на положението и ще продължи да прави подобрения, тъй като все още сме далече от постигането на подходящо представителство на жените и мъжете и с удоволствие заявявам, че благодарение на усилията на моя колега, Сийм Калас, постигнахме ясно изразен напредък, ако съпоставите цифрите от началото с положението днес. Въпреки това сте прав, че положението далеч не е задоволително.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Г-н председател, всяка година водим този разговор и оставам с впечатлението, че политиките трябва да се променят, ако искаме да имаме повече хора – и по-конкретно повече жени – участващи в Комисията, Съвета и Парламента, които изглежда не желаят това. Начинът, по който ние работим в парламента, не е подходящ за родители с деца – независимо дали са мъже или жени – и човек трябва да направи своя избор. Аз избрах тази кариера, но имам някого, който избра да остане в къщи. Мисля, че трябва да бъдем реалисти в обсъжданията си за това кое е практично.

Владимир Шпидла, член на Комисията. – (CS) Във въвеждащото си изказване изтъкнах, че съществуват много ситуации, които са както отрицателни, така и положителни. Очевидно е, че всички ние в крайна сметка вземаме своите основни решения, макар да е ясно, че някои институции, някои политики и някои договорености предоставят много повече свобода на избор на хората в сравнение с други. Следователно за мен е ясно, че освен всичко друго трябва да предприемем конституционен подход към равните възможности и премахването на всички видове дискриминация, независимо дали пряка или косвена, тъй като към момента не е ясно, че мъжете и жените разполагат с еднакъв избор. Жените са все още в по-неизгодно положение, което, за съжаление, освен всичко друго открито се проявява в липсата на достъп до постове, на които се вземат политически или икономически решения.

Председател. – Въпроси 22 и 23 отпадат поради отсъствие на техните вносители.

Част втора

Въпрос № 24, внесен от **Bernd Posselt** (H-0304/09)

Относно: Грижата за езиците в граничните райони

Счита ли Комисията, че в държавите-членки и на равнището на ЕС се предприемат достатъчно мерки за това, младите хора, живеещи в граничните райони между държави-членки, да изучават по-добре езика на съответната съседна държава? Могат ли националните малцинства и трансграничните региони да играят конкретна положителна роля в това отношение?

Леонард Орбан, член на Комисията. – (RO) В съответствие с член 149 от Договора за ЕО, съдържанието на образователните програми и организацията на образователните системи е отговорност единствено на държавите-членки. Както е посочено в съответния член, ЕС допринася за развитието на качествено обучение чрез насърчване на сътрудничеството между държавите-членки и, ако е необходимо, чрез подпомагане и допълване на техните действия. От друга страна, Комисията счита, че изборът на езиците, преподавани в

училищата на държавите-членки, трябва да отчита географското местоположение и присъствието на национални малцинства.

Този въпрос е подчертан в Съобщението от септември 2008, озаглавено „Многоезичието: преимущество за Европа и обща отговорност“, в което се посочва, че все още са необходими усилия за увеличаване на броя на преподаваните езици, по-конкретно що се отнася до избора на втори чужд език, като се отчитат местните условия. Като част от процедурите за разширяване на възможностите по отношение на преподаваните езици Европейската комисия предлага да се установи диалог между образователните органи и доставчиците на образователни услуги например чрез програмата „Комениус Регио“, партньорства със заинтересовани местни организации и чрез побратимяване с институции в други държави.

Програмите на ЕС за образование, обучение и млади хора подкрепят изучаването на всички езици, говорени в Европейския съюз, включително езиците на малцинствата, като помагат на младите хора, пътуващи в чужбина с цел изучаването на тези езици.

Програмите за насърчаване на европейското трансгранично териториално сътрудничество могат да подпомогнат и действия във връзка с обучението и социалното включване, включително изучаването на езици. Например проектът „*Avenir éducatif commun*“, подкрепен от трансграничната програма на Франция и Обединеното кралство за периода 2007-2013 г., цели създаването на трансгранична мрежа от училища, особено за изучаване на езици и за първи стъпки в работната сфера. Общата стойност е 2,2 млн. евро с партньори, участващи от двете страни на Ла Манша.

Друг пример от друга част на Европа се откроява с проект, реализиран под формата на три трансгранични програми с участието на Виена: Австрия-Чешката република, Австрия-Словакия и Австрия-Унгария. Проектът включва подготовка на млади хора за живот в трансграничния регион в Централна Европа, по-конкретно, като предлага образование, насочено към придобиване на различни умения: езикови, межкултурни, комуникационни и познавателни. Общата стойност на проекта е 791 000 евро.

Председател. – Искам да попитам г-н Posselt дали има допълнителен въпрос.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Г-н председател, Вие сте впечатляващ пример за многоезичие. На първо място, бих искал да попитам члена на Комисията дали подобен проект като този, който той спомена, а именно проектът между Австрия и Унгария и между Австрия, Чешката република и Словакия не може да бъде осъществен между Унгария и Словакия? Това определено би било много полезно и ползотворно от политическа гледна точка. Втората ми бележка е, че смятам, че следва да има повече практическо обучение по езиците на съседните страни в гранични региони, като чешкия в Източна Бавария, но то не трябва да се ограничава до училищата. В Ширдинг например имаме германско-чешка детска градина. Бихте ли оказали подкрепа и на детските градини? Интересувам се също така и от обучението на възрастните – ученето през целия живот – по този начин по възрастните поколения в граничните региони също ще имат възможност да научат езика на съседите.

Леонард Орбан, член на Комисията. – (RO) Благодаря Ви за допълнителния въпрос. Що се отнася до първия въпрос относно евентуален проект между Унгария и Словакия, ако такъв проект бъде внесен в Европейската комисия, ние със сигурност ще му отделим най-голямо внимание. По този начин искаме да допринесем за намиране на решения от взаимен интерес за двете страни.

Що се отнася до втория въпрос, искам преди всичко да подчертая, че през септември поставихме началото на инициатива, свързана с ранното изучаване на чужди езици. Тя ще продължи няколко години и вече се радва на особена степен на успех. Като част от тази инициатива в държавите-членки се провежда кампания за насърчаване на родителите на деца на възраст от 2 до 6 години да мотивират своите деца да учат чужди езици.

По отношение на втората част на въпроса относно ученето през целия живот, това е основната цел на политиката, която насърчаваме. Разполагаме с голям брой проекти, насочени към изучаването на чужди езици и придобиването на межкултурни умения за хора, които са извън системата на образованието, включително тези, които посещават професионални колежи, тези, които, така да се каже, имат по-малко възможности, както и за пенсионери и безработни лица. Това положение е отразено не само в начина, по който финансираме различните проекти, но е и много ясно очертано в стратегията, която Европейската комисия прие през 2008 г.

Ние искаме всички граждани на Европейския съюз, не само младите хора, да имат средствата и възможността да научат най-малко два чужди езика.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Г-н член на Комисията, искам да Ви благодаря за интересната информация, но във Вашия отговор Вие се съсредоточихте върху училищата, макар да са направени опити за

основаване на университети и в няколко погранични градове. Такъв вид университети са създадени например на границата между Полша и Германия във Франкфурт – Европейски университет „Виадрина“. Искам да попитам следното: дали в рамките на различните училища, за които говорихте, се разглеждат възможностите за подкрепа и за този вид висши образователни институции, а именно университети, които възникнаха в различни градове, разположени на националните граници на територията на Европейския съюз?

Леонард Орбан, член на Комисията. – (RO) Ако университетите са в състояние да предложат проекти, за да отговорят на изискванията на програмата за учене през целия живот за периода 2007-2013 г., Европейската комисия е подготвена да финансира и тези проекти. В действителност искам да спомена пред Вас, че цяла поредица от проекти, които вече се финансират от Европейската комисия, включват и голям брой университети като партньори в целия Европейски съюз. Следователно моят отговор е категорично „да“. От значение е единствено качеството на предложения от различните представители проект.

Paul Rübиг (PPE). – (DE) Г-н председател, разполагаме с различни програми „Еразъм“ за студенти, млади предприемачи, а сега и за журналисти. Мислите ли, че ще бъде възможно да се използват програмите „Еразъм“ и за подобряване на комуникацията в граничните региони и върху какво бихте поставили акцента в това отношение?

Леонард Орбан, член на Комисията. – (RO) Моят отговор на този въпрос е категорично „да“. Що се отнася до програмата „Еразъм“ – това, което преди около 20 години започна като програма, на която различни организации в ЕС не гледаха много положително, понастоящем е една от най-успешните програми в Европейския съюз.

По време на честите посещения, които направих не само в столиците на държавите-членки, но и в много различни региони в Европейския съюз, имах възможност да бъда свидетел на изключително положителното въздействие на тази програма. Темата за университетите в Полша и Германия вече беше спомената по-рано. Спомням си с удоволствие, че когато посетих университета във Варшава, имах възможност да се срещна с голям брой германски студенти в Полша, които имаха шанса чрез програмата „Еразъм“ да придобият знания по полски, както и познания за полската култура, с други думи, това, което бихме определили като межкултурни знания.

Те много ясно показват колко ефикасно и ефективно е това знание. В заключение на моя отговор искам да Ви напомня, че председателят на Комисията, г-н Барозу, спомена за намерението си през предстоящия си мандат във времето напред да насърчава тези инициативи, свързани с укрепването и ускоряването на движението на млади хора, точно с цел те да могат да придобият тези умения, които са все по-необходими.

Председател. – Въпрос № 25, внесен от **Nikolaos Chountis** (H-0320/09)

Относно: Бездействие на Комисията при разследването на скандала Siemens

Скандалът Siemens е най-важният сред случаите на корупция, разтърсили Европейския съюз през последните пет години. От съдебното разследване, решенията на съдилищата, признанията на замесените лица и публичните изявления на самото дружество излиза, че политически партии и отговорни лица в различни държави, сред които и Гърция, са били подкупени с цел дружеството да получи предимство при възлагането на държавни поръчки и поръчки за предприятия с държавно участие, много от които се съфинансират със средства на Общността.

От момента, в който скандалът Siemens стана обществено достояние, членът на Комисията, отговарящ за борбата с измамите, г-н Сийм Калас, отговаря в рамките на парламентарния контрол, че разследването не е от компетентностите на Европейския съюз, както и че държавите-членки не са поискали помощта на Европейската служба за борба с измамите (OLAF). Имайки предвид това изказване, може ли Комисията да отговори: по какъв начин Европейската комисия и службата за борба с измамите, която отговаря за разследванията на случаите на измама, отнасящи се до бюджета на Общността, се грижат за сигурността на парите на европейските граждани? По какъв начин Комисията и OLAF са допринесли за изясняването на този скандал и са изискали прозрачност? Какъв е отчетът на Комисията и OLAF по този случай?

Сийм Калас, заместник-председател на Комисията. – (EN) Комисията отделя голямо внимание на всички случаи на корупция в цяла Европа, но трябва да кажа, че броят на текущите случаи, пряко и непряко засягащи „Siemens“, в които са намесени средства от ЕС, е доста ограничен. Следващата информация представлява преглед на четири от поставените въпроса.

Случай, който в момента се разследва от OLAF и е приключен през последното тримесечие на 2003 г., засягащ външната помощ, е внесен за съдебно разглеждане в Германия. OLAF следи отблизо съдебното производство в тази държава.

Втори случай на OLAF, отнасящ се до проекти, финансирани от ЕИБ, понастоящем се разследва. Той е свързан с процедури по възлагане на обществени поръчки.

На трето място, още един въпрос, свързан с проекти, финансирани от Европейската инвестиционна банка и засягащи процедури по възлагане на обществени поръчки, понастоящем се преценява от OLAF с цел да се установи дали са налице достатъчно сериозни съмнения за измама или нередност в ущърб на финансовите интереси на ЕС. Въз основа на резултатите от тази оценка OLAF ще реши дали да образува преписка по въпроса.

И накрая, на четвърто място, Върховният съд на Испания постанови решение от 4 ноември 2008 г. по дело, отнасящо се до Структурни фондове и в което „Siemens“ беше първоначално замесен. Случаят е разследван от националните органи в средата на 90-те години на миналия век, а съответното съдебно производство е проследено отблизо от UCLAF и впоследствие от OLAF. Това решение, наред с другото, осъжда няколко лица на лишаване от свобода и налага глоби за фалшификация. Следва обаче да се отбележи също, че в този случай „Siemens“ е оправдан по делото с първоинстанционното решение на Наказателния съд в Мадрид, постановено на 22 юни 2006 г.

Както при всички такива случаи, основният момент е, че OLAF не е правораздавателен орган. OLAF сътрудничи тясно с държавите-членки; последните имат задължението да информират OLAF, а OLAF естествено следи и отделя сериозно внимание на всички случаи, в които по някакъв начин са намесени средства на ЕС или които се разследват.

Това е общата картина. OLAF участва активно и в международно сътрудничество с всички други международни институции в противодействието срещу злоупотребата с парични средства, предоставени като хуманитарна помощ и други проекти.

Във връзка с евентуални конкретни елементи по случая, ако уважаемият член на ЕП разполага с материал, който би могъл да е от значение за този въпрос, Комисията би го насърчила да го предаде на OLAF, който ще го прецени и ще вземе съответните решения по него в съответствие със своя мандат.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, г-н член на Комисията, нагласата в Гърция за скандала „Siemens“ отговаря в основни линии на съобщеното в печата. С други думи, вижданията са, че скандалът – най-големият в следвоенна Гърция – категорично върви към ограничаване вследствие на второто решение на Върховния конституционен съд на Германия, което постановява, че г-н Христофоракос, бивш ръководител на „Siemens Hellas“ и висш прелат на корупцията, не може да бъде екстрадиран от Германия в Гърция.

Такава е нагласата. По този начин се развива скандалът в Гърция, скандалът в който вследствие на признания и осъждания от германските съдилища бяха замесени държавни служители, служители, които в продължение на години са били подкупвани с мръсните му пари, за да възлагат неизвестен брой договори за обществени поръчки и за извършване на работа на „Siemens“.

Отново Ви питам, г-н член на Комисията, тъй като всички знаем, че повечето от тези обществени поръчки са съфинансирани, единствено Вашите служби – и за съжаление Вашите отговори потвърждават това – се правят, че не знаят за това, като се крият зад произволни, по мое мнение, термини от разпоредби на Общността. Бяха зададени въпроси и отговорите на тях са: дайте ни информация, ние разследваме въпроса, ние наблюдаваме случая. Искам конкретен отговор. Г-н член на Комисията, Вие имате задължение да пестите парите на европейските данъкоплатци. Какво ще направи Комисията, за да предаде на съд лица, за които е потвърдено, че нарушават общностното законодателство в областта на обществените поръчки?

Сийм Калас, заместник-председател на Комисията. – (EN) В моята област на компетентност за освобождаване от отговорност за бюджета скоро ще се явя пред Парламента и комисията по бюджетен контрол, за да обясня какво следва да се направи, за да се защити и гарантира правилното използване на европейските средства; това са много широкообхватни теми.

Отново казвам, ако разполагате с каквато и да било информация, свързана със злоупотреба с пари при съфинансирани проекти, бихме се радвали много – както и ГД REGIO и други отдели – да получим такава информация. Мога да Ви уверя, че тя ще бъде разгледана много сериозно.

Що се отнася до екстрадицията на физическо лице от една държава членка към друга обаче, това е въпрос от компетентността на държавите-членки и никоя от генералните дирекции в моята област на компетентност не може да направи нищо, за да улесни екстрадицията на лицето, за което тя е поискана.

Председател. – Въпрос № 26, внесен от **Gay Mitchell** (H-0336/09)

Относно: Контрабанда на цигари и свързаните с това приходи

В съобщение за пресата от август на Европейската служба за борба с измамите се споменава за осъден крупен контрабандист на цигари в САЩ. Това заслужава да бъде приветствано, но същевременно е факт, че незаконната търговия с цигари коства на Европейския съюз 9,5 милиарда евро загуба на приходи всяка година и тези пари отиват у престъпници и са били използвани за финансиране на терористични организации като Истинската ИРА.

Каква е стратегията на Комисията по отношение на факта, че 97% от незаконните цигари се изплъзват от обхвата на легитимната данъчна мрежа за сметка на европейския данъкоплатец и впоследствие в ущърб на европейската сигурност?

Сийм Калас, заместник-председател на Комисията. – (EN) Бих искал да благодаря на уважаемия член на ЕП за този въпрос, с който ми се дава възможност още веднъж да отделя внимание на този огромен проблем, който ощетява бюджетите на държавите-членки. Това отново е въпрос, изискващ действията на държавите-членки, но при който сътрудничеството между държавите-членки е от жизненоважно значение и където нашата служба, OLAF, е много активна и играе важна роля в борбата с международната контрабанда на цигари.

OLAF има ясна стратегия. На първо място, OLAF подпомага и подкрепя правоприлагащите органи в целия Европейски съюз по отношение на разследваните от тях случаи и организира и координира операции в цяла Европа: операция „Diabolo“ през 2007 г. беше насочена към фалшивите стоки от Китай, чиято контрабанда се осъществява чрез контейнери, превозвани с кораби до ЕС; операция „Mudan“ през 2008 г., която е насочена към нарастващия проблем с контрабандата на цигари по пощата; и „Diabolo II“, която имаше същата цел, като първата операция „Diabolo“, проведена през септември 2009 г.

OLAF предоставя разузнавателна информация на своите партньори относно възникващите заплахи и сътрудничи с държавите-членки, така че това действително е област на международно сътрудничество. Работата на OLAF доказва, че сътрудничеството следва да бъде укрепено, но трябва също да кажа, че имаше две много важни събития през петгодишния мандат на тази Комисия, в които OLAF беше изключително ефективен.

Става въпрос за споразумението с Филип Морис и впоследствие споразумението с „Япан Тобаско“ през декември 2007 г., когато най-големите тютюневи корпорации признаха, че имат известни слабости при справянето си с лоялната търговия на цигари и платиха значителни суми в бюджета на ЕС; те също сътрудничат много тясно в борбата с контрабандата на цигари, която не е и в техен интерес.

Това бяха много важни постижения и всички държави-членки са страни по последното споразумение с „Япан Тобаско“.

Ние продължаваме да сътрудним в тази трудна област, но смятам, че с тези две големи споразумения пейзажът е леко променен и забелязваме скромна напредък.

Случаят, споменат от уважаемия член на ЕП, за съдебното преследване и изпращането в затвора на гражданин на трета държава е много важен случай и е едно от многото международни разследвания, координирани от Службата въз основа на подобно споразумение. В ЕС са проведени множество съдебни процеси въз основа на работата на OLAF.

Това е първият съдебен процес в трета държава на гражданин извън ЕС, пряко свързан с контрабандата на цигари в ЕС, така че и той показва сътрудничество на световно равнище. Мога да представя няколко други подробности от служители за връзка в Китай и други места. Всички ние имаме полза от засилването на това сътрудничество и борбата с контрабандата на цигари.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Като оставим настрана работните места, които бяха подкопани в официално регистрирани търговски предприятия, въздействията върху здравето в това отношение са изключителни. Половината от всички пациенти, приети в най-голямата болница в Ирландия, „St James's Hospital“, са приети със заболявания, свързани с тютюнопушенето. Ако извършите проверка в другите държави-членки, ще установите подобно положение. Тези цигари допринасят за проблема, но нямат какъвто и да било принос към разходите за справянето с него.

Разбирам, че цифрите, които бяха съобщени като сума на незаконната търговия към Европейския съюз под формата на цигари, възлизат на 9,5 млрд. евро, а 97% от тях са неразкрити. Не е ли време за всеобхватен подход от страна на Комисията, например като се разгледа възможността за брегова охрана, която да се занимае с проблема?

Сийм Калас, заместник-председател на Комисията. – (EN) Наскоро посетих страна извън Европейския съюз, където тютюнопушенето не е забранено и действително забелязах колко е голяма разликата с Европейския съюз, където не можеш дори да усетиш миризма на цигари, най-малкото на обществени места. Предполагам, че това е най-важната стъпка, която трябва да се предприеме, за да се избегнат рисковете за здравето.

Що се отнася до борбата с контрабандата на цигари, ние трябва да използваме всички наши правоприлагащи органи. Това със сигурност е най-важният приоритет, но отново е задължение на граничната охрана на държавите-членки да конфискува незаконните цигари.

Аз лично посетих пристанище, което разполагаше с много сложно оборудване за разкриване на пратки незаконни цигари, но това е от правомощията на всяка отделна държава-членка. Ние можем само да улесним процеса, да предоставим разузнавателна информация и да направим всичко възможно, за да помогнем на държавите-членки. От техните гранични служби зависи да хващат такива пратки и да ги спират на границата.

Paul Rübиг (PPE). – (DE) Г-н член на Комисията, контрабандата на цигари може да бъде разделена на три потока: средства, стоки, и накрая, придружаваща документация. Бихте ли разгледали възможността за въвеждане на специално данъчно облагане или мита за финансиране на потоци, които в крайна сметка са известни и наистина достигат до нас?

Ние, разбира се, вече сме наясно с този вид облагане на финансови транзакции, при които се облага с висок данък не продуктът или оформянето на документите, а финансовите транзакции. Привлекателно е предизвикателството тази възможност да се разгледа по отношение на страни като Швейцария.

Сийм Калас, заместник-председател на Комисията. – (EN) Съгласен съм, че това е много важен въпрос за данъчните органи. Ние в Европа имаме много съществен данък акциз върху тютюневите изделия, но както ми е известно от опита с работата по споразуменията с Филип Морис и „Japan Tobacco“, тази мярка включва в голяма степен същите корпорации, които са и нашите основни производители на тютюн. Това е и резултатът: те сътрудничат. Нямам представа какъв е случаят с Швейцария; няма никакви признаци, че Швейцария има някакви проблеми в тази област в Европа като цяло. Всички държави признават заплахата, която представлява незаконната търговия на цигари, така че ако имаме индикации, със сигурност ще установим връзка с швейцарските органи.

Председател. – Въпрос 27 отпада поради отсъствие на вносителя.

Въпрос № 28, внесен от **Maria Badia i Cutchet** (H-0321/09)

Относно: Образованието в новата европейска политическа стратегия

В контекста на настоящата икономическа рецесия се чуват множество призови за нова европейска стратегия за трудова заетост и устойчив и интелигентен растеж. Във връзка с това са направени много препоръки в най-различни области, без обаче да се дадат насоки в областта на образованието; също така не е известно да са започнати конкретни инициативи от страна на Европейската комисия или държавите-членки.

Предвид необходимостта да се завърши изпълнението на Болонския процес - което не е без своите трудности, да се модернизират университетите и центровете за висше образование, да се насърчава триъгълникът образование-новаторство-научни изследвания и също така да се стимулира признаването на професионалното обучение на европейско равнище, възнамерява ли Комисията предвид новата европейска стратегия да предприеме мерки или инициативи в тази област с цел през 2010 г. да се постигне напълно интегрирано европейско пространство на висшето образование, което да бъде конкурентоспособно на световно равнище, социално интегриращо и с високо качество?

Марош Шевчович, член на Комисията. – (EN) Благодаря Ви за този въпрос, тъй като той е много актуален в днешно време. Искам да подчертая, че под чадъра на Лисабонската стратегия за растеж и заетост Европейската комисия в продължение на няколко години прокараваше своята програма за модернизация на европейското висше образование.

Тази програма е насочена по-конкретно към трите конкретни области на учебните програми, управлението и финансирането. Реформите в областта на учебните програми се осъществяват в голяма степен в рамките на Болонския процес, който цели създаването на Европейско пространство на висшето образование до 2010 г.

Както знаете, Болонският процес не е инициатива на Комисията, а междуправителствен процес, включващ 46 европейски държави. Комисията обаче признава огромното значение на този процес и се присъедини към него, като го подкрепя напълно поради неговото значение за собствената ѝ програма за модернизация на висшето образование.

Само за да очертая някои от свързаните инициативи през изминалата година, бих споменал укрепването на триъгълника на познанието чрез създаването на Европейския институт за иновации и технологии, насърчаването на признанието на образованието и обучението в Европа, въвеждането на Европейската квалификационна рамка за учене през целия живот, Европейската система за прехвърляне и натрупване на образователни кредити, приложенията към дипломи и Европейските кредити за професионално образование и обучение.

Една от целите е и да се засили прозрачността и съпоставимостта на европейското висше образование и следователно предстои да се реализират проектите за атестиране и класификация на висшите образователни институции.

Комисията признава и голямото значение на днешния и утрешния пазар на труда и предизвикателствата, свързани с това, по-конкретно за младото поколение и затова излязохме с инициативата „нови умения за нови работни места“ и създаването на университетски делови форум, където се осъществява много важен обмен на виждания, мнения и опит както в академична, така и в делова среда.

Що се отнася до Европейското пространство на висшето образование, налице е консенсус сред страните участнички, че макар и да е постигнато много до момента и от 1999 г. насам, проектът няма да завърши през 2010 г., а ще продължи поне до 2020 г.

От гледна точка на Комисията през следващите години Болонският процес следва да се съсредоточи върху това, как допълнително да се популяризира мобилността във висшето образование, да се засили социалното измерение чрез равен достъп до висше образование и да се развие глобалното измерение на процеса, а именно сътрудничеството между европейските образователни институции и техните партньори по света.

Maria Badia i Cutchet (S&D). – (ES) Г-н председател, г-н член на Комисията, за втори път днес имам удоволствието да Ви задам въпроси и да изслушам Вашите отговори. Благодаря Ви за Вашите думи. Очевидно ние сме съгласни с оценката относно всичко, което се случва в Болонския процес.

Моят въпрос беше свързан повече с близкото и не толкова близкото бъдеще, тъй като икономическата криза, през която преминаваме, означава, че цяла поредица от сектори, някои утвърдени сектори, няма да генерират нови работни места. И говорим за нови работни места в новата икономика, която наричаме „зелена“ наред с много други неща.

Следователно моят въпрос е: как това ново положение, тази нова икономика, която се опитваме да задействаме, се вписва в плановите и учението както в университетите, така и в професионалното обучение, особено сега, когато, както Вие прекрасно знаете, започнахме да въвеждаме процеса от Копенхаген по отношение на професионалното обучение?

Бих искал да чуя повече относно Вашите виждания по този въпрос.

Марош Шевчович, член на Комисията. – (EN) Мисля, че отново насочихте вниманието към много важен въпрос. Тази сутрин вече обсъдихме това, че понастоящем имаме 78 милиона души в Европейския съюз с основно и по-ниско образование, и е очевидно, че до изтичане на срока, който сме си поставили до 2020 г., със сигурност няма да разполагаме със същия брой работни места за тези хора с основно и по-ниско образование.

Следователно е абсолютно наложително да се подготвим за това време: трябва да повишим качеството на нашата образователна система и да я осъвременим, както и трябва да осъществим напредък в анализа и опита си да установим какви трябва да бъдат тези нови умения и нови работни места. Трябва да подготвим по-конкретно по-младото поколение, но и междинното поколение за това.

Следователно бихме искали да продължим с текущите изследвания по стратегическата рамка „Образование и обучение 2020 г.“ за политическо сътрудничество и взаимно обучение. Това е само една от рамките, в които бихме искали да продължим и да сътрудничим с образователните институции и с предприятията относно бъдещите изисквания за най-обширния и най-подходящия комплекс от умения, от които нашите граждани ще имат нужда до 2020 г.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Очевидно образованието е в голяма степен въпрос от компетентността на правителствата на държавите-членки, но един въпрос, по който членът на Комисията може да помогне от

гледна точка на координацията, е да се спре това, което аз наричам апартейд в образователната система. В цели сектори от нашето общество хората просто нямат достъп до трета образователна степен.

Ако вземем за пример Дъблин, бих могъл да посоча пет области, които съставляват 75% от затворническото население в затвора Маунтджой, който е най-големият ни затвор. Излишно е да казвам, че достъпът до третата образователна степен в същите тези общности през 21-ви век е по-нисък от всякога. Предполагам, че така стоят нещата навсякъде в Европа. Бихте ли могли да не популяризирате стандарти, за да сложите край на апартейда и да отворите за всички достъпа до третата образователна степен?

Марош Шевчович, член на Комисията. – (EN) Започнахте въпроса си с много ясен анализ, че съществува разделение на труда и разделение на компетентностите, но е напълно ясно, че Комисията категорично застава зад всички усилия за увеличаване на дяла от населението с възможно най-високо равнище на образование. Напълно ясно е, че единствено чрез подобряване на равнището на образованието, чрез разширяване на достъпа до висококачествено образование от трета степен, както споменахте Вие, можем да запазим постиженията на европейската икономика и да запазим просперитета и високия стандарт на живот, на който се радваме в Европа.

Следователно мисля, че Комисията и държавите-членки трябва да работят в много тясно сътрудничество, в това отношение, за да създадат условията, при които студентите и учениците с трудно социално-икономическо минало също да получат равен шанс и равен достъп до висше и университетско образование.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (EN) Понастоящем 19% от младите хора в Европа напускат училище. Европейският съюз не може да постигне устойчиво икономическо развитие, ако престане да инвестира в образованието и научните изследвания. До този момент едва пет държави-членки са инвестирали над 2% от БВП в научни изследвания и иновации.

Както БВП на държавите-членки, така и бюджетът на Общността намаляват поради икономическата криза. Следователно съществува риск бюджетът, определен за образование и научни изследвания, да бъде намален през следващите години. Въпреки това трябва да инвестираме в образованието и иновациите, за да може Европейският съюз да запази своята икономическа конкурентоспособност и да създава нови работни места.

Какви мерки може да приеме Комисията, заедно с държавите-членки, за да гарантира минимално равнище на инвестиции в научни изследвания и образование през следващите години?

Марош Шевчович, член на Комисията. – (EN) Вие сте абсолютно права, че процентът на ранно напусналите училище в Европа е много висок. Поставихме си цел от 10%, която да бъде постигната до 2010 г. Очевидно е, че тази референтна стойност няма да бъде постигната, тъй като в момента ранно напускащите училище са 15% и Вие сте напълно права, че това не се отразява добре на необходимостта от качество за образователните ни системи в Европа.

Вие сте права също така, че при сегашните обстоятелства – когато националните правителства са изправени пред различни ограничения по отношение на публичните финанси и финансирането на пакетите със стимули и много често прилагат стратегии за излизане, насочени към връщане на публичните финанси до разумни равнища през следващите години – се водят твърде много разисквания по бюджета.

Какви следва да бъдат приоритетите? Къде следва да поставим акцента? Мисля, че вече сте забелязали, че Комисията винаги изразява силна позиция в полза на необходимостта от поддържане на адекватно равнище на финансиране на научните изследвания и иновациите в образователния сектор, тъй като считаме, че по този начин ще съхраним и подобрим конкурентоспособността си и ще подготвим бъдещите ни изследователи, бъдещите ни работници във високо конкурентни области за по-добро представяне в бъдеще.

Ще чуем със сигурност гласове от Комисията, които призовават за запазване на финансирането за дейности, свързани с образованието, и за научните изследвания и помощта в областта на иновациите на възможно най-високо равнище, дори и при тези толкова трудни икономически ограничения.

Председател. – Въпрос № 29, внесен от **Silvia-Adriana Țicău** (H-0327/09)

Относно: Мерки за гарантиране на достъпа на младежите до качествено образование, за насърчаване и подкрепа на младежите да продължат обучението си и за улесняване на достъпа им до пазара на труда

В ЕС живеят 96 милиона младежи на възраст между 15 и 29 години, които представляват близо 20% от цялото население. По статистически данни на Евростат за 2007 г. 20% от младежите на възраст под 25 години са изложени на риск от обедняване, а поради икономическата и финансова криза, все по-трудно се намират

стабилни работни места. Около 15% от европейските младежи отпадат от училище. През февруари 2009 г., близо 17,5% от европейските граждани под 25 години нямаха работа, което е над два пъти повече от равнището на безработицата на равнище ЕС, който за същия период е бил 7,9%. Също така много европейски младежи са принудени да приемат временна трудова заетост, тъй като не могат да намерят постоянна работа.

Като имаме предвид, че бъдещето на Европейския съюз зависи от младото поколение, бих искала да попитам Комисията какви мерки предвижда, за да гарантира достъпа на младежите до качествено образование, да насърчи и подкрепи младежите да продължат обучението си, да улесни достъпа им до пазара на труда, като по този начин гарантира по-добрата им интеграция в обществото?

Марош Шевчович, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, вече използвах някои от доводите в предишния си отговор, но е ясно, че това е много важна област и ще се опитам да открия допълнителна информация в отговора на този въпрос.

Както знаете, съгласно членове 149 и 150 от Договора за ЕО за съдържанието и организацията на системите за образование и обучение отговарят държавите-членки. Действително от тях зависи определянето на съдържанието на образователните им програми на всички равнища на образование и обучение.

Комисията признава обаче значението на въпроса, поставен от уважаемата колега, и подкрепя държавите-членки в осъществяването на техните реформи чрез отворения метод на координация.

Препоръката от 2006 г. относно ключовите компетентности за учене през целия живот определя ключовите компетентности, които младите хора следва да развият по време на началното си образование и обучение до равнище, което ги подготвя за живота на зрели хора и би им позволило да развият много добри трудови умения в бъдеще. Следва да разгледаме и споменатата преди това стратегическа рамка за Европейско сътрудничество в образованието и обучението („ЕТ 2020“) от тази гледна точка. Бих подчертал, че наред с приоритетните области от първия цикъл на тази програма Комисията се стреми да развие сътрудничество сред държавите-членки относно подобряването на основните умения по четене, математика и науки, както и да засили работата по намаляване на броя на ранно напускащите образованието и обучението.

Чрез процеса от Копенхаген държавите-членки на Европейския съюз все повече сътрудничат в обмена на опит и подобряване на връзките между професионалното образование и обучение и пазара на труда, за да помогнат на младежите да получат достъп до пазара на труда при по-добри условия. Засилването на привлекателността и качеството на професионалното образование и обучение е основен приоритет, тъй като укрепва понятието за учене през целия живот и свързаните политики, за да бъде европейската работна сила гъвкава и способна да се адаптира към промените в условията на трудовия пазар.

Само за да подчертая някои други програми, дейността за мобилност по програмата „Леонардо да Винчи“ е и високоефективен инструмент за подпомагане на достъпа на младежите до пазара на труда. Това засяга в най-голяма степен чираците и други младежи на пазара на труда. Благодарение на тази програма те могат да осъществят част от своето обучение в друга държава. Досега резултатите бяха много положителни, тъй като тези стажове в чужбина подобриха умения, които са полезни за работодателите. С тези стажове младежите подобриха езиковите и межкултурните си умения.

Следва да спомена и програмата „Еразмус“, но в малко по-различна светлина, тъй като до момента говорихме повече за обмен на студенти между университетите. От 2007 г. насам обаче програма „Еразмус“ подпомага и студентски стажове в предприятия. Тази програма беше много успешна от началото, тъй като само през първата година от действието ѝ над 20 000 студенти получиха работен стаж в чужбина, а над 15 000 предприятия участваха в тази дейност. Това е един пример за това, как можем да увеличим пригодността за заетост на висшисти и да насърчим по-доброто сътрудничество между академичните и деловите среди.

Ние вече обсъдихме положителното въздействие на Болонския процес върху студентската мобилност и относно сътрудничеството между университетите и висшите образователни институции, така че няма да повтарям това, което вече казах преди няколко минути.

В заключение, бих искал да подчертая, че Комисията признава конкретните затруднения, с които се сблъскват младите хора при навлизането им на трудовия пазар. В рамките на Лисабонската стратегия за растеж с повече и по-добри работни места както Комисията, така и Европейският съвет поставиха особен акцент върху подобряването на състоянието на заетостта сред младите хора. Държавите-членки се ангажираха чрез приемането на Европейски пакт за младежта през 2005 г. да посветят повече внимание на интеграцията на младите хора в образованието, заетостта и обществото като цяло, но първоначалният многообещаващ напредък беше спрял поради настоящата икономическа криза. Вярно е, че младите хора бяха засегнати особено силно, тъй като те първи загубиха работата си при настоящите обстоятелства. В своето Съобщение „Споделен

ангажимент за трудова заетост“ от юни 2009 г., Комисията насърчи държавите-членки и социалните партньори да гарантират, че младите хора, независимо от трудната икономическа обстановка, имат достъп до качествено образование и обучение и, по-конкретно, до висококачествени стажове за чираци и обикновени стажове.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Поради икономическата криза съществува риск младите хора да имат затруднения в намирането на работа, да се наложи да приемат по-ниско квалифицирана работа или да бъдат принудени да бъдат безработни за по-дълъг период. Комисията следва да гарантира, че тези млади хора имат възможност да получат обучение през тези периоди на безработица и не са поставени в неизгодно положение поради условия за наемане на работа, в които се изисква минимален опит, понякога между 5 и 10 години. Като има предвид това, какви мерки възнамерява да приеме Комисията?

Марош Шевчович, член на Комисията. – (EN) Вие сте напълно права, че при сегашните обстоятелства Комисията и държавите-членки трябва да бъдат много изобретателни в подобряването на условията за младите хора, за да имат те възможност да запазят работата си или, в случай че са я загубили – да се преквалифицират и да се подготвят по-добре за следваща възможност, евентуалната следваща работа. Комисията работи в много тясно сътрудничество с държавите-членки и експерти и при настоящата ситуация те насочват вниманието си върху три области: как да се използва този период, за да се гарантира, че те ще придобият правилните основни умения и ключови компетентности, как висококачественото образование да стане по-справедливо и как да се гарантира качеството на преподаването и ученето в училищата. Считам, че това са основни предпоставки за подготвяне на младите хора да преодолеят този така труден период и да се подготвят по-добре за следващата вълна работни места, които се надяваме ще бъдат създадени, след като отmine кризата.

Председател. – Въпрос № 30, внесен от **Liam Aylward** (H-0332/09)

Относно: Доброволческа дейност в областта на спорта

Може ли Европейската комисия да посочи какви инициативи възнамерява да предприеме за насърчаване в по-голяма степен на доброволческата дейност в областта на спорта в Европа?

Марош Шевчович, член на Комисията. – (EN) Доброволческата дейност в дейностите от третия сектор изпълнява важна роля в изработването на политиките в ЕС, като се имат предвид ползите за обществото от гледна точка на сближаване, включване, демокрация, гражданство и носи за нас категорична, присъща икономическа стойност. Доброволческата дейност предоставя много възможности за неформално образование и заслужава да получи адекватно признание. Макар доброволческата дейност да се осъществява в множество сектори, що се отнася до областта на спорта, съществуват структурни особености.

Доброволческата дейност в спорта съставлява основата за организиране, управление и осъществяване на спортни дейности в новите държави-членки и изпълнява основна роля за подпомагане на цялата структура на спорта. Значението на доброволческата дейност в спорта е признавано многократно на политическо равнище в ЕС: в своята Бала книга за спорта от 2007 г. Комисията изрично признава ролята на доброволческата дейност като един от общите елементи в европейския подход към спорта. Затова в своя план за действие „Пиер дьо Кубертен“ Бялата книга се опитва да насърчава доброволческата дейност в спорта и спортните организации с нестопанска цел чрез конкретни действия, включително проучване относно доброволческата дейност и обмена на добри практики в рамките на неформалната работна група на ЕС „Спортна организация с нестопанска цел“.

В допълнение проектите, свързани с доброволческата дейност в спорта, бяха финансирани чрез програмите „Европа за гражданите“ и „Младежта в действие“. През пролетта на 2009 г. беше предприето ново проучване на доброволческата дейност и то ще я опише във всички 27 държави-членки. Това ще доведе до задълбочен анализ на основните възможности и предизвикателства и той ще бъде последван от препоръката към държавите-членки на Европейския съюз, гражданското общество и спортните организации. Резултатите от проучването се очакват преди края на 2009 г., така че със сигурност ще ги получим през следващите седмици.

Считаме, че това проучване следва да допринесе за повече разбиране на доброволческата дейност в спорта както в обществен, така и в икономически смисъл като основа да се отговори на политическата необходимост от насърчаване на доброволческите дейности в спорта и нейната основополагаща структура в контекста на ЕС.

Както е посочено в предложението ѝ, което все още е предмет на законодателна процедура, Комисията възнамерява също така да насърчава доброволческата дейност в спорта в рамките на Европейската година на доброволчеството (2011 г.). При условие че Договорът от Лисабон влезе в сила, прилагането на нови разпоредби относно спорта, включващи конкретно позоваване на насърчаването на спортни структури, основани на

доброволчески дейности на равнище ЕС, ще изисква съответен размисъл. При това положение Комисията ще проведе консултации с всички заинтересовани страни, за да разработи политики и подходящи инициативи с ясна добавена стойност за ЕС.

Liam Aylward (ALDE). – (EN) Бих искал да благодаря на члена на Комисията, по-конкретно заради споменаването на Бялата книга относно спорта, която аз приветствам.

Бих искал да спомена затлъстяването, което е един от най-сериозните проблеми на общественото здраве в Европа към настоящия момент. Данните показват, че има 22 милиона деца със свръхтегло в Европейския съюз, от които 5,1 милиона се считат за страдащи от затлъстяване. Увеличаването на затлъстяването сред децата е изключително обезпокоително. Тъй като затлъстяването в детска възраст е тясно свързано и със затлъстяването в зряла възраст, най-подходящото време за справяне с проблема е в ранна възраст.

Как Комисията смята да свърже доброволческата дейност в спорта и концепцията „спорт за всички“ с битката с нарастващите равнища на затлъстяване сред децата в Европейския съюз и в държавите-членки? Съществува ли възможност Вашият отдел да организира образователна програма, за да се гарантира разпространяването на посланието в цяла Европа и във всяка държава-членка?

Марош Шевчович, член на Комисията. – (EN) Благодаря Ви, че поставихте тази толкова важна тема, която до някъде е свързана със следващия въпрос. Напълно съм съгласен съм с Вас, че затлъстяването сред децата и впоследствие сред възрастните е един от неотложните проблеми, пред които сме изправени в Европейския съюз. По-късно ще говоря за проучванията по тази тема, които сме завършили и оценили, като е напълно ясно, че медальт има две страни. От една страна, трябва да работим много упорито за подобряване на спортните дейности в училищата и за насърчаване на спортните дейности сред възрастните; от друга страна, трябва да бъдем много внимателни по отношение на насоките относно храненето.

Както със сигурност знаете, последните проучвания категорично установиха, че през 50-те години вероятно приемът на калории е бил по-висок. В този период консумацията на мазнини е била по-висока, но не сме имали проблем със затлъстяването. Отговорът е много ясен, а именно, че тогава хората са се движели много повече и са имали повече физическа активност. Едно от заключенията е, че не можем да спечелим битката срещу затлъстяването само чрез препоръки относно хранителния режим, а е необходимо съчетаването им с подходяща физическа активност.

В това отношение Европейският съюз все още очаква реални спортни компетентности. Очакваме завършването на ратификационния процес за Договора от Лисабон, след което Комисията ще се ангажира с обширни консултации с всички заинтересовани страни, за да можем да се подготвим много добри, широко приети и положителни инициативи. Това следва да бъде една от темите, върху която следва да се съсредоточим, тъй като един от пътищата за подобряване на положението сред децата е да се увеличи броят на часовете в училище, посветени на физическа дейност. Това няма да бъде трудно за въвеждане и съм сигурен, че то ще доведе до много важни и положителни резултати.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Във Вашия отговор към г-н Aylward Вие казахте, че доброволческата дейност носи със себе си категорична икономическа стойност. И действително е така, а също така и социална стойност. Предвид това, че споменахте и 2011 г. като Европейска година на доброволчеството във Вашия отговор, бих искала да попитам защо Комисията предложи бюджет от само 6 млн. евро за въпросната година; за 2010 г. ще има бюджет от 18 млн. евро.

Доброволческата дейност е безвъзмездна в смисъл, че се предоставя безвъзмездно, но това не е достатъчна причина Европейската комисия да не инвестира в 100-те милиона доброволци в целия ЕС. Затова искам да чуя Вашето становище относно размера на финансирането, разпределен за тази година, тъй като искрено вярвам, че то е недостатъчно.

Марош Шевчович, член на Комисията. – (EN) Току-що се консултирах с началника на кабинета ми, за да Ви дам възможно най-точен отговор. Доколкото съм информиран, за цялата Година на доброволчеството са разпределени 8 млн. евро. Считам, че с подходящо планиране – което се надявам да можем да започнем много скоро след вземане на решението – и тази сума пари, ще можем наистина да подчертаем значението на доброволчеството, ползите, които то носи за социалния живот и спестяванията, до които води за организацията на обществените, културните и другите дейности. Надявам се действително да можем да постигнем целите, които споменахте във Вашия въпрос с тази сума пари.

Председател. – Въпрос № 31, внесен от **Brian Crowley** (H-0338/09)

Относно: Бялата книга за спорта

Какви програми прилага Европейската комисия, за да подчертае ползите от по-добрите хранителни практики, съгласно целите на политиката от Бялата книга за спорта на ЕС?

Марош Шевчович, член на Комисията. – (EN) Този въпрос е все така свързан в известна степен с предишния ми отговор, относно това, как можем да съчетаем по-добрите хранителни практики, как можем да насърчим по-здравословен начин на живот и как можем да придадем европейска добавена стойност към националните политики в тези области.

Бих искал преди всичко да спомена, че Бялата книга на Комисията „Стратегия за Европа по отношение на храненето, наднорменото тегло и здравословните проблеми, свързани със затлъстяването“ подчерта значението на това да се предприемат проактивни стъпки за обръщане на тенденцията към спад във физическата активност, като действията, предложени в областта на физическата дейност в тази Бяла книга и в Бялата книга за спорта взаимно се подкрепят и допълват.

Комисията създаде Група на високо равнище по храненето и физическата активност, в която държавни служители от всички държави-членки могат да обменят идеи за политиките и най-добри практики и да получат общ поглед върху всички политики на правителството в тази област. Както вероятно знаете, тази Група на високо равнище заседава най-малко три пъти в годината.

Чрез Програмата за обществено здраве Комисията предоставя подкрепа за инициативи, наред с другото, на мрежа от местни партньорства с насоченост към храненето и физическата активност сред младите хора.

Връщайки се отново на Бялата книга относно храненето, трябва да подчертая, тази книга подчертава, че частният сектор и неправителствените организации изпълняват много важни роли, като ни помагат да гарантираме, че действително ще бъде реализиран спад в равнищата на затлъстяване.

Работата на Европейската платформа по хранителен режим, физическа активност и здраве продължава, а членовете на Платформата са се ангажирали с действия в тяхната област, чрез които да се опитат да обърнат посоката на тази тенденция.

В областта на спорта Бялата книга остава единствената и най-важна отправна точка. В нея се предвиждат различни действия в областта на спорта и здравето, обединени в понятието „укрепваща здравето физическа дейност“ (НЕРА), които включват и подкрепа от мрежата НЕРА. В Бялата книга се предлагат и повече възможности за финансиране за проекти в тази област, по-конкретно в контекста на Седмата рамкова програма за изследвания и технологично развитие, Програмата на ЕС за обществено здраве, програмите „Младеж“ и „Гражданство“ и Програмата за учене през целия живот.

Насоките на ЕС за физическа активност, приети през 2008 г., могат също да бъдат разглеждани като принос към информирането на гражданите относно ползите от физическата активност и поддържането на подходящ баланс между хранене и физическа активност.

Комисията реализира понастоящем подготвително действие в областта на спорта, за да подготви бъдещи действия на ЕС в съответствие с бюджетните решения, взети от Парламента, а подготвителното действие за 2009 г. вече показва ясни признаци за големия интерес в областта на НЕРА, като 64% от кандидатите за действие бяха в тази област.

Brian Crowley (ALDE). – (EN) Г-н председател, бих искал да благодаря на члена на Комисията за неговия отговор. Всъщност той не беше свързан с предходния въпрос; аз погледнах на въпроса от друг ъгъл.

Членът на Комисията засегна две съображения, които бих искал да изтъкна: на първо място, що се отнася до Групата по хранене и здраве, която заседава по въпросите на видовете храни и условия на хранителен режим, но също така и по въпросите на заблуждаващата реклама, осъществявана от много хора, които твърдят, че спортът е свързан с определени видове продукти и добавки, които могат да бъдат много вредни за здравето. Вместо да използват естествени продукти за създаване на по-добра и здравословна среда за хората, които желаят да тренират спортове, те използват добавки, като хормони на растежа, концентрирани в определени напитки и напитки за увеличаване на мускулната сила, продавани въз основа на това, че придават допълнителна бодрост и енергия, но в действителност причиняват огромни проблеми със здравето. Ето защо исках да направя връзка между най-добрите в спорта и това какво правят мъжете и жените спортисти, за постигнат формата си, като в същото време стимулирам тези, които са на по-ниско спортно равнище, да разберат, че изпиването на една напитка няма да ги направи най-добрите спортисти в света.

Марош Шевчович, член на Комисията. – (EN) Мисля, че Вашата гледна точка е напълно правилна, тъй като ако отидете днес във фитнес център, още преди да се стигнали до уреда, виждате рафтовете, препълнени с различни видове продукти, хранителни добавки, енергийни напитки и т.н. Напълно прав сте, че в тази област търговията е много силно застъпена и много внимателно трябва да обмислим как да подходим към въпроса, и как да намерим подходящ баланс в това да предложим на спортистите възможността да ползват добри продукти, но в същото време гарантираме, че те са подходящо информирани относно това какви са продуктите, които използват.

Мисля, че една информационна кампания за отрицателните последици от този вид продукти би била много важна. На равнище на защита на потребителите, тези продукти трябва да бъдат много ясно описани и трябва много ясно да бъде обозначено какви вредни последици може да причини на спортистите консумацията на тези продукти. Мисля, че сте напълно прав, като казвате, че ние трябва да обмислим как можем да избегнем отрицателните последици от занимаването със спорт и пълното заличаване впоследствие на ползите от това чрез използване на продукти, които в действителност са вредни за здравето.

Председател. – Въпрос № 32, внесен от **Jelko Kacin** (H-0343/09)

Относно: Затруднения на словенския театър в Триест

ЕС спешно се нуждае от член на Комисията, отговарящ за правата на човека. Правата на човека грубо се нарушават в ЕС. Ето пример от Италия. Един от стълбовете на националната идентичност и култура на словенското малцинство в Италия е словенският театър (*Slovensko stalno gledališče*) в Триест, който е създаден още през 1945 г. от общинските, провинциалните и регионалните органи в Италия.

Театърът винаги е срещал финансови затруднения, защото италианските органи не предоставят редовно финансиране. Наложи се театърът да спре да изпълнява репертоара си през септември поради финансови затруднения. Италианската държава има важно вътрешно и международно задължение да полага грижи за италианските граждани от словенското малцинство. Италианската държава не зачита правата на собствените си граждани и, като не дава възможност на театъра да извършва дейност, тя провежда политика на активна асимилация на малцинство. В Словения това поведение се разглежда като грубо нарушение на задълженията на Италия към една малцинствена група, в случая словенското малцинство.

Какво можете да направите вие като членове на Европейската комисия за запазване на словенския театър в Триест и заедно с него за запазване на словенския език?

Марош Шевчович, член на Комисията. – (EN) Бих искал също така да благодаря на уважаемия член на ЕП за този въпрос. Очевидно е, че той се опитва да използва всички възможни пътища, за да помогне и подобри положението в този театър. Трябва да започна, като подчертая, че действието на Общността в областта на културата се основава на член 151, който предвижда, че действието на Общността е насочено към насърчаване на сътрудничеството между държавите-членки и при необходимост към подкрепа и допълване на техните действия.

Решението относно разпределянето на национални средства между културните институции обаче се взема от държавите-членки и не съществува общностна компетентност, която да дава възможност на Комисията да повлияе на тези решения. Въпреки това межкултурният диалог и насърчаването на културното многообразие са ключови цели на Европейската културна програма и транснационалните проекти в тази област могат да бъдат допустими за получаване на подкрепа от Общността по програма „Култура“.

Тази програма е насочена по-конкретно към насърчаване на творчеството и мобилността на артистите, обществения достъп до култура, разпространяването на изкуството и културата, межкултурния диалог и познаването на историческото и културното наследство на народите в Европа. Единствено проекти с европейско измерение могат да бъдат финансирани, което означава участие в проекта на най-малко три – или, в случай на многогодишни проекти, шест – организации от различни държави-членки.

Оперативните безвъзмездни средства за отделни културни институции са възможни единствено ако дейностите се осъществяват на европейско равнище в най-малко седем държави, участващи в културната програма. Следва също да се посочи, че Комисията е разработила стратегия за насърчаване на езиковото многообразие в Европейския съюз, което обхваща официални, национални, регионални, малцинствени и мигрантски езици.

Съобщението от септември 2008 г. „Многоезичието: преимущество за Европа и обща отговорност“ потвърждава подкрепата на Комисията за всички езици, говорени в Общността, включително езиците, говорени от малцинствата. Тази стратегия се осъществява в тясно сътрудничество с държавите-членки, които остават обаче отговорни за вземане на решенията по отношение на вътрешната езикова политика. Насърчаването на

изучаването на езици и езиковото разнообразие е също една от общите цели на програмата за учене през целия живот. По тази програма Европейският съюз подпомага проекти и мрежи за популяризиране на всички присъстващи в ЕС езици, включително малцинствените езици.

В допълнение към това следва да се подчертае, че защитата на лицата, принадлежащи към малцинства, е един от принципите, на които се основава Съюзът. Следователно Комисията счита, че държавите-членки трябва да използват всички налични правни инструменти, за да гарантират правата на физическите лица – включително принадлежащите към национални малцинства – и да противодействат проактивно на всички източници на дискриминация. Европейската комисия утвърждава своя ангажимент за защита на основните права и недопускането на дискриминация.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Благодаря Ви за Вашия отговор, г-н член на Комисията. Той принципно отговаря на въпроса ми, но това не е принципен проблем. Това е много конкретен проблем, който засяга живота на хората. Действително Комисията е на мнение, че това е въпрос, който трябва да е в обхвата на компетентността на държавите-членки, но Парламентът счита, че не всичко в Италия работи така добре, както би следвало. Точно по тази причина ние ще гласуваме тук утре резолюция, която е продукт от разисквания относно свободата на медиите в Италия. Макар, разбира се, Комисията да счита, че няма правомощия в това отношение, мнозинството от нас тук са на мнение, че Комисията в действителност е в позиция да се занимава и с такива въпроси.

Въпросът с малцинствата не е просто въпрос на правата на гражданите. Този въпрос се отнася и до самата държава, която има отговорност и задължение да защита правата на своите малцинства. Г-н член на Комисията, радвам се, че говорихте за дискриминация и противодействието срещу нея, но е факт, че никое малцинство не може да оцелее, освен ако не се прилага положителна дискриминация. Малцинството се нуждае от допълнително разбиране и помощ, както и от допълнителна морална, политическа и финансова подкрепа, за да оцелее. Това е положителна дискриминация. И в този конкретен случай, г-н член на Комисията, говорим за институция, създадена от споменатата преди това държава. Този театър е бил действащ в продължение на повече от четиридесет-петдесет години, но всяка година слушаме една и съща история. Отказването на финансиране до самия край на годината е форма на политически натиск и, както Вие самият знаете, всички славянски народи имат подобна поговорка: празната торба не може да стои изправена. Ние се нуждаем от конкретни финансови действия.

Марош Шевчович, член на Комисията. – (EN) Напълно разбирам Вашето безпокойство, но ние в Комисията трябва да действаме по много ясни установени правила, особено в областта на бюджетните кредити и бюджетните разходи.

Затова се опитам в моя отговор да Ви изложа възможностите за това, как ние, на европейско равнище, можем да помогнем на словенския театър.

Единственият начин, по който Комисията може да окаже финансова подкрепа в това отношение, би бил, ако ръководството на театъра установи сътрудничество със свои съседи и да осъществява дейност по културната програма при настоящите условия. Това смятам е постижимо и възможно и считам, че то също би било от полза не само за театрите, но и за други рецензенти и партньори, с които словенският театър би сътрудничил в бъдеще, тъй като единствено при тези условия Комисията може да разгледа положително финансирането на тези конкретни действия, които много ясно описват елемента от европейската добавена стойност и европейското сътрудничество в това отношение.

Както знаете, ако не разполагаме със специален бюджетен ред за този вид проекти, не можем да ги финансираме. Напълно разбирам, че разискванията по този въпрос много често са разпалени, тъй като това наистина засяга нации, националности и езици. Затова мисля, че Европейският парламент е много добре подготвен да разисква този въпрос, както Вие подчертахте в своя уточняващ въпрос.

Председател. – Времето за въпроси приключи.

Въпросите, които поради липса на време са останали без отговор, получават писмен отговор (виж приложението).

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н VIDAL-QUADRAS*Заместник-председател***15. Изменение на Регламент (ЕО) № 1234/2007 (Общ регламент за ООП) (разискване)**

Председател. — Следващата точка е разискването относно предложението за регламент на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1234/2007 за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (Общ регламент за ООП) (COM(2009)0152 – C7-0223/2009 – 2009/0152(CNS)).

Мариан Фишер Бюл, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, нека започна, като Ви благодаря за това, че позволихте прилагането на неотложна процедура за двете предложения, които се надявам, че ще помогнат за подобряване на положението на пазара на мляко и млечни продукти – едното, предлагащо млякото да бъде включено в обхвата на член 186, и второто относно управлението на схемата за изкупуване на квоти.

Тези предложения са последните от дълга поредица мерки за сектора на млякото и млечните продукти, които приехме. Взех под внимание вашата резолюция от 17 септември и, надявам се, сте забелязали, че много от препоръките ви вече са приложени на практика, обхванати са от протичащи в момента проучвания или ще бъдат обхванати от днешните предложения.

Що се отнася до споменатите във вашата резолюция дългосрочни меки, ние сформирахме група на високо равнище. Първото ѝ заседание вече се състоя и очакваме окончателният документ да бъде предоставен преди края на юни следващата година.

Със задоволство отбелязвам възможността да заявя, че днешната реалност на пазара на мляко и млечни продукти е, че цените се повишават и вече не сме свидетели на никакво изкупуване при интервенция, тъй като пазарните цени са по-изгодни от интервенционните цени.

Що се отнася до моето предложение, член 186 е действаща разпоредба за голям брой продукти, но млякото не е сред тях. Неотдавнашната нестабилност на цените, на която бяхме свидетели от началото на 2007 г., показва, че е или ще бъде необходимо млякото да бъде включено в обхвата на този член, тъй като това ще позволи на Комисията да предприеме по-бързи действия.

Вчера в Съвета на министрите на земеделието и в комисията по земеделие и развитие на селските райони (COMAGRI) аз също обявих тези 280 млн. евро за млекопроизводителите. За да мога бързо да отпусна тези пари, просто се нуждаем от правното основание в член 186. Идеята е тези пари да се отпускат в национални пакети в съответствие с производството през 2008-9 г. и, разбира се, в рамките на горната граница на националните квоти, разпределени по недискриминационен начин между най-засегнатите от кризата производители на мляко и млечни продукти. И отново, за да можем да се възползваме от тази възможност, трябва да включим млякото в член 186.

Когато казвам, че съм обявила възможността да предложим 280 млн. евро, следва да сте наясно, че бюджетният орган, тоест Европейският парламент и Съвета на министрите на финансите, ще трябва да вземе решение относно тази сума на заседанието на ЕКОФИН на 19 ноември. Вчера казах също, че това са последните пари, с които разполагам, с изключение на сумата от 300 млн. евро, която е необходима като буфер, за да се избегне финансова дисциплина. За мен е важно да заявя ясно, че член 186 не е картбланш за предлагане на всички идеи, които хрумнат на Комисията. На този етап мога да кажа само, че частното складиране на различни продукти – като това може да включва сиренето – е кандидат, в случай че положението на пазара оправдава това.

Втората част от предложението е управлението на квотната система. Държавите-членки вече имат възможността да изкупуват квоти. Това, което въвеждаме с това предложение, е възможността държавите-членки просто да извадят от общата национална горна граница на квотата сумата на квотите, които изкупуват от пазара. Това е доброволна схема, тъй като при обсъжданията ни стана ясно, че задължителните схеми просто няма да проработят от политическа гледна точка.

Очаквам вашите забележки.

Albert Deß, от името на групата PPE. – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, приветствам факта, че това искане за прилагане на неотложна процедура днес беше прието тук в Парламента с голямо мнозинство. По този начин изпратихме сигнал на нашите млекопроизводители и не избягахме от

отговорност. За разлика от малка част от колегите от други групи, в това искане за прилагане на неотложна процедура ние виждаме допълнителен инструмент за подпомагане на млекопроизводителите в труден момент.

Със сигурност е вярно, че това искане на Комисията дойде твърде късно и че предлага по-малко неща, отколкото беше възможно. Все пак при всички случаи това е по-добре, отколкото да не предприемем нищо.

Мненията в собствената ми група относно предложената програма за обратно изкупуване също се различават до голяма степен. Програмата би трябвало да е задължителна, за да има изобщо някакъв ефект. Аз обаче не виждам достатъчно мнозинство в подкрепа на това в Парламента или в Съвета. Освен това подобна програма не би била приемлива за някои държави-членки, тъй като би била равностойна на това да се орежат както мерките за балансиране, така и квотите. Указанието, че квотите ще бъдат увеличени за приоритетни групи, е решение, което вече е действало право.

Включването на млякото и млечните продукти в член 186 за незабавни мерки в случай на смущения на пазара е стъпка, която трябва да се приветства. Аз обаче ще внеса изменение с цел тази мярка да бъде ограничена до две години. Ако тя се окаже уместна, тогава ще се съгласим на удължаване.

И накрая, бих искал да Ви благодаря за тези 280 млн. евро. Г-жо член на Комисията, вие наистина до голяма степен се съобразихте с Парламента. Знам, че не разполагате с повече пари. Настоявам това предложение за резолюция – по възможност изменено – да бъде одобрено в четвъртък.

Paolo De Castro, *от името на групата S&D*. – (IT) Г-н председател, г-жо Фишер Бюл, госпожи и господа, първо, искам да използвам възможността да изразя задоволството си от отговорността, показана от залата тази сутрин с приемането на неотложна процедура за включване на сектора на млякото и млечните продукти в член 186 от Общия регламент за ООП, наред с много други селскостопански продукти.

Бързото включване на този сектор в рамката на правилата за управление на интервенцията в случай на криза на пазара ни позволява да намерим важно решение в един изключително труден момент за селското стопанство като цяло и, по-конкретно, за сектора на млякото и млечните продукти. Сега очакваме Европейската комисия да вземе под внимание, както г-жа Фишер Бюл току-що каза, исканията на Парламента, който нееднократно изтъкна, че предприетите до момента мерки се оказаха неадекватни предвид сериозността на сегашната криза.

Откритостта, която Парламентът днес проявява към Комисията, не следва да се тълкува като предоставяне на неограничени правомощия, а като жест на отговорност в едно драматично и напълно необичайно положение.

Държа да подчертая, че във връзка с това Парламентът смята за изключително важно да участва във всеки етап от процеса на взимане на решение, за да се гарантира демократичният надзор и затова считаме, че Комисията следва предварително да уведоми Парламента за начина, по който реално ще използва тези нови правомощия, поверени ѝ и за сектора на млякото по силата на член 186.

George Lyon, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-н председател, и аз искам да благодаря на члена на Комисията, че тази вечер дойде тук, за да даде допълнителни разяснения относно правомощията, които иска. Г-жо член на Комисията, искам преди всичко да Ви благодаря за това, че откликнахте положително на резолюцията, по която беше постигнато съгласие в тази зала на 27 септември. Приветствам мерките, които предприехте, за да се опитате да стабилизирате тежкото положение на млекопроизводителите. Приветствам и сумата от 280 млн. евро за реструктуриране, която обявихте.

Относно първата част от предложението Ви, въпросът, който всички ние трябва да зададем днес, е: защо от нас се иска да одобрим спешни мерки на този късен етап и ще помогнат ли те за възстановяването на пазара? Тъй като очевидно, както посочихте в изказването си, вече започват да се виждат първите признаци на възстановяване. Не съм убеден, че предложените промени в квотите ще променят особено нещата, но, тъй като те не са задължителни за държавите-членки, нашата група със сигурност няма да се противопостави на отпускането им.

По въпроса за предложението за разширяване на обхвата на член 186, който да включва млякото и млечните продукти, моят опит сочи, че министрите – или в този случай членовете на Комисията – обикновено идват в парламентите, за да искат правомощия, които да им позволят да предприемат действия за решаване на даден проблем. Тази вечер изглежда се иска от нас да предоставим правомощия на Комисията, без първо да ни се обясни за какви точно действия те ще бъдат използвани.

Доколкото разбирам от изказването Ви в началото, вие действително споменахте, че се нуждаете от тези допълнителни правомощия като правно основание за изплащането на тези 280 млн. евро. Ще Ви бъда

признателен, ако разясните дали случаят е такъв. Тази ли е причината да поискате правомощията? Защото нашето общо опасение е, че може да се окаже, че даваме пълна свобода на Комисията.

Г-жо член на Комисията, Вие казахте, че сте похарчили и последния си петак, така че ако имате други идеи за действия, които да предприемете, очевидно няма много финансови възможности да направите нищо значително. Нашата група ще предостави тези правомощия само ако са ограничени във времето и са сведени до извънредни обстоятелства.

Martin Häusling, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, най-накрая има оживление в това разискване. Сега Комисията трябва отново да поеме цялата отговорност. Тази сутрин видяхме нещо различно, макар че ни се искаше Парламентът да има по-дейно участие. Искам да заявя съвсем категорично, че не сме против финансовата подкрепа. Трябва обаче да дадем ясно да се разбере, че тази подкрепа е само капка в морето, в най-истинския смисъл на този израз.

Взетите в Люксембург решения, за съжаление, също не ни помогнаха да постигнем възстановяване на равновесието между търсене и предлагане – което, разбира се, е елементът от жизненоважно значение във връзка с това. Доброволното изкупуване на квоти в основата си е нещо добро, но няма да има голямо въздействие, тъй като не допринася значително за намаляване на обема.

Вчера споменах, че трябва да обърнем достатъчно внимание на доклада на Сметната палата и да пристъпим към прилагането на политика с дългосрочна насоченост, както и че трябва да разгледаме казаното от Сметната палата. Според Сметната палата в бъдеще трябва да контролираме предлагането, в противен случай цялата система няма да може да бъде финансирана, а се нуждаем и от политика в областта на млякото и млечните продукти, основаваща се на качествени продукти на европейския пазар.

Трябва възможно най-бързо да се откажем от възстановяванията при износ – отдавна настояваме за това, изтъквайки често катастрофалните последици от тези мерки.

Наистина се нуждаем от политика, която прекращава границите на настоящата криза, и очакваме също от Комисията дългосрочни решения. За съжаление, Комисията до момента не ни е предоставила такива решения, особено що се отнася до необходимостта от укрепване на организациите на производителите с цел да им се осигури по-голяма пазарна сила и да се ограничат веригите супермаркети.

James Nicholson, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, преди всичко искам да кажа, че определено приветствам това решение и считам, че разискването миналата вечер в комисията и тази вечер в пленарна зала ни дава възможност да внесем повече яснота по въпроса. Реалността, а смятам и причината за недоволството на много млекопроизводители, е, че макар и до известна степен да са видели това, което г-н Люон нарече появяващи се признаци на възстановяване, тези пари все още не са влезли в банковите им сметки. Така че това до определена степен действително е повод за недоволство сред млекопроизводителите. Мнозина от тях са под финансов натиск от доста време. Добре е и е полезно, че можем да обсъдим това, тъй като сега признавам необходимостта от прилагането на член 186, за да можем възможно най-бързо да предоставим тези пари на производителите. Смятам, че това е истинското предизвикателство.

Харесва ми идеята на г-н Деф за изменение и ако го предложи, мисля, че ще подкрепя изменението за период от две или дори три години, за да бъде изпълнена задачата. Въпреки това все още не съм убеден в целесъобразността на схемата за изкупуване. Трябва да направим това, за да защитим промишлеността.

Patrick Le Hyaric, *от името на групата GUE/NGL*. – (FR) Г-н председател, г-жо член на Комисията, мое задължение е да Ви кажа тази вечер, че финансовите разпоредби, които предлагате, са просто капка в морето на фона на кризата и отчаянието, в което днес живеят земеделските стопани.

Вие ще отпуснете 280 млн. евро, при положение че само допреди няколко седмици щяха да бъдат 600 млн. евро. Кое означава, че ще предоставите еднократно изплащане на 1 000 евро на земеделски стопани, които в момента губят по 100 до 200 евро на ден. Затова призоваваме за истински спешен финансов план, а не лейкопласт за лечение на животозастрашаваща болест.

От друга страна, Вие искате да използвате държавни пари за мащабен план, който обрича на клане млекодайнните животни, а стопанствата – на фалит. Така Вие ще унищожите бъдещето на нашите земеделски стопани, тъй като най-засегнати ще бъдат младите производители, дребните производители, тези, които обработват земята, които произвеждат млечни продукти и качествени сирена, и които предпазват околната среда.

Как смеете да предлагате това, когато толкова много семейства в Европа и на други места нямат достъп до храна, на първо място мляко! Бих добавил, че с Вашия план в бъдеще ще бъдем изправени пред недостиг на мляко.

Всъщност в момент, когато Договорът от Лисабон ни се препоръчва толкова упорито, само можем да се изненадваме от факта, че искате да приложите този член 186 от регламента, който ще Ви даде пълни правомощия. Вие обаче вече имате тези пълни правомощия и именно те Ви дадоха възможност да изберете либерализирането на квотите, което ни вкарва в кризата, в която се намираме днес, само и единствено в полза на производителите и дистрибуторите, защото днес дори Европейската сметна палата посочва, че между 2000 г. и 2007 г. потребителските цени на млечните продукти са нараснали със 17%, а производствените цени са паднали с 6%.

Г-жо член на Комисията, отново Ви повтарям, че има неотложна, много неотложна необходимост да се предостави огромно количество помощи на селскостопанския сектор посредством голям европейски фонд за извънредни ситуации, да се върне политиката на минимални цени на селскостопанските продукти, а не да се позволява на капиталистическия пазар да унищожи нашите фермери.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Г-жо член на Комисията, аз, разбира се, ще гласувам в подкрепа на предложението, макар да ми е ясно, че това подаване няма да реши проблемите на земеделските стопани. Имам обаче три въпроса. Първият е следният. Каква смятате, че е поука от тази криза? Извлякохме ли някаква поука от нея? Г-жо член на Комисията, тази криза не беше причинена от някакво природно бедствие, цунами или друго подобно събитие, а от поредица лоши решения и една като цяло неуспешна селскостопанска политика. Гледайки към бъдещето, какво можете да обещаете на земеделските стопани? Как ще избегнат подобна криза в бъдеще? Бих искала да чуя от Вас ясен, подробен отговор.

А сега следващият ми въпрос. Вчера казахте на изслушването в комисията, че държавите-членки могат свободно да използват тази сума. Какво точно означава това? Ще могат ли държавите-членки да разпределят справедливо тези пари, така че те да не бъдат предоставени на големите земеделски предприятия и стопанства, а на дребните земеделски стопани, както и тези със семейни земеделски стопанства, които най-много се нуждаят и чийто поминък зависи от тях? Те се озоваха в най-ужасно положение. Другата голяма група, която следва да бъде взета предвид, са земеделските стопани в новите държави-членки, особено дребните земеделски стопани. Как възнамерявате да прекратите тази нетърпима дискриминация, която произтича от факта, че например ние, унгарците, трябваше да дадем всичко до последната троха, а получихме само частица от субсидиите? Как и кога тази несправедливост и това неравнопоставие ще бъдат премахнати?

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Г-н председател, г-жо Фишер Бюл, госпожи и господа, приветствам решението на члена на Комисията да се изправи пред Парламента, за да представи пакета от мерки в сектора на млякото и млечните продукти.

Относно съдържанието на предложените мерки, въпреки липсата на адекватни оперативни подробности за тях, считам, че нещата се движат в правилната посока към решаване на проблемите, с които в момента се сблъскват нашите земеделски стопани. Не считам обаче, че сами по себе си предложените мерки могат да решат проблемите, пред които сме изправени. Все пак смятам, че е жизненоважно да гласуваме в подкрепа на предложението за изменение на членове 78 и 79 от Регламент (ЕО) № 1234/2007.

Що се отнася до член 186 от същия Регламент за ООП, бих изтъкнал преди всичко, че букви а) и б) от този член определят различни нива на защита за различните стоки, като предвиждат интервенция за някои от тях, когато цените се покачат или спаднат значително, докато за други – свинско месо, маслиново масло и други продукти – само когато цените нараснат значително. Смятам това за неприемливо несъответствие.

Бих искал да предложа, също и от името на групата на Европейската народна партия (Християндемократи), изменение, което да гарантира, че Комисията ще информира Парламента, преди да предприеме мерките, предвидени в член 186, и считам, че това изменение съответства на това, което групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент току-що предложи.

И последно, призовавам члена на Комисията да увеличи, както беше поискано в резолюцията на Парламента от 17 септември, размера на помощта *de minimis* за всички производствени сектори, независимо от съществуващите в момента национални тавани.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Г-н председател, г-жо член на Комисията, за съжаление всички сме запознати с тежкото състояние на сектора на млякото и млечните продукти в Европа. Моята политическа група от месеци призовава за приемане на спешни мерки, с които да се опитаме да спасим хилядите заплашени

от разорение земеделски стопани. За да постигнем това, ние приехме наши собствени инициативи и подкрепихме инициативи на други политически групи.

Това не ни оставя друг избор, освен да приветстваме инициативите на Комисията, колкото и недостатъчни да ни се струват. Това беше и причината, поради която групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент гласува тази сутрин в подкрепа на неотложната процедура, която ни беше предложена. Ние обаче ще предложим и ще настояваме Европейският парламент да бъде постоянно информиран за мерките, които ще бъдат приети през следващите дни съгласно правомощията, които ние сега прехвърляме на Комисията. Ще продължим да правим всичко възможно да възстановим баланса на пазара, за да можем да гарантираме подходяща възвръщаемост за производителите, както беше потвърдено отново в Договора от Лисабон.

Marit Paulsen (ALDE). – (SV) Г-н председател, очевидно е необходимо да се предприемат бързи действия, когато в някои сектори се разрази криза, както се случи с банковия сектор, с автомобилната промишленост и с млекопроизводителите. Такива кризи обаче възникват отново и отново. Следващият път може би няма да бъде секторът на млякото и млечните продукти. Може би ще бъдат зърнените култури, или нещо друго.

Ако ми позволите да изляза извън реалния обхват на това обсъждане, не можем да продължаваме да търсим решения единствено на належащите проблеми. Трябва също да намерим времето, енергията и политическото планиране, за да постигнем Обща селскостопанска политика в Европа, която е силна, устойчива и гъвкава, и която премахва най-лошите последици от нестабилността на цените, които можем да очакваме. Искам селските райони в Европа да бъдат жизнеспособни, а те не могат да оцелеят без земеделски стопани и животни.

Martin Häusling (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, за съжаление г-н Bové не може да присъства тук тази вечер, затова отново се изказвам аз. Имам още въпроси към члена на Комисията. Тя наистина ли счита, че изплащането на тези пари ще прекрати протестите? Както казах по-рано, считам, че решението на Парламента от тази сутрин е равносилно на това да дадем картбланш на Комисията, защото не знаем какво ще направи с него. Ще го кажа отново: Комисията не е част от решението на проблема, а всъщност е част от самия проблем. Заставам зад това мнение.

И все пак аз също просто приемам това решение – тъй като трябва да виждаме фактите такива, каквито са, и това е решението, което беше взето – и бих казал на останалите членове на ЕП, че трябва да ограничим тези мерки. Следва да ги ограничим до един контролируем период, за да можем ние в Парламента отново да поемем юздите в свои ръце.

Имам още един въпрос към Вас, г-жо член на Комисията, тъй като нееднократно беше заявено по повод на програмите, че трябва да продължим да насърчаваме реструктурирането. Какво точно имате предвид под „реструктуриране“? Наистина ли смятате за правилно да продължаваме да даваме парите си, за да насърчаваме реално по-дребните земеделски стопани да се откажат, така че да можем да даваме пари на по-големите земеделски стопанства? Тази политика вече не е ефективно средство за постигане на целта. Трябва да гарантираме, че оползотворяваме парите по целесъобразен начин, особено в неблагоприятелстваните райони, за да запазим структурите в районите, изложени на най-голям риск.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Г-н председател, г-жо член на Комисията, представеното от Комисията предложение признава провала на нейната политика в сектора на млякото и млечните продукти, но запазва без промяна катастрофалните общи насоки за сектора. Споменатите милиони са далеч под сумата, необходима за компенсиране на производителите за понижените цени, чиито последиствия те понасят.

Противно на това, което се твърди, е необходимо да се промени посоката, в която върви ОСП, при която извършваните една след друга реформи направиха непригодни инструментите за регулиране на пазара, квотите и производствените права, принуждавайки хиляди производители постепенно да напуснат сектора. Хиляди работни места са в критично положение: цели семейства, които се издържат от земеделие, и по-конкретно секторът на млякото и млечните продукти. Залогът са цели региони, където все повече земи ще опустяват, което ще има драстични социални и екологични последици.

Всичко това налага незабавна намеса за възстановяване на справедливите цени за производителите, за което обаче ще са необходими повече средства от тези, които сега се отпускат. Преди всичко, повтаряме за сетен път, обстоятелствата изискват мерки с много по-голям обхват, които не са просто за временно облекчение на проблемите, като например прекратяване на годишното увеличение на квотите за мляко, което ги връща на нивата отпреди решението за тяхното увеличаване, и отменяне на решението за премахване на квотната система през 2015 г.

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-н председател, подобно на мнозинството от членовете в тази зала, днес гласувах в подкрепа на неотложната процедура във връзка с член 186. Всяка финансова помощ за сектора на млякото и млечните продукти е крайно необходима за неговото оцеляване, особено оцеляването на малките семейни земеделски стопанства, каквито има в Северна Ирландия.

Ако, както казвате Вие, г-жо член на Комисията, се нуждаете от изменение на член 186, за да отпуснете средствата в размер от 280 млн. евро, тогава то ще получи моята твърда подкрепа. Можем само да се надяваме, че парите ще бъдат бързо изплатени и разпределени. Много земеделски стопани чакаха прекалено дълго да получат необходимата помощ.

Не останах обаче с добри впечатления от предложенията относно членове 65 и 84. Почти сигурно е, че те няма да оказат никакво въздействие върху Обединеното кралство, а около тях има и много въпросителни, особено опасението ми, че те ще създадат неравнопоставени условия за районите в Европа и че изглеждат противоречиви в светлината на сегашната политика на Комисията.

Christophe Béchu (PPE). – (FR) Г-н председател, трябва да има последователност в политиката. През последните няколко седмици мнозина от нас в тази зала поискаха мерки от Комисията. Когато ни се предложат решения, ще гласуваме в тяхна подкрепа, дори ако – съгласен съм с казаното – са закъснели, или дори ако е трябвало да бъдат изкопчвани чрез позициите, приети както в рамките на Европейския парламент, така и сред министрите.

Тази сума, която ще бъде полезна в много краткосрочен план, не решава, както мнозина вече казаха, дългосрочните проблеми, отнасящи се до начина, по който се подхожда към планираното премахване на квотите. Ако искаме да можем да се справим и да предотвратим повторната поява на кризи в сектора на селскостопанското производство, няма начин да го направим без регулиране на производството и инструменти за контрол, или без съчетание от двете.

Това обаче не е основният въпрос тази вечер. Основният въпрос тази вечер, единственият, който има значение в този момент, е този за член 186. Г-жо член на Комисията, имам един прост въпрос: конкретно, какво точно предвижда член 186, откога и по какъв начин?

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Г-н председател, г-жо член на Комисията, преди месец тук обсъдихме резолюция на Парламента и предложенията за интервенция в сектора на млякото и млечните продукти. Днес говорим за две нови мерки: промяната в управлението на квотите и мярката относно член 186 – мерки, които сме съгласни да разгледаме с неотложна процедура, както поискахте.

И все пак, г-жо член на Комисията, секторът трябва да бъде разглеждан като цяло и не е добре да получаваме само тези крайно недостатъчни предложения по въпрос, с който се занимаваме вече няколко месеца.

Искаме общи, европейски решения. С оглед на това обявеното повишаване на минималните помощи за всички сектори ще причини изкривявания между държавите-членки и ще затрудни прилагането на ОСП по еднакъв начин.

Последна бележка, с която приключвам: обмисля се помощ в размер от 280 млн. евро, която ние, разбира се, приветстваме, но бих искала да Ви припомня, г-жо член на Комисията, че Парламентът прие резолюция, изтъкваща необходимостта от допълнителни средства в размер от 600 млн. евро за справяне с кризата в сектора на млякото и млечните продукти.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, като земеделски стопанин считам, че внесеното изменение на членове 78 и 79 представлява отклонение от страна на Комисията от досегашната правилна посока по пътя на селскостопанската реформа за сметка на ефективните и далновидни земеделски стопанства.

Опасно е да експериментираме, само от желание да направим нещо, когато сме толкова близо до окончателното премахване на системата от квоти за млякото – система, която досега реално е работила в ущърб на млекопроизводителите. Тя също така изостава от реалните събития, тъй като сега пазарът най-накрая започва да се възстановява. Затова отхвърлям това изменение.

Ясно проличава как Комисията иска да използва призива на Парламента за спешни мерки за свои собствени цели. Тя прави това, като се опитва, малко преди влизането в сила на Договора от Лисабон, да си гарантира постоянно поле за действие без съгласието на Парламента посредством изменението на член 186. Затова отхвърлям изменението.

Бих могла обаче да се съглася Парламентът да предостави поле за действие на Комисията за ограничен период от време при евентуални кризи. С такава възможност следва да разполага и Парламентът в бъдещи периоди на криза, с много бързо действие, посредством член 142 от Правилника за дейността.

Richard Ashworth (ECR). – (EN) Г-н председател, млекопреработвателната промишленост е в криза и бих искал да изкажа благодарността и комплиментите си към члена на Комисията за много навременните ѝ действия, които, мисля, бяха съвсем правилни. Считаю, че 280 млн. евро са реалистична сума, която ще бъде посрещната добре от сектора. Убеден съм, че ще е необходимо да предоставим правомощията по член 186, за да можем своевременно да отпуснем тази помощ на производителите, затова и тя има подкрепата им. Подкрепям я, въпреки че бих предпочел да ограничим тази отстъпка до най-много 2013 г.

Имам резерви по отношение на схемата за обратно изкупуване на национални квоти, която забелязвам, че ще включва правомощия за начисляване на свръхтакси за надвишилите квотите производители. Считаю, че така се санкционират ефективните и напредничави производители – често млади хора, които са бъдещата жизнена сила на нашата промишленост – и че така се изпращат погрешни сигнали.

Живеем в условията на бързо променящ се пазар и секторът се нуждае не от краткосрочни решения, а от дългосрочна стратегия. Отдавна подкрепям дългосрочните идеи на члена на Комисията за бъдещето на сектора и бих я насърчил да продължи по същия път, който е този на дългосрочната стратегия, а не на краткосрочното решение.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Г-н председател, надявам се, че най-лошото вече е зад гърба на млекопроизводителите. Тази надежда укрепва с решението за подпомагане на млекопроизводителите със сумата от 280 млн. евро следващата година. Остава обаче един основен въпрос: какво да се направи по въпроса за производството на мляко и млекопроизводителите в дългосрочен план? Най-важният въпрос в това отношение е бъдещето на квотите за производство на мляко.

Понастоящем има два подхода. Първият, който е резултатът от прегледа на Общата селскостопанска политика, постепенно повишава квотите за производство и цели да ги премахне през 2015 г. Вторият подход, който се съдържа в настоящото предложение на Европейската комисия, цели да ограничи предлагането на мляко с нов метод на изчисляване на таксата за надвишаване на националната квота. Тези два подхода си противоречат.

Лично аз подкрепям запазването на квотите, но само в случай че разпределението на квотите между държавите от ЕС и производителите се основава на обективни и справедливи критерии. Разработването и приемането на такива справедливи и обективни критерии ще бъде много трудно, но може би си струва усилието. По въпроса за разширяването – напълно подкрепям разширяването на обхвата на член 186, но считам, че то следва да бъде придружено от определение за ролята на Комисията и инструментите, която тя ще може да използва.

Alan Kelly (S&D). – (EN) Г-н председател, бих искал да кажа следното на члена на Комисията: извинете ме за израза, но при кризата в сектора на млякото Комисията много се изложи – както гласи една поговорка в Ирландия, когато някой напълно се е провалил.

Само преди 18 месеца твърдахте, че цените на млякото ще нараснат значително, а всъщност в някои държави те паднаха наполовина. Затова Комисията трябва да може да се намесва по-бързо на пазара и в този смисъл предложението е положително.

В моя избирателен район, Мънстър в Ирландия, много млекопроизводители, както едри, така и дребни земеделски стопани, и особено семейните стопанства, просто преживяват или се движат на ръба на фалита. Те се сблъскват с трудности, за които им се предлагат нищожни суми, докато други, като банките и банкерите, получават спасителна помощ под формата на огромни суми.

(Председателят толи оратора да говори по-бавно)

Оповестеният вчера Млечен фонд в размер от 280 млн. евро е добре дошъл, но тази сума е просто като лейкопласт върху много по-дълбока рана. Миналия септември Парламентът гласува за отпускане на 600 млн. евро. Тази сума следва да бъде предоставена. Тя трябва да бъде запазена, за да се покаже солидарност най-вече с дребните земеделски стопани. Следващият приоритет на Комисията трябва да бъде справяне с цялостния проблем с предлагането на мляко. Изразявам твърдо убеждение във връзка с това. Докато този въпрос не бъде решен, ще се сблъскваме с още проблеми, а лейкопластите ни ще свършат бързо.

Elisabeth Jeggle (PPE). – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, да, следва да се съгласим млякото да бъде включено в член 186 и се надявам утре да направим това. Не можем винаги да критикуваме Комисията

за това, че действия прекалено бавно, изостава от събитията, казва, че все още има лъч надежда, когато такъв всъщност няма.

Сега Комисията има шанса да действа бързо и ние следва да ѝ дадем този шанс, и в същото време следва винаги да демонстриране волята си да търсим отговорност от нея. Изменението на г-н Deß от името на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) ще ни позволи да направим това заедно. Сумата от 280 млн. евро, за която мнозина говориха, е просто капка в морето. Трябва да признаем обаче, че сме в края на финансовата година. Трябва да разберем, че просто няма повече пари в наличност.

Как следва да се справим с положението като цяло? Бихме искали млекопроизводителите, които бяха най-тежко засегнати от кризата, да получат тези 280 млн. евро. Говорим за пазара на млякото, но тук става въпрос за живи хора и за селските райони, които обсъждаме и които винаги казваме, че искаме да защитим, когато разискваме други въпроси. Г-жо член на Комисията, подкрепете фонда за млякото и млечните продукти. Днес следобед при разискването за бюджета членът на Комисията се изказа в подкрепа на фонда, искам да заявя това съвсем ясно. Останах изключително доволна от това. Ние също спешно се нуждаем от такъв сигнал, и тези пари също са в рамките на бюджета за 2010 г.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) Г-н председател, г-жо член на Комисията, аз също съм във възторг от това, че неотложната процедура беше одобрена в тази зала, тъй като мисля, че включването на въпроса за млякото в член 186 е както навременно, така и важно.

Аз изтъкнах, че сериозно положение като това, в което се намира секторът на млякото и млечните продукти, изисква спешни мерки за защита на сектора както по икономически, така и по социални причини. Всъщност аз идвам от страна – Португалия, и регион – Азорските острови, където секторът на млякото и млечните продукти е от голямо значение и е съсредоточен в региони, които са социално уязвими, и където всъщност запазването на квотната система и след 2015 г. ще е от жизненоважно значение.

Предложените мерки са донякъде незначителни, но така или иначе са необходими и наложителни. Безпокоя се и за това, как Комисията ще използва новите правомощия, които ще ѝ бъдат предоставени, особено предвид това, че реагира доста равнодушно на кризата, предлагайки слаби мерки, при това твърде късно и само под силен натиск. С оглед на това бих искала Комисията да внесе приложение към член 186, излагащо мерки, които могат да бъдат използвани за радикална интервенция в сектора на млякото и млечните продукти, за да се гарантира неговата устойчивост.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, горещо приветствам Вашето предложение. Има обаче един аспект, който считам, че трябва да разкритикувам, и това е програмата за доброволно изкупуване на квоти за мляко.

За да успее такъв вид програма, тя трябва да е задължителна, не доброволна. Намирам тази договореност за доброволно обратно изкупуване на квоти за мляко за неефективна. На това мнение съм не само защото тази договореност на първо време ще означава да поддържа увеличаване на квотите, което впоследствие ще бъде много трудно да държим под контрол. Изкупувайки обратно квотите за мляко, отново ще им придадем финансова стойност, като главният резултат от това ще бъде възпрепятстване на възможността за постигане на равновесие. Считам, че трябва да отхвърля всяка мярка, която ограничава постигането на равновесие. Особено в периода на постепенно премахване на квотите за мляко, постигането на равновесие е необходим инструмент, за да могат отделните стопанства да се ориентират по-добре на пазара.

Поради причините, които споменах, ще бъда принуден да отхвърля тази част от предложението, въпреки че ще гласувам в подкрепа на предложението като цяло.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, вярно е, че ще приемем мерки, осигуряващи частично решение за кризата в сектора на млякото и млечните продукти.

Всеки тук е наясно с положението в животновъдството, с което трябва да се справят нашите земеделски стопани, и знаем какво означават тези мерки за тях и техните семейства.

Нашите земеделски стопани не искат непрекъснато да бъдат субсидирани. Те искат от нас да могат да вършат работата си достойно, като продават продуктите си на прилични, справедливи цени, които отговарят на усилията и инвестициите, които са вложили.

Г-жо член на Комисията, освен стимула и увереността, които можем да дадем на нашите земеделски стопани с тези нови мерки, тръгваме в посока към бъдещи реформи, големи реформи, които ще бъдат обсъждани допълнително в Парламента.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Г-н председател, най-важните думи, казани от члена на Комисията, са, че пазарните цени започват да се повишават. Следва да признаем това тук в тази зала и да направим необходимото, за да гарантираме, че те ще бъдат предадени на земеделските производители. Казваме, че има 280 млн. евро на тяхно разположение, но всеки допълнителен цент, който получават, струва много повече от това, да им се изплащат подаяния. Това е от голямо значение.

Считам за важно това, че някои отправиха сериозни критики към Комисията. Нека признаем, че интервенцията и възстановяванията при износ бяха използвани за поддържане на цените, дори при тези ужасяващо ниски цени за производителите, така че смятам, че някои от критиките са ненужни и твърде остри. Подкрепям разширяването на обхвата на член 186, ако това е необходимо за изплащането на тези 280 млн. евро, което считам по-скоро за символичен жест, отколкото за нещо значимо.

Нека видим какви са поуците. Трябва да видим какво ще стане с реформата на ОСП след 2013 г.; групата на високо равнище съсредоточава вниманието си върху този въпрос. Бих казала на политическите групи, които тази вечер подкрепят отпускането на средства за производството на мляко и млечни продукти: подкрепете и подходящо финансирана обща селскостопанска политика след 2013 г.; в противен случай думите ви са изпразнени от съдържание.

José Bové (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, приемите извиненията ми, трябваше да дойда по-рано, но бях зает. Обяснявах на френските радиослушатели какво се случи вчера в Люксембург.

Считам, че решението на Съвета не е добро, тъй като единствената дума, която се появява в текста, е „преструктуриране“. Във Франция броят на млекопроизводителите намаля от 480 000 през 1984 г. до по-малко от 88 000 днес.

Днес ни се казва, че още повече производители трябва да бъдат принудени да се откажат и че парите, които ще бъдат възстановени – това се посочва в текста – ще бъдат използвани за производителите, които са надвишили квотите си. Следователно производството трябва да стане още по-концентрирано, а млекопроизводителите в най-затруднените райони да бъдат принудени да се откажат. Този подход е погрешен.

Парите, които бяха отпуснати, тези 280 млн. евро – цифра, която вече беше цитирана – се равняват на 50 евро месечно на земеделско стопанство за период от една година. Това са трохи; това е почти демонстрация на пренебрежение към кризата, която производителите преживяват.

И последно, по въпроса за член 186, бих искал да кажа, че в момент, когато вървим към процедура на съвместно взимане на решение по селскостопански въпроси, е неприемливо на Комисията да се предоставят такива правомощия, такъв картбланш.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Бих искал да задам въпрос на члена на Комисията, както и да й благодаря за това, че дойде в Парламента. Казахте, че средствата, обещани за финансиране в подкрепа на сектора на млякото и млечните продукти, ще бъдат отпуснати на държавите-членки съгласно исторически фактор, с други думи, въз основа на договорените квоти. Много държави-членки обаче твърдят, че тези квоти са несправедливи. Всъщност това е причината много държави-членки да настояват да се дерегулира пазарът. Така например, някои държави не могат дори да произведат достатъчно, за да покрият собственото си потребление. Не смятате ли, че прилагането на исторически фактор ще запази тези несправедливости...

(Председателят отнема думата на оратора)

Ще трябва да обобщя въпроса си, за да не пресроча твърде много отреденото ми време. Членът на Комисията каза, че средствата ще бъдат отпуснати на държавите-членки съгласно исторически фактор. Много държави-членки обаче твърдят, че сега отпусканите квоти са несправедливи. Всъщност това е и причината много държави-членки да настояват да се дерегулира пазарът. Не смятате ли, че прилагането на исторически фактор ще запази тези несправедливости?

Мария Неделчева (PPE). – Бих искала да приветствам решението на Съвета и Комисията за отпускането на допълнителен пакет от 280 милиона евро субсидии за млекопроизводството през 2010 г. То е ясен сигнал към тези, които всеки ден търпят негативните последици на кризата. Такива адекватни отговори, призовавам да не бъдат еднократни и конюнктурни, а част от една целенасочена, дългосрочна стратегия за възстановяването, стабилизирането и развитието на този сектор в Европа. Ето защо е важно да се вземат предвид мерките, които всяка държава-членка ще предприеме. Бих искала да обърна внимание, че предложенията за промяна на Регламент 1234 България може да приеме само частично. Настояваме в проекта изрично да се запише, че възможностите за управление на националните млечни квоти ще се прилагат по избор от страна на държавите-членки. Важно е да се запази възможността за избор на съществуващата схема за изкупуване и

переразпределяне на млечни квоти през националния резерв. Не сме в състояние да си позволим нито задържане, нито събиране на вноса от производителите, тъй като българският сектор е в процес на модернизация. В противен случай, българските производители няма да са конкурентоспособни и след 2015 г.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Г-н председател, ние, разбира се, с радост приемаме тези нови решения, които целят да помогнат на земеделските стопани, включително тези в Полша. Въпреки това не трябва също да се забравя, че когато говорим за пари – а именно за това говорим днес – от значение е начинът, по който реално се разпределят парите. Те следва да стигнат до онези, които най-тежко понасят последиците от кризата, защото не мога да се съглася с политика, при която даваме на всички равни суми, което означава по малки суми, което на практика означава, че буквално не помагаме на никого.

Второ, бих искал, ако ми позволите, за момент да се позова на историята, преди да се обърна към бъдещето. Сигурен съм, помним прекрасните години, преди около година, когато земеделските стопани получаваха много добра цена за млякото. В същото време те се ползваха с големи субсидии от ЕС за модернизиране на сектора на млякото и млечните продукти. Затова е важно да планираме бъдещето въз основа на този опит и да извлечем поука от грешките си, защото със сигурност бяха направени грешки. Също така е важно да помислим как да планираме развитието на този сектор, след като в наличност има пари както за преки субсидии, така и за развитие на селските райони. Освен това разполагаме и с инструмента на квотите за мляко.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Г-жо член на Комисията, бих искал да Ви задам този въпрос: за какво Комисията иска да изразходва тези 280 млн. евро? За по-нататъшно реструктуриране, или може би, както искаха 21 държави-членки, за финансова инжекция на пазара, за пазарни механизми? Всъщност земеделските производители искат парите да бъдат използвани за механизми за подкрепа. Понастоящем те не са в състояние да взимат повече заеми или да подобрят производителността. В момента те не са в състояние да продължат осъвременяването, тъй като не разполагат с ликвидни средства. Те не искат да купуват хладилници и доилни машини, сега не е моментът за допълнителни инвестиции. 280 млн. евро възлизат на малко по-малко от 2 евро на тон мляко, произведено в Европейския съюз.

Когато Европейската комисия предлага това, което нарича „механизъм за управление на квотната система“, тя всъщност иска да ограничи производството. Следва да помислим дали не се повтаря положението, което последва реформата на пазара на захарта, и вследствие на което сега се сблъскваме с проблеми при снабдяването с този продукт. Сега ли е моментът за ограничения върху производството на мляко или зърнени култури? Сигурен съм, че не искаме точно това.

Herbert Dorfmann (PPE). – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, радостен съм от факта, г-жо член на Комисията, че само няколко седмици след като тази зала прие резолюция относно млякото, Вие предлагате мерки в изпълнение на нашите искания. Съгласен съм с предложението Ви по отношение на член 186, включително с времево ограничение, което ми се струва разумно. Подкрепям и диференцираното предоставяне на квоти, което предлагате.

Трябва да кажа, че предложението за обратно изкупуване на квоти ме озадачава. Самата Вие казахте през последните седмици и месеци, че сегашната криза не е причинена от квотната система и, предвид това, лично аз не смятам, че това предложение за обратно изкупуване е напълно съгласувано. И накрая, бих искал също да кажа, че това все още не може да бъде края на процеса. Трябва да продължим да предприемаме стъпки, и особено по отношение на сектора на млякото и млечните продукти в затруднени области, в планински зони, където просто няма алтернативи на производството на мляко и млечни продукти.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, аз също бих искала искрено да благодаря за тези 280 млн. евро. Наистина се надявам, преди всичко, че тези пари ще достигнат в пълния си размер до нашите 40 000 австрийски млекопроизводители, тъй като те наистина се нуждаят от тях. Със сигурност сте наясно с положението в планинските региони и в малките семейни стопанства.

Г-жо член на Комисията, Австрия винаги е била против постепенното премахване на квотите. Добре, Вие сте избрали посоката си и я следвате неотлъчно. Ние, разбира се, ще се опитаме да подготвим нашите земеделски стопани за това и да им помогнем, доколкото можем, в това отношение. И при най-добро желание не мога да разбера предложението Ви за програма за доброволно изкупуване на квоти. Ако я приложим, това ще доведе до повишаване на стойността и цената именно на квотите, които премахват. Как можем да обясним това на земеделските стопани в Австрия?

Мариан Фишер Бьол, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, след като внимателно изслушах обсъждането тази вечер, смятам, че от някои изказвания може да се добие впечатлението, че това е първата

мярка, която предприемаме в подкрепа на сектора на млякото и млечните продукти в Европейския съюз. Това е абсолютно невярно. Сигурна съм, че поне някои от вас знаят какво се случва от януари тази година, когато дадохме ход на публично и частно складиране, интервенция и възстановявания при износ. Предприехме множество различни мерки през лятото, затова смятам, че следва да подготвим специално проучване, за да информираме новите членове на Парламента точно какво се случва от миналия януари насам.

Относно конкретните бележки по двете предложения, трябва отново да повторя, че схемата за изкупуване не е нова. Тя вече може да бъде използвана от държавите-членки, които искат да помогнат на конкретни фалирали млекопроизводители. Това е предложение и по тази причина не искам то да бъде задължително; това е възможност да се помогне на фалирали земеделски производители. Квотите, които те изкупуват, могат да бъдат запазени в националния резерв и да бъдат разпределени на по-късен етап, ако така пожелае държавата-членка. Това беше една част от обсъждането.

Другата част, която до момента предизвика най-голям интерес, е член 186. Причината за включването на производството на мляко и млечни продукти в член 186 е фактът, че трябва да можем да реагираме бързо. Между впрочем, не виждам никаква причина производството на мляко и млечни продукти да не бъде част от член 186, тъй като в него вече са включени области от сектора на месото. Като цяло, нека тези, които се страхуват, че Комисията ще получи картбланш и ще прави каквото си поиска, не забравят, че член 186 по същността си е много положителна схема, която ни дава възможност да се опитаме да помогнем на хора в затруднено положение, като реагираме много бързо. Така че това не е картбланш. Това предложение, както вероятно знаете, ще бъде обсъдено в управителния комитет.

Изслушах идеите ви за по-ограничен срок от три или четири години. Смятам, че това ще лиши от възможности млекопроизводителите – но, естествено, се вслушах в това, което казахте.

Мисля обаче, че се разпространяват много погрешни идеи. Тези 280 млн. евро не са за реструктуриране. Те просто предлагат възможност за много бързо изплащане, веднага след уреждането на съответните формалности, след като бъдат приети на заседанието на Екофин през ноември и след подписването на бюджета за 2010 г. Това означава, че можем да действаме незабавно, което не би било възможно, ако не разполагаме с член 186. Така че това не е реструктуриране. Както казах по-рано, той предоставя на държавите-членки възможността да платят на най-нуждаещите се от националния бюджет.

Как следва да бъдат разпределени тези средства? Ясно заявих, че това трябва да стане въз основа на производството. Чувам, че може би има и други идеи, но ако започне вътрешно обсъждане относно начина на разпределяне, мисля, че то ще продължи поне до края на следващата година, защото ще има толкова много чудесни идеи, че никога няма да успеем да постигнем обща позиция по въпроса.

Ще отговоря на някои от конкретните въпроси. Бих искала да кажа, че организациите на производителите са отличен, а всъщност и необходим вариант. Ясно съм заявявала това в пленарна зала, по-конкретно при обсъждането на схемата за плодове и зеленчуци. Ако земеделските производители посвещават времето и усилията си да се конкурират помежду си, вместо да се конкурират със силния сектор за търговия на дребно, знам кой ще спечели и кои ще загуби от това. Затова казвам: работете заедно, за да бъдете много по-силно звено в цялата хранителна верига.

Напълно съм съгласна с вас, че сме изправени пред световен проблем, че има един милиард гладуващи хора, които не са в състояние да си осигурят какво да ядат всеки ден. Затова ме заболя, когато видях европейски земеделски стопани да разливат мляко по полето в момент, когато се сблъскваме с проблеми с глада в световен план. Това не е най-добрата картина на европейското селско стопанство.

Трябва да кажа, че съм впечатлена от начина, по който двама членове на ЕП, г-н Bové и г-н Häusling, се справиха с времето за изказване. Наблюдавах много внимателно как беше направено това. Не знам дали това е нова процедура на Парламента – един оратор да замества друг, който след това отива да се изкаже в съответствие с процедурата с вдигане на ръка. Беше доста находчиво, бих казала.

(Ръкопляскания)

Председател. – С това разглеждането на тази точка от дневния ред приключва.

Гласуването ще се проведе в четвъртък.

Писмени изявления (член 149)

Luís Paulo Alves (S&D), в писмена форма. – (PT) Г-жо член на Комисията, тъй като от дълго време се опитваме да издействаме предлагането на тези мерки от страна на Комисията, не сме в позицията да отхвърлим каквато и да било финансова помощ, която можете да ни предложите в този много труден момент за млекопроизводителите и техните семейства. За съжаление, Комисията се забави много, преди да пристъпи към действие. И го направи едва когато беше подложена на силен натиск от страна на млекопроизводителите, Европейския парламент и 21 държави-членки. Бих искал да направя следните забележки относно мерките, които представихте тук:

1: Фондът в размер от 280 млн. евро е твърде недостатъчен в сравнение със сумата от 600 млн. евро, която единодушно беше счетена за необходима от комисията по земеделие и развитие на селските райони, която е комисията, разполагаща както с технически, така и с политически експертни познания по въпроса. Тази декларация за политика беше одобрена от самия Европейски парламент. Затова не можем да сметнем за достатъчна сума, която е по-малко от половината на тази, която Парламентът само преди месец определи като крайно необходима.

2: Включването на млякото в член 186 предоставя на Комисията оперативен инструмент, който може да бъде задействан незабавно, но това не означава, че Парламентът вече няма да може да следи въпроса. Все още се нуждаем от инструменти за регулиране на пазара. Следва да запазим квотната система и да въведем прозрачност в пазарната верига на млякото. Без тези два инструмента ще бъде невъзможно да възстановим и гарантираме стабилността в селските райони на Европа.

Béla Glattfelder (PPE), в писмена форма. – (HU) Приветствам предложените от Европейската комисия мерки в подкрепа на млекопроизводителите в Европа. Тези мерки обаче могат само да смекчат кризата, но не могат напълно да я прекратят. За тази цел трябва да се откажем от решенията за увеличаване на квотите за мляко. Въпреки това нито Европейската комисия, нито лично Мариан Фишер Бюл са склонни да признаят, че са взели погрешни решения. Съгласен съм с искането на европейските земеделски стопани за отказ от увеличаването на квотите.

Също така съм против планираното за 2015 г. постоянно премахване на квотната система. Съгласен съм с мнението на най-голямата организация на европейските земеделски производители COPA-COGECA, че пазарът на млякото и млечните продукти се нуждае от регулиране и след 2015 г. Важната поука, която трябва да извлечем от сегашната криза, е, че пазарът на млякото и млечните продукти трябва да бъде регулиран. В противен случай цените ще станат непредсказуеми. Европейските млекопроизводители не могат да издържат на загубите, причинени от мащабната нестабилност на цените.

По въпроса за настоящите спешни мерки, бих искал да обърна внимание върху факта, че увеличаването на минималните субсидии от 7 500 на 15 000 евро може да създаде проблеми на държавите-членки в по-затруднено положение по отношение на бюджета. Това, от което се опасявам, е, че в тези страни, като Унгария например, правителствата няма да окажат максимална подкрепа. Вследствие на това земеделските стопани в тези държави могат да се окажат в още по-неравнопоставено конкурентно положение.

Уверен съм, че при гласуването на бюджета за 2010 г. в четвъртък Европейският парламент ще подкрепи предложеното изменение, внесено от група членове на ЕП, включително и аз, което ще увеличи помощта за програмата за мляко в училищата.

Marine Le Pen (NI), в писмена форма. – (FR) Европейската комисия отговори на протестите, които млекопроизводителите организират в продължение на седмици в опит да спасят своя засегнат от кризата сектор, със създаването на „Млечен фонд“ в размер от 280 млн. евро. Следователно г-жа Фишер Бюл е отстъпила пред натиска, след като седмици наред си правеше оглушки за зова за помощ на земеделските стопани на ръба на банкрута. Тази финансова мярка обаче е несериозна и просто цели да успокои за известно време производителите. Тя няма да направи нищо за решаване на проблема на сектор, който е на път да загине с планираното премахване на квотите за мляко. Млекопроизводителите не искат благотворителност или подаяния, те искат пазарът да бъде регулиран така, че да могат да продават млякото си на цени, които да им позволят да живеят достойно от труда си и да осигурят бъдещето на децата си. С упоритото си желание да наложи концепцията за свободна и лоялна конкуренция Европейският съюз ще остави хиляди земеделски стопани на милостта само и единствено на пазарните закони. Това е същият краен либерализъм, който оставя без работа хиляди работници в промишлеността. На тази касапница трябва незабавно да се сложи край.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), в писмена форма. – (HU) Приветствам принципното споразумение, постигнато на заседанието на Съвета на министрите на земеделието в Люксембург, за предоставяне на конкретни помощи в размер от 280 млн. евро на сектора на млякото и млечните продукти. На равнище ЕС това възлиза на помощ от още един цент на литър мляко, което е направо нищожно. След като оказваше дръзка съпротива в

продължение на няколко месеца, Европейската комисия лесно отстъпи пред натиска, оказан от земеделските производители, 21 държави-членки, включително Унгария, и Европейския парламент, който вече поиска допълнителни средства за сектора на неформалната среща, проведена в Брюксел миналия понеделник. Въпреки мудните мерки от страна на ЕС, унгарското правителство реагира бързо в подкрепа на млекопроизводителите и направи всичко възможно, за да им помогне с оглед на наличните бюджетни средства. Унгария подпомогна сектора на млякото и млечните продукти, използвайки всички суми, които могат да бъдат преразпределени в рамките на средствата за развитие на селските райони и Европейската програма за икономическо развитие. Освен нас, само Латвия и Малта имат такива изключителни показатели. Унгарските млекопроизводители ще получат пряко около 3,3 млн. евро от пакета от 280 млн. евро, което по груби сметки се равнява на 890 млн. форинта. Унгарското правителство може свободно да решава как да използва тези пари. Комисията единствено предложи най-нуждаещите се производители да получат тези специални помощи, което съвпада с целите на Унгария. След одобряването на бюджета за 2010 г. тази сума ще бъде изплатена в началото на следващата година.

16. Внесени документи: вж. протокола

17. Мерки за прилагане (член 88): вж. протокола

18. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

19. Закриване на заседанието

(Заседанието се закрива в 21,10 ч.)